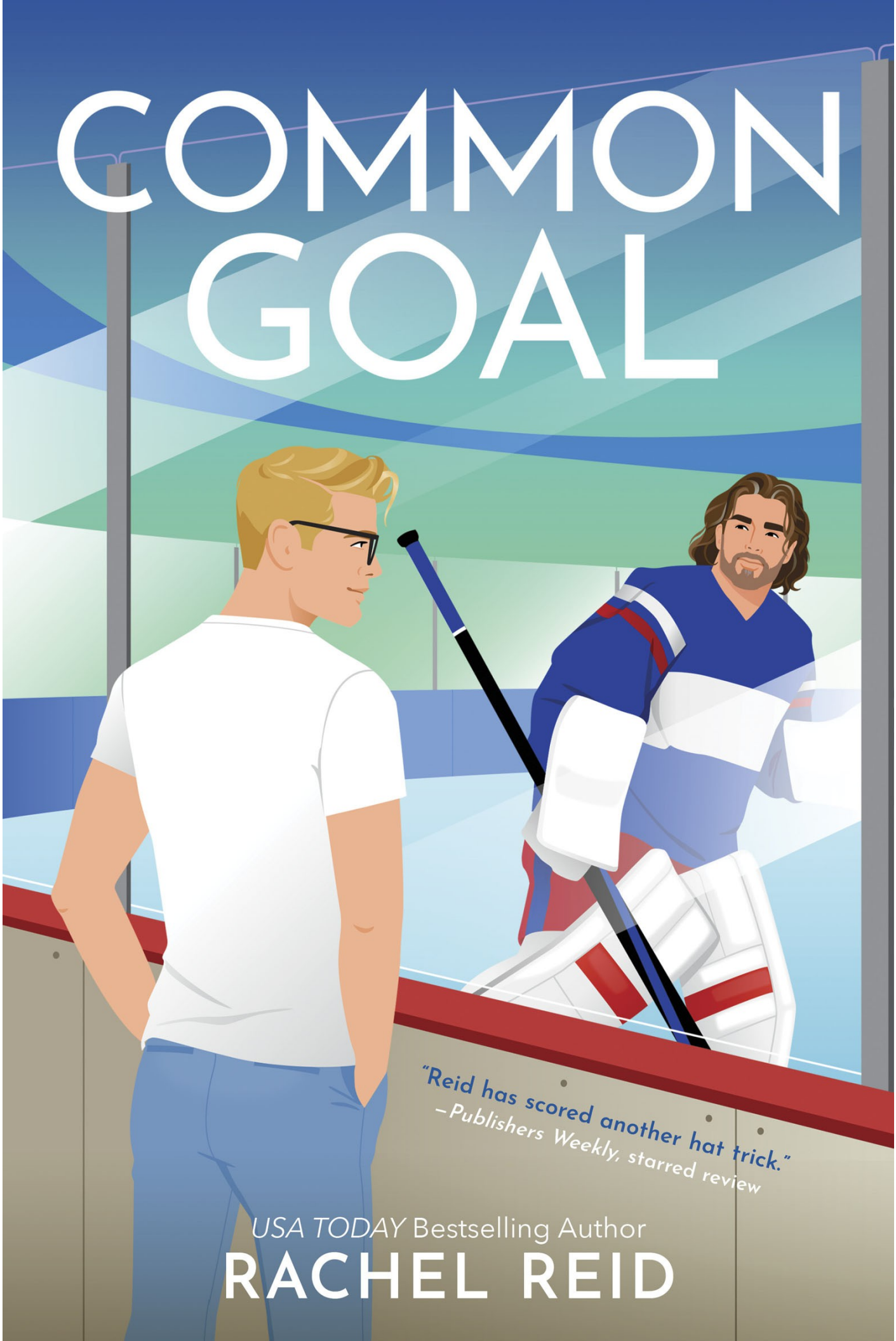
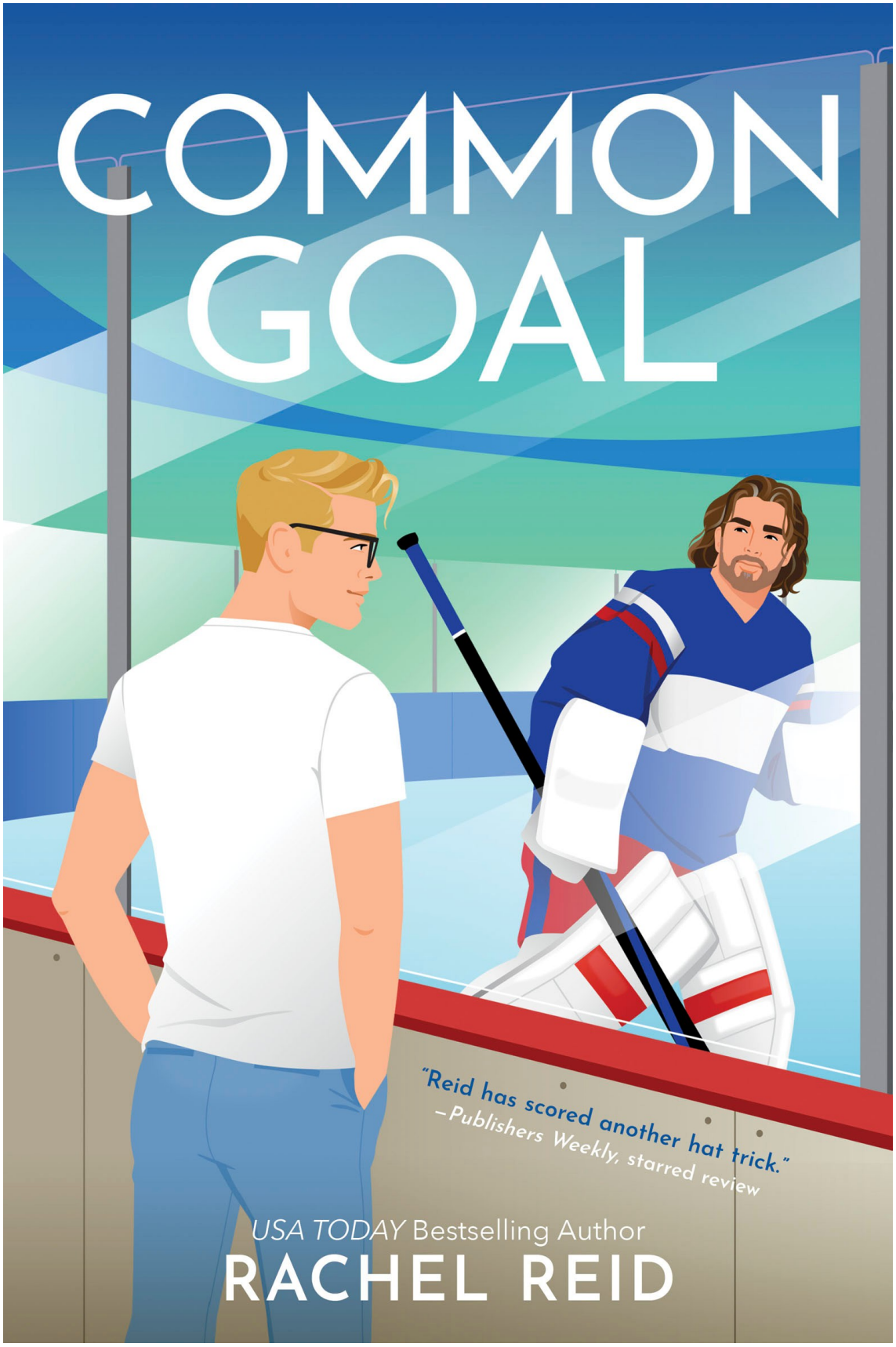

COMMON GOAL
"Reid has scored another hat trick."
–Publishers Weekly, starred review
USA TODAY Bestselling Author
RACHEL REID

COMMON GOAL
"Reid has scored another hat trick."
–Publishers Weekly, starred review
USA TODAY Bestselling Author
RACHEL REID

The Other Shelf Kitap Kanalı

The Other Shelf Sohbet Kanalı

İremucka Favorites Kanalı

New York Admirals kalecisi Eric, kendisinden çok daha genç olan Kyle ile olan arkadaşlık ilişkilerinin ikisini de daha fazlasını istemeye iteceğini hiç düşünmemişti...

Deneyimli kaleci Eric Bennett, buz üzerinde en zorlu atıcılarla yüzleşmişti, ancak hiçbir şey onu son zorluğuna, hokey sonrası hayata hazırlamamıştı. Artık büyük değişiklikler yapma zamanı gelmişti, ilk olarak da ilk kez erkeklerle çıkmaya başlamalıydı.

Yüksek lisans öğrencisi Kyle Swift, kırık bir kalple New York'a taşınmıştı. (Bir kez olsun) kendi yaşında birine aşık olacağına yemin etmişti. Ta ki yakışıklı, seçkin, gümüş saçlı bir hokey oyuncusuyla tanışana kadar. Onların Yoğun fiziksel çekiciliğe rağmen, Kyle duygusal olarak bağlanmaya niyetli değildir. Eric'e birkaç numara öğretecek, karşılıklı rıza ile eğlenecek ve sonra çekip gidecektir.

Eric, Kyle'ın öğreteceği her şeyi öğrenmekten çok mutludur. Ve Kyle, arkadaşlık ve fayda ilişkilerinin onu daha fazlasını istemeye iteceğini hiç beklemiyordu. Mutlu son, gözlerinin önünde olabilir, ama duygularını açıkça ifade etmek için çok inatçı olurlarsa bu gerçekleşmeyecektir.

İkisi de istedikleri her şeye ulaşabilirler... Sadece bunu elde etmek için yeterince cesur olmaları gerekir.

Game Changers Serisi:

Kitap 1: *Game Changer*

Kitap 2: *Heated Rivalry*

Kitap 3: *Tough Guy*

Kitap 4: *Ortak Hedef*

Rachel Reid ve Carina Press'ten de temin edilebilir

Oyun Değiştirici
Ateşli Rekabet Sert
Adam

Game Changers serisinin bir sonraki kitabı 2021 yazında çıkacak, takipte kalın!

Ortak Hedef

Rachel Reid

Bu kitap Matt, Mitchell ve Trevor için.
Bu kitabı yazmam için bana fırsat verdiğiniz için teşekkür ederim, bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim!

İçindekiler

Birinci Bölüm İkinci

Bölüm Üçüncü

Bölüm Dördüncü

Bölüm Beşinci

Bölüm Altıncı

Bölüm Yedinci

Bölüm Sekizinci

Bölüm Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm On Birinci

Bölüm On İkinci

Bölüm On Üçüncü

Bölüm On

Dördüncü Bölüm

On Beşinci Bölüm

On Altıncı Bölüm

On Yedinci Bölüm

On Sekizinci Bölüm

On Dokuzuncu

Bölüm

Yirminci Bölüm Yirmi

Birinci Bölüm Yirmi

İkinci Bölüm Yirmi

Üçüncü Bölüm Yirmi

Dördüncü Bölüm Epilog

Teşekkürler Yazar

Hakkında

Rachel Reid'in *Tough Guy* kitabından alıntı

Birinci Bölüm

"Bütün gece bunu düşüneceğim," diye itiraf etti Eric Bennett. "Onu yakalamalıydım."

Her zamanki gibi, kale direkleri cevap vermedi.

Eric, ağın üstünden şişesini aldı, ağzına biraz su sıçrattı ve sonra skor tahtasına baktı. Skor tahtasında, az önce onun yanından geçen gol gösteriliyordu. Yavaş çekimde daha da kötü görünüyordu.

"Bir sonrakini atacağız, değil mi çocuklar?" Eric, sopasıyla her iki kale direğine de vurdu, sonra omuzlarını silkti. Skor 3-1 rakip takımın lehineydi ve henüz ilk periyottaydılar. Bu maç tam bir felaketti. Eric,
şu anda televizyonda yorumcuların kendisi hakkında ne dediklerini tahmin edebiliyordu. Eric Bennett'ın bu günlerde NHL'nin temposuna ayak uyduramadığı. En iyi günlerinin geride kaldığı ve emekli olmaya hazır olduğu.

Siktir et onları. Neredeyse on yıldır Eric hakkında böyle konuşuyorlar. Ne zaman kötü bir maç geçirse ya da ufak bir sakatlık yaşasa, onu emekliye ayırma zamanı gelmiş oluyordu. Sanki Eric yirmi altı yaşındayken ve tüm kaleci ödüllerini kazanırken kötü maçlar geçirmemiş gibi. Sanki otuz sekiz yaşında, üç sezon önce New York Admirals ile Stanley Kupası'nı kazanmada önemli bir rol oynamamış gibi.

Admirals'ın kaptanı Scott Hunter, ona doğru kayarak geldi ve kalecinin koruyucularına hafifçe vurdu. "Zor bir maçtı Benny. İyi misin?"

"İyiyim. Şimdi kapıyı kapatıyorum. Birkaç gol atabileceğini düşünüyor musun?"

"Kesinlikle."

Eric öne doğru eğildi, oyunun devam etmesine hazırdı. "Bu gece başka hiçbir şey beni geçemeyecek," diye kendine söz verdi.

Bu söz tam olarak bir dakika kırk üç saniye sürdü. O anda Montreal'in aptal süperstar forveti Shane Hollander, Eric'in sol omzunun üzerinden uçan, ders kitaplarına geçecek kadar mükemmel bir şut attı.

Siktir.

Eric yedek kulübesine baktı ve Koç Murdock'un kendisine yedek kulübesine gelmesi için işaret ettiğini görünce hiç şaşırmadı. New York'un diğer kalecisi Tommy Andersson'un maskesini taktığını da görebiliyordu.

Kahretsin!

"Üzgünüm çocuklar," dedi Eric takım arkadaşlarına. "Sanırım bu maçın geri kalanını izleyeceğim. Tommy'ye iyi davranın."

Başı eğik bir şekilde yedek kulübesine doğru kaydı. Seyircilerin zayıf alkışlarını duyabiliyordu, bu belki Eric'e destek gösterisiydi, ya da belki de onun yerinin doldurulmasına duydukları rahatlamaydı.

Tommy, Eric'in yanından geçerken onun pedlerine hafifçe vurdu. "Endişelenme, Benny."

Eric cevap vermedi, çünkü elbette endişelenecekti. Sadece bu maç için değil, sezonun geri kalanı için de.

Bu, Eric'in kariyerinin geri kalanının tamamı olabilir. Eric'in takım arkadaşları, o bankta otururken onu temkinli destek sözleriyle karşıladılar. Maskesini çıkarıp ekipman yöneticisine verdi, ekipman yöneticisi de Eric'e bunun yerine takması için bir Admirals beyzbol şapkası uzattı. Eric beyzbol şapkası takmaktan nefret ediyordu. Kafasında tuhaf duruyorlardı.

Oyun yeniden başladı ve Tommy, ısınmaya bile vakit bulamadan iki hızlı şutu durdurmak zorunda kaldı. İkisini de durdurdu ve bu, seyircilerin alkışlarını kazandı. Tommy iyi bir kalecidi. Eric'in yedeği olmak için fazla iyiydi ve bunu herkes biliyordu. Eric, Tommy'nin bu kadar uzun süre Admirals'ta kalmasının tek nedeninin Eric'in emekli olmasını beklemesi olduğundan emindi. Belki de tüm takım Eric'in emekli olmasını bekliyordu.

Karısı beklemedi.

Eric kaşlarını çattı. Bu, söylemesi ya da düşünmesi bile adil olmayan bir şeydi. Holly'nin evliliklerini sonlandırmak için pek çok nedeni vardı ve Eric hepsini anlıyordu. Yıllardır evliliklerinin yürümediğini biliyordu; gençliklerinde olan kıvılcım çoktan sönmüştü. Eric, bunun suçlusunun yoğun iş programı olduğunu ve emekli olduktan sonra Holly ile yeniden aşık olma şansları olacağını kendine söylemişti. Belki Holly de bir süre bunu ummuştu, ama sonunda ikisinin de kabul ettiği gerçek, muhtemelen bir daha asla aşık olmayacaklarıydı. Çift olarak geçirdikleri en güzel yıllar ve artık hayatlarına devam etme zamanı gelmişti. Eric, boşanmanın boşanmanın ikisi için de en iyisi olduğunu biliyordu. Ancak bunu bilmek, kendini daha az yalnız hissetmesini sağlamıyordu.

Takım arkadaşları maçın geri kalanında, soyunma odasındaki molalarda bile onunla pek konuşmadılar. Şu anda yalnız kalmayı tercih ettiğini biliyorlardı. Tommy harika bir maç çıkardı, Montreal'in kaleye attığı şutların tümünü bir tanesi hariç durdurdu, ama Admirals yine de sonunda iki gol farkla kaybetti.

Maç bittikten ve Koç Murdock takımla konuştuktan
takımla konuştuktan sonra, Eric lacivert Ted Baker takım elbisesinin yarısını giymiş olarak soyunma odasında oturuyordu. Gömleğinin yakası açıktı ve kravatı bükülmüş boynunda gevşek ve açık bir şekilde duruyordu. Kendini takmaktan vazgeçemediği alyansını dalgın dalgın çeviriyordu.

"Hey."

Eric, Scott Hunter'ın yanına oturduğunu anlamak için başını kaldırmasına gerek yoktu. "Merhaba."

"İyi misin? Yani, bu akşamki maç dışında. Seni rahatsız eden bir şey mi var?"

Hayır. Yeni boşanmış olmak ve kırk birinci yaş günümün yaklaşması harika bir şey. "Hayır. Sadece kötü bir maçtı."

Scott omzuna vurdu. "Bir sonraki maçta tekrar zirveye çıkarsın."

Eric başını salladı. Bunun için elinden geleni yapacaktı.

"Yarın akşam geleceksin, değil mi?" diye sordu Scott.

Eric, Scott ve nişanlısı Kip'in nişan partisine gitmek istemese de, zorla gülümsedi ve "Tabii ki. Elbette. Sabırsızlanıyorum" dedi.

Scott ona gülümsedi. Scott, Kip Grady'ye aşık olduğundan beri son birkaç yıldır çok gülümsüyordu. Scott, bir smoothie dükkanında tanıştığı adamla mutluluk için her şeyi riske atmaya karar vermeden önce
Scott, bir smoothie dükkanında tanıştığı adamla mutluluğu yakalamak için her şeyi riske atmaya karar vermeden önce yalnız ve gizli bir hayat sürmüştü. Eric, Scott'ın eşcinsel olduğunu ilk açığa vurduğu kişilerden biriydi ve Eric bunu hafife almadı. Son zamanlarda evlilik kurumu Eric'in en sevdiği şey olmasa da, Scott için çok sevindi.

"Güzel," dedi Scott, hala gülümsüyordu. "Bu oyunu geride bırakalım, tamam mı? Yarın gece hepimiz eğleneceğiz."

Eric ona alaycı bir gülümseme attı. "Ben de mi?"

Scott güldü. "Sen de, Benny. Bunun için elimden geleni yapacağım."

* * *

Kyle Swift, o sabah milyonuncu kez masanın karşısına baktı. Elinde değildi. Kip ile yaptığı bu çalışma randevuları her zaman tamamen

verimsiz geçiyordu. Kendi notlarından çok Kip'in yüzünü incelemeye zaman harcıyordu.

Kip dizüstü bilgisayarında bir şeye dalmıştı, okurken ela gözleri sağa sola kayıyordu. Yanaklarında ve çenesinde koyu renkli sakalları vardı, Kyle bunu seviyordu, ancak bu Kip'in gamzelerini daha az belirgin hale getiriyordu. Ve, of. Kyle son birkaç yıldır o gamzeleri düşünerek çok fazla zaman geçirmişti düşünerek geçirmişti.

Kip yüzünü kaldırdı ve Kyle hızla bakışlarını kendi dizüstü bilgisayarının ekranına indirdi.

Kyle neden kendine böyle işkence ettiğini bilmiyordu. Kip ile ikisi de tarih alanında yüksek lisans yapıyordu diye, bu saçma sapan çalışma randevularına gerek yoktu. Hatta aynı üniversiteye bile gitmiyorlardı. Kyle, birlikte geçirdikleri ilk saatin çoğunu Kip'e bakarak geçiriyordu, sonra Kip sıkılıyor ve Kyle'a akademik çalışmalarıyla ilgisi olmayan sorular sormaya başlıyordu.
akademik çalışmalarla ilgisi olmayan sorular sormaya başlardı. Kyle'ı her zaman bitiren şey sohbetlerdi. Birbirleriyle rahatça konuşmaları ve birlikte gülmeleri, çünkü çok fazla ortak noktaları vardı.
Çünkü Kip komik, sıcakkanlı ve çok tatlı biriydi. Çünkü Kyle'ın genellikle çıktığı erkeklerin sahip olmadığı tüm özelliklere sahip, Kyle için kesinlikle mükemmel biriydi.

Kip'in nişanlı olması çok
kötüydü. "Kyle?"

Kyle başını kaldırdı ve Kip'in sevimli, gamzeli gülümsemesiyle karşılaştı.

"Hey, buradasın. Ben içecek almaya gidiyorum." Kip boş bardağını salladı. havada kahve fincanı. "Bir tane ister misin?"

"Aslında," dedi Kyle yavaşça, "gitmem gerek." "Oh." Kip
kaşlarını çattı.

"Ama bu akşam partide görüşürüz."

Kip'in yüzüne tekrar gülümseme yayıldı. "Nişanlandığımı inanamıyorum!"

"O adamda ne buluyorsun bilmiyorum," dedi Kyle kuru bir şekilde.

Kip dramatik bir şekilde iç geçirdi. "Biliyorum. Ama bir erkek belli bir yaşa geldiğinde, bazen yerleşmek zorunda kalır, anlarsın ya?"

"Yirmi sekiz. Bahsettiğin yaş bu mu?" "Dul
kalmak istemiyorum."

"O muhteşem milyoner sporcuyla evlenmen çok nazik bir
davranış." "Biliyorum," dedi Kip ciddiyetle. "Çok cesurum."

İkisi de güldü ve Kyle kalbindeki acıyı görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

"Belki bu gece gelecekteki kocanla tanışırsın," dedi Kip şakacı bir şekilde.

"Uh-huh. Sonra görüşürüz." Kyle dizüstü bilgisayarını sırt çantasına koydu ve çantayı omzuna astı.

"Hayalindeki erkek orada olabilir! Açık fikirli ol."

Hayalimdeki erkek kesinlikle *orada olacak. Sorun da bu zaten*.

Tabii ki Kyle bunu söylemedi. Bunun yerine, "Her ihtimale karşı güzel bir şeyler giyeceğim," dedi.

"Sen her zaman güzel görünürsün."

Kyle'ın kalbi sıkıştı. "Scott'ı kıskandırma."

Kip, bu dünyanın en saçma fikriymiş gibi burnunu çektirdi. Kyle da öyle olduğunu düşündü. Scott dahil herkes, Kip'in gözünün sadece müstakbel kocasında olduğunu görebiliyordu.

Kyle, saçlarını ve gözlüklerini dışarıdaki çiseleyen yağmurdan korumak için sweatshirt'ünün kapüşonunu taktı. Bu geceki partiyi, Kip Grady'ye olan bu anlamsız aşkını nihayet kesin olarak bitirmek için bir ilham kaynağı olarak kullanabileceğini düşündü. Kyle, bu gece barda çalışmak için gönüllü olmuştu, çünkü bu, Kip ve Scott mükemmel yüzlerini birbirine yaklaştırırken kalbinin burkulup ölmesini dinlemekten başka bir şey yapmasını sağlayacaktı.

Kyle, metroya inen merdivenlerden aceleyle inerken kararını verdi. Bu gece Kip'e olan özlemini sona erdirecek ve belki de heteroseksüel hokey oyuncularıyla flört ederek onları rahatsız ederek eğlenecekti. Sonra da mutlu bir hayat sürmek için hoş, uygun ve en önemlisi *uygun* bir erkek bulmaya odaklanacaktı.

Ya da sıkı bir poposu olan sevimli bir adam. Hangisi olursa.

İkinci Bölüm

Kyle, seksi erkeklerle dolu bir gey barda hiç bu kadar hayal kırıklığına uğramamıştı.

Eşcinsel barlarda çok zaman geçirmişti. Özellikle *bu* barda çok zaman geçirmişti. Kingfisher yıllardır ana gelir kaynağı olmuştu ve o süre zarfında bu odada çok sayıda seksi erkekle flört etmişti. Onların önemli bir kısmıyla eve gitmişti. Bu gece Kingfisher iki eşcinsel erkeğin nişanını kutluyordu, ancak bar heteroseksüel erkeklerle doluydu. Çoğunlukla hokey oyuncuları.

Son derece çekici hokey oyuncuları. Ve eşleri.

Su, her yerde su...

Kyle içini çekip o akşam milyonuncu kez bir bira doldurdu. Hokey oyuncuları alkollü içecek seçimlerinde pek maceracı değillerdi.
Bira bardağını bara koydu ve Kyle'a bakmadan birayı alan uzun boylu, dağınık saçlı milyoner sporcuya gülümsedi.

Heteroseksüel erkekler. Tanrım.

Bir zamanlar NHL yıldızlarından biriyle tanışmak bile heyecan verici olurdu, ama Scott Hunter Kingfisher'ın müdavimi olduğundan ve Kyle Kip ile arkadaş olduğundan beri, New York Admirals oyuncuları
Kyle'ın hayatında sıradan hale gelmişti. Hatta sıkıcı bile.

"Eğleniyor musun?" Kyle'ın iş arkadaşı Aram, pint bardağına uzanırken şakacı bir şekilde kalçasına çarptı.

"Bu çocuklardan herhangi biri flört etmeyi bilseydi daha eğlenceli olabilirdi," diye mırıldandı Kyle.

"Biliyorum. Ne yazık, değil mi? Burası onluklarla dolu, ama hepsi de değersiz."

"Sahte onluklar," diye onayladı Kyle.

Aram, iki koca kolunu bara dayadı ve öne eğilerek, gürültücü ve çekici kalabalığa sırıtarak baktı. "Yine de, bakması eğlenceli. Matti Jalo'yu yakından *gördün mü*?"

"İstediğim kadar yakından görmedim."

Aram, New York Admirals'ın yakışıklı Finli savunma oyuncusu *olmayan* bir adamın bara yaklaşıp onlara birkaç
birkaç bardak bira istedi. Aram, adamla gereksiz yere flört ederken onlara bira doldurmaya başladı. Kyle gözlerini odada gezdirdi.

Ooh. Eric Bennett.

Admirals'ın yıldız kalecisi bara yaslanmış, partiyi izliyor gibiydi. Kyle onu pek tanımıyordu, ama daha önce Scott ve Kip ile birlikte burada görmüştü ve tam da Kyle'ın tipi biriydi. Ya da daha doğrusu, Kyle'ın artık kendine aşık olmasına izin vermeyeceği türden bir adamdı. Ama *bakmanın* bir zararı yoktu. Kyle, Eric'in koyu renkli, kıvırcık saçlarını ve bakımlı sakallarını her zaman sevmişti, ikisi de gri lekelerle doluydu. Uzun boylu ve zayıftı ve diğer Admirals oyuncularına kıyasla her zaman çok olgun ve zarif görünüyordu.

Eric şu anda yalnızdı ve *teknik olarak* barda olduğu için Kyle *teknik olarak* ona bir şey sipariş etmek isteyip istemediğini sorabilirdi. Ya bu kadar zamandır sabırla bir içki sipariş etmek için bekliyorsa? Sırtı bara dönük...

"Sana bir şey getireyim mi?" Kyle bara yaslandı ve Eric'in onu yan gözüyle görebilmesi için yüzünü ona doğru çevirdi.

Eric hemen başını çevirdi. "Ben iyiyim," dedi nazik bir gülümsemeyle.

Gerçekten de iyiydi. Mavi-beyaz kareli bir gömlek giymişti, kolları sıyrılmıştı ve güçlü ön kolları görünüyordu. Koyu renkli gözleri Kyle'ın gözlerine sabitlenmişti, bakışları kendinden emin ve sarsılmazdı.

Oof. Kyle'ın bir zayıflığı varsa - ki yoktu, birçok zayıflığı vardı - o da kendine güvenen, çekici yaşlı erkeklerdi. Ayrıca, kendine güvenen, çekici genç erkekler. Ve erkekler.

"Kyle, değil mi?" diye sordu Eric. "Kip'in arkadaşısın."

"Evet, benim."

"Ben Eric." Elini uzattı ve Kyle elini sıktı.

"Kim olduğunu biliyorum." Kyle'ın sesi alaycı ve flörtçüydü, çünkü neredeyse her zaman alaycı ve flörtçüydü. "Sen şu yakışıklı yüzünü maskenin arkasına saklayan sensin."

Heteroseksüel kaleci Eric'in geri çekilip bir ayrılmak için bir bahane. Ya da belki de sadece ayrılmak. Ama bunun yerine, dudakları kıvrıldı ve "Bu yüzden bu kadar yakışıklı kalıyor" dedi.

Kyle, Eric'in gözlerindeki şakacı ışıltının tadını bir an için çıkardı. "Hey,

Kyle! Yeni bir fıçı bira almam lazım. Bir dakika burada kalabilir misin? bir dakika burada kalabilir misin?"

Kyle Aram'a döndü. "Tabii ki. Git o kaslarını kullan." Aram ona

bir öpücük gönderdi, sonra arka odaya gitti.

"Scott'ın bu partiyi Kip'in işyerinde düzenlemesi çok hoş," dedi Eric kuru bir şekilde.

Kyle güldü. "Ben de tam olarak aynı şeyi düşünüyordum. Kim böyle bir şey yapar ki, değil mi?"

Eric başını salladı. "Scott Hunter, o yapar. Burayı seviyor ve burada rahat hissediyor. Eminim tek odaklandığı şey buydu."

Kyle kalabalığın içinde Scott'ı gördü. Bu zor olmadı çünkü Scott 1,93 metre boyundaydı ve Kyle'ın her zaman hayal ettiği Achilles'e tıpatıp benziyordu. Scott bazı arkadaşlarıyla gülüyordu ve Kyle gülümsemeden edemedi. İki yıl önce Scott, kimliğini gizliyordu, yalnızdı ve Kingfisher gibi bir gey bara girmekten korkardı. Şimdi ise bu barın müdavimiydi, bar onun adını taşıyan bir içki bile yaratmıştı ve büyük gey nişan partisini burada düzenliyordu. Kyle onun adına mutluydu. Kip için de mutluydu, bu konudaki duyguları biraz daha karmaşık olsa da.

"Sana bir şey ikram edemeyeceğime emin misin?" diye sordu Kyle. "Bütün gece bira doldurdum ve kokteyl yapma becerilerimi sergilemek isterim."

"Ben içki içmem."

"Oh. Oh tanrım, özür dilerim. Seni baştan çıkarmamalıydım."

Eric elini salladı. "Öyle değil. Benim başım dönmüyor."

"Ah." Kyle kollarını barda kavuşturdu ve öne doğru eğildi. "O zaman sen sadece çok iyi bir çocuksun, öyle mi?"

Eric sırıttı. "Çoğu zaman."

Bir dakika. Eric onunla flört mü *ediyordu*? Konuşma flörtöz görünüyordu, ama Kyle, karşı tarafta kesinlikle hiçbir arzu olmadığı halde, uzun zamandır arzuyu yanlış yorumlamaya alışmıştı.

Heteroseksüel erkekler. Onun bir başka zayıflığı.

"Şanslısın çünkü ben dünyanın en harika alkolsüz kokteyllerini yaparım."

Eric'in gözlerinde eğlence parladı. "Öyle mi?"

Kyle göz kırptı. "İçlerinde alkol olduğunu yemin edersin. O kadar iyiler."

"Gerçekten karşılaştıramam."

"Gerçekten bu kadar uzun zamandır içki içmedin mi?"

Eric cevap veremeden önce — eğer cevap verecekse — heyecanlı Kip Grady onları kesintiye uğrattı.

"Eric!" Kip, kolunu Eric'in omuzlarına attı, sonra sarhoş gibi öne doğru eğildi ve iki adamı da barın arkasında duran Kyle'ın yanına çekti. Eric'in burnu neredeyse Kyle'ın yanağına değecekti. "Buradasın!"

"Evet," dedi Eric, sakin bir şekilde Kip'in kolunun altından sıyrılarak. Dikleşti ve bir adım geri attı, ama yüzü hala rahat ve sessizce

eğleniyordu. "İyi vakit geçiriyor musun?"

"Evleniyorum!" Kip'in yanakları kızarmıştı ve gözleri sarhoş bir coşku ve sevgiyle parlıyordu. Kyle başka yere baktı.

"Tebrikler," dedi Eric. Bara yaslandı, sonra sol elini kaldırıp bileğini kavradı. O anda Kyle, onun parmağındaki altın yüzüğü fark etti.

Evli. Tabii. Elbette.

Kip'in dikkatini çekmeye çalıştığını fark edince gözlerini kırptı. Bakışlarını alyansından ayırıp Kip'in ışıl ışıl yüzüne çevirdi.

"Bu Eric!" dedi Kip özensizce. "O, sanki, gelmiş geçmiş en iyi kaleci!"

"Duydum."

"Aynı zamanda zeki de! Sanat eseri koleksiyoncusu." Kip'in gözleri aniden farkına vardığı bir ifadeyle büyüdü. "Eric! Kyle *sanat okuyor*!"

"Gerçekten mi?" diye sordu Eric, Kyle'a.

"Sanat *tarihi*," diye açıkladı Kyle. "Çoğunlukla antik sanat. Koleksiyonunda üç bin yıllık mozaikler varsa, ben senin uzmanınım."

Eric'in yüzünde geniş bir gülümseme belirdi ve Kyle neredeyse yere düşecekti. Bu adam muhteş*em*di.

Kyle, Eric'in yakışıklı yüzüne dalmışken, Kip barın arkasına fırladı ve Kyle'a çarptı. Bir bardak aldı ve kendine bira doldurmaya başladı, ama Kyle onu durdurdu. "Çık buradan. Sarhoşsun."

Kip dramatik bir şekilde gözlerini devirdi. "Peki. Sen doldur o zaman."

Kyle ona kesinlikle ihtiyacı olmayan birayı uzattığında, Kip eğilip yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum."

Kyle'ın omuzları gerildi. "Ben de seni seviyorum," dedi sessizce. Kip içkisini alıp uzaklaşırken, Kyle çaresizce onu izledi.

"Nerede antik sanat okuyor musun?" diye sordu Eric, Kyle'ın dikkatini tekrar kendisine çekerek.

Kyle küçük bir gülümsemeyi başardı. *Gördün mü Kyle? Üzülmek için bir neden yok. Sana eşlik edecek güzel, evli bir heteroseksüel erkek var*. "Columbia. Yüksek lisans yapıyorum." "Etkileyici."

"Peki, benden çok etkilenmeden önce, yüksek lisans programımda çok *yavaş* ilerlediğimi
yüksek lisansım için çok yavaş ilerlediğimi belirtmeliyim. Şu anda sadece bir ders alıyorum."

"Yine de etkileyici. Daha önce antik sanat okuyan biriyle tanıştığımı sanmıyorum. Bu alanı seçmene neden olan neydi?"

Eric'in gözleri sıcak ve dikkatliydi. Kyle, onun cevabına gerçekten ilgi duyduğuna inanıyordu. "Çocukluğumdan beri bu alana ilgi duymuşumdur. Yunan mitlerini anlatan resimli bir çocuk kitabım vardı, onu milyonlarca kez okudum." Güldü. "Büyüdüğümde, bu mitlerin *gerçek* versiyonlarının çok daha şiddetli olduğunu öğrendim. Ve şehvetli."

"Beklediğinden daha fazla hayvanlarla cinsel ilişki mi vardı?"

Kyle elini salladı. "Bu en önemsiz kısmı. Her neyse, R dereceli versiyonlar beni mitolojiye *daha da* ilgi duymaya itti. Bu ilgi, o mitleri yaratan ve onlara inanan insanlara da yöneldi. Hikaye anlatıcıları, bilirsin?"

Eric düşünceli bir şekilde başını salladı. "Lisans derecen de sanat tarihi mi?"

"Antik tarih ve Latince okudum, sonra yüksek lisansım için antik sanat ve mimariyi seçtim."

"Bu çok ilginç bir çalışma alanı gibi görünüyor."

Kyle omuz silkti. "Bununla ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok, ama öğrenmeyi seviyorum."

"Ben de."

Kyle bara yaslandı. "Öyle mi? Kitap okur musun?" Belki Eric, çevrimiçi üniversite dersleri alan veya çok sayıda eğitici podcast dinleyen çok yönlü sporculardan biriydi.

"Okumayı severim. İngiliz edebiyatı okudum."

Kyle bir an şaşırdı, ama karşısındaki adamı düşündüğünde, edebiyat öğrencisi olmanın hokey oyuncusu olmaktan daha uygun olduğuna karar verdi. "Nerede okudun?"

Eric, söylemek üzere olduğu şeyden utanmış gibi dudaklarını bükerek cevap verdi. "Harvard."

Kyle gözlerini kırptı. "Harvard diploması mı

var?" "Evet."

Kyle güldü. Kendini tutamadı. Hemen ağzını kapattı, bu tepkinin ne kadar kaba olduğunu fark ederek utanç duydu. "Üzgünüm! Beklemiyordum."

Neyse ki Eric alınmadı. "Buna şaşırmış ilk kişi sen değilsin. Ama bana inanmıyorsan Wikipedia sayfamdan kontrol edebilirsin."

"Sana inanıyorum." Kyle'ın inanamadığı şey, evrenin bu absürt derecede mükemmel, kesinlikle yasak olan adamı önüne koymasının ne kadar acımasız olduğuydu. Harvard'da İngilizce diploması olan, yaşlı, atletik, kendine güvenen bir adam mı?

Hadi oradan. Kyle, Eric'in sakin görünüşünü bozup bozamayacağını görmek için, şu anda çok flörtöz bir şey söylemek için can atıyordu. Sadece onun koyu renkli gözlerinin rahatsızlık mı yoksa arzu mu göstereceğini görmek için.

Sarışın saçlı, kusursuz zamanlamalı, çarpıcı bir kadın Kyle'ı uygunsuz deneyler yapmaktan kurtardı. Yine de Kyle, Eric'in müşteriye votka sodasını hazırladığı süre boyunca onun bakışlarını üzerinde hissetti.

"Arkadaşının nişan partisinde çalışıyorsun," dedi Eric, kadın içkisini alıp gittikten sonra.

"Evet. Fark ettin, ha?"

Eric, Kyle'ı bir anlığına düşünür gibi göründü, sanki onu çözmeye çalışıyormuş gibi. Eric'in ona bakışında, Kyle'ı çok açıkta hissettiren bir şey vardı.

Kyle kendini çok açık hissetti. Neredeyse titremeye başlayacaktı.

"Çalışmıyorum. Bu özel bir etkinlik ve burada çalışan herkes davetli listesinde çünkü Kip böyle istiyor, ama konukların çoğunu tanımıyorum, bu yüzden barda yardım etmekten memnunum."

"Hokey oyuncularıyla küçük konuşmalar yapmaktan daha iyidir." Eric bunu söylerken dudakları hafifçe kıvrıldı.

Kyle eğildi. "Çoğu zaman."

Eric bir an için hiçbir şey söylemedi. Sanki gözleriyle tüm sırlarını ortaya çıkarmak istercesine Kyle'a dikkatle baktı. Dudakları hâlâ o eğlenceli küçük gülümsemeye bükülmüştü ve Kyle şu anda neler olduğunu hiç anlamıyordu. Ama penisi bu durumdan hoşlanıyordu. Penisi her zaman ulaşılamaz erkeklerden hoşlanırdı

ulaşılamaz erkeklere ilgi duyardı, bu yüzden siktirip gidebilirdi.

"Peki. Mocktail'ler," dedi Kyle, muhtemelen sadece kendisinin hissettiği gerginliği bozarak.

Ellerini çırptı. "Herhangi bir alerjin var mı?" "Kediler," dedi Eric.

Kyle kaşlarını çattı. "Oh. O zaman tarifi değiştirmem gerekecek."

Eric buna güldü. Sıcak ve harika bir gülümsemeydi. Kyle kendini bu gülümsemeye bir battaniye gibi sarmak istedi. *Heteroseksüel. Evli*. Kyle kendi kendine tekrarladı. *Heteroseksüel, evli ve profesyonel bir hokey oyuncusu. Ayrıca, muhtemelen senden on beş yaş büyük.*

"Bana bir şey hazırlamana gerek yok. Gerçekten," dedi Eric. "Zaten yakında gitmem gerekiyor."

Kyle bu sözlere bu kadar hayal kırıklığına uğramamalıydı. "Emin misin?"

"Evet, ben..." Eric sesini alçaltı. "Aramızda kalsın, Scott'ı seviyorum. Ve Kip. Ama sanki üç yıldır onların ilişkisini kutluyormuşum gibi hissediyorum.

Kyle sevinçle gülümsedi. "*Biliyorum*, değil mi? *Anlıyoruz*. Siz mükemmelsiniz ve birbirinizi seviyorsunuz."

"İğrenç," diye onayladı Eric. İkisi de güldü.

"Cidden ama," dedi Eric, arkadaşları hakkında söylediklerinden biraz utanmış gibi, "onlar için çok mutluyum. Özellikle Scott. Onu uzun zamandır tanıyorum ve o... şey, mutluluğu kesinlikle hak etti."

Kyle kalabalığın içinde Kip ve Scott'ı gördü. Scott kolunu Kip'in omuzlarına sıkıca dolamıştı ve ikisi de gülümsüyordu. "İyi bir adam buldu," dedi Kyle özlemle. Bakışları Eric'e döndüğünde, diğer adamın gözlerinde sempati gördü. Bu şaşırtıcıydı.

"Evet, öyle," diye onayladı Eric.

Kyle, duygularıyla uğraşmak istemediğinde yaptığı olgun olmayan bir hareket olan gözlerini devirdi. "Neyse. Biraz boşları." Bir tepsi aldı ve Eric'e veda olarak göz kırptıktan sonra sarhoşların arasına daldı.

* * *

Eric, Kyle'ın kalabalık barda yolunu bulmaya çalışmasını izledi. İnce kalçalarının masaları ve insanları kaçınarak bir o yana bir bu yana kaymasını izledi. Uzun parmaklarının masalardan şişeleri ve boş bardakları toplamasını izledi. Kyle'ın dudaklarının, onunla konuşanların her birine.

Onu muhtemelen çok uzun süre izledi. Ta ki Eric'in omzuna konan bir el onu transından uyandırana kadar.

"Kime göz koyduğun var?" Eric'in takım arkadaşı ve arkadaşı Carter Vaughan, ona gizlice yaklaşmayı başarmıştı, ki bu kolay bir şey değildi. "Bu gece burada pek bekar kadın yok, ama Matti'yi bir olasılık olarak göz ardı etmezdim."

"Sen neyden bahsediyorsun?"

"Ben heteroseksüelim. Yüzde bin. Ve Gloria'ya yüzde bir milyon bağlıyım, ama itiraf ediyorum: Matti Jalo bazen başımı döndürüyor."

"Kimseye bakmıyorum," diye yalan söyledi Eric. "Sadece bir dakikalığına dalmıştım."

"Evet, buna inanıyorum. Tabii dün geceki maçı düşünmüyorsan. Bu bir parti, Benny!"

"Düşünmüyorum."

Carter iki kaşını da kaldırdı, sonra bir yudum bira içti.

"*Düşünmüyorum*," diye ısrar etti Eric.

"Tamam. Hiç eğleniyor musun?"

Eric omuz silkti. "Tabii. Sonunda evlendiklerine sevindim, biliyor musun?"

"Bu bir yıl önce olmalıydı."

"Beklemek akıllıca bence. Hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediğin kişinin o olduğundan emin olmalısın."

"Scotty'nin bir hafta içinde karar verdiğinden eminim."

Eric buna karşı çıkamadı. Kendi evliliği ona, biriyle aceleyle bağlanmanın kötü bir fikir olduğunu öğretmişti, ama Scott ve Kip birbirlerine baktıklarında gözlerindeki sevgiyi *o* da görebiliyordu.

"Nasılsın?" diye sordu Carter. Gözlerindeki şakacı ışıltı, endişeye dönüşen bir ifadeye dönüştü. "Bu senin için zor mu?"

Eric, soruyu düşünmek için bir an durdu. Her soruyu cevaplamadan önce düşünmeyi severdi. "Biraz. Belki. Scott için mutlu olmadığımdan değil, ama kendi düğünümü düşünüyordum galiba."

Carter'ın gözlerindeki alaycı ışıltı geri dönmüştü. "O kadar eskiye kadar hatırlayabiliyor musun?"

"Kapa çeneni."

"Unuttum. Holly bir savaş gelini miydi? Almanlar seni vurduktan sonra senin hemşiren miydi?"

"Tamam, ben eve gidiyorum."

Carter onu dürttü. "Cidden ama. Senin için zor olduysa özür dilerim."

"Neredeyse bir yıl oldu. Artık unuttum. Gerçekten. Holly'yi özlemiyorum, ama özlediğim şey..." Eric başını salladı.

"Düzenli seks mi?" diye tahmin etti Carter.

"Arkadaşlık," diye tamamladı Eric, Carter'a sert bir bakış atarak. "Holly ve ben son birkaç yıldır birlikte çok fazla zaman geçirmedik, ama yine de geceleri konuşacak birinin olması güzeldi. İkimiz de evdeyken."

"Eminim senin arkadaşın olmayı sorun etmeyecek birini bulabiliriz," dedi

Carter, bu kelimeyi müstehcen bir şekilde telaffuz ederek.

arkadaşlık etmeyi sorun etmeyecek birini bulabiliriz," dedi Carter, kelimeyi müstehcen bir şekilde telaffuz ederek.

Eric'in bakışları yine Kyle'a takıldı, tepsisi boş bira şişeleri ve bardakların ağırlığıyla sallanıyordu. Eric, beyaz tişörtünün kumaşını gerginleştiren pazı kaslarının

Eric, onun spor yapıp yapmadığını ya da sadece çok egzersiz yapıp yapmadığını merak etti.

"Sanırım eve gideceğim," dedi Eric, çünkü barda servis yapan çok genç adamı kesmek, kesinlikle gitme zamanının geldiğinin bir işaretiydi.

"Yaşlı kemiklerimi dinlendirmem lazım," diye şaka yaptı Carter.

"Evet, evet." Eric, bar taburesinin arkasından uzun, siyah yün paltosunu ve zeytin yeşili kaşmir atkısını aldı.

Atkıyı boynuna dolarken, Kyle geri döndü ve ağır tepsiyi bara bıraktı. Bir gözünün üzerine düşen sarı saç tellerini parmaklarıyla yerine düzeltti. "Gidiyor musun?"

"Evet." Eric saatine baktı, sanki saatin partiden ayrılmak için bir gerekçeymiş gibi. Saat daha on bir bile olmamıştı.

"Yatma vaktin geçti mi?" Kyle'ın sesi, Eric'in alay etmek için kullandığını bildiği, şehvetli, boğuk bir tona dönüşmüştü, ama bu ses Eric'i şaşırtıcı bir şekilde sarsmıştı.

"Ben pek parti insanı değilim."

Kyle'ın o anda yaptığı şey, kollarını kavuşturup bara yaslanmak, bir omzunu, tişörtünün kenarını yukarı kaldırıp düz karnının en fazla bir santimini gösterecek kadar kaldırmak, muhtemelen
birçok erkeği etkiliyordu. Bu, inkar edilemez bir şekilde çekiciydi. Eric, soluk tenli şeritten gözlerini ayırdı ve ceketinin düğmelerini iliklerken başını salladı.

"Eskiden eğlenceli biri olduğunu hatırlıyorum, Benny," dedi

Carter. "Hayır, hatırlamıyorsun," dedi Eric düz bir sesle.

Carter güldü. "Hayır. Gerçekten hatırlamıyorum."

"İyi geceler, Carter." Sonra Eric, Kyle'a döndü. "Seninle konuşmak güzeldi, Kyle."

"Ben de." Bu kelime Kyle'ın ağzından zengin ve neredeyse gülünç bir şekilde çıktı. Eric, buna tepki olarak karnının alt kısmında hissettiği sıcaklık nedeniyle utandı. Kimse fark etmeden dönüp çıkışa doğru büyük adımlarla yürüdü.
ne kadar telaşlı olduğunu fark etti. Her zaman sakin ve sarsılmaz görünmeyi severdi.

Soğuk Kasım yağmuruna adım attı ve yünlü Burberry paltosu yerine su geçirmez bir şey giymiş olmayı diledi. Ancak soğuk yağmur, Eric'in bu gece Kyle'ı ilk gördüğünden beri damarlarında dolaşan kıvılcımları yatıştırarak buz banyosu gibi etki etti. Gerçek şu ki

, Eric bir süredir Kyle'ın *farkındaydı*. Eric, son birkaç yılda Kingfisher'a birkaç kez gitmişti. Kip çalışıyorsa oraya giderdi, görünüşte Scott'a eşlik etmek için ama gerçekte sadece orada oturup
Scott erkek arkadaşının insanlara içki servisi yapmasını izlerken orada otururdu.

İkinci kez gitmeyi kabul ettiğinde, Kyle Kip ile birlikte çalışıyordu ve Eric, hala açıklayamadığı nedenlerden dolayı ona çekilmişti.

En azından kısmen açıklayabilirdi. Kesinlikle Kyle'ın kış mavisi gözleri ve rahat, baştan çıkarıcı gülümsemeleriyle bir ilgisi vardı. Eric'in takım arkadaşlarından tamamen farklı bir şekilde kendine güvenen ve eğlenceli görünüyordu. Bu çekiciydi.

Eric insanları fark ederdi. Her zaman öyleydi. Etrafındaki her şeyi ve herkesi gözlemleme yeteneği, kalecilik kariyerinin ayrılmaz bir parçasıydı. Buna rağmen, diğer insanlara pek *ilgi* duymazdı. Ama Kyle'a kesinlikle ilgi duyuyordu.

En son seks yapalı bir yıldan fazla zaman geçmesine rağmen, Eric bunu özlememişti. Cinsel ihtiyaçları, her ne kadar olursa olsun, her zaman bir şekilde karşılanmıştı. Ama şimdi, güzel bir genç barmenin birkaç flörtöz sözü ve gülümsemesi ile Eric'in libidosu aniden dikkat çekmeye başladı.

Bir zamanlar, söz konusu barmenin *erkek* olması Eric'i dehşete düşürürdü. Hayatının çoğunda, erkeklere ilgi duyan tarafını görmezden gelmeyi seçmişti. Sonuçta Holly ile evliydi, bu yüzden bunu düşünmek için bir neden yoktu. Kendine böyle söylemişti.

Ama Scott Hunter eşcinsel olduğunu açıkladığından beri işler değişmişti. Eric , Scott'ın sonunda her zaman korktuğu şekilde yaşamasına ve sevmesine izin vererek mutluluğunu en ön sıradan izleme şansına sahipti. O Scott gibi değildi. Bir zamanlar Holly'yi sevmişti ve gerçekte kim olduğunu saklamak zorunda kalmamıştı. Aynı şekilde değil. Sadece kendini tamamen açığa vurmamayı seçmişti, çünkü buna hiç gerek duymamıştı.

Ancak boşandıktan sonra, erkeklere ilgi duymak bir hokey oyuncusu için düşünülemez bir şey olmayan cesur yeni bir dünyada yaşayan Eric, uzun zaman önce gömdüğü bu şeyi incelemeye izin verdi. Biraz kurcalamaya başladı. Artık bunu yapabileceğine göre, keşfetmek isteyebileceğini düşündüğü bir şeydi. Ama *nasıl*? Böyle bir şeyi nereden başlasa iyi olurdu ki?
bir şeye nereden başlanır?

Flörtöz bir barmenle mi?

Hayır. Kesinlikle olmaz. Kyle çok gençti, takımdaki çaylaklardan bile biraz daha büyüktü, bu yüzden tamamen uygunsuzdu. Dahası, bu çok aşağılayıcı olurdu. Eric ne kadar orta yaş krizi klişesi olmak istiyordu? Neredeyse yarı yaşında bir erkekle çıkmak söz konusu

bu tamamen uygunsuzdu. Dahası, bu çok aşağılayıcı olurdu. Eric ne kadar orta yaş krizi klişesi olmak istiyordu? Neredeyse yarı yaşında bir erkekle çıkmak söz konusu bile olamazdı. Daha güvenli ve mantıklı bir seçenek olmalıydı.

Eric'in hayatında ilk kez, güvenli ve mantıklı olan seçenekler pek çekici gelmiyordu.

Üçüncü Bölüm

Kahve kokusu, ertesi sabah Kyle'ı yataktan çıkardı. Yaklaşık yirmi dakikadır uyanıktı ve sonsuza kadar yatakta kalmanın faydalarını düşünüyordu. Ama sonra kahvenin kokusunu aldı.

Oda arkadaşı Maria Villanueva harika kahve yapıyordu. Son iki yıldır Starbucks'ta barista olarak çalışıyordu — okula geri döndüğünden beri son bir yıldır yarı zamanlı olarak — ve Kyle onun uzmanlığından yararlanmaktan memnundu.

"Otur," dedi Maria, kabarık mor sabahlığı ve panda ayaklı terlikleriyle pek de korkutucu görünmüyordu. Kyle yine de onun sözünü dinledi. Mutfak masasına buharlı bir fincan kahve koydu ve Kyle'ın tam bir yudum almasını bekledikten sonra, "Kalbin nasıl?" diye sordu.

Kyle parmaklarını gözlüklerinin altına sokup gözlerini ovuşturdu. "Neden bahsettiğini hiç anlamadım."

"Saçmalık. Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun. Bagel ister misin?"

"Sadece eğer onlar..."

"Onlar jalapeno türü değil, bebeğim. Susam tohumları senin için çok mu acı?"

"Acı yemekleri severim. Sadece sabahları sevmem. Tarçınlı kuru üzümlü var mı?"

"Hayır, çünkü onlar iğrenç. Seninkini kızartayım mı?" Susamlı bageli kaldırdı.

"Taze mi?"

Ona sert bir bakış attı, sonra kıyafetini işaret etti. "Bu sabah evden çıkmış gibi mi görünüyorum?"

"Lütfen kızart." Maria'nın her şeyi yaptığı gibi kahvaltılarını hazırlamasını izledi: hızlı, verimli hareketlerle, küçük mutfağını yoğun saatlerdeki bir Starbucks gibi kullanarak.

"Yani iyisin?" diye sordu. "Çünkü ikimiz arasında, dün gece sarhoş olan bendim, ama berbat görünen sensin."

"Teşekkürler."

Maria, krem peynirli bageli özenle tabağa koyup onun önüne koydu, sonra kendi bageliyle oturdu. "Bugün ne yapmayı planlıyorsun?"

"Sanırım evde takılacağım."

Maria ona şüpheyle baktı, Kyle'ın şu anda bir arkadaşa ihtiyacı olduğunu itiraf etmesini bekledi.

"Tanrım," diye iç geçirdi Kyle. "Tamam. Dün gece beni çok yordu. Duymak istediğin bu mu?"

"Eğer konuşmak istiyorsan, evet, duymak istiyorum."

Kyle bagelindeki susamları karıştırdı. "Aptalca. Bilmiyorum. Sorun yoktu."

"Aslında aşık olduğun adamın başka bir erkekle nişanını kutlamasını izlemek sorun değil miydi?"

"Ona aşık değilim," diye homurdandı Kyle. "Sadece hoşlanıyorum. Ve o benim için hiçbir zaman bir olasılık olmadı, yani zaten yararlı bir hoşlanma da değil."

"Keşke aksini söyleyebilseydim, ama hayır. Öyle değil. Takıntılı olabileceğin yeni birine ihtiyacın var."

"Kip'e takıntılı değilim. Sadece... Kip'in fikrini seviyorum. Ve beni. Birlikte." Bagelini kenara itti, kollarını masanın üzerinde kavuşturdu ve yüzünü kollarına gömdü.

Maria masanın üzerinden uzanıp koluna hafifçe vurdu. "Biliyorum. Ama şimdi ne diyeceğimi biliyorsun, değil mi?"

Kyle başını salladı, yüzü hala gömülüydü. "Söylemene gerek yok."

"Söylüyorum. Sen ve Kip birlikte olmayacaksınız. Asla. Tamam mı?"

"Biliyorum."

"Eğer o ve Scott üçlü ilişkiye meraklıysalar ya da ilişkilerini herhangi bir şekilde açıyorlarsa..."

"Aman Tanrım."

"O zaman senin bir şansın olurdu. Ama o ikisi *birbirlerine bağlılar*. Mesela, benim annemle babam *iki kez* evlilik yeminlerini yenilediler ama Scott ve Kip kadar birbirlerine bağlı olduklarını sanmıyorum."

Kyle kollarında gülerek, "Tamam, anladım," dedi.

Maria onu her zaman güldürürdü. Kip sayesinde arkadaş olmuşlardı. Kip, Scott'la ilk tanıştığı smoothie dükkanında Maria ile birlikte çalışıyordu. Kip, iki yıldan fazla bir süre önce bir gece Kyle'ı arkadaşlarıyla içki içmeye davet etti ve Kyle, Maria'ya anında hayran oldu. Birkaç ay sonra, Kyle onun yeni bir ev bulması gerektiğini öğrendi ve ikinci yatak odasını ona teklif etti. Bu düzenleme geçici olması gerekiyordu, ama o kadar iyi anlaşıyorlardı ki Kyle kalması için ısrar etti.

"Hayal edebiliyor musun?" diye düşündü Maria. "O sandviçin ortasına girmek?"

"Muhtemelen bununla ilgili bir tez yazabilirim, o kadar çok hayal ettim ki." "Scott'ın çok cömert bir sevgili olduğuna eminim."

"Kes şunu." Kyle inledi. "Bunun ne faydası var?"

"Sanırım yardımcı olmuyor. Hey, imkansız aşklar demişken, dün gece Matti Jalo ile tam altı dakika konuştum."

"Yalnız mı?" Kyle nefesini tuttu. "Sen tehlike altındasın! Artık seninle evlenmeyi teklif etmek zorunda kalacak!"

"Keşke. Aman Tanrım. Onun benden birkaç kat üstün olduğunu anlıyorum, ama lanet olsun. Bir kız hayal kurabilir, değil mi?"

"O senin liginin dışında değil! Sen tamamen harika ve güzelsin. O sadece yaşlı bir hokey oyuncusu."

"Mükemmel genleri ve milyonlarca doları olan."

"Evet, tabii. Seni elde ettiği için şanslı sayılır."

"Hokey oyuncularından bahsetmişken..." Maria parmağından bir parça krem peynir emdi ve pop sesiyle bıraktı. "Dün gece Eric 'Dream Daddy' Bennett ile konuştuğunu gördüm."

"Yani, parmağında alyans olan heteroseksüel adam mı? Evet, çok umut vericiydi. Her an beni aramasını bekliyorum."

"Heteroseksüel, yaşlı ve evli. Tam da senin tipin değil mi?"

Kyle ona bir susam tanesi fırlattı. "Ben eşcinsel, genç ve nişanlı olanları da severim. Çok açık fikirliyimdir."

"Neden Aram'ı seçmiyorsun? O çok tatlı ve çok seksi." "Çünkü o benim en iyi arkadaşlarımdan biri ve benimle birlikte çalışıyor."

"Az önce Kip'i tarif ettin."

"Evet, ama..." Kyle bu cümleyi nasıl zarif bir şekilde bitireceğini bilemedi, bu yüzden yerine anlamsız sözler geveledi. "Kip *ilk* başta bir aşktı. Bir gece Kingfisher'da arkadaşlarıyla birlikte gördüm ve ona *vurulmuştum*. Biraz flört ettik ve o gece onu eve götüreceğimi düşünmüştüm. Ama sonra gitti. Bir dahaki sefere geldiğinde sen oradaydın. Sanırım onun doğum günüydü."

"Evet, o gece çok sarhoştum."

"Hepiniz sarhoştunuz. Ve yine, gecenin sonunda onunla birlikte gideceğimi düşündüm. Tabii ki, o sırada Scott'la gizlice çıkıyormuş. ."

“Sonra onu öptüğün zaman vardı.”

Kyle başını katlanmış kollarının üzerine düşürdü. "Ve sonra onu öptüğüm zaman vardı." Başını kaldırdı. "Ama savunmam gerekirse, o *gerçekten* bunu istediğine inanmamı sağladı. Yalnız geldi, bara oturdu ve bütün gece benimle flört etti."

"Yalnız başına sarhoş olmak. Her zaman duygusal istikrarın bir işaretidir."

"*Biliyorum*. Bir şeylerin ters gittiğini fark etmeliydim. Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen fark ettim, ama bu benim için *bir fırsattı*, bu yüzden görmezden gelmeyi tercih ettim. *Benimle* birlikte gitti. Sonra onu öptüm ve..." Sanki hafızasını silebilecekmiş gibi gözlerini sımsıkı kapattı
"Şimdi arkadaş olduğumuz için mutluyum."

"Ben de. Ama en çok şimdi arkadaş *olduğumuz* için mutluyum."

"Kesinlikle. Sabahları bana kahve yapman için tüm bu kalp ağrısı ve utançlara değdi."

"En azından bunu yapabilirdim."

Kyle'ın Maria'ya oldukça iyi bir teklifte bulunduğu doğruydu. Daire, zengin ailesi tarafından ödenmiş olduğu için Kyle, Maria'dan kira bile almıyordu. Maria sadece market alışverişine ve faturalara yardım ediyordu. Kyle Yalnız yaşamayı tercih edeceğini düşünmüştü, ama çoğunlukla kendine ait bu kadar geniş bir alana sahip olduğu için suçluluk duyuyordu. Ayrıca, yalnızlık çekiyordu.

"Bugün ne yapacaksın?" diye sordu Kyle.

"Öğleden sonra okul projesi için grubumla buluşmam gerekiyor." Bir buçuk yıl önce, Maria polis akademisi giriş sınavını tamamlamış ve başarıyla geçmişti. Sonra, kendi deyimiyle, insanlara gerçekten yardım etmek istediğine karar vermişti. Özellikle de kendi ebeveynleri gibi göçmenlere. Bu yüzden şimdi yerel bir üniversitede İnsan Hizmetleri okuyordu. "Ya sen?"

"Kendimi battaniyeye sararak Alyssa Edwards'ın Netflix dizisini izleyeceğim."

Maria ayağa kalktı ve bulaşıklarını lavaboya götürürken onun omzuna hafifçe vurdu. "Bunu hak ettin dostum."

* * *

Eric, ön kollarının üzerinde dengede dururken vücudunu saran titremeyle mücadele etti. Derin ve kontrollü nefesler aldı ve vücuduna sakinleşmesini emretti. Vücudu, her zamanki gibi, itaat etti.

Eric, vücudunun acıyı kabul edip onu aşması hissini çok seviyordu. On beş yıl önce buz üzerinde gücünü ve esnekliğini artırmak için yogaya başlamıştı

gücünü ve esnekliğini artırmak için yogaya başlamıştı, ama şimdi günlük pratiğini kendine verdiği bir hediye olarak görüyordu. Vücudunun yaptığı her şeye mükemmel bir şekilde uyum sağlamayı seviyordu. O istediğinde vücudunun ona verdiği her şeyi ve vücudunun ondan istediği her şeyi. Bazı günler, bunun gibi dikey bir pozisyonu bir dakikadan fazla kolayca tutabiliyordu. Bugün vücudu ona karşı koyuyordu.

Üç nefes daha, dedi vücuduna. Kariyeri boyunca iki kez ameliyat olduğu sol omuzu son zamanlarda gergindi, ama şu anda iyi görünüyordu. On yıllar boyunca puckları durdururken vücudu çok yıpranmıştı ve bu oyundan kalıcı hatıralar olmadan ayrılamayacağını biliyordu, ama bunları en aza indirmeye çalışabilirdi. Vücuduna hak ettiği saygıyı gösterebilir, vücuduna ne girdiğini ve maçlar arasında vücuduyla ne yaptığını kontrol edebilirdi.

Bir kez daha derin nefes alıp verdi ve Eric uzattığı bacaklarını yavaşça gövdesine doğru kıvırarak amuda kalkma pozisyonundan çıktı. Son pozları vücuduna daha az yük bindirerek ve vücudunun ona söylediklerini dinleyerek antrenmanını bitirdi.

Eric vücudunun neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Şu anda vücudu homurdanıyordu, ama geceleri adeta çığlık atıyordu. En son seks yapalı çok uzun zaman olmuştu.

Aşağı kata, mutfağına inerken, düşünceleri istem dışı olarak Kyle'a yöneldi. Kyle'ın birçok erkekle flört ettiğinden emindi - bu neredeyse onun işi sayılırdı - ama Eric, Kyle'ın hayal gücünün nadiren kullandığı müstehcen kısmını ele geçirdiğini inkar edemiyordu.

Bu saçmalıktı. Kyle gençti ve flört etmeyi bir kenara bırakırsak, onun gibi yaşlı bir adama gerçek bir ilgisi olamazdı. Aslında Eric, Kyle'ın partide Kip'e özlemle bakışlarından yola çıkarak, Kyle'ın Kip'e umutsuzca aşık olduğundan emindi. Scott ve Kip'in mutluluğu Kyle'ı bir bıçak gibi delip geçiyor gibiydi. Kip Kyle'ın tipi ise, Eric'in kesinlikle hiç şansı yoktu.

Hiç şansı yoktu. Tanrım. *Ne* şansı yoktu*?* Eric ne istiyordu ki?

Eric bir bardağı suyla doldurdu ve hızlıca içti. Bardağı tekrar doldurdu, su sürahisini buzdolabına geri koydu ve bir kavanoz gece boyunca bekletilmiş kahvaltılık kinoa aldı. Mutfağındaki pencerenin önünde durup, yemek yerken 36. Cadde'deki sabah trafiğini izledi. Holly ile paylaştığı büyük ev, Long Island'da, muhteşem bir deniz manzarasına sahipti. Ama Eric bunu tercih ediyordu: Manhattan'ın karmaşasını ön sıradan izlemek. Bu Murray Hill'deki şehir evi her açıdan ona daha uygun düşüyordu.

Dürüst olmak gerekirse, Eric'in dört katlı bir konağı tek başına kullanması saçma bir durumdu. Bir apartman dairesi düşünmüştü, belki de Scott'ınki gibi bir çatı katı dairesiydi, ama bu ev doğru zamanda satışa çıkmıştı ve Eric buna karşı koyamamıştı. Bir tasarımcıyla çalışarak, huzur ve rahatlık yayarken aynı zamanda sanat koleksiyonuna da uygun bir arka plan oluşturan bir ev yaratmıştı. Eric, sonuçta ortaya çıkanın muhteşem olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ama sadece sanat eserleri ve tasarım mobilyalarla birlikte yaşamanın bu kadar yalnız hissettireceğini tahmin etmemişti.

Mutfak tezgahının üzerinde duran telefonu ışıklandı. Eric, boş kinoa kavanozunu lavabonun yanına koydu ve telefonu aldı. Mesaj, arkadaşı ve sanat tüccarı Jeanette'den gelmişti. Jeanette, Eric'in ilgisini çekeceğini düşündüğü ilgisini çekeceğini düşündüğü yeni bir sanatçının resimlerinden oluşan bir koleksiyonu vardı.

Belki de *bu*, hayatını tamamlayacak resim olacaktı.

Eric: Ne zaman görebilirim?

Eric'in salı günü, yani izin gününde galeriye gelmesini planladılar. Her zamanki gibi Jeanette resimlerin fotoğraflarını göndermedi. Eric'in sanat eserleri hakkındaki ilk izleniminin, onları bizzat gördüğünde edineceği izlenim olması konusunda ısrarcıydı.

Ancak Eric'in neyi beğeneceği konusunda hiç yanılmadığı için, Eric onun ne hazırladığını görmek için heyecanlanmıştı.

Kyle sanat tarihi okuyordu ve Eric bu konuyu aklından çıkaramıyordu. Bu adam hakkında *bilgi edinmekle* büyük bir hata yapmıştı. Kyle'ın antik tarih ve sanat okuduğunu, mitolojiyi sevdiğini ve genel olarak zeki ve büyüleyici bir insan olduğunu bilmediği zamana geri dönmek istiyordu.

Sevimli bir barmen tarafından flört edilmek bir şeydi, ama bu barmen hem akıllı hem de Eric'in ilgi alanlarını paylaşan biriyse...

Eh. Bu hoş bir sürpriz olmuştu.

Bir dahaki sefere Kyle'ı gördüğünde onunla flört etmeye çalışabileceğini düşündü. Kyle doğal olarak flörtöz birine benziyordu ve muhtemelen Eric'e çok ihtiyaç duyduğu pratik yapma fırsatı sunabilirdi. Bu zararsız bir şey olacaktı ve Eric, ciddi bir şekilde tekrar biriyle çıkmaya çalıştığında buradan öğrendiklerini kullanabilirdi.

Tek ihtiyacı olan şey pratikti, karar verdi ve iki kat merdiveni koşarak yatak odasına çıktı. Bir sporcu olarak bunu çok iyi anlıyordu.

Bir şeyi tekrar tekrar yapmak sonunda sonuç verecektir. Buz üzerinde ribaund kontrolünü geliştirdiği gibi, flört etme becerisini de geliştirebilirdi. Flört etmeyi, randevulaşmayı, başka biriyle samimi olmayı pratik yapacaktı.

Bir erkekle.

Belki.

Ama önce flört etmek.

Dördüncü Bölüm

Ilya Rozanov hemen Eric'in yüzünden çekilmezse, Eric onun bacaklarını kesecekti.

Eric, blokör pediyle onu sırtından sertçe itti. "Siktir git, Rozanov."

Ancak Rozanov, neredeyse on yıldır Eric ve diğer tüm NHL kalecilerinin baş belası olan yıldız bir merkez oyuncusu, yerinden kıpırdamadı.

"Yemin ederim, Rozanov," diye homurdandı Eric, Rozanov'un omzunun üzerinden görmek için boynunu uzatarak.

"Hunter evleniyormuş," dedi Rozanov, sanki 1-1 berabere giden bir hokey maçının ortasında değil de, birlikte öğle yemeği yiyormuş gibi sohbet edercesine.

"Davet mi istiyorsun?" diye sordu Eric, onu tekrar iterek.

"Yüzyılın en sıkıcı etkinliğine mi? Hayır."

Rozanov iri bir adamdı, onu hareket ettirmek kolay değildi. Ama Matti Jalo daha iriydi ve sonunda Eric'in yardımına koştu.

"Çok uzun sürdü," diye homurdandı Eric, ama Jalo çoktan Rozanov'un peşinden gitmişti. Birkaç saniye sonra, Rozanov puck ile kaleye doğru koşuyordu. Eric, kaleye geri çekilmek yerine, korkusuzca ve meydan okurcasına kale önünün üst kısmına doğru hareket etti. *Deneyin bakalım, orospu çocukları.*

Rozanov, ağın üst köşesine doğru uçan yıldırım hızında bir bilek vuruşu yaptı. Puck hızlıydı, ama Eric daha hızlıydı ve muhtemelen gerekenden biraz daha gösterişli bir hareketle onu eldiveniyle yakaladı. Önemli anlar videosu yapmak için çok fazla şansı kalmamıştı.

"Güzel kurtarış," dedi Rozanov sakin bir şekilde yanından
geçerken. "Daha çok var."

Rozanov geri dönüp sırıttı. "Sanmıyorum. Sen yüz yaşındasın. Kemiklerinin gıcırdandığını duyabiliyorum."

"Kız arkadaşın öyle dememişti." Eric, olgun olmayan cevabından anında utandı. Ama Rozanov gülüyordu.

"Ona sormam gerekecek," dedi ve gülmeye devam ederek uzaklaştı. Eric'in kaşları çatıldı. Rozanov'un kız arkadaşı *olup olmadığını* bile bilmiyordu.

Maç, Admirals'ın Ottawa'yı 3-1 yenmesiyle sona erdi. Normalde, Ottawa gibi sıralamada alt sıralarda yer alan bir takımı yenmek Eric'i bu kadar mutlu etmezdi

bu kadar iyi hissettirmezdi, ama son maçtaki berbat performansından sonra, kazanmak inanılmaz bir duyguydu. Maçın bittiğini belirten siren çaldığında, önce Jalo, sonra da buz üzerindeki diğer savunma oyuncusu Brisebois onu sevinçle kucaklarken, o da iki kolunu başının üzerine kaldırdı.

Carter buz üzerinde kayarak Eric'in maskesinin alnına kaskının ön kısmını çarptı. "Bu gece harika bir *performans* sergiledin Benny. Onları Ottawa'ya ağlayarak geri gönder."

"Aslında birkaç gece şehirde kalacaklar," dedi Eric,
çünkü sakin kalıp olayı geçiştiremiyordu. "Cumartesi günü Brooklyn'le oynayacaklar."

Carter, Eric'in iri, yastıklı omuzlarına kolunu doladı. "Belki de kederlerini unutabilecekleri bir bar önerebilirim."

Maçtan sonra soyunma odası gürültülü ve kutlama havasındaydı.
Deplasman öncesindeki son iç saha maçını kazanmak her zaman rahatlatıcıydı; bu güven artışı, iki gün sonra Nashville'de oynayacakları maça da yansıyacaktı.

Eric her zamanki gibi Scott'ın soluna oturdu ve onun o gece Kip'i iş yerinde ziyaret etme planlarını Carter'a mutlu bir şekilde anlatmasını dinledi. Scott, Kingfisher'da vakit geçirmeyi gerçekten çok seviyordu. Belki de neredeyse otuz yıl saklandıktan sonra, eşcinsel barlarda açıkça vakit geçirerek kaybettiği zamanı telafi ediyordu. Kip
bunu onun için yapmıştı. Ya da daha doğrusu, Scott'ın Kip'e duyduğu aşk bunu yapmıştı. Scott'ı rahatlık alanından çıkıp daha iyi bir hayata itecek kadar güçlüydü.

Eric, birini o kadar derinden sevmenin nasıl bir his olduğunu merak etti. bunun için daha cesur ol. Daha iyi ol. Scott eskiden hep sessiz, ihtiyatlı ve stoik biriydi, ama artık sürekli gülüyordu. Nadiren sosyalleşir, dışarı çıkmamak için hep bahaneler uydururdu. Kimseyle çıkmazdı, tabii ki. Hayatını kimseyle paylaşmazdı.

Bu, Eric'in şu anki yaşamından ne kadar farklıydı? Eric, görünüşte yirmi yıl boyunca Holly ile hayatını paylaşmıştı, ama geriye dönüp baktığında, birbirleriyle pek bir şey paylaşmadıklarını fark etti. Bir ev. Bir banka hesabı. Bazen bir yatak.

Ve Eric, Holly'yi çok sevmişti. Holly zengin bir aileden geliyordu, ama Eric onu son derece alçakgönüllü ve eğlenceli bulmuştu. Önce arkadaş olmuşlardı, sonra Holly şakacı bir şekilde Eric'e onu öpecek mi diye sorduğunda, aralarındaki ilişki daha da ileriye gitmişti. Eric bunu uzun zamandır düşünmekteydi, bu yüzden Holly'nin davetini kabul etti, onu öptü ve yirmi yıl süren bir ilişki başlattı.

Holly'nin ailesi, onun erkek arkadaş seçiminden pek memnun değildi — Kanada'dan gelen, hayırsever bir hokey oyuncusu — ama Eric ilk NHL sözleşmesini imzaladığında, onun hakkındaki fikirlerini değiştirdiler.

Eric, Holly'yi gerçekten sevip sevmediğinden hala emin değildi. Belki de sevme yeteneği hiç yoktu. Scott'ın Kip'i sevdiği gibi ya da Carter'ın Gloria'yı sevdiği gibi. Arkadaşlarının partnerlerine duydukları sevgi, yüzlerinden okunuyordu, onlar hakkında konuşurken yüzleri ışıl ışıl oluyordu. Belki de bu tür bir aşk nadirdi ve Eric'in umabileceği tek şey, birine karşı bir çekim hissetmek ve keyifli sohbetler yapmaktı.

Scott'ın Kingfisher hakkında yaptığı sohbet, Eric'in o gece başka bir barmenin çalışıp çalışmayacağını merak etmesine neden oldu. Ve belki de dışarı çıkmak biraz dışarı çıkmanın Eric'e iyi geleceğini düşündürdü.

"Buradan direkt bara mı gidiyorsun?" diye sordu Eric. "Evet.

Evimden daha çok arenaya yakın."

Eric bunu düşündü. Arenadan ayrıldığında takım elbise giyiyor olacaktı, ama Scott da öyle. Bara girmeden önce ceketini ve kravatını çıkarabileceğini düşündü.

"Belki seninle gelirim," dedi Eric. "Eğer sorun yoksa."

Scott şaşkın bir ifadeyle baktı, sonra geniş bir gülümsemeyle mavi gözleri parladı. "Bu harika olur!"

Muhtemelen bu çok kötü bir fikirdi. Kyle geçen hafta Eric'i oldukça açık bir şekilde reddetmişti ve muhtemelen iş yerinde onu görmekten pek hoşlanmayacaktı. Ama Eric Kyle'ı rahatsız etmeyecekti; o kadar aptal değildi. Scott'la geçireceği akşamın tadını çıkaracaktı ve Kyle'a birkaç kez gizlice bakarsa da, bunun bir zararı olmazdı.

* * *

Eric ve Scott, ikisinin de sevdiği şoförlü araç hizmetinden bir araba paylaştılar. Araba hareket etmeye başlar başlamaz Scott kıyafetlerini çıkarmaya başladı. Önce ceketini, sonra kravatını çıkardı ve Eric de aynısını yaptı. Ama Eric gömleğinin kollarını sıvamaya başladığında, Scott gömleğini tamamen çıkardı ve altındaki dar, kömür rengi tişörtünü ortaya çıkardı. O anda Eric, Scott'ın "takım elbise pantolonunun"
aslında şık bir siyah kot pantolon olduğunu fark etti.

Eric ona kaşlarını kaldırarak baktığında, Scott utangaç bir şekilde sırıttı. "Kıyafet kuralları zaten aptalca bir kural."

Eric gülümseyerek başını salladı. "Ne zaman bu kadar asi oldun?"

"Muhtemelen Kip, profesyonel sporcuların yaratıcılıklarını bastırmak ve cinsiyet normlarını uygulamak için sadece geleneksel erkek takım elbise giymek zorunda olduklarını yirmi dakika boyunca haykırdığı zamandı."

"Doğru." Eric gömleğini çıkarmadı, ama üstteki birkaç düğmeyi açtı. "Soyunma odasında böyle şeyleri hiç konuşmamamız ne garip."

"O noktaya geliyoruz." Scott kendinden emin bir şekilde söyledi. Eric, Scott'ın çok da uzak olmayan bir gelecekte hokeyin, Scott'ın şu anda sık sık gittiği barlar kadar kapsayıcı ve misafirperver olacağına gerçekten inandığını biliyordu. Eric, sporlarının geleceğinin o kadar da parlak olup olmadığından emin değildi, ama hokey
kültürü değişecekse, bunun büyük ölçüde yanında oturan bu adam sayesinde olacağını biliyordu.

Eric onun arkadaşı olmaktan gurur duyuyordu. Scott'ın düğün gününde onun yanında durmaktan daha da gurur duyacaktı. Ama bu gece Eric gergindi çünkü gizlice Kyle'ın çalıştığını umuyordu ve bunun ne anlama geldiğinden emin değildi.
Ya da tam olarak neyi umduğunu. Şu anda Eric'in kesin olarak bildiği tek şey, Kyle'a bakmak istediğiydi. Kyle ona gülümsediğinde kanının biraz kaynamasını zevkle izlemek istedi. Eric'in cinsel hayatının o kadar kötü bir hale gelmesi, ona gerçekte ilgi duymayan bir adamın flörtöz göz kırpmalarıyla idare etmesi belki üzücüydü, ama en azından *bir* şeydi.

"Şey, um..." Scott'ın sesindeki tedirginlik Eric'in dikkatini çekti. "Sanırım bu gece bize başka biri daha katılacak."

"Öyle mi? Kim?"

"Rozanov. Maçtan sonra bana mesaj attı. Bu gece ne yapacağımı sordu, ben de ona söyledim."

Eric şaşkına dönmüştü. "Ilya Rozanov bu akşam seninle takılmak mı istiyor? Bir gey barda mı?"

Scott omuz silkti. "Öyle görünüyor."

"O adam çok tuhaf."

Scott güldü. "Kesinlikle gizemli biri. Ama bence iyi bir adam olabilir. Vegas'taki eşcinsel kulübüne bizimle takılmak için geldiğini hatırlıyor musun?"

Eric hatırlıyordu. Bir gece kulübü, Scott'ın kamuoyuna eşcinsel olduğunu açıklaması şerefine Scott Hunter Gecesi düzenlemişti. Parti,
Scott, ödül törenindeki tüm seyircileri davet etmişti, ama Scott'ın birkaç arkadaşı dışında
Şehirde bulunan takım arkadaşları arasında, Rozanov ortaya çıkan tek kişiydi. Eric, Scott kadar Rozanov'u gördüğüne şaşırmıştı.

yıllardır mümkün olduğunca sık sık Scott'ı neşeyle alay eden, kadınlar arasında haklı bir üne sahip, *Rusya'nın* ünlü bir hokey oyuncusu olan bir adamın, bir gey gece kulübünde onlara sakin bir şekilde yaklaşması. Eric bugüne kadar bunu kafasında oturtamamıştı.

"Yani o, dünyanın en iyi gece hayatına sahip şehirlerden biri olan New York'ta ve seninle takılmak mı istiyor?"

"Evet. Çünkü artık çok havalı ve eğlenceli biriyim. Duymadın mı?" Scott şakacı bir şekilde ona dirsek attı. Eric zorla gülümsedi, ama Rozanov'un orada olması

işleri... karmaşıklaştırıyordu. Eric, *Scott'a* bu gece ona katılmasının gerçek nedenini söylemeye henüz hazır değildi, Ilya Rozanov'u söylemekten bahsetmiyorum bile. Eric, Scott'a açılmak istiyordu — *herkese* açılmak isteyebileceğini düşünüyordu — ama her şeyi yoluna koymadan hiçbir şey yapmak istemiyordu. Sebebi ne olursa olsun, Eric'e önce bir erkekle flört etmeyi denemek mantıklı geliyordu.

Belki bir iki randevuya çıkmak ya da bir erkekle öpüşmek; biseksüelliğini *gerçek* gibi gösterecek herhangi bir şey. Bunu yaparsa, en yakın arkadaşına biseksüel olduğunu güvenle söyleyebilirdi.

Saçma olan şey, kafasında Scott'ın sesini duyabiliyor olmasıydı, kendi cinsel yönelimini kendine kanıtlaması gerektiğine inandığı için onu azarlıyordu. Ama yine de Eric emin olmak istiyordu ve Scott'ın Eric'in Kyle'ı kesmek için bara gittiğini tahmin etmesini istemiyordu. Ne yazık ki, Rozanov çok daha dikkatli görünüyordu. İnsanlara laf atmaya da çok daha meraklıydı.

Araba barın önüne geldi ve Scott ile Eric, lüks deri koltuklardan kayarak Kasım sonunun serin havasına çıkarken şoföre teşekkür ettiler. Omuzlarına, atılmış giysilerle dolu sırt çantalarını asarak içeriye koştular.

Kingfisher, her zamanki gibi sıcak ve canlıydı, ancak kenarları oldukça pürüzlüydü. Sandalyelerin ve masaların çoğunda ahşap boyasının aşındığı yerler vardı. Duvar kağıtları yırtılmış ve bazı yerlerde soyulmuştu. Barın köşelerinde pop müzik çalan hoparlörlerin

tozlanmıştı. Bir köşede Batı Kıyısı NBA maçını gösteren büyük televizyon eski bir modeldi. Biraz dağınık bir yerdi, ama bu mekanın rahatlatıcı ve davetkar bir yanı vardı.

Masaların çoğu doluydu, ama Kip Scott'ı görür görmez koşarak geldi ve barın yanındaki boş bir masayı işaret etti. Masada küçük bir "rezervasyonlu" işareti vardı ve Eric bunun sadece Scott'ın ziyaretleri için kullanıldığına emindi.

Kip, Scott'ı bir öpücükle selamladı ve bu öpücük o kadar uzun sürdü ki Eric başka yere bakmak zorunda kaldı.

"Bu gece harikaydın tatlım," dedi Kip, kolları hala Scott'ın boynuna dolanmış halde. "Maçı burada izledik. Sen de harikaydın Eric."

"Teşekkürler." Eric odayı taradı ve soluk kot pantolon ve vücudu saran beyaz tişört giymiş tanıdık bir vücut gördü. Odanın diğer ucundaki masada, Eric'e sırtını dönmüş duruyordu, ama Eric onu tanımakta hiç zorlanmadı.

"Otur," dedi Kip neşeyle. "Size birer bira ve limonlu soda getireyim mi?" Eric'e kaşlarını kaldırarak baktı, Eric'in her zamanki tercihini doğru hatırladığından emin olmak için sessizce kontrol etti.

"Limonlu soda, evet. Teşekkürler."

Kip içeceklerini almaya gitti ve Scott gözlerini ondan ayırmadı. Eric dikkatlice bakışlarını Kyle'a çevirdi, birkaç saniye gözlerini üzerinde tuttu ve sonra başka yere baktı. Kyle, önceki gece Eric'in durduğu yerde, barda duran çekici bir genç adama gülümsüyordu. Kyle'ın şu anda adamla konuşurken gözlerindeki kötücül parıltı, o gece Eric'le flört ederken gözlerinde olan parıltıyla aynıydı.

Eric'in göğsünde saçma bir şekilde kıskançlık hissi uyandı. Bu Kyle'ın *işi* idi. O her zaman bu şekilde sayısız erkekle flört ediyordu. Eric sadece onlardan biriydi. Özel biri değildi.

Ama sonra Kyle'ın bakışları Eric'inkiyle buluştu ve Kyle'ın gözleri fal taşı gibi açıldı, dudaklarından gülümseme kayboldu. Bu sadece bir saniye sürdü, sonra Kyle kendine geldi ve dikkatini tekrar müşterisine verdi, dudakları yine baştan çıkarıcı bir gülümsemeye büründü.

* * *

Olamaz. *O* burada ne arıyordu?

Kyle, Eric Bennett'ın Kingfisher'da arkadaşının yanında olmak için burada olduğunu kabul edebilirdi.

. Muhtemelen Kyle ile hiçbir ilgisi yoktu. Ama bu, Eric'in Kyle çalışırken sürekli ona bakışlarını dikmesini görmezden gelmek anlamına geliyordu. Kyle diğer müşterilerle flört ederken Eric'in kaşlarını çatması, hatta Eric lanet olası evlilik yüzüğünü oynarken bile.

Kyle, Eric gibi erkekleri çok iyi tanıyordu. Akşamlarını eşlerinden uzakta geçirmeyi seven, hayatlarında gerçekten önemli olan insanlara asla bahsetmeye cesaret edemeyecekleri bir arzuyu tatmin etmek isteyen erkekler. Kyle ile birlikte olmaktan mutlu olan erkekler, erkekler...

belki bir gün onunla gizli buluşmalardan daha fazlasını istediğini bile iddia edenler. Ama o adamların hepsi aynıydı.
erkeklere olan arzularının, kendileri için önemli olan kişiler tarafından öğrenilebileceği ihtimali ortaya çıkar çıkmaz, kaçarlardı.

Böyle erkekleri siktir et. Kyle hayatının ve kalbinin çok büyük bir kısmını onlara harcamıştı. Eric o muhteşem koyu renk gözleriyle onu istediği kadar süzelebilirdi.
Kyle yemiyordu.

"Scott buraya geldiğinde nefret ediyorum," diye mırıldandı Aram, birkaç bardak doldururken. "O gidene kadar tüm gözler onun üzerinde."

"Ah," dedi Kyle. "En azından bir çift göz senin üzerinde, bebeğim." İçki sipariş etmekten başka nedenlerle Aram'ın dikkatini çekmeye çalışan uzun boylu, kaslı bir adama başını salladı.

Aram canlandı. "Merhaba. Gidip ne içmek istediğine bir bakayım." Kyle güldü. Aram tepsisini dolu bardaklarla doldurduktan sonra ona göz kırptı. "Hey, Scott bu gece seksi babasını getirmiş."

Kyle, Aram'ın bakışını takip ederek Eric'in oturduğu yere baktı. Kyle'ın gözleri ona takılır takılmaz, Eric hızla başını başka yöne çevirdi. Yakalandı. "Oh, şuradaki Yılın Kocası'nı mı kastediyorsun? Hayır, teşekkürler."

Aram burnunu kırıştırdı. "Doğru. Unutmuşum. İğrenç."

İçecek tepsisiyle birlikte ayrıldı ve Kyle, sevimli, tombul sakallı bir adamın siparişini aldı.

Kyle onun cin tonikini hazırlarken adam, "Sen Scott Hunter'sın, değil mi?" diye sordu.

"Tek ve eşsiz."

"Yüz yüze daha da yakışıklıymış. Vay canına."

"Biliyorum."

"Onunla oturan adam da seksi bir profesör gibi çok çekici."

Kyle gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. "Mm."

Sakallı adam içkisini alıp gittiğinde, yerine hemen Kip geçti. "Masaya gelip merhaba demelisin."

"*Meşgulüm.*"

"O yakışıklı oduncu ile mi meşgul?"

Kyle gözlerini kısarak ona baktı. "Nişanlınıza aşık olan yakışıklı oduncu mu?"

Kip bir an için öfkelendi, ama sonra sırıttı ve "Onu suçlayamam. Yani, Scott'a bir *bak*. Bazen onun benim olduğuna inanamıyorum

gerçekten benim olduğuna inanamıyorum."

Ugh. "Ne şanslısın."

"Bu gece keyfin yok."

"Ben *iyiyim*. Sadece... açım. Ve muhtemelen sevişmem lazım." "Hem yemek hem de azgın erkeklerin olduğu bir barda çalıştığın için şanslısın."

Kyle buna gülmeden edemedi, bu da Kip'i çok mutlu etti. Korkunç gamzeleri Kyle'ı eziyet etmek için sahneye çıktı. "Masalarımı kontrol edeyim," dedi Kyle, "sonra Scott'a merhaba diyeceğim. Ve Eric'e. Ve... bekle. O adam kim?"

Kip, Scott'ın masasına bakmak için döndü ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Vay canına." "O..."

"Ilya Rozanov." Kip derin bir nefes aldı. "Bu gece çok daha ilginç hale geldi."

"Neden? O senin üçüncü sevgilin falan mı?"

"Hayır, tabii ki değil. Rozanov kesinlikle kadınlardan hoşlanıyor. Ve Scott'tan nefret ediyor gibi." "Ciddi bir ilişkisi var mı?"

"Bildiğim kadarıyla yok."

"O zaman belki onun erkeklerden hoşlanan bir yanı var mı diye bakarım." Kyle, Kip'e utangaç bir gülümsemeyle bakıp boş tepsisini alıp uzaklaştı.

* * *

Kyle kesinlikle onların masasından kaçınıyordu. Bunun nedeni Eric miydi, yoksa Scott ve Kip'in bir çift olarak etrafında olmaktan hoşlanmaması mıydı, Eric bilemiyordu. Belki de sadece meşguldü ve Eric paranoyak davranıyordu. Kyle'ın en azından bir anlığına uğramasını diledi, sırf Eric'i Kip'in Scott'ın kucağına kıvrılmış halini görmekle, ya da lanet olası Ilya Rozanov'u görmek arasında seçim yapmak zorunda kalmaktan kurtarmak için bile olsa.

Rozanov sakin bir şekilde oturmuş, buz pistinde rakiplerini çileden çıkaran aynı şaşkın gülümsemeyle odayı gözlemliyordu. Bu gülümseme, bir başyapıt olduğu için

çünkü bu bir şaheserdi. Bu gülümseme, hem "*Seni nasıl işkence edeceğimi tam olarak buluyorum*" hem de *"Sen umurumda değilsin*" diyordu.

"Demek," dedi Eric. "Buradasın."

"Evet," diye onayladı Ilya.

"Bunun bir nedeni var mı, yoksa..."

"Burası çok rahat." Ilya'nın bunu söyleme şekli — *her şeyi* söyleme şekli — Eric ile dalga geçip geçmediğini anlamayı zorlaştırıyordu.

"Güzel bir yer," dedi Eric dikkatlice.

"Buraya sık gelir misin?"

"Çok sık değil. Bazen Scott'la birlikte gelirim." "Karın seni terk etti, değil mi?"

Tanrım, ne kadar açık sözlüydü. "*Ayrıldık.*"

Ilya sırıttı. "Tamam. Ama o senden boşandı, değil mi?" "Karşılıklı oldu."

"Evet. Ve şimdi burada takılıyorsun?"

Eric neredeyse hiç kızarmazdı, ama o anda tehlikeli bir şekilde kızarmaya yaklaştı. "Dediğim gibi, Scott'a eşlik etmek için."

Ilya, barın arkasında duran Kyle'ı işaret ederek başını salladı. "Bakacak çok şey var."

Eric çenesini sıktı. Rozanov nasıl bu kadar zeki olabilirdi? Etrafındaki kimseyi umursamıyor gibi görünüyordu, ama gözlem gücü Eric'inkinden bile daha keskin. "Sanırım."

Ne yazık ki, Kyle tam *o* anda masalarına geldi. "İyi akşamlar çocuklar. Kip, lap dance'ı bitirdiğinde, köşedeki masanın bir tur daha dolması gerekiyor."

Kip, yanakları pembeye dönmüş bir şekilde Scott'ın kucağından kaydı. "Bu lap dance değildi!" "Hunter muhtemelen öyle olduğunu düşündü," diye alay etti Ilya.

Scott ona sert bir bakış attı. "Siktir git, Rozanov. Lap dance'ın ne olduğunu biliyorum." Kip masasını kontrol etmek için aceleyle uzaklaştı ve Kyle dikkatini Rozanov'a yöneltti. "Sanırım tanışmadık." Eric, Kyle'ın Ilya'nın itiraf edelim ki çekici yüzünü ve vücudunu içini içini içini

Eric, Kyle'ın bakışını yakaladı ve başını salladı. "Ben..."

"Alkolsüz de yapabilirim," diye teklif etti Kyle.

Ilya çok sevindi. "Evet! Alkolsüz bir Scott Hunter." "Tanrı aşkına," diye homurdandı Scott.

"Zoruna değil," dedi Eric. "Ben iyiyim."

"Geçen gece sana o alkolsüz kokteyli yapamadım." Kyle elini Eric'in omzuna koydu. "Az önce televizyonda gösteriş yapmanı izliyordum. Sana neyde iyi olduğumu göstereyim."

Eric o kadar sert yuttu ki, masadaki diğerleri de duymuş olmalıydı. Uzun zamandır peşinde olduğu o heyecan verici his vardı. "Tamam."

Kyle boş bardakları aldı, sonra Ilya'ya göz kırparak ayrıldı. Eric, o göz kırpmasına bu kadar kıskanç olmaktan nefret ediyordu. Ilya ise her zamanki sinir bozucu yarı gülümsemesinden başka bir tepki bile vermedi.

Scott ayağa kalktı. "Tuvalete gidiyorum."

Çıkmadan önce bir an durakladı, bu da onu Rozanov'un saldırısına açık hale getirdi. "Eşlik etmemi mi istiyorsun?"

Scott kaşlarını çattı. "Hayır." Dönüp gitti ve Eric gülmemek için yanağını ısırmak zorunda kaldı. Eğlencesi uzun sürmedi, çünkü Scott gittiği anda Ilya Eric'e saldırmaya başladı. "Kyle iyi birine benziyor."

Eric ifadesini olabildiğince tarafsız tuttu. "Öyle."

Ilya uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sanki zayıf bir nokta arıyormuş gibi, sessizce Eric'i inceledi. "Çekici biri."

"Sanırım."

"Hunter'a biraz benziyor. Ama daha genç." Durdu ve sırıttı. "*Çok daha* genç."

Eric'in ifadesi birdenbire çok daha az tarafsız hale geldi. Cevap vermedi, bu yüzden Ilya devam etti. "Sanki Scott Hunter'ın bir erkek kardeşi varmış gibi. Ve o kardeşin bir oğlu varmış gibi."

Eric, Ilya'nın ima ettiği *hiçbir* şeyi beğenmedi. "*Senden* hoşlanıyor gibi görünüyor," diye karşılık verdi, bunun doğru olmasından nefret ederek.

Ilya başını salladı. "Bu masa berbat durumda." "Ne demek istiyorsun?"

Ilya, Eric'e rahatsız edici bir şekilde yaklaşarak öne eğildi. "Sen Kyle'ı sikmek istiyorsun. Kyle, Hunter'ın erkek arkadaşını sikmek istiyor, ama belki de seni de, çünkü Hunter ve erkek arkadaşı birbirlerinden başka kimseyi görmüyorlar."

"İstemiyorum!" Eric, Rozanov'un az önce söylediği her şeyin doğru olduğundan oldukça emin olmasına rağmen, öfkeyle bağırdı. Tanrım, bu pislik çok zekiymiş. "Onu neredeyse hiç tanımıyorum. Ve ben... Ben sadece Scott'la buradayım."

"Evet." Ilya'nın gözleri Eric'in masanın üzerinde duran sol eline kaydı. "Ayrıca, evlilik yüzüğü takıyorsun ama karın yok."

Eric sol elini koruyucu bir şekilde sağ eliyle kapattı. "Takmayı seviyorum. NHL kariyerim boyunca taktım ve çıkarmak doğru gelmiyor. Özellikle de sadece..." Tam zamanında kendini durdurdu. En azından öyle sandı.

"Sadece bu sezonun kaldığı halde," diye Ilya onun yerine cümleyi tamamladı. Tanrım, Eric bunu henüz *kimseye* söylememişti. Belki Noel tatilinden sonra duyurmayı planlıyordu.

"Kimseye bir şey söyleme, Rozanov."

Ilya sandalyesine yaslandı. "Bu kimseyi şaşırtmayacak, Bennett. Sen çok yaşlısın."

"Teşekkürler."

"Tommy Andersson mutlu olacak."

Eric, Scott'ın tuvaletten döndüğünü gördü. "Sus. Ciddiyim."

Ilya dudaklarını sıkıca kapattı, ama gözleri parıldıyordu ve Eric onun sessiz kalıp kalmayacağından emin değildi. Ilya lanet olası Rozanov'un şu anda en büyük iki sırrını açığa çıkarması ihtimaliyle midesi düğümlendi.

Ama Ilya tek kelime etmedi ve Scott oturduktan kısa bir süre sonra Kyle içecekleriyle geri döndü. "Bir yaramaz Scott Hunter," dedi ve mavi bir kokteyli Ilya'nın önüne koydu. "Ve bir *iyi* Scott Hunter." Eric'in önüne de aynı içeceği koydu, sonra Eric teşekkür etmeden hızla uzaklaştı.

Ilya kadehini kaldırdı. "Scott Hunter ve gelecekteki kocasına içelim mi?"

"Bence geçen hafta bunun için yeterince içtik," dedi Scott utangaç bir şekilde. "O zaman sevgiye. Ve" — Eric'e baktı — "cesur olmaya."

Hepsi kadehlerini tokuşturdu ve Ilya, Eric'in "*sırrın bende güvende"* olarak yorumladığı bir hareketle ona göz kırptı.

Ilya içkisini bir yudum aldı ve yüzünü buruşturdu. "Iyy. Scott Hunter gibi tadı var. Çok tatlı."

Eric içeceğin oldukça dengeli olduğunu düşünmüştü, ama onun içeceğinde açıkça farklı malzemeler vardı.

"Kyle!" diye seslendi Ilya. "Yardım et!"

Eric, Kyle'ın bardan masaya giderken durakladığını gördü. Elinde içeceklerle dolu bir tepsi taşıyordu. "Onu rahat bırak. Çalışıyor."

"Ben bir müşteriyim," diye itiraz etti Ilya. "Ve ağzımdaki bu tadı gidermek için bir bira ya da başka bir şeye ihtiyacım var."

"Bir keresinde All-Star hafta sonu öğle yemeğinde üç Cherry Cola içtiğini görmüştüm, o yüzden tatlı içecekleri sevmiyormuş gibi davranma."

Ilya, Eric'in alaycı sözlerine biraz şaşırmış görünüyordu. Sonra sırıttı. "Bana bu kadar ilgi duyduğunu bilmiyordum."

"Değilim. Hiç de değil. Profesyonel bir sporcunun tüketeceği miktar için şok edici bir miktar Cherry Coke'du. Unutulmazdı."

"Biliyor musun," dedi Ilya tuhaf bir gülümsemeyle. "O gün böyle düşünen tek kişi sen değildin." İçkisini bir yudum daha aldı ve tiksinmiş bir ifadeyle yüzünü buruşturdu. "Kyle nerede? Ya da diğeri, Hunter'ın adamı."

Eric içini çekti. "Burada kal. Sana bir bira getireyim."

Ilya'nın sırıtışı çok anlamlıydı. "Evet. Git Kyle ile konuş. Alyansını tutmamı ister misin?"

Eric cevap vermedi. Ilya yanaklarının kızardığını görmeden önce dönüp bara doğru büyük adımlarla yürüdü.

Eric bara geldiğinde Kyle tam da bara dönüyordu. "Oh, selam," dedi Kyle. Kesinlikle sıcak bir selam değildi.

"Ilya bira istiyor ve ben de biraz bacaklarımı uzatmak istedim,"

dedi Eric. "Uh-huh. Ne tür bir bira?"

Bu konuşma Eric'in istediği gibi gitmiyordu. Flört etmeye çalıştı. Biraz öne eğildi ve dirseğini bar tezgahına dayadı. "Bunun için senin uzman görüşüne güvenmem gerekebilir."

Kyle ona baktı, ifadesi o kadar dostça değildi ki Eric dirseğini bardan çekip kolunu yanına indirdi. Sonra Kyle, sinirli bir şekilde, "Kırmızı birayı severim," dedi.

"Tamam. O zaman onu alayım."

Kyle bir bardak aldı ve sessizce bira doldurdu. Eric utanarak bardağı aldı, ama masaya dönmedi. Gitmesi gerektiğini biliyordu, ama aynı zamanda Kyle'ın dikkatini çekmek için çaresizce çabalıyordu, sadece bir anlığına olsa bile.

* * *

Neden hala burada?

Kyle, Eric'in ona açıkça teklifte bulunmasını ve böylece onu reddedip bu konuyu kapatmasını dilemeye başlamıştı.

Belki de sana teklif etmek istemiyordur.

Bu kesinlikle bir olasılıktı. Kip, Eric'in bir arkadaşa ihtiyacı olduğunu söylemişti; sanat, tarih ve hokey dışındaki konularda konuşabileceği birine. Aslında, Kyle'ın geçmişteki kalp kırıklığını tamamen masum ve çekici bir yaşlı adama yansıtması nedeniyle pislik gibi davrandığı *son derece* olasıydı.

Şu anda tamamen kaybolmuş gibi görünen, çekici bir yaşlı adam, başkasının birasını elinde tutuyor ve Kyle'ın ona karşı nazik davranmasını sağlayacak bir şey söylemeye çalışıyor gibi görünüyordu.

Kyle ona bir fırsat vermeye karar verdi. "Yarın izinli misin?" Eric'in yüzü aydınlandı ve Kyle utançla doldu. "Evet."

Kyle, barı silmekle meşgul gibi yaptı. "Peki Eric Bennett izin günlerini nasıl geçiriyor?"

Eric bir an düşündü. "Maçım veya antrenmanım olmadığı günlerde evde daha yoğun yoga yaparım."

"Vay canına." Kyle güldü. "Bu şekilde mi dinlenip rahatlıyorsun? Yoğun yoga yaparak mı?"

"Evet." Eric'in ses tonunda şakacı bir hava yoktu, bu yüzden Kyle konuyu kapattı.

Belki yoga Eric için keyifliydi. Belki yoğun yoga, karısıyla yoğun ve esnek bir sabah seksi haline dönüşmüştü.

"Ayrıca arkadaşımın galerisini de ziyaret edeceğim," dedi Eric. "Yeni bir sergi hazırlıyor ve bana resimleri önceden göstermek istiyor. Açılış için yola çıkacağım."

"Ah, doğru ya! Sen bir sanatseverisin." Kyle, Eric'in sanat koleksiyoncusu olduğunu tamamen unutmuş gibi konuştu. Bu, Kyle'ın düşünmemeye çalıştığı Eric Bennett'ın birçok büyüleyici özelliğinden biriydi.

"Beğendiğim sanat eserlerini satın alırım," diye düzeltti Eric. "Çoğunlukla bencilce bir davranış."

"Bu, birçok hokey oyuncusunun yaptığı bir şey mi? Sanat eseri koleksiyonu yapmak?" Kyle bunun böyle olmadığını zaten tahmin etmişti.

"Tanıştığım pek çoğu yapmıyor. Takım arkadaşlarıma karşı bir şeyim yok, bazıları en iyi arkadaşlarımdır, ama pek kültürlü bir grup değiller."

Söyleyiş şekli, Kyle'a Eric'in galerilere ve sergi açılışlarına muhtemelen tek başına gittiğini düşündürdü. "Galeri nerede?"

"Chelsea'de. Saint-Georges Galerisi."

"Orayı biliyorum!" diye bağırdı Kyle. "Yani, içine girmedim ama yanındaki empanada dükkanını çok iyi tanıyorum."

Eric'in yüzünde yine geniş, yıkıcı bir gülümseme belirdi. "Córdoba Bakery! Orayı çok seviyorum."

Neden mükemmel olmaktan vazgeçemedi ki? "Orada düzenli müşteriyim. Bir blok ötede yaşıyorum. Baharatlı dana eti empanadalar seks gibi, aman Tanrım."

"Sözüne güvenmek zorundayım."

Kyle kendini tutamadı. "Seks konusunda mı?"

Eric güldü. "Sığır eti hakkında. Ben vejeteryanım."

Tabii ki öyleydi. "Bu harika! Yani, çevre için harika. Ve senin için! Ve, şey, hayvanlar için. Ben de kendimi kısıtlamaya çalışıyorum."

Eric'in yüzünde, Kyle'ın nişan partisinde çok büyüleyici bulduğu aynı sakin eğlence ifadesi belirdi. "Et yediğin için alınmadım. Arkadaşlarımın çoğu et yiyor."

"Oh." Eric'in bembeyaz gömleğinin yakası açıktı, bu da Kyle'a onun boğazını mükemmel bir şekilde görme imkanı verdi ve bu, olması gerekenden çok daha seksi bir manzaraydı. İlk düğme kapalıyken, göğsündeki birkaç koyu renkli kıvrım görünüyordu. Kyle göğüs kıllarını severdi. Eric'in göğsünde tam da ideal miktarda göğüs kılı olduğunu ve belki de bazılarının gümüş rengi olduğunu tahmin ediyordu. Tanrım, bu çok seksi olurdu.

"Eğer istersen, yani," dedi Eric, ve Kyle, öncesinde söylenenleri tamamen kaçırdığını fark etti.

"Pardon. Neyi istiyorum?"

"Benimle gel. Yarın galeriye. Galerinin sahibi Jeanette bu resimlere çok heyecanlanıyor ve senin de görmek isteyebileceğini düşündüm."

Kyle'ın buna evet demesi çok kolay olurdu. Ortak ilgi alanları olan iki kişinin yapabileceği normal bir şeydi. Bundan daha fazlasını ifade etmek zorunda değildi. Güvenli olabilirdi.

Ama Kyle kendini tanıyordu. Eric'ten emin olamazdı, ama kendini tanıyordu. Birlikte samimi bir şekilde vakit geçirmek, Kyle'ın kötü alışkanlıklarına geri dönmesine yol açacaktı. Bu yüzden evet demek yerine, "Yarın gelemem. Ama belki bir fırsat yaratmaya çalışırım. Hangi gece?"

Eric ayrıntıları anlattı, yüzünde hayal kırıklığı okunuyordu ve Kyle bunları ezberlemiş gibi yaptı.

Kip, Eric'in arkasına gelerek kulaklarından kulaklarına kadar sırıtarak, "Sizin iyi anlaşacağınızı biliyordum. Ne hakkında konuşuyorsunuz?" dedi.

"Sanat," dedi Kyle, bardan ve Eric'ten bir adım geri çekilerek.

"Gördün mü? En iyi arkadaşlar," dedi Kip. "Ama ayrıca Rozanov birasını arıyor."

"Kahretsin, onu unutmuşum," dedi Eric. Birayı aldı. "Sanırım bunu ona götürsem iyi olacak."

"Benim işimi mi yapıyorsun?" Kyle alay etti.

"Açıkça, berbat bir şekilde."

O ayrılmak için döndüğünde, Kyle birdenbire konuştu. "Hey, şey..." Eric geri döndü, yüzünde ilgi dolu bir ifade vardı. "Eğer açsan, burada harika karnabahar kanatları yaptığımızı bilmelisin. Yüzde yüz et içermez."

Eric, Kyle ona en büyük dileğini yerine getirecekmiş gibi gülümsedi. "Teşekkürler. Bana haber verdiğin için."

Tanrım. Kyle bu adamı gerçekten parçalamak istiyordu. Eric, seçkin ve utangaçlığın mükemmel bir karışımıydı. Kim olduğu konusunda kendinden emin, ama ne istediği konusunda çekingen. Kyle'ın arkadaşlığını mı istiyordu, yoksa Kyle'ın şimdiye kadar sahip olduğu tüm gizli eşcinsel fantezilerini gerçekleştirmesini mi istiyordu, Eric'in bunu nasıl isteyeceğini bilmediği açıktı. Birinin kontrolü ele alması gerekiyordu ve Kyle bu kişi olmak istiyordu.

Ama yapamazdı. Açıkçası. Eric evliydi, muhtemelen eşcinsel olduğunu gizliyordu ve muhtemelen kendinden nefret ediyordu. Kyle'ın hayatında kesinlikle ihtiyacı olmayan her şey.

Beşinci Bölüm

Eric, kafasında tekrar tekrar düşündüğünde hangisinin daha aşağılayıcı olduğuna karar veremiyordu: Kyle'a çıkma teklif etmiş olması mı, yoksa Kyle'ın onu tamamen reddetmiş olması mı? Tabii ki reddetmişti; Eric çok yaşlı ve çok sıkıcıydı.

Çekim karşılıklı olsa *bile*, Kyle'ın, kendisi doğduğunda muhtemelen lisede olan bir adamla çıkmak gibi saçma bir şey yapması için yeterli olmazdı.

Çıkmak. Tanrım.

Kyle, Eric'ten bir şey bekliyorsa - ki neredeyse kesinlikle beklemiyordu - bu bir ilişki olurdu. Tek gecelik bir ilişki. Bu normalde Eric'in tarzı değildi, ama o kadar uzun süredir flört oyunundan uzak kalmıştı ki, dürüstçe kendi tarzının ne olduğunu söyleyemiyordu. Belki de tek gecelik ilişkileri sevecekti. Takım arkadaşları kesinlikle bundan zevk alıyor gibi görünüyordu.

Eric, Kyle ile tek gecelik bir ilişki istemiyorsa, ne istiyordu? Bir erkek arkadaş mı? Hayır, elbette hayır. Ama belki... bir arkadaş. Eric, takım arkadaşlarıyla geçirdiği zamanların dışında, özellikle son birkaç aydır ne kadar yalnız olduğunu inkar edemezdi.

Jeanette'in galerisine girerken bu düşünceleri kafasından attı. Resimleri incelerken zihninin açık olmasını istiyordu.

Eric içeri girdiğinde Jeanette telefonuyla meşguldü. Ona el salladı, sonra parmağını kaldırdı. Eric başını salladı ve bu fırsatı eldivenlerini çıkarıp soğuğu üzerinden atmak için bu fırsatı değerlendirdi. Bir dakika sonra Jeanette hızlı adımlarla ona doğru yürüdü.

"Eric!" Hızla ona sarıldı, sonra geri çekilip onu inceledi. "Seni her gördüğümde daha da yakışıklı oluyorsun. Biriyle görüşüyorsun, değil mi?"

"Kimse yok."

Dilini şaklattı. "Ne yazık. Son zamanlarda yeni baskı yaptın mı? En son gördüklerim Galler'dendi galiba."

"Hayır, hokey sezonu boyunca fotoğrafçılık için fazla vaktim olmuyor." Eric yıllardır fotoğrafçılıkla uğraşıyordu. Profesyonel kalitede bir fotoğraf makinesine büyük bir yatırım yapmış ve sezon dışında çoğu zamanını seyahat ederek ve fotoğraf çekerek geçirmişti. Bir sanatçı sayılmazdı, ama buz pistinde kendisine yardımcı olan detaylara gösterdiği özenin fotoğrafçılıkta da işine yaradığını ve iyi bir gözü olduğunu düşünüyordu.

"Yeteneğin boşa gidiyor," diye iç geçirdi Jeanette.

Eric buna gülümsedi. "Bazıları benim en büyük yeteneğimin kaleci olmak olduğunu düşünüyor."

"Aptallar." Jeanette elini sallayarak onu takip etmesini işaret etti. "Gel. Resimler diğer odada."

"Genç bir sanatçı mı?" Eric onu takip ederken sordu.

"Aslında hayır. Sanatçı ellili yaşlarında, ama sanat dünyasında yeni." Onu hafifçe dürttü. "Her yaşta sanatçı olabilirsin, Eric."

"Not aldım."

"İnanır mısın, elektrik hattı teknisyeniydi."

"Bu sana dünyaya farklı bir bakış açısı kazandırır herhalde. Amerikalı mı?"

"İsveçli." İkinci odaya girdiler, burada duvarlara yaslanmış, asılmayı bekleyen birkaç tuval vardı. Ama Jeanette onu, dört küçük tablonun asılı olduğu uzak duvara götürdü. "Soyut manzaralar yapıyor ve eserlerinin ne kadar özel olduğunu hemen anlayacaksın."

Eric dört tabloyu inceledi. Tablolar çarpıcıydı, çoğunlukla koyu tonlarda ve sarı ve yeşil gibi daha açık renklerle vurgulanmıştı. Neredeyse tamamen soyuttu, ama bir manzarayı andıracak kadar yeterli bir yapıya sahipti. "Çok
çok güzeller," dedi.

"Değil mi? Ama asıl görmeni istediğim resim bu." Ellerini Eric'in omuzlarına koydu ve onu arkasındaki duvara döndürdü. Duvarda, üzerine bir bez örtülmüş daha büyük bir tuval vardı. "Aşık olmaya hazır ol," dedi ve bezi kaldırdı.

Eric neredeyse nefesini tuttu. Bu resim, onu derinliklerine çekmeye kararlı gibi görünen yoğun bir mavi ve siyah dalgasıydı. "Vay canına."

"Nefes kesici, değil mi?"

"Gözlerimi
ayıramıyorum."

Kadın onun koluna dokundu. "Seni biraz yalnız bırakayım. Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Ama şunu söyleyeyim, başka bir alıcı daha var..."

"Ben alıyorum," dedi Eric, gözleri hala tabloya kilitli. "Nereye asacağımı çok iyi biliyorum. Mükemmel."

"Harika. Sergi Ocak ayına kadar açık kalacak, ama ondan sonra senin olacak."

Eric, galeride tek başına dururken, Kyle'ın bu resimlere ne diyeceğini merak etmeden edemedi. Adamı pek tanımıyordu ve geçmişte satın aldığı sanat eserleri hakkında başkalarının görüşünü pek umursamamıştı, ama şimdi Kyle'ın burada olmasını dilediğini fark etti. Resim ortaya çıktığında Kyle nefesini tutmuş olur muydu? Eric'e

Eric'in kanını kaynatacak flörtöz ve şakacı bir şey söyler miydi?

Tanrım, Eric neden ondan bu kadar etkilenmişti? Belki de orta yaş krizi yüzündendi. Haftaya kırk bir yaşına girecekti, bu da hokey dünyasında yüz yaşına denk geliyordu. Geçen yıl, Holly'den ayrıldıktan hemen sonra kırk yaşına girmesi tuhaf gelmişti. Kırk yaş bir dönüm noktasıydı, ama parti havasında değildi. Arkadaşları çaba göstermişti, ama bir arkadaşınız ayrılık yüzünden depresyondaysa ve içki içmiyorsa, hokey oyuncuları genellikle onunla ne yapacaklarını bilemezler. Bu yüzden Scott ve Carter, Eric'in en sevdiği Hint restoranında çok sıkıcı ve üzücü bir doğum günü yemeği yediler.

Kırk birinci doğum gününün çok daha iyi geçeceğini beklemiyordu. O Artık boşanma konusunda mutsuz değildi, ama yalnızdı ve kariyerinin yakında sona ereceği için endişeliydi.

Ayrıca, bir yıldan fazladır cinsel ilişkiden uzak kalmıştı. Nispeten sakin bir libidoya sahip olmasına rağmen, bu durumdan rahatsızlık duyuyordu. İnsan dokunuşuna, öpücüğe, okşamaya, herhangi bir şeye ihtiyaç duyuyordu. Birlikte seyahat edecek, hatta film izleyecek birine.

Galeri ve müzeleri gezebileceği biri. Büyüleyici bir gülümsemesi ve soluk mavi gözleri olan biri.

Eric, bu hafta istediği en az bir güzel şeyi elde edebildiği için memnun olarak, resmine birkaç dakika daha zaman ayırdı.

* * *

Kyle kanepede *Guy's Grocery Games* izlerken, Maria Şükran Günü sabahı yatak odasından çıktı.

"Uh oh. Üçlü G acil durumu," dedi. "Ailen mi aradı yoksa?"

Kyle omuz silkti ve sanki sadece mısır gevreği reyonundaki ürünlerle Şükran Günü yemeği hazırlamaya çalışan birine dalmış gibi yaptı. Şu anda yataktan kalkmasının tek nedeni, annesinin onu uyandırmak için aramasıydı. Zorunlu Şükran Günü telefonu. Her zamanki gibi, konuşma sert ve garipti. Annesi okul ve hava durumu hakkında basit sorular sordu, Kyle ise hiç hevesli olmayan bir şekilde cevapladı. Eskiden anne babasından haber almak için can atardı, her aradıklarında

Onlar onu affedecekler miydi? Özür dileyecekler miydi? Onu dinleyecekler miydi? Sonra Kyle umursamayı bıraktı.

Ama telefon görüşmeleri hâlâ her türlü hoş olmayan duyguyu ortaya çıkarıyordu. Maria kanepeye oturdu. "Üzgünüm," dedi.

"Teşekkürler." Daha fazlasını söylemesine gerek yoktu. Maria bunu daha önce de duymuştu. "Bugün şimdiye kadarki en güzel Şükran Günü'nü geçireceğin için ne mutlu sana," dedi
diye neşeyle söyledi.

Kyle'ın dudakları bu söz üzerine yukarı kıvrıldı. Villanuevas ailesi gerçekten de en iyi Şükran Günü yemeklerini düzenliyordu. "Patlayana kadar yiyeceğim."

"İşte ruh bu!"

Ona sokuldu ve birlikte programın geri kalanını izlediler.
Program bittiğinde Kyle, "Hayatımı tamamen değiştirmek istiyorum," dedi. "Vay canına. *Guy's Grocery Games*'in ilham verici olduğunu biliyorum, ama..."

"Ciddiyim. Hayatım ne hale geldi böyle? İstemediğim bir diploma için çalışıyorum. Ulaşılamaz en iyi arkadaşıma aşığım. Hiç iyi bir ilişkim olmadı... hiç mi?"

"Tamam, ama olumlu yanlarına bakalım."

"Ne gibi? Bir barda çalışıyorum?"

"Yani, tabii. Nefret etmediğin bir işin var. Bu çok önemli!"

"Bazen nefret ediyorum." Aslında işini seviyordu. Hayatında en sevdiği şeydi. Sadece Kingfisher'ın bazen nasıl yönetildiğine çok sinirleniyordu.

"Yine de çoğu insandan daha iyisin. Ve harika arkadaşların var, rüya gibi bir oda arkadaşın da dahil."

Kyle gülümsedi. "Doğru. Devam et."

"NHL oyuncularıyla takılıyorsun."

"Tabii. Tamam."

"Ailenin cömertliğine güveniyor olabilirsin, ama Chelsea'de iki yatak odalı bir dairen var dostum. Bu oldukça güzel."

"Biliyorum. Lanet olsun, biliyorum. Gerçekten çok ayrıcalıklı biriyim ve şikayet etmek benim için korkunç bir şey." Tanrım, Kyle'ın hayatı hakkında Maria, onun asla olamayacağı kadar iyi bir insandı.

"Şikayet etmek sorun değil, ama şu anda olumlu düşünüyoruz. Bu da beni bir sonraki noktaya getiriyor: sen çok çekicisin. Sadece bu çekiciliğini doğru erkeğe odaklaman gerekiyor."

"Harika. Biri bana doğru erkeğin kim olduğunu söylerse, onu seve seve tuzağıma düşürürüm."

İki elini omuzlarına koydu ve gözlerinin içine sertçe baktı. "Kip değil. Kip."

"Deniyorum, tamam mı? Onu... neredeyse unuttum."

"Ne yardımcı olur biliyor musun? Kip olmayan bir erkek." "*Biliyorum.*"

Koluna hafifçe vurdu. "Biliyor musun, Rafael bugün ailemin evinde olacak. Sanırım hâlâ bekâr."

"Uh huh. Hala sadece erkeklerden mi hoşlanıyor?" Kaşlarını çattı. "Raf erkeklerden mi hoşlanıyor?"

"*Evet*. En son onu benimle tanıştırmaya çalıştığını hatırlıyor musun? Babanın doğum günü partisi miydi? Beni nazikçe reddetti, ama bir daha denemeyeceğim." Çok yazık. Maria'nın kuzeni çok çekiciydi.

"Tamam. Raf olmaz. Ama belki Raf'ın bir arkadaşı vardır..."

"Dur. Lütfen. Şükran Günü zaten baştan çıkarma zamanı değil. Aşırı miktarda yemek yiyip sonra kanepede yığılma zamanı."

Maria bel bandını çattı. "En esnek pantolonumu giydim. Hazırım."

"Seksi."

Guy's Grocery Games'in yeni bir bölümü başlamıştı. Bir süre sessizce izlediler, sonra Maria, "Olamaz" dedi.

"Ne?"

"Bu bölümün bir dakikasını izledim."

Kyle sorunu fark ederek sırıttı. "Eh, artık yatırım yaptık."

"Evet. Hepsini izlemeliyiz." Kanepeye yaslanarak bacaklarını kıvırdı.

"Atıştırmalık bir şeyler getireyim mi?"

"Hayır! Bugün Şükran Günü. Şükran Günü'nü önceden kutlayamazsın!"

Kyle güldü ve ailesiyle konuştuğunda hissettiği utanç ve öfkeye takılmak yerine, New York'ta bulduğu aileye şükretmeye karar verdi. "Ne düşünüyordum bilmiyorum."

* * *

"Bir parti veriyorum."

Eric'in açıklaması şaşkın bir sessizlikle karşılandı. O da bunu bekliyordu, bu yüzden hemen açıklamaya başladı. "Perşembe günü benim doğum günüm, cuma günü izinliyiz ve bir parti vermek istiyorum. Benim evimde. Perşembe gecesi."

Bu fikir, o sabah uyandığında aklına gelmişti. Eric Bennett, NHL oyuncusu olarak son doğum günü olan kırk birinci doğum gününü büyük ve eğlenceli bir parti ile kutlayacaktı. Çünkü şimdi değilse, ne zaman? Kendi evi vardı, ailesi gibi sevdiği arkadaşları vardı ve
açıkçası, biraz da hoşlandığı biri vardı. Eğlenceli bir partiden hoşlanabilecek biri.

Admirals'ın soyunma odası birkaç saniye daha sessiz kaldı, sonra Carter ellerini çırptı ve "Benny'nin evinde parti! Hadi çocuklar, bu onun doksanıncı doğum günü. Hadi eğlenelim."

Oda kahkahalar, tezahüratlar ve şakalarla çınladı. "Tamam, Benny!"

"Haftaya hala hayatta olacak mısın?" "Parti saat kaçta? Beş buçuk mu?" "Çikolatalı süt getirecek misin?"

Eric sinirli gibi davrandı ama gülümsemesini saklayamadı. "Her zamanki parti saati, sizi aptallar. Bar da tam dolu olacak. Partnerinizi, arkadaşlarınızı getirin." Sonra, ne kadar saçma bir nedenden dolayı olursa olsun, "Partnerinizin arkadaşlarını da getirin" diye ekledi.

Çığlıklar ve bağırışlar yükseldi. Bu takım iyi partileri severdi.

"Peki, tüm bunlar ne anlama geliyor?" Scott, patenlerini çıkarırken alçak sesle sordu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Seni uzun zamandır tanıyorum ve hiç parti verdiğini sanmıyorum. Partilere bile neredeyse hiç *gitmiyorsun*."

Eric göğüs koruyucusundaki kayışları çözdü. "Belki yeni bir şey denemek istiyorum." Eric'in hayatındaki neredeyse her şeyin son zamanlarda yeni olduğu düşünülürse, bu çok saçma bir sözdü. Evi yeniydi, yalnız yaşamak yeniydi, bekar olmak yeniydi, emeklilikle yüzleşmek yeniydi.

Erkekler hakkında fanteziler kurmasına izin vermek de yeniydi.

Bu konuda bir şeyler yapmak istemek kesinlikle yeni bir şeydi.

"Kip ve ben kesinlikle orada olacağız. Belki Kip Maria'yı da davet edebilir. O eğlenceli biridir. Oh, ve Kyle. Maria onunla birlikte yaşıyor, eğer Kyle çalışmıyorsa, belki

—

"Tabii. Bu harika olur," Eric çok hevesli bir şekilde sözünü kesti. "Meşgul değilse. Kesinlikle gelebilir. Bu hoşuma gider. Yani... ne kadar kalabalık olursa o kadar eğlenceli olur,

değil mi?" İçinden utandı. *Ne kadar kalabalık olursa o kadar eğlenceli mi?* Tanrım, annesi gibi konuşuyordu.

"Cuma günü erken kalkmamız gerekiyor," dedi Scott. "Kip ve ben, yani. Queer sporcularla ilgili bir belgesel için röportaj yapacağız. Saç ve makyaj falan da olacak. Kip çok heyecanlı."

"Kulağa harika geliyor." Eric içtenlikle söyledi. Scott ve Kip, ilişkilerini kamuoyuna açıkladıklarından beri birçok röportaj, etkinlik ve fotoğraf çekimi yaptılar. Bu, Scott için neredeyse ikinci bir iş gibiydi ve boş zamanlarının çoğunu alıyordu. Ancak Scott, Eric'e bir keresinde, geçmişte bu zamanı sponsorları için ücretli işler yaparak geçirebileceğini, ancak LGBTQ topluluğunu temsil etmek ve desteklemek, tıraş bıçağı
ve spor içeceklerini tanıtmaktan çok daha tatmin edici olduğunu söylemişti. "Partiden erken ayrılman gerekirse alınmam. Ben de hiçbir neden yokken birçok partiden erken ayrıldım, o yüzden..."

Scott gülümsedi. "Kip ile tanışmadan önce ben de tam olarak bir parti hayvani değildim. Yani, hala değilim, ama en azından maskemin düşeceğinden korkmadan dışarı çıkabiliyorum, anlarsın ya?"

Oh, Eric biliyordu. Onun durumu Scott'ınkiyle aynı değildi, ama bir sırla yaşamak nasıl bir şey olduğunu anlıyordu. Hokey oynamayı sevmek, ama bitmek bilmeyen homofobik hakaretlere katlanmak zorunda kalmaktan nefret etmek. Bunları kişisel almamış gibi davranmak zorunda kalmak. En azından Eric kariyerinin çoğunu Holly ile geçirmişti
kariyerinin çoğunu Holly ile geçirmişti. Korkudan dolayı kendini sevgiden veya arkadaşlıktan mahrum bırakmamıştı, sadece kim olduğu konusunda tamamen dürüst olmamıştı.

Scott bu lüksü hiç yaşamamıştı. Scott sonunda arkadaşlarına açıldığında, Eric zaten Scott'ın eşcinsel olabileceğinden şüpheleniyordu. Sadece kadınlarla çıkmaya veya ilişki kurmaya hiç ilgi göstermemesi değil
, Scott'ın sosyal ortamlarda her zaman taşıdığı tedirginlikti.
Soyunma odasında kadınlar hakkında yapılan sohbetlerde. Bu, onun istikrarlı, kahramanca görünüşünün altında her zaman gizlenen üzüntüydü. Çoğu erkek muhtemelen fark etmemişti, ama Eric yıllardır bunu görmüştü.

Scott'a sadece "iyi misin?" diye sorarak geçiştirmişti, bu da Eric'i kötü bir arkadaş yapmıştı. Ya da belki de onu sadece oyundan kaynaklanan ya da oyunu etkileyen duygularla ilgilenmeye şartlanmış bir hokey oyuncusu yapmıştı. Her halükarda, Eric yardım etmek için hiçbir şey yapmamıştı.

Şimdi Scott'a açılmak neredeyse bencilce geliyordu. Scott tüm
zor işi tek başına halletmişti. Scott, NHL'nin ilk eşcinsel oyuncusu olarak kamuoyuna açılalı iki buçuk yıl olmuştu ve şimdi,

arkadaşının bu yükü tek başına omuzladığını gördükten sonra, Eric ne istiyordu? Birkaç tavsiye mi? Birkaç flört ipucu mu?

Scott'a bunu, kendini pislik gibi hissettirmeden söylemenin bir yolunu bulması gerekiyordu.

"Maskeni çıkardığın halini daha çok seviyorum," dedi.

Scott ona gülümsedi. "Ben de." Eric'in omzuna vurdu. "Bu parti için çok heyecanlıyım, Benny! Harika olacak."

Eric başını salladı. Belki biraz daha maceracı olabilirdi. Eğlenceli partiler düzenleyen ve hayatına biraz kaos girmesi için kapıyı aralık bırakan türden bir adam.

Altıncı Bölüm

Aram'la spor salonuna gitmek, Jennifer Hudson'la karaoke gecesine gitmek gibiydi. Kyle, Atlas gibi görünen iş arkadaşıyla spor yapmaya her razı olduğunda, kendini tamamen yetersiz ve gülünç hissediyordu. Aram, Kyle'dan belki 7,5 cm daha uzundu, ama en az 15-20 kilo daha fazla kaslıydı kaslı olmalıydı. Kolları balon kemerleri gibiydi.

Kyle, Aram'ın barbell'a daha fazla ağırlık ekleyip rafa çıkmasını izledi. "Neden dışarı çıkıp bir otobüsü kaldırmıyoruz?" diye önerdi Kyle. "Ücretsiz olur."

"Çünkü dışarıda tişört giyen yakışıklı erkekler daha az," dedi Aram.

Kyle, Aram'ın yanında durdu, görünüşte onun squat yaparken onu desteklemek için, ama Aram halterin kontrolünü gerçekten kaybederse, halter Kyle'ı, zemini delip geçecek ve muhtemelen dünyanın merkezine yakın bir yerde son bulacaktı.

Aram, spor salonundaki tişört giyen *en* yakışıklı erkeklerden biriydi. Uzun boylu, kaslı, uzun siyah saçları, düzgün sakalı, koyu kahverengi gözleri ve öldürücü gülümsemesiyle dikkat çekici bir yakışıklılığa sahipti. Kyle ile hiç birlikte olmamış olmaları biraz şaşırtıcıydı, ama Kyle, şimdiye kadar olmamışsa, bundan sonra da olmayacağını düşündü. Aram'ın yakışıklılığına rağmen, Kyle onu o şekilde görmüyordu.

Kyle'ın bakışları çoğunlukla, yaşlı ve saygın görünümlü bir adamın son yarım saattir koştuğu koşu bandlarından birine kayıyordu. Saçları gümüşi renkteydi, ama muhtemelen kırklı yaşlarındaydı. Bir yönetici gibi görünüyordu; istediğini elde etmeye alışkın bir adam. Kyle, o adamın altında, Kyle'ın sikini yalvararak istediğini hayal etmek için kendine bir an izin verdi.

Oof. Neyse.

Aram setini bitirdi ve Kyle'ı soyunma odasına gitmeden önce biraz esneme yapabilecekleri bir matın yanına götürdü.

"Kip gerçekten Kingfisher'da çalışmaya devam edecek mi?" Aram sırt üstü uzanırken sordu. "Scott'ı kendine bağladığına göre artık paraya ihtiyacı yok ki."

Kyle onun yanına uzandı ve ikisi de birbirlerine dönerek aynı göğüs rotasyon esnemelerini yaptılar. "Bilmiyorum," dedi Kyle dürüstçe.
"Belki de çalışmayacak."

"Milyoner biriyle evleniyor olsaydım, kesinlikle orada çalışmaya devam etmezdim," dedi Aram.

"O gururlu bir adam, biliyor musun? Birinin bakmakla yükümlü olduğu bir adam olmak istemiyor."

"Tanrım, *ben* isterim. Sanırım kocanın parasını harcayarak geçinmekten çok mutlu olurdum."

Kyle başını salladı. Kendine ait olmayan parayı harcamanın nasıl bir şey olduğunu tatmıştı. Ailesi yıllar boyunca ona çok para vermişti; bu parayı kolayca karşılayabileceklerini biliyordu, ama yine de. Ne kadar şanslı olduğunu kesinlikle takdir ediyordu, ama bununla gurur da duyamıyordu. Birçok yönden, bu ona hiç gerçek anlamda büyümemiş gibi hissettiriyordu.

"Bir gün prensin gelecek, Aram."

"O zaman acele etmesine gerek yok," dedi Aram gülümseyerek. "Şimdilik şehrin sunduğu her şeyin tadını çıkarıyorum."

Sanki işaret almış gibi, kolları dövmelerle kaplı genç ve formda bir adam onların matlarının önünden geçerek Aram'ın oturup ona gülümsemesine neden oldu.

"Belki de milyon*erdir*," diye alay etti Kyle.

"Gidip öğrenmeliyim." Aram, terli, kaslı kolunu Kyle'ın omuzlarına doladı ve sıktı. "Görüşürüz, tamam mı?"

"İyi şanslar." Kyle, su şişesini doldurmak için çeşmeye doğru yürüdü. Yürürken cebinden telefonunu çıkardı. Kip'ten bir mesaj gelmişti.

Kip: Eric Bennett perşembe günü bir parti veriyor. Sen de gelmelisin.

Oh, kesinlikle olmaz. Kyle'ın yapması gereken son şey, iki yıldır gizlice aşık olduğu ulaşılmaz adamın konuğu olarak, ulaşılmaz adamın verdiği partiye gitmekti. Bu işkence gibi geliyordu.

Kyle: Meşgulüm.

Kip: Ne yapıyorsun? Çalışmadığını biliyorum.

Kyle telefonuna kaşlarını çattı. Hangi bahane işe yarardı? Kip'e bir açıklama borçlu olduğu da yoktu.

Kyle: Randevum var.

Bu büyük bir yalandı. Ama iyi hissettiriyordu. Muhtemelen sağlıklı bir şey değildi.

Kip: OMG, gerçekten mi?! Bu harika!

Kip: Onu bir NHL oyuncusunun ev partisine götürerek etkile!

Kyle telefonunu cebine geri koydu.

* * *

Kyle eve döndüğünde, Kip'ten dört tane daha mesaj gelmişti. Kip:

Randevun kimle? Onu tanıyor muyum?

Kip: Onunla iş yerinde mi tanıştın?

Kip: Randevu iyi gitmezse, partiden kaçıp bize gelebilir misin?

Kip: Maria da gidiyor. Eric de senin gelmeni çok isterdi bence.

Kyle iç geçirdi ve cevap yazdı: Belki bir dahaki sefere.

Bir dakika sonra telefonu çaldı.

"Bir dahaki sefer olmayacak," dedi Kip. "Eric ne sıklıkla parti veriyor biliyor musun? Daha önce hiç olmamıştı. En azından Scott öyle söyledi."

"O zaman yüzyılın etkinliğini kaçırmak zorunda kalacağım. Üzgünüm."

"Harika bir sanat koleksiyonu var. Görmelisin. Scott ve ben bir ay kadar önce yeni evindeydik. Vay canına, Kyle. Evi inanılmaz.
Çok... *şık*. Ama iğrenç değil. Çok minimal ve güzel. Kişiliğine çok yakışıyor. Eski evine sadece bir kez gittim, Long Island'da bir malikane gibiydi. Ona hiç yakışmıyordu." Bir süre durdu, muhtemelen
Oksijene ihtiyacı olduğu için, sonra da "Sanırım karısı da ona uygun değildi" dedi.

"Karısı mı?"

"Evet. Bir yıl kadar önce ayrıldılar. Şimdi boşanmış durumda. Bu yüzden bu partinin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Muhtemelen yalnızdır."

Eric boşanmıştı. Huh. Bu ilginçti.

"Ve," diye devam etti Kip, "senin orada olmanı istediği konusunda şaka yapmıyorum. Sanırım senden gerçekten hoşlanıyor. İkinizin bazı ortak yönleri var."

"Doğru." Eric *boşanmıştı*.

"Onun yaşlı olduğunu biliyorum. Ama çoğunlukla yirmili yaşlarındaki hokey oyuncularıyla takılıyor. O havalı biridir."

"Boşanmış mı?" Kyle emin olmak için sordu.

"Kesinlikle. Hiç de karmaşık bir durum değildi. Sanırım sadece birbirlerinden uzaklaştılar. Ama Eric harika bir adam. Partilerin neşe kaynağı değil, ama kesinlikle iyi bir insan."

"Hala evlilik yüzüğünü takıyor."

"Ne? Takıyor mu?"

"Evet. Geçen gece barda takıyordu. Ve senin nişan partinde de takıyordu."

"Gerçekten mi? Bu çok garip. Belki Scott nedenini

biliyordur." "Ona sorma."

"Neden?"

"Çünkü bu beni ilgilendirmez." Kyle iç geçirdi. "Neden bu partiye davet edildim ki? Hepsi hokey oyuncuları mı olacak?"

"Hayır! Yani... çoğunlukla, evet. Ama Maria da

geliyor!" "Matti Jalo'yu görebilmek için."

"Bak, *hepimiz* Matti Jalo'ya bakacağız. Gerçekçi olalım." "Ben bakmayacağım çünkü gitmiyorum."

"Tamam. Peki kiminle çıkacaksın?"

"Sadece bir erkek. Onu tanımıyorsun. Neyse. Muhtemelen gelmeyecek bile."

Sessizlik oldu, sonra Kip, "Senin randevun yok, değil mi?" dedi. "Tabii ki var.

Neden buna inanmak bu kadar zor? Ben çok çekiciyim."

Kip güldü. "Biliyorum. Açıkçası, umarım bir randevun vardır. Ve umarım dünyadaki en harika erkekle çıkarsın."

"Teşekkürler."

"Ama eğer randevun yoksa..."

"Tanrım, keser misin? Scott'ı telefona ver. Onunla konuşmak istiyorum."

"Yapamam. O St. Louis'de."

"Oh."

"Hey, buraya gelmek ister misin? Çok sıkıldım ve tamamen yalnızım, bir film falan izleyebiliriz."

Hayatta olmaz.

"Ah, gelemem.

Üzgünüm." "Başka

bir randevu mu?"

"Evet. Aslında şu anda onunla birlikteyim. O yüzden gitmem gerek." "Bu

çok garip," dedi Kip. "Özellikle de az önce

senin bir sonraki randevun hakkında konuşuyorduk."

Kyle burnunu çektikten sonra, var olmayan seks partnerine fısıldıyormuş gibi yaptı: "Az önce kaba davrandımsa özür dilerim." Sonra sesini komik bir şekilde alçaltarak şöyle dedi: "Bebeğim, beni o kadar iyi beceriyorsun ki telefonda olduğunu fark etmedim bile."

Kip haykırdı. "Neden onun sesi seninkinden çok daha kalın?"

Kyle de kahkahaya boğuldu, sonra kendini toparlayıp aynı derin sesle, "Çünkü ben lanet olası bir canavarım." dedi.

"Sesi *Groot* gibi*!*" Ondan sonra, ikisi de bir dakika boyunca konuşamadı. O bir dakikanın ortasında, Maria eve döndü.

"Tanrım, bu kadar komik olan ne?" diye sordu.

"Bu Maria mı?" diye sordu Kip, hala gülerek. "Vay canına, bunca zamandır senin yatak odanda mıydı?"

"Hey, harika bir gösteri yaptım."

"Eminim öyledir." Kip şaka yapıyordu, ama sözleri Kyle'ın sikini titretti. "Telefonu Maria'ya ver. Onunla konuşmak istiyorum."

"Hayır. Sen sadece ona beni partiye gitmeye ikna etmesini söyleyeceksin."

"Eric'in partisi mi?" Maria botlarını çıkarırken sordu. "Sen kesinlikle gideceksin."

"Ona randevundan bahset," dedi Kip.

"Hayır."

"Hadi ama. Perşembe gecesi gerçek bir randevun olduğunu Maria'nın yüzüne karşı söylediğini duymak istiyorum."

"Hoşça kal, Kip."

Kyle telefonu kapattığında Kip hala gülüyordu. Telefonunu elinde tutan Maria'ya döndü.

"Kip'ten mesaj geldi," dedi. "Partiye neden gelemeyeceğini sormamı istiyor."

Kyle abartılı bir şekilde iç geçirdi. "Ona randevum olduğunu söyledim. Ama *yok*," Maria soru sormaya başlamadan önce açıkladı. "Sadece ağzımdan kaçıverdi

Muhtemelen onu kıskandırmaya çalışıyordum, bu çok üzücü, şimdi gidip bir torba dondurulmuş perogiyi yiyeceğim." Mutfağa doğru yöneldi ve Maria onu takip etti.

"Öncelikle," dedi, "o perogilerin sadece yarısını yiyeceksin çünkü ben açlıktan ölüyorum. İkincisi, neden partiye gitmek istemiyorsun?"

"Bilmiyorum. Kip'in nişanlısına aşk dolu bakışlar atmasını izlemek istemiyorum. Ve Eric'in yanında olmak istemiyorum."

"Neden olmasın? Bekle. O, karısını seninle aldatmaya mı çalışıyor?
Ne pislik herif. Ben onu..."

"Hayır, değil. Yani evli değil. Ya da benimle aktif olarak bir şey yapmaya çalışmıyor. Ama... Kendimi tanıyorum, birkaç kadeh içki içersem ve o bana birazcık bile flörtöz bir şey söylerse, pişman olacağım bir şey yaparım."

"Hadi ama. O kadar kolay bir kadın
değilsin." "Öyle erkeklerle mi? Evet,
öyleyim."

"Yaşlı erkeklerden hoşlanmanın nesi kötü? Kötü bir deneyim yaşadığını biliyorum."

"Ya da üç."

"Evet, ama ne demek istediğimi biliyorsun. Vermont'taki o adam tam bir pislikti. Bu, yaşlı erkeklerden hoşlanmanın yanlış olduğu anlamına gelmez. Uzun boylu erkekleri severim ve dört tanesiyle birlikte oldum ve hepsi de berbatlardı. Bu, New York Admirals'ta oynayan ya da oynamayan, mükemmel, uzun boylu, muhtemelen Finli prensi bulmaya çalışmayacağım anlamına gelmez."

Kyle buna gülümsedi. "Ian pisliğin *tekiydi*, ama ben kendi seçimlerimi yaptım. Ve bu seçimler, belirli bir erkek tipi söz konusu olduğunda her zaman kötüdür."

Maria ona sert bir bakış attı. "Kyle. Sen on sekiz yaşındaydın. Kendine biraz müsamaha göster."

"Neden? Kimse bana hoşgörülü davranmadı." Kahretsin, bunu söylememeliydi. Muhtemelen hissettiği kadar gerçekçi görünmeyen bir gülümseme takındı. "Her neyse. Her şey en iyisi oldu, değil mi? Bu tatlı, ücretsiz Manhattan dairesine sahibiz ve ben Shaw, Vermont'un dedikodu değirmeninden uzakta en iyi eşcinsel hayatımı yaşıyorum.
Vermont'un dedikodularından uzak, en iyi eşcinsel hayatımı yaşayabiliyorum."

Maria, onunla birlikte yaşamaya başladıktan kısa bir süre sonra bu hikayeyi duymuştu. Kyle lise son sınıftayken, babası ona Shaw Bölgesi İş ve Turizm Derneği'nin ofisinde bir iş bulmuştu. Derneğin müdürü Ian, o zamanlar otuzlu yaşlarının ortalarındaydı, evli ve iki çocuk babasıydı ve toplumda çok sevilen ve saygın biriydi. Ayrıca, bakir genç Kyle'ın gözünde, son derece çekiciydi.

Kyle onunla yaklaşık bir aydır çalışıyordu ki Ian, geç saatlere kadar kalıp yeni festival fikirleri üretmesine yardım etmesini istedi. Sandalyesini Kyle'ınkine yaklaştırıp duruyordu ve ona dokunmak için masum yollar bulmaya devam ediyordu. Sonra dokunuşlar masum olmaktan çıktı.

Kyle bunun yanlış olduğunu biliyordu, ama daha önce kimseyle seks yapmamıştı ve çok azgın ve gururlu olduğu için umursamamıştı. Ian'ın ona söylediği her şeye inandığı için gizli ilişkilerinin yaz boyunca devam etmesine izin vermişti: Ian'ın evliliğinden mutsuz olduğu, Kyle'a aşık olduğu, onun için ailesini terk edeceği, Ian'ın yalan bir hayat yaşadığı için bunun herkes için en iyisi olacağı.

Kyle, genç ve naif olduğu için, bunun masalsı bir aşk olduğunu inanıyordu. Aşklarının o kadar güçlü olduğunu ve her şeye dayanacağını. Gizlilik, ilişkilerini daha da önemli hale getiriyordu, sanki kimse bilmiyordu çünkü kimse onların birlikte ne kadar mükemmel olduklarını anlayamazdı. Ian, Kyle'ın kontrolün kendisinde olduğuna inanmasına izin vermişti. Ian onun yanında çaresizdi ve Kyle bunu çok seviyordu. Karşı konulmaz olmak istiyordu. Truva Helen'i olmak ve önemli adamların onun ilgisini kazanmak için birbirleriyle yarışmasını istiyordu.

Ian'ın karısı gerçeği öğrendiğinde her şey yıkıldı. Karısı, elbette şüphelenmişti, çünkü küçük bir kasabanın iş birliği direktörü olmak, geç saatlere kadar çalışmayı gerektiren bir iş değildi. Karısı, özel bir dedektif tuttu. Dedektif, Ian'ın ofisine gizli kamera yerleştirdi ve Kyle ile Ian, kameraya kaydedilecek çok şey verdiler.

Ian, kayıtlardan en açık fotoğraflarla yüzleştirilmiş ve karısının çocukları alıp gittiği haberiyle karşı karşıya kalmıştı. Dedikodu kasabada yangın gibi yayılmıştı. Bu, kasabada yaşanan en ilginç olaydı.
Shaw sonsuza kadar: eşcinsel bir ilişki. Bir gençle.

Ve Kyle böylece eşcinsel olduğu ortaya çıktı. Kasabaya, arkadaşlarına ve en kötüsü de ailesine.

Ailesi, onun eşcinsel olmasına hiçbir sorunları olmadığını defalarca söylemişti. Ama o, bir skandal yaratarak onları utandırmıştı ve onlar da onun kasabayı terk etmesinin en iyisi olacağını düşünmüştü. Kyle her zaman olağanüstü bir öğrenci olmuştu ve birkaç prestijli üniversiteye kabul edilmişti. New York City kendini yeniden keşfetmek ya da sadece kaybolmak için en uygun yer gibi göründüğü için Columbia'ya gitmeye karar verdi. O zamanlar Kyle'a her ikisi de iyi geliyordu. Ailesi Chelsea'de bir daire bulup kirasını ödedi ve Kyle, masraflarını karşılamak için bir

Kyle, Ian'ı bir daha hiç görmedi ve ondan haber almadı, ailesini de sadece nadiren New York'a ziyarete geldiklerinde gördü.

"O adamı çok fena dövmek istiyorum," dedi Maria, Kyle'ı geri gerçek dünyaya döndürerek. "Sana yaptıkları için hapiste olmalı."

"Ben reşit sayılırdım," diye Kyle nedense itiraz etti.

"Zar zor. Yani, bu tür bir manipülasyona karşı bir yasa olmalı, anlıyor musun? Ayrıca o senin patronundu. Bu doğru değil."

"Biliyorum."

Maria aniden ona sarıldı, ki bu Maria'dan alışılmadık bir hareketti. "Sen daha iyisini hak ediyordun."

Kyle da ona sarıldı. "Sadece düşünüyorum da," dedi dikkatlice, "kalp kırıklığı ve cazibe tehlikeli bir karışım. O partiye gidersem ne olabileceğini biliyorum."

Maria geri çekilip ona baktı. "Ama en kötü ne olabilir ki? Eric senden hoşlanmıyorsa, onu kandırıp seninle öpüşmesini sağlayamazsın."

"Benim daha çok endişelendiğim senaryo, onun benimle ilgilenmesi."

Geri çekildi ve parmaklarıyla saymaya başladı. "O evli değil. Herkesin dediğine göre çok tatlı biri. Ve deli gibi seksi. En kötü senaryoda ona asılmanın ne zararı olabilir ki?"

"Çünkü bu tür erkeklerle *başlangıçta* her zaman her şey harikadır. Sonra korkarlar ya da başka bir şey olur ve kaçarlar. Sonra ben *yine* kalbimin parçalarını toplarım. Hayır, teşekkürler."

"Peki, fikrini değiştirirsen..."

"Fikrimi değiştirmeyeceğim," dedi Kyle kararlı bir şekilde. "Hayatımda bir kez olsun doğru bir karar vereceğim."

Yedinci Bölüm

Perşembe gecesi, Kyle Maria'yı takip ederek Eric'in şehir evinin ön merdivenlerinden yukarı çıktı. Çünkü elbette partiye gitmeye karar vermişti.

Mesele şuydu: doğru seçimleri yapmaya çalışırken, Kyle aslında arkadaşlarından uzaklaşmasına neden olan korkunç seçimler yaptığını fark etti. Ve yeni arkadaşlar edinmesini engelliyordu. Her şeyin seksle ilgili olması gerekmediğini kendine hatırlattı. Kip harika bir arkadaştı ve Eric de zeki ve sohbeti hoş, çok iyi birine benziyordu. Bunlardan kaçınmak için hiçbir neden yoktu.

Ve Kyle, Eric kapıyı açana kadar tüm bunlara tamamen ikna olmuştu. Çünkü vay canına! Kyle'ın bildiği kadarıyla, asla takım elbise pantolonu ve gömlekten daha az resmi kıyafetler giymeyen Eric, koyu renk kot pantolon ve geniş, kaslı göğsüne yapışan kömür rengi bir tişört giyiyordu
geniş, kaslı göğsüne yapışan ve düz karnının üzerinde dalgalanan kömür rengi bir tişört giyiyordu. Kyle'ın bakışları Eric'in yüzüne geri döndüğünde, Eric'in onu incelediğini fark etti ve
gözleri tanıyarak büyüdü. "Kyle?"

"Sürpriz," dedi Kyle zayıf bir sesle. Eric sakalını biraz uzattığı görünüyordu ve bu ona kesinlikle yakışıyordu.

"Seni neredeyse tanıyamıyordum."

Kyle sırıttı. "Biliyorum. İş yerinde olmadığım zaman farklı görünüyorum."

"Sen görüyorsun. Benim görmem biraz zaman aldı." Eric kendi kaşını dokundu. "Gözlükler." "Evet, ben... barda olduğum zamanlarda hiç takmam, ama bu aslında
çoğu zaman böyle görünüyorum."

Eric, Kyle'ın kendisine limonlu soda servis eden kişi olduğuna inanamıyormuş gibi yüzüne bakıyordu. "İyi görünüyorsun," dedi sonunda. "Gözlüklerle, yani."

Kyle, Eric'in kısa ve utangaç gülümsemesinden hoşlandı.

"Teşekkürler." "Çantanı ben alabilirim," dedi Eric. "Ve paltonu da."

Kyle, taşıdığı ağır çantayı yere koydu ve ceketini çıkardı. "İyi deneme, ama çantada bir sürpriz var." Bu gece eğlenceli, hoş ve açıkça flörtöz olmamaya yemin etmişti.

"Normalde sürprizleri sevmem, ama itiraf etmeliyim ki meraklandım." Kyle'ın bakışlarını yakaladı ve ceketini alıp koluna astı. Yüzünün geri kalanı nötr kalırken, gözleri dans ediyordu. Bu haksız bir şekilde seksi bir hareketti.

"Merhaba," dedi Maria. "Maria burada."

Bu, Eric'in yanaklarını pembeleştirdi. "Özür dilerim. Seni tekrar görmek güzel, Maria. Ceketini alayım."

Maria paltosunu çıkardı ve Eric, Maria'nın kıyafetini görünce gözlerini genişletince Kyle gülmesini zorlukla bastırdı. Maria bu gece *eğlenmeye* gelmişti. Göğüsleri, siyah kazak elbisesinin derin V yakasından maksimum dekolte gösterecek şekilde yukarı doğru itilmişti.
Yüzü, kusursuz saçları ve makyajıyla muhteşem görünüyordu. Uzun boylu, atletik erkeklerle dolu bir evde boyu sadece 1,55 metre olsa da, Kyle bu gece onun öne çıkacağını tahmin ediyordu.

Kyle ise, kimseyi baştan çıkarmak için burada olmadığını belli edecek şekilde rahat bir kıyafet giymişti. En rahat soluk kot pantolonunu uzun kollu mavi tişörtle giymiş, boynuna bir fular takmış ve en sevdiği ikinci gözlüğüyle görünümünü tamamlamıştı. Arka planda kaybolmak ve kimseyi baştan çıkarmamak için giyinmişti.

* * *

Kyle inanılmaz görünüyordu. Eric, gözlüğün arkasındaki adamı tanıdığı anda kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. Onun bu halini seviyordu: tatlı, sanatsal yüksek lisans öğrencisi. Dürüst olmak gerekirse, Kyle'ın tüm hallerini seviyordu, ama o gözlüklerle çok sevimliydi.

Ve Eric'e bir sürpriz getirmişti.

Kyle'ın yerden gizemli çantayı almasını izledi, gözlerini ondan ayıramıyordu. "Mutfak nerede?" diye sordu Kyle.

"Sana göstereyim." Kyle'a onu takip etmesini işaret etti. Bu gece bomba gibi görünen Maria, parti konuklarının çoğunun bulunduğu bodrum katına çoktan gitmişti. Mutfak bir kat yukarıdaydı, bu yüzden Eric Kyle'ı merdivenlere götürdü. Eric merdivenlerin ışıklarını açtığında Kyle nefesini tuttu.

"Bunlar muhteşem!" Eric, bir üst kata çıkan duvarda üç tablo sergilemişti. Hepsi aynı sanatçının aynı serisinden soyut resimlerdi.

"Değil mi?" Eric de aynı fikirdeydi. "Bunlar Jeanette'in bana gösterdiği ilk resimlerdi. Ondan sonra satıcımı bulduğumu anladım."

Kyle, ayaklarını iki farklı basamağa farklı yüksekliklerde koyarak karşı duvara yaslandı. Resimlere gülümsüyordu, yüzü aydınlanmıştı.

Eric'in resimlerini ilk gördüğünde hissettiği gibi. Eric'in şu anda Kyle'ı izlerken yüzünün muhtemelen aydınlandığı gibi.

"Bu resimde turuncu rengi çok beğendim," dedi Kyle, Eric'in ortasına astığı resmi işaret ederek.

"O benim en sevdiğim." Eric, ikisinin de fısıltıyla konuştuklarını fark etti. Herkes ya birinci katta ya da bodrum katındaydı, bu yüzden üst kat tamamen boştu. Durum birdenbire çok samimi hale geldi.

Kyle ona döndü ve yüzü değişti. Sanki ışık aniden sönmüş gibi, ağzının köşeleri aşağı doğru kıvrıldı ve gözleri neredeyse korkmuş gibi görünüyordu. Eric, ona çok yakın durmamak için yer değiştirdi.

"Peki," dedi Kyle. Bir dakika önce kullandığı boğuk fısıltı değildi bu. Bu ses parlak, yüksek ve rahatsız ediciydi. "Mutfak nerede?" Cevap beklemeden, arkasını dönüp merdivenlerin geri kalanını çıkmaya başladı.

Elbette. Eric'in Kyle'a olan ilgisi muhtemelen yüzünden okunuyordu. Yaşlı, boşanmış, sıkıcı yüzünden. Kyle'ın rahatsız olması suçlanamazdı.

Sakin ol, diye kendini uyardı Eric. *Duygularını, vücudunu ve libidonu kontrol edebilirsin.* Derin bir nefes aldı, sonra Kyle'ı takip ederek
. Kyle mutfağı bulmuştu, bu da mantıklıydı çünkü mutfak bu katın çoğunu kaplıyordu. Çantayı tezgahlardan birine koydu ve etrafına baktı.

"Parti veriyorsun ve mutfağın *bu kadar* temiz mi?"

"Yemekler cateringden. Erkeklerin sevdiği bir barbekü restoranından sipariş verdim." "Anladım. Peki *sen* ne yiyeceksin?"

"Sevdiğim bir lahana salatası var."

Kyle gülümsedi ama bu konuda bir şey söylemedi ve çantadan şişeleri çıkarıp tezgahın üzerine koymaya başladı. Son çıkardığı şey bir kokteyl çalkalayıcısıydı. "Sende bir tane olduğunu bilmiyordum," dedi ve çalkalayıcıyı havaya kaldırdı.

"Var. Ama tüm bunlar ne?"

"Doğum günü hediyesi. Bekle de gör."

Kyle ona göz kırptığında Eric'in kanında bir karıncalanma hissetti. "Buz lazım mı?"

"Evet, lütfen." Kyle her şeyi mutfak adasında bir bar gibi hazırladı, Eric de bir kaseyi buzla doldurdu ve diğer tarafta bulunan taburelerden birine oturdu.

"İnanılmaz fermente meyve suları ve gazozlar yapan bir arkadaşım var," dedi Kyle, parlak sarı sıvıyla dolu uzun bir cam şişeyi açarken. "Al, kokla şunu." Şişeyi uzattı ve Eric kokladı. Sıcak, baharatlı ve tanıdık bir kokuydu.

"Zencefil mi?" diye sordu.

Kyle başını salladı. "Fermente zencefil ve zerdeçal tonik. Lezzetli, sağlıklı ve doğum günü mocktail'inin ana bileşeni."

"Doğum günü mocktail mi?" Eric duygulandı. Bu gece soda içmeyi planlamıştı.

"Fermente meyve suyu sevebileceğini düşündüm. Sen, bilirsin..."

"Sağlık delisi gibi mi?"

"Kendine özen gösteren biri gibi," dedi Kyle, yine göz kırparak.

Eric, Kyle'ın malzemeleri dikkatlice ölçüp çalkalayıcıya eklemesini izledi. Barmen Kyle ile gündüzleri gördüğü Kyle'ın
tek bir kişide birleşmesi garipti. Eric, Kyle'ın iş yerinde normalde giydiği dar, beyaz tişörtlerin kısa kolları özlüyordu.
Kyle'ın kokteyl çalkalayıcısını sallarken hafifçe şişkinleşen pazılarını görebilirdi.

Kyle parmağını kaldırdı ve Eric'in dolaplarına gitti, istediğini bulana kadar kapakları açtı. Uzun bir bardakla mutfak adasına geri döndü, sonra içine birkaç buz küpü attı. "Umarım beğenirsin. Bugün erken saatlerde kendim için bir tane deneme yaptım."

"Bu kadar zahmete girmen gerekmezdi."

"Zahmet değil. Alkollü ya da alkolsüz kokteyl icat etmeyi seviyorum. Patronum Gus'ı Kingfisher'da zanaatkar kokteyl menüsü sunmaya ikna etmeye çalışıyorum. Ama o sadece bira ve basit karışık içecekler servis etmekten oldukça memnun."

"Scott Hunter kokteyli ne olacak?"

Kyle, çalkalayıcının içindekileri bardağa süzerek gülümsedi. "O benim icadımdı. Bir gece onu tahtaya yazdım ve o zamandan beri orada. Gus pazarlama konusunda berbat, ama *o* bile barın New York'un en sevilen eşcinsel hokey yıldızı ile olan bağlantısını tanıtmanın değerini anlamak zorunda kaldı."

"Kip kokteylin varlığından haberdar mıydı? Yani, tahtaya yazmadan önce?"

"Ona danıştım. Fikirden oldukça heyecanlandı. Yaban mersini suyu ile yapmayı önerdi. Sanırım bu ikisinin arasında bir sır." Üzerine biraz süslü tonik döktü, sonra bardağı Eric'e doğru kaydırdı. "Belki buna Eric Bennett diyebiliriz."

Eric bardağı kaldırdı ve içindeki bulanık, sarı renkli sıvıyı hayranlıkla seyretti. Bir yudum aldı ve zencefilin keskin tadını, zerdeçalın sıcaklığını ve hepsini dengeleyen tatlı bir tadı hissetti. Çok lezzetliydi. "Bu inanılmaz," dedi Eric. "İçinde tatlı bir şey mi var, yoksa tonik mi?"

"Benim yaptığım ananas şurubu. Beğendin mi?"

Eric bir yudum daha aldı, bu sefer gözlerini kapatarak lezzetlerin mükemmel karışımının tadını çıkardı. Yutkundu ve "Gerçekten beğendim. Teşekkür ederim," dedi.

Kyle gülümsedi. "Getirdiğim malzemelerle birkaç tane daha yapabilirim. İsterseniz, bütün gece size içki ikram etmeye devam ederim."

"Gerek yok. Ama elime bir tane geçerse, kesinlikle içerim." Başını merdivenlere doğru eğdi. "Aşağıda bir bar var. Ve dolu bir bira buzdolabı."

Kyle onu merdivenlere kadar takip etti. "İçki içmiyorsan neden barın ve bira dolabın var?"

"Çünkü tüm arkadaşlarım hokey oyuncusu." "Sanat tüccarı olanlar hariç mi?"

"Hokey oynamayan arkadaşlarım çok az ve ayrı bir grup. Bu gece sadece hokey ve hokeyle ilgili arkadaşlar var, korkarım."

"Ben de öyle miyim? Hokeyle ilgili mi?"

Eric merdivenlerin ortasındaki sahanlıkta durdu ve Kyle'a doğru döndü. "Teknik olarak seninle hokey sayesinde tanıştım, ama..." Cümleyi bitirmenin yoğun olmayan bir yolu olmadığı için kendini durdurdu. Mümkün olduğunca dürüstçe cevap verse, cümle şöyle bitecekti: *Sanırım seninle birlikteyken kendim olabileceğimi düşünüyorum*.

"Ama?" diye sordu Kyle. Soluk mavi gözleri gözlüklerinin altında parıldıyordu.

Eric, kalp atışları hızlanmasına rağmen sakin ve soğukkanlı görünmeye çalışarak başını salladı. "Yok bir şey. Sana bir içki alalım. Barbekü sever misin?"

"Kale salatası varsa severim."

Eric güldü. Kyle'ın onunla dalga geçmesini seviyordu. Sanki eski arkadaşlarmış gibi, şakacı ve neredeyse sevgi doluydu. "Eminim bolca salata kalmıştır."

* * *

Kyle bu partide ne yaptığını gerçekten bilmiyordu, ama mutfakta Eric'le baş başa geçirdiği bu çalınmış zaman... hoştu. Kendini bir tür sıcak ve heyecanlı hissetmişti.

çünkü onlar bodrumdaki partiye katılmışlardı, ancak Eric, muhtemelen takım arkadaşlarının eşleri veya kız arkadaşları olan birkaç kadın tarafından hemen ondan uzaklaştırılmıştı.

Kyle şimdi Scott, Kip, Carter ve Kyle'ın adını sürekli unuttuğu çekici bir İsveçli hokey oyuncusuyla birlikte bir köşe koltuğunda oturuyordu. Kyle'ın yaşlarında görünüyordu.

Kyle, Carter Vaughan'ı tanıyordu çünkü Scott, Kip'i Kingfisher'da ziyaret ettiğinde sık sık ona eşlik ederdi. Carter ve Eric, Scott'ın takımdaki en iyi arkadaşlarıydı, ancak ikisi birbirinden daha farklı olamazdı. Carter gürültücü ve eğlenceliydi, partilerin neşe kaynağıydı. Yemekleri ve kaliteli içkileri severdi ve sık sık Kyle'a Kingfisher'daki vasat viski seçkisiyle ilgili sataşırdı.

Carter, partinin çoğu konuğu gibi, Eric'ten çok Kyle'ın yaşına yakındı. Film yıldızı gibi yakışıklıydı, koyu tenli ve genellikle temiz traşlı, güçlü bir çeneye sahipti. Eric de yakışıklıydı, ama daha seçkin bir şekilde, tuz-biber sakalı ve kıvrımlı, kalın saçlarıyla.

Carter ve Eric'in ortak noktası, ikisinin de iyi insanlar olması ve Scott'ı tamamen desteklemeleri ve sevmeleriydi. Kyle ikisini de severdi.

"Gloria ile ne zaman nişanlanacaksınız, Carter?" diye sordu Kip. "O ne zaman isterse," dedi Carter, bu da herkesi güldürdü. "Ben Ciddiyim. O hazır olduğunda benim de hazır olduğumu biliyor. Şu anda sadece çok yoğun bir dönemden geçiyoruz. İkimiz de sürekli seyahat ediyoruz."

Carter, çok ünlü bir aktris olan Gloria Grey ile çıkıyordu. Bu gece burada değildi, ama Kingfisher'a birkaç kez gelmişti ve çok havalı biriydi.

"Bu gece nerede?" diye sordu Kyle.

"Atlanta'da. Rose Landry ile bir aksiyon filmi çekiyor, Gloria bir suikastçıdır ve Rose onu durdurmaya çalışan özel ajandır. Sonunda birlikte çalışmaya başlarlar."

"Boo. Spoiler yapma," diye şaka yollu şikayet etti Kip. "Kulağa çok havalı geliyor," dedi Carter.

"Aşık oluyorlar mı?" diye sordu Kyle. "Suikastçı ve özel ajan mı?" "Resmi olarak değil." Carter yaramazca sırıttı. "Ama Gloria, Rose ile Rose'un birbirlerine deli gibi aşıkmış gibi davranacaklarını söyledi. Bakalım kimse fark edecek mi."

"Bayıldım," dedi Kip.

Carter ayağa kalktı. "Bara gidiyorum. Bir şey isteyen var mı?" Kyle'a döndü. "*Senin* için bir bira getireyim mi?"

Kyle güldü. "Ben iyiyim." Muhtemelen aptalca bir şeydi, ama Eric'in içki içmediğini bilmek Kyle'ın da içki içmek istememesine neden oluyordu. "Eric'in sanat koleksiyonuna biraz daha göz atmaya çalışabilirim."

"Güzel, değil mi? Bir gün o şık piç kurusuna bana bu konuyu öğretmesini sağlamalıyım."

"Faydası olmaz," diye şaka yaptı gizemli İsveçli
adam. "Siktir git, Tommy."

Tommy. *Doğru.* Kip ve Scott o anda birbirlerinin gözlerinde kaybolmuşlardı, bu yüzden Kyle dikkatini Tommy'ye çevirdi. "Sanırım tanışmadık. Ben Kyle." Elini uzattı ve Tommy elini sıktı.

"Tommy. Andersson."

"Doğru! Sen diğer kalecisin. Seni tanımadığım için özür dilerim."

Tommy gülümsedi. Gerçekten çok yakışıklıydı. Skarsgaard'a benziyordu. "Önemli değil."

Tommy'nin Kyle'a konuşma ve bakışlarında flörtöz bir yan yoktu, ama Kyle'a, muhtemelen heteroseksüel olan bu hokey oyuncusunun üç eşcinsel erkekle sakin bir şekilde bir köşe kanepeyi paylaşmasının oldukça havalı olduğu geldi. Bunun için bir ödül alması gerekmezdi, ama Kyle'ın takım sporları, özellikle hokey hakkında bildiklerine göre, bu önemsiz bir jest değildi. Scott'ın takım arkadaşlarının eşcinsellere bakış açısını ne kadar etkilediğini merak etti. "Demek sen de hokey topunun çarpmasını seviyorsun, ha?"

"Demek sen de hokey topunun çarpmasını seviyorsun, ha?"

"Çoğu zaman, evet." Eric'ten çok daha gençti. Kyle, onun Eric'in rakibi mi olduğunu, yoksa Eric'in onun akıl hocası mı olduğunu merak etti. Belki de ikisi de birazdı.

"New York'u seviyor musun?" diye sordu Kyle. Bu, sorabileceği en sıkıcı soru olabilir, ama en azından sessizliği doldurmuştu.

Tommy, neyse ki, cevap verirken coşkulu görünüyordu. "Evet, çok şanslıyım. Sadece New York olduğu için değil, Benny ile çalabildiğim için. Eric demek istedim. O benim kahramanımdı, büyürken."

"Vay canına, gerçekten mi? Bu çılgınca!" Kyle, Eric için bunun nasıl bir şey olduğunu hayal edemiyordu. Kendini yaşlı hissettiriyor olmalıydı.

"Evet," dedi Tommy ciddiyetle. "O gelmiş geçmiş en iyilerden biri. Harika bir öğretmendi."

Kyle, Eric'in bu oyunda gelmiş geçmiş en iyi kalecilerden biri olarak kabul edildiğini biliyordu, ama onunla konuşurken bunu biraz unutmuştu. Maskenin arkasındaki adamla, sanat koleksiyoncusu olan sessiz ve
yoğun adamı bir türlü bağdaştıramıyordu.

O anda Maria, Kyle'ın yanındaki kanepeye oturdu ve çok uzun boylu, güzel bir sarışın kadın Tommy'ye sokuldu. İsveççe konuşmaya başladılar, bu yüzden Kyle onun Tommy'nin kız arkadaşı ya da eşi olduğunu düşündü.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu Kyle Maria'ya. "Finlandiya Operasyonu nasıl gidiyor?"

Maria, yüzüne düşen saç tellerini geriye doğru üflemek için yeterince kuvvetli bir nefes verdi. "Korkunç. Bu partide kadınları gördün mü?"
Tommy'nin şu anda öpüştüğü kadının yönünü hafifçe işaret etti. "Nasıl bir şansım olabilir ki?"

Kyle'ın bakışları göğüslerine düştü. "Dekolteli giysiler giymeyi deneyebilirsin."

Kyle'ın beklediği gibi ona siktirip gitmesini söylemek yerine, Maria güldü ve sonra ona sarıldı. "Tanrım, çok gülünç görünüyorum. Ve çaresiz."

Kyle kızın başının üstüne öpücük kondurdu. "Harika görünüyorsun. Jalo sana pislik gibi mi davrandı? Onu dövebilirim. Birkaç gün onu yumruklamam gerekebilir, ama sonunda hissedecektir. Sanırım."

"Onunla konuşmaya bile çalışmadım," dedi Maria, başını onun omzuna yaslayarak. "Ne olmasını beklediğimi bilmiyorum."

"Aslında olması gereken şey, onun seni odanın diğer ucunda görmesi ve sonra sana ulaşabilmek için geniş omuzları ve kalçalarıyla kalabalığı ayırmasıydı. Sonra seni kucağına alıp evine götürmeli ve altı gün yedi gece boyunca sevişmeliydiler."

"Bu o kadar zor mu olurdu? Erkekler. Gerçekten." Diye iç geçirdi. "Yalnız öleceğim."

"Ölmeyeceksin. Oscar Isaac ve Michael B. Jordan ile üçlü seks yaparken öleceksin."

"Bunu söylemen çok nazik." "Benimle
sanat eserlerine bakmak ister misin?"

Kafasını kaldırdı. "Sanırım şuradaki bara bakmayı tercih ederim."

"Sakin ol kızım."

"Siktir git, evlat." O, şakacı bir şekilde onun koluna yumruk attıktan sonra ayağa kalkıp bara doğru yöneldi. Kyle, dikkatini Kip'e çevirdi. Kip, Scott'ın burnuna gerçekten dokunuyordu, bu yüzden Kyle ayağa kalktı ve oradan siktir olup gitti.

Kalabalık bodrumdan çıkıp üst kata, ön giriş alanına doğru yöneldi. Orada daha önce inceleme fırsatı bulamadığı bazı tablolar ve heykeller olduğunu fark etmişti. Biraz etrafı kolaçan edip, belki Eric'e bir içki daha hazırlayıp sonra yola çıkabileceğini düşündü. Bu gece pek parti havasında değildi.

Eric'in evi inkar edilemez bir güzelliğe sahipti, ama Kyle, evin canlı parti konuklarıyla dolu olmadığı zaman nasıl göründüğünü merak etti. Bembeyaz duvarlar ve modern, minimalist mobilyalar sanat eserlerini sergilemek için idealdi, ama Kyle, tek başına yaşamak için soğuk bir yer olabileceğini düşündü.

Bir duvarda tek başına asılı duran bir tuval, Kyle'ın dikkatini çekmişti. Aslında gözden kaçması zordu: koyu kahverengi, indigo, siyah ve bembeyaz renklerin çılgın açısal çizikleriyle dolu devasa bir soyut yağlı boya tablo. Birkaç yere göz alıcı fuşya renkli noktalar serpiştirilmişti.
Kyle birkaç dakika boyunca kendini bu tabloya kaptırdı.

"Etkileyici, değil mi?" Eric'in kısık sesi arkasında yankılandı. Kyle onun yaklaştığını duymamıştı, bu yüzden şaşkınlıkla hızla döndü. Eric ellerini kaldırdı. "Üzgünüm. Seni korkutmak istemedim."

"Önemli değil." Resme geri döndü. "Bu gerçekten çok güzel." "Adı *Guardian*.

Onu gördüğüm anda aşık oldum, ama
adı beni gerçekten etkiledi."

Kyle bir an düşündü. "Çünkü bu senin işin. Ağı korumak."

"Doğru." Eric o kadar yakındaydı ki, Kyle sadece biraz geriye eğilse Eric'in göğsünü sırtında hissedebilirdi. Eric'in onu arkadan kollarını sarmasını, boynunu öpmesini ve kulağını ısırmasını isteyen arzuyla mücadele etmek için bir anlığına gözlerini kapatmak zorunda kaldı. Kyle'ın kıçını Eric'in kasıklarına bastırması ve onun sertleştiğini hissetmesi için.

Bunların hepsi kötü düşüncelerdi. Kyle, tabloya daha yakından bakmak istiyormuş gibi davranarak bir adım öne çıktı. "Bu tablonun enerjisini seviyorum. Sanatçının aciliyetini hissedebiliyorsunuz."

"Aciliyet mi?"

"Koruyucuyu yaratırken. Korktukları veya nefret ettikleri her şeyi engelleyerek."

"Yani koruyucu iyi, öyle mi
düşünüyorsun?" Kyle ona döndü. "Sen
öyle düşünmüyor musun?"

Eric resme kaşlarını çatarak baktı. "Emin değilim. Bekçinin daha iyi bir şeyin önünde engel olduğunu düşündüm. Pembe lekeler" — birkaç tanesini işaret etti — "iyi olanın ortaya çıkmaya çalıştığı olabilir."
birkaçını işaret etti—"iyinin ortaya çıkmaya çalıştığı yer olabilir."

"Huh." Kyle bu bakış açısını düşündü. Mantıklıydı. "O zaman bu seni kötü adam yapar."

"Bir bakıma öyleyim. İnsanların gol atmasını engelliyorum. Kazanmasını engelliyorum. Onların ve zaferin arasında duruyorum."

"Ya da kendi takım arkadaşlarını yenilgiden koruyorsun."

"Bakış açısı önemlidir," dedi Eric alaycı bir gülümsemeyle. "Eserimi beğendiğine sevindim. Carter'a gösterdiğimde, ona *Dikdörtgenler*" olması gerektiğini söyledi.

Kyle güldü. "En azından şekilleri biliyor." "Bu da bir başlangıç."

Eric'in dudaklarından gülümseme kaybolurken, Kyle'ın kalbi göğsünde sıkışmış gibi hissetti. Eric'in bakışlarının Kyle'ın ağzına takıldığını fark etmemişti.

Kyle biraz eğilse ne olurdu? Eric onu öper miydi? Geri çekilecek miydi? Kyle, Eric'in gözlerini karartan arzuyu yanlış mı yorumluyordu?

Merdivenlerden ayak sesleri duyuldu ve Eric hızla Kyle'dan uzaklaştı. Kip, hemen arkasında Scott ile birlikte göründü ve Eric ile Kyle'ı görünce şaşkınlıkla durdu.

"Selam çocuklar," dedi Kip. "Çıkmamız gerek." "Yarın sabah erken saatte," dedi Scott özür dilercesine.

"Tabii," dedi Eric. Sakin sesi, Kyle'ı öperken neredeyse yakalanacağını hiç belli etmiyordu, belki de Kyle hayal görmüştü. "Hatırladım. Geldiğiniz için teşekkürler. Ceketlerinizi getireyim."

"Ben hallederim," dedi Kip, parmağını kaldırarak bodruma geri döndü. Scott, devasa göğsünün önünde kocaman kollarını kavuşturdu ve Kyle ile Eric'e gülümsedi.

"Ne?" diye sordu Eric.

"Kip ve ben aylardır ikinizi bir araya getirmeye çalışıyoruz." "*Ne?*" Kyle şaşkınlıkla sordu.

"Birlikte mi? Neden?" Eric çok daha sakin bir şekilde sordu.

"Siz ikiniz arkadaş olabilirsiniz diye düşündük. Bilirsin, sanat ve benzeri şeyler hakkında." Resme doğru başını salladı.

Belki de Kyle'ın şaşkınlığı yersizdi. Utancını gizlemek için resme geri döndü, Eric ise "Video oyunları ve fantezi futbol dışında başka şeyler hakkında konuşmak güzel," dedi.

Kip, ceketini giymiş ve Scott'ın ceketini elinde tutarak bodrumdan çıktı. "Aşağıda en az üç kişi telefonlarında *Fortnight* oynuyor. Profesyonel hokey oyuncularının ne kadar havalı olmadıklarını anlatan bir yazı yazacağım."

"Yapmasan iyi olur," diye alay etti Scott.

"Oh, kelime arama bulmacalarına olan sevgin hakkında koca bir bölüm yazacağım."

"Onlar rahatlatıcı!"

Kip, Eric'e sarıldı. "Doğum günün kutlu olsun dostum."

"Teşekkürler."

Sırada Kyle vardı, ki bu her zaman Kip'in boynuna sokulmamak için bir egzersizdi. Kip'in nişanlısı izlerken direnmek daha kolaydı. "İyi geceler, Kip."

"Bu gece geldiğine sevindim. Eğlenmene bak, tamam mı?" Kyle'ı biraz daha sıktı, sonra bıraktı. Kyle, Kip'in Scott'ın elini tutup onu ön kapıdan dışarı çıkarmasını izlerken, Kip'in kollarının hala etrafında olduğunu hissedebiliyordu.

Kyle Eric'e döndüğünde, Kip ve Scott'ın nişan partisinde gördüğü aynı sempatik bakışı onun yüzünde gördü. Bundan nefret etti.

"Ee," dedi Kyle neşeyle, Kip'e olan duygularının o kadar bariz olduğunu, neredeyse bir yabancı olan bu kişinin bile fark ettiğine dikkat çekmek istemeden. "Sana bir içki daha getireyim mi?"

Eric'in yüzü, Kyle'ın çok sevdiği sessizce eğlenen ifadeye dönüştü. "Tabii."

Sekizinci Bölüm

Parti saatlerce sürdü. Eric'in normal yatma saatini çoktan geçmişti. Herkesle kaynaşmaya çalıştı, bodrum katı ile üst kattaki oturma odası arasında gidip geldi, ama mıknatıslar gibi Kyle ile sürekli birbirlerine çekildiler.

Kyle'ın bunu kasten mi yaptığını, yoksa partide yeterince tanıdığı kimseyi bulamadığını bilmiyordu, ama Eric onu gördüğünde neredeyse her seferinde yalnız duruyordu. Bazen bir sanat eserini hayranlıkla inceliyor, bazen de sadece partiyi izliyordu. Birkaç kez telefonunu çıkarmıştı. Eric her seferinde ona bakmadan duramıyordu.

Konuklar sonunda dağılmaya başlamıştı ve Eric, Kyle'ın kendisi üst katta olduğu sırada gitmiş olabileceğini düşündü, ama Eric bodruma geri döndüğünde onu boş bira şişelerini toplarken buldu.

"Bunu yapmana gerek yok," dedi Eric.

Kyle, yan masanın üzerine eğilmiş olduğu yerden başını kaldırıp sırıttı. "Alışkanlık. Ve bunu *birinin* yapması gerekiyor. Arkadaşların hayvan gibiler." Kyle atkısını çıkarmıştı ve Eric artık onun uzun boynunu hayranlıkla seyredebilirdi.

"Onlar pek düşünceli bir grup değiller," diye onayladı Eric, Kyle'a şişeleri toplamasına yardım ederken.

Çalışırken üst katta ön kapının birkaç kez açılıp kapandığını duydu ve kısa süre sonra evde kendileri dışında başka kimsenin olduğunu gösteren hiçbir ses duymadı.

"Maria nerede?" diye sordu Eric.

"Bir saat önce çıktı. Çiftlerden biri onu eve bırakmayı teklif etti. İsimlerini hatırlamıyorum ama karısı hamile."

"Breezy ve Martine."

"İyi, cinayet işlemeyecek insanlar, değil mi?"

"Harikalar. Ve Montreal'den geliyorlar, bu yüzden Manhattan'da araba kullanmakta hiçbir sorun yaşamıyorlar."

"Bunu bilmek iyi oldu. Bunları mutfağa götürmeli miyim?" Kyle'ın kolları bir düzine kadar boş şişeyle doluydu. Büyük miktarda cam kap taşımada oldukça tecrübeli olduğu belliydi.

"Evet. Onları orada yıkayabiliriz. Ya da ben yıkayabilirim. Sen eve gidebilirsin." Eric gergin bir şekilde güldü. "Bana temizlikte yardım etmek zorunda değilsin."

"Gerçekten sorun değil." Kyle merdivenlere doğru yöneldi, sonra durdu ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Doğum günü çocuğu sensin. Senin yapman gerekmez ki."
"Temiz." O göz kırptı ve Eric *gerçekten* onun bunu yapmayı bırakmasını diledi.

"Yarın temizlikçiler gelecek," dedi Eric, onu merdivenlerden yukarı takip ederken, Kyle'ın yüzünün önünde sallanan kıçına hayran olmamaya çalışsa da başaramadı.

"Yani bu dağınık şişelerle yatmaya mı niyetliydin
" Bu bir soruydu, ama Kyle cevabı zaten biliyormuş gibi geliyordu.

"Hayır," diye itiraf etti Eric. En azından Kyle'ın yaptığı gibi boş şişeleri yıkardı. Dağınıklıktan nefret ederdi. Takım arkadaşları yıllardır bununla dalga geçiyorlardı, ama Eric, Kyle'ın bunu onun hakkında neden bu kadar çabuk tahmin edebildiğini merak etti. Muhtemelen mutfağını gördüğü için. Ya da belki Eric, titiz bir temizlik delisi olduğunu açıkça belli ediyordu.

"Bu arada," Kyle mutfağa girerken dedi, "daha önce söylemediysem, evin inanılmaz."

"Teşekkürler. Çok memnunum." "Çatı
terası var mı?"

"Evet." "Lanet
olsun sana."

Eric güldü. "Üzgünüm. İstediğin zaman kullanabilirsin." Böyle tuhaf bir şey söylediği için kendini içinden azarladı, ama Kyle gülümsedi.

"Belki bahara kadar beklerim."

"Tabii. Evet."

Kyle kollarını sıvadı ve Eric'in lavabosunda şişeleri yıkamaya başladı, ama Eric buna izin vermedi. "Gerçekten," dedi, elini Kyle'ın koluna koyarak. "Bunu sonra yapabilirim."

Kyle, Eric'in eline baktı, sonra Eric'in gözlerine baktı. "Ne zaman sonra? Saat neredeyse sabahın ikisi."

"Aynen öyle. Eve gidip yatmalısın."

"Çoğu gece saat ikiden sonra işteyim," dedi Kyle. "Bu hiçbir şey. Yardım edeyim."

Eric pes etti ve orada garip bir şekilde durarak, Kyle'ın çalışmasını izledi. Kafasında, yüksek sesle söylememesi gerektiğini bildiği düşünceler dolaşıyordu. En güvenli olanlardan birini seçti. "Bu gece seninle vakit geçirmek çok güzeldi. Geldiğine sevindim."

Kyle lavabodan başını kaldırmadı. "Neredeyse gelmeyecektim."

"Neden?"

Kyle'ın omuzlarının gerildiğini gördü ve cevap vermeyeceğini düşündü, ama Kyle, "Nedenini biliyorsun," dedi.

Eric'in bir fikri vardı, ancak Kyle'ın bu konuyu açmasına şaşırmıştı. "Kip yüzünden. Ve Scott yüzünden."

"Oldukça barizim, biliyorum. Ve acınası." Son şişeyi tezgahın üzerine koydu ve döndü, iki eliyle arkasındaki lavabonun kenarına tutunarak kendini hazırladı. "Her neyse. Bunu aşmam lazım. Yani,
bunu aşıyorum."

"Üzgünüm."

Kyle hiç gülmeden güldü. "En saçma olan ne biliyor musun? Kip, uygun olmayan erkeklere aşık olmama son verecekti
uygun olmayan erkeklere aşık olmama son verecekti. O *iyi* bir

seçim olmalıydı." "Uygun olmayan erkekler mi?"

Kafasını salladı. "Bunu seninle konuşmamalıyım. Ya da kimseyle. Sorun değil. Söylediklerimi unut."

"Hayır, ben..." Eric'in eli Kyle'ın koluna geri döndü. "Dinlemek istiyorum. Eğer konuşmak istersen."

"Bunun için fazla ayığım."

Eric onun yüzünü inceledi. "Ayık, değil mi? Bu gece içmedin, değil mi?"

Kyle omuz silkti. "Canım istemedi."

Kyle'ın Eric içmediği için içki içmemiş olma ihtimali Eric'i mutlu etti. Ama belki de Kyle gerçekten içmek istememişti ve Eric bunu fazla
daha fazla anlam yüklememeliydi. "İkimize de su getireyim, oturup biraz oturma odasında oturalım mı?"

"Tamam."

Birkaç dakika sonra, Kyle köşe kanepenin köşesine sıkışmış, Eric ise güvenli, platonik bir mesafede oturuyordu. Kyle suyundan bir yudum aldı ve "Peki, ne bilmek istiyorsun?" dedi.

Eric'in sorabileceği birçok dikkatli ve kolay soru vardı. Tamamen bencilce olmayan sorular. Ama o, "Kip normalde ilgini çeken tipte bir erkek değil mi?" diye sordu.

Kyle gözlük çerçevesinin üzerinden kaşlarını kaldırdı ve dudakları
yukarı kıvrıldı. "Hayır. Genelde değil. Yani, kesin bir tipim yok ama..."

Eric kanepenin kenarına kaydı. "Ama?" "Benim biraz

zaafım var... yaşlı erkeklere karşı."

Yutkundu. "Ne kadar büyük?"

"Oh, bilmiyorum. Belki kırk. Ya da" Kyle ona yaramazca gülümsedi —"kırk bir."

O anda Eric'in penisi partiye geldi. Geç kalmıştı, ama doğum gününü kutlamak için çok hevesliydi. Kyle'a cevap vermesi gerektiğini biliyordu, ama kafası bulanıklaşmıştı.

Kyle elini salladı. "Flört ettiğimde beni çok ciddiye alma. Bu benim için bir savunma mekanizması."

"Savunma," diye tekrarladı Eric kalın bir sesle. "Doğru." Şehvetin sisini biraz olsun silkeledi. "Tabii ki. Ciddi olmadığını biliyorum."

"İyi. Ama seni rahatsız edersem lütfen bana söyle. Gerçekten bunu istemem."

"Sana söylerim." Rahatsızlık, bunu ifade etmenin bir yoluydu. Ancak, Kyle'ın imalı sözlerine nasıl cevap vereceğinden emin olamadığı için mi rahatsızdı, yoksa kot pantolonunun aniden daralması yüzünden mi, bunu söylemek zordu. Kyle, Eric'in erkeklerden hoşlandığını biliyor muydu? Bu, Eric'in bodrumunu dağınık bırakamamasından daha mı belliydi?

"Ama sen çok güzelsin," dedi Kyle rahat bir şekilde. "Eğer bunu bilmiyorsan."

"Teşekkür ederim." *Övgüye karşılık ver, Eric!* Yoksa vermemeli mi? Bu durumu daha da garip hale getirmez miydi? Flörtün tek taraflı olması muhtemelen daha güvenliydi. Ama bir şey söylemek zorundaydı, bu yüzden "Gözlüklerin hoşuma gitti," dedi.

Kyle güldü. "Kendine bir çift almak istediğin için mi, yoksa sadece onları takmış halimi görmek istediğin için mi?" Eric cevap veremeden, Kyle çabucak "Üzgünüm. Bu çok fazlaydı" dedi.

Eric, Kyle'ın sadece gözlüğünü taktığı görüntüyü zihninden silmeye çalışırken, olabildiğince rahat bir şekilde bacak bacak üstüne attı. Belki de Eric'in yatağında zarif bir şekilde uzanmış, Eric onun uyluk içini öperken sırtı kavisli bir şekilde yatıyordu...

"En azından öyle olmaya çalışıyorum," dedi Kyle.

Olmaya çalışmak mı? Ne olmaya çalışmak? Tanrım, Eric Kyle'ın az önce söylediği her şeyi tamamen kaçırmıştı.

"Olmaya çalışmak, şey... pardon?" Eric zarif bir şekilde sordu.

Kyle sırıttı. "İyi. Ya da akıllı. İğrenç tiplerle çıkmamaya çalışıyorum."

"İğrenç tipler mi?" Bir erkeğin Kyle'a zarar verdiği düşüncesi Eric'in içinde öfke uyandırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Oh, bilirsin. Gizli evli. Gizli ve öyle kalmaya devam eden. Manipülatif ve bencil. Bu özelliklerin herhangi bir kombinasyonu. Benim tipim bu,

görünüşe göre."

Bu, Kyle'ın birlikte olması gereken türden bir adam gibi gelmiyordu. Kyle, onun şakacı gülümsemelerini ve şeytani göz kırpmalarını her birini değer veren biriyle birlikte olmalıydı. Kyle'ın ne kadar zeki olduğunu ve onunla ne kadar kolay konuşulduğunu takdir eden biriyle. "Bu adamlar pislik gibi görünüyor."

"Evet, öyle." Kyle dizlerini kendine doğru çekti ve eğik başını dizlerine dayadı. "Komik bir şey duymak ister misin? Senin de onlardan biri olacağını sanıyordum. olacağını sanmıştım."

"Onlardan biri mi? Ne demek istiyorsun?"

"Yüzüğünden dolayı evli olduğunu sandım. Ve senin... şey olduğunu sandım. Neyse, önemli değil."

"Ne olduğumu düşündün?" Kahretsin. Yüzük. Carter haklıydı. Onu çoktan çıkarmalıydı.

"Muhtemelen şimdi her yakışıklı yaşlı adama bunu yansıtıyorum, ama senin de eşcinsel bir erkekle gizli bir eğlence yaşamak isteyen, gizli evli bir adam olduğunu düşünmüştüm."

Eric bu düşünceyle midesi düğümlendi. "Asla yapmam... bu..."

"Biliyorum. Hatalıydım. Anlıyorum. Dediğim gibi, ben kendimi yansıtıyorum. Ama sen gerçekten harika birine benziyorsun ve seninle arkadaş olmak istiyorum."

Arkadaş. "Ben de isterim." Bu yalan değildi. Eric, Kyle ile konuşmaktan hoşlanıyordu ve onunla bazı galerilere gitmeyi çok isterdi. Belki birlikte yemek yerlerdi. Belki...

Kyle o anda esnedi ve Eric saatin geç olduğunu hatırladı. Ve Kyle'ın Chelsea'de yaşadığını.

"Bu gece burada kalmalısın," dedi Eric. Bu bariz bir teklifti ve daha önce yapmalıydı.

"Hayır, taksi bulabilirim."

"Kal. İki misafir odam var. Sabah kahve bile yaparım." Kyle başını dizlerinden kaldırdı. "Bu çok cazip."

"Fazladan diş fırçası ve her şey var. Sabah gidecek bir yerim yok. İstediğin kadar geç saatlere kadar uyuyabilirsin."

Kyle tekrar esnedi, sonra güldü. "Tamam. Sen kazandın."

Eric, bu gelişmeden çok mutlu olarak gülümsedi. Ayağa kalktı ve Kyle'a elini uzattı, buz pistinde veya spor salonunda takım arkadaşlarına yaptığı gibi doğal bir hareketle. Ama Kyle elini tuttuğunda, birdenbire hiçbir şey doğal veya tanıdık gelmedi. Kyle'ın parmakları, muhtemelen bira şişelerini yıkadığı için soğuktu ve cildi Eric'in beklediğinden daha pürüzlüydü

. Kyle'ı ayağa kaldırdı ve Kyle'ın yüzü Eric'inkinden birkaç santim uzaktaydı. Göğüsleri neredeyse birbirine değecek kadar yakındı.
Kyle uykulu mavi gözleriyle ona bakıyordu.

Eric hala elini tutuyordu.

"Ben, şey... Sana odanı göstereyim. İstersen sana pijama pantolonu ödünç verebilirim."

Kyle, Eric'in parmak eklemlerini başparmağıyla okşadı, sonra elini bıraktı. "Teşekkürler."

Eric, Kyle'ı kendi yatağına davet etmek gibi affedilemez bir şey yapmadan önce arkasını döndü. Kyle'ı mutfakla aynı katta bulunan yatak odasına götürdü. Bu oda, Eric'in iki misafir odasından en sevdiği odaydı.

Eric başucu lambasını yaktığında Kyle, "Vay canına," dedi. Oda evin ön tarafındaydı ve sokağa bakan büyük bir penceresi vardı. Pencerenin bulunduğu duvar, Eric'in çok sevdiği çıplak tuğladan yapılmıştı ve diğer duvarlar, yatak takımları, köşedeki koltuk ve halı gibi bembeyazdı. Yatağın açık renkli akçaağaç başlığının üzerinde, sisle kaplı kayalık bir plajın büyük, çerçeveli siyah-beyaz bir fotoğrafı asılıydı.

"Beyaz gürültü makinesi var," dedi Eric, lambanın yanında duran küçük cihaza işaret ederek. "İhtiyacın olursa."

"Olabilir," dedi Kyle. "Altı yıldan fazla süredir bu şehirde yaşıyorum ama hala geceleri gürültüyü tamamen engelleyemiyorum."

"Evin nerede?"

"Vermont. Ya da en azından eskiden evimdi."

Eric bu cevabı pek beğenmedi, ama sabahın üçünde hüzünlü hikayelere girmenin uygun olmadığını da biliyordu. O yüzden sadece "Vermont'u seviyorum" dedi.

"Ben de. Bu fotoğraf çok güzel. Burası neresi biliyor musun?" "Galler." Eric bir an tereddüt etti, sonra "Ben çektim" dedi.

Kyle başını çevirdi, gözlüklerinin altındaki gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "*Sen* mi çektin?"

"Amatörce uğraşıyorum. Profesyonel değilim."

"Olabilirsin. Vay canına." Göz kırptı. "Başka ne yeteneklerin var?"

Eric'in boynuna sıcaklık yayıldı. Kyle, saf düşünceler kurmasını kolaylaştırmıyordu.

"Üzgünüm," dedi Kyle. "Bu sonuncusuydu. Söz veriyorum. Sadece uykum var ve aptalca davranıyorum. Ve çok uzun zamandır seks yapmadım."

"Tamam. Sorun değil," dedi Eric sertçe. "Sana o pijamaları getireyim. Ve diş fırçası. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Aklıma bir şey gelmiyor."

Eric hızla odadan çıktı. Kyle'ın yanında bu kadar kolay telaşlanmasından hoşlanmamıştı. Yatak odasında bir an durup kendini topladı, sonra en yumuşak pijama pantolonunu ve tişörtünü aldıktan sonra banyoya gidip yeni bir diş fırçası ve diş macunu buldu. Kyle'ın odasına geri döndüğünde, elinde tuttuğu her şeyi düşürmek üzereydi.

Kyle yatakta uzanmış, gömleksiz ve kot pantolonunun düğmesi açık bir haldeydi. Vücudu zayıf ve kaslıydı; hız için yaratılmış bir atletin vücudu.

Kyle dirsekleriyle kendini kaldırdı, Eric'e dönmek için kıvrılırken karın kasları gerildi. "Bu nevresim kılıfı *keten* mi?"

"Evet," dedi Eric zayıf bir sesle. "Çarşaflar da öyle."

Kyle yatağa geri düştü ve uzun, boğuk bir zevk inlemesi çıkardı, bu da Eric'in elindeki paketi indirip kasıklarını örtmesine neden oldu. "Siktir. Ve bu yastıklar," Kyle, Eric'in uyarılmasında meydana gelen endişe verici artıştan habersiz, devam etti. "Bu yatak beni çok tahrik ediyor."

Haydi ama evren. Bu adil değil.

"Pijamalarım var. Ve diş fırçam. Ben sadece..." Eric, *bunları ona veremedi*. veremedi. Ereksiyonu pantolonunu yırtacak gibi olduğu için. "Onları burada bırakacağım." Onları köşedeki sandalyeye koydu ve hızla kapıya doğru döndü. "İyi geceler."

"Hey," dedi Kyle.

Eric durdu, ama sırtını Kyle'a dönük tuttu. "Evet?"

"Güzel bir partiydi. Herkes eğlendi."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Eric, Kyle'ı tamamen dışlamamak için başını yana çevirdi.

"Kesinlikle. İş yerinde haftada birkaç kez insanların içki içip eğlenmesini izliyorum. Kimin eğlendiğini, kimin eğlenmediğini çok iyi anlarım. Parti çok başarılıydı."

"Bunu duymak güzel." Bir süre daha ayakta durup Kyle'ın başka bir şey söyleyecek mi diye bekledi, sonra "İyi uykular" dedi.

"Bu yatakta *çok iyi* uyuyacağım."

Eric kendi kendine gülümsedi ve kapıyı arkasında kapattı. Kapı neredeyse kapanmışken, Kyle'ın "Doğum günün kutlu olsun" dediğini duydu.

* * *

Eric, en üst kattaki yatak odasına ulaşmadan önce kot pantolonunun fermuarını açmıştı. En son ne zaman bu kadar çaresizce mastürbasyon yapmak istediğini hatırlamıyordu.

Yatak odasının kapısını kapattığı anda, kot pantolonu kemeriyle birlikte gürültüyle yere düştü. Elini külotunun içine soktu ve penisini kavradığında o kadar yüksek sesle inledi ki, sesini bastırmak için boş elinin parmak eklemlerini ağzına soktu. Yatağa düştü ve külotunu ayak bileklerine kadar indirdi, tişörtünü çıkarıp yere attı.

Eric, mastürbasyonunu hiçbir zaman doğrudan ya da dolaylı olarak karşılaştırmamıştı.

başka bir erkeğin tekniklerini taklit ediyordu, ama verimlilik açısından en üst yüzdeye girdiğini varsayıyordu. Eric her konuda verimliydi; verimli, disiplinli ve tecrübeli. Mastürbasyonu bir bilime dönüştürmüştü.

Kyle'ın da kendini okşayıp okşamadığını merak etti. Şu anda çıplak olup Eric'in keten çarşaflarında kıvranıyor muydular, uzun, işten sertleşmiş parmakları Eric'in sadece hayal edebileceği bir penisi okşuyor muydu? Ve tanrım, bunu hayal edebiliyordu. Uzun, güzel ve kasık kıllarından dışarı çıkıntı yapan, kot pantolonunun bel kısmına kadar uzanan saçları ile aynı koyu sarı renkteydi. Kyle'ın karın kasları, doruğa yaklaşırken kasılır ve gerilirdi. Kendini Eric'in şu anda bulunduğu noktaya, uçurumun kenarında sallanmaya başladığında.

Kyle de mastürbasyon yapıyorsa, Eric'i mi düşünüyordu? Eric'in yaptığı gibi, dudaklarında Eric'in adını söyleyerek boşalmak üzere miydi?

"Siktir. Kyle. Lütfen." Eric, sırtını kavisleyip karnının üzerine boşalırken bu sözleri fısıldadı.

Her şey bittiğinde, son zevk dalgası vücudunu terk ettiğinde ve Eric, cildinde kuruyan meni ile yumuşayan penisini tutarken, utanç duydu. Ne halt ediyordu böyle? O, partiden sonra temizlik yapmasına yardım eden nazik genç adamı düşünerek mastürbasyon yapan pis bir yaşlı adamdı. Tanıdığından biraz daha fazlası. Muhtemel yeni bir arkadaş.

Eric acınası bir durumdaydı.

Ama erkeklerden kesinlikle etkileniyordu. Biseksüelliği çok daha fazla hissediyordu.

Daha az teorik, hatta başka bir erkek hakkında hayal kurmasına izin veriyordu. Belirli bir başka erkek. Şu anda Eric'in iki kat altında uyuyan bir erkek. Eric'in pijamalarını giyen bir erkek.

Tabii çıplak uyumuyorsa.

Tanrım.

Eric birkaç uzun, yavaş nefes aldı ve sonra bu konuyu mantıklı bir şekilde düşünmeye başladı. Burada kimse incinmiyordu. Ve Kyle, flörtlerinin Eric üzerinde bir etkisi olacağını bilmeliydi. Kyle'ın Eric'in ondan hoşlandığını, *erkeklerden* hoşlandığını bildiğini varsayarsak.

Biliyorsa bu bir sorun muydu? Eric her zaman bunun insanların onun hakkında tahmin edemeyeceği bir şey olduğunu düşünmüştü, ama Kyle kadar istediği bir erkekle hiç karşılaşmamıştı. Belki de onunla konuşurken arzusu apaçık ortadaydı. Bu kesinlikle düşünülmesi gereken bir şeydi.

Eric kendini banyoya sürükledi ve çabucak temizlendi. Giyinme odasına gitti ve en yumuşak ikinci pijama pantolonunu buldu, giyerken bambunun okşayıcı dokunuşunun tadını çıkardı. Kaygan kumaş, ısınmış cildine serin bir his verdi.

Yatağa girdiğinde, ne kadar yorgun olduğunu fark etti. Uykuya dalarken, gözlüklerin arkasında dans eden kış mavisi gözleri, nasırlı elleri ve dağınık mısır püskülü saçları düşündü.

Dokuzuncu Bölüm

Kyle geç uyandı.

Eric'in pahalı yatak takımının yumuşacık katmanları içinde uzuvlarını kaydırarak tembelce gerindi. Çarşaflar o kadar harikaydı ki, Eric'in ona getirdiği Eric'in ona getirdiği pijamaları sandalyenin üzerine bırakıp iç çamaşırlarıyla uyudu. Kumaşın lüks dokunuşu Kyle'ın şiddetli uyarılmasını bastırmaya yetmedi, ama dün gece mastürbasyon yapmaya direndi. Eric'in evinde bunu yapmak yanlış gelmişti. Kyle kaba davranmak istemiyordu.

Ama şimdi penisi dikkat çekmek için çığlık atıyordu. Kyle bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı, karnının üstüne döndü ve yüzünü mükemmel yumuşaklıkta yastığa gömdü.

Eric dün gece ona göz süslemişti, Kyle bundan emindi. Hayatı boyunca pek çok kez göz süslenmişti ve Eric'in Kyle'ın çıplak göğsünü süzdüğü sırada gözlerindeki ateşli bakışlar çok açıktı. Ve odadan telaşla, heyecanlı ve sevimli bir şekilde çıkışı.

Eric onu istiyordu.

Ama bu, Eric'in bu konuda bir şey yapacağı anlamına gelmiyordu. Ve Kyle'ın onun bir şey yapmasını *istemesi* gerektiği anlamına da gelmiyordu. Eric, Kyle'ın kendine hatırlattığı gibi, yasak bölgeydi.

Koyu renkli gözleri yasaktı. Kaslı kolları ve geniş göğsü yasaktı. Gümüş rengi sakalları ve muhteşem kalın saçları yasaktı.

Kyle ne kadar süredir yatağa sürtündüğünü bilmiyordu, ama durması gerekiyordu. Odada bir kutu mendil bile görmemişti.

Yataktan kalkmaya zorladı kendini, külotundaki ereksiyonunu düzelterek, bir an önce geçmesini umdu. Normalde uyandığında keyifli bir mastürbasyon seansına dalardı, bu yüzden penisi, bugün onu kabul etmemesine kızmış ve şaşkındı.

Gözlüklerini taktı ve saçlarını eliyle düzeltti. Eric'in ona verdiği pijama pantolonunu ve tişörtünü giydi — ikisi de son derece yumuşaktı — diş fırçasını ve diş macununu aldı, sessizce yatak odasının kapısını açtı ve koridordan banyoya geçti. Eric'in uyanmış olup olmadığından emin değildi. Erken kalkan biri gibi görünüyordu, ama gece çok geç saatlere kadar ayaktaydı.

Kyle banyoda kendini tazeledi ve duş almayı düşündü.
Penisi bu fikre çok sıcak bakıyordu, ama Kyle o aptalın karar vermesine izin vermeyecekti. Eric'in havluları nerede sakladığını bilmiyordu, ya da duşu kullanmanın
duşu kullanmanın küstahlık olup olmayacağından emin değildi.

Ev çok sessizdi. Kyle, Eric'in söz verdiği kahveyi bulmak umuduyla mutfağa gitti, ama mutfak boştu. Kyle'ın dün gece yıkadığı şişeler bir yere kaldırılmıştı, yani Eric uyanmış olmalıydı.

Kyle, en üst iki kata çıkan merdivenlerin altında duruyordu, ancak merdivenlerin köşeyi döndüğü noktadan sonrasını göremiyordu. Eric'in varlığını belli etmesini umarak merdivenleri yavaşça çıktı.
Kyle bir sapık gibi görünmeden önce kendini belli etmesini umuyordu. En üst kattaki oda görünür hale geldiğinde, ağzı açık kaldı.

Tüm kat bir stüdyo alanı gibi görünüyordu. Ön duvar tamamen pencerelerden oluşuyordu ve diğer duvarlar beyazdı, öğle güneşini yansıtıyordu. Zemin açık renkli ahşaptı ve oda, yemyeşil bitkiler ve sade sanat eserleriyle sade bir şekilde dekore edilmişti. Muhteşem bir alandı, ama en çarpıcı özelliği, odanın ortasında, gömleksiz, dirsekleri üzerinde dengede duran ve bacaklarını başının üstünde mükemmel bir düz çizgi halinde uzatan adamdı.

Kyle, Eric'in kaslı ön kollarındaki ve pazılarındaki gerginliğe bir an baktı. Çıplak ayaklarının zarif hatlarına. Sırtındaki belirgin kaslara. Fiziksel olarak mükemmellikti.

"Kahretsin," diye fısıldadı Kyle, bu da Eric'in gözlerini açmasına neden oldu. Kyle'ı görünce kaşlarını çattı, sonra sakince dizlerini bükerek bacaklarını vücuduna doğru çekti ve yavaşça matın üzerine diz çöktü.

"Günaydın," dedi Eric. "Hala
sabah mı?"

"Zar zor." Eric ayağa kalktı ve göğsü terden parıldayarak Kyle'ın yanına doğru yavaşça yürüdü. Göğüs kaslarını kaplayan koyu renkli kılları vardı, tam da Kyle'ın hayal ettiği gibiydi. Hayal etmesine izin verdiğinde. Ki bu, izin vermesi gerekenden daha sık oluyordu.

"Böldüğüm için özür dilerim."

"Önemli değil. Aç mısın?"

"Her zaman."

"Gitip gömleğimi alayım."

"Gerekli mi?" Kyle kendi kendine homurdandı. "Üzgünüm."

Eric, yerden gömleğini kaparken güldü. "Beş dakika bile dayanamadın."

"Beni suçlayabilir misin?" Kyle, Eric'in çıplak göğsüne doğru elini salladı. "Hiçbir uyarı almadım."

"Bundan sonra gömleğimi çıkarmadan önce sana mesaj atacağım."

Eric bunu söyledikten sonra ikisi de donakaldı. Sonra Kyle, gerginliği bozmak için güldü. "Çok sevinirim."

"Kahve yapayım. Sabahları ne yemeyi seversin?" Eric merdivenlerden aşağı indi, Kyle da onu takip etti.

"Lucky Charms. Coco Puffs. O tür şeyler." Eric

kaşlarını çattı. "Oh, uh. Ben pek..."

"Şaka yapıyorum. Birbirimizi iyi tanımadığımızı biliyorum, ama eminim ki çok fazla şekerli mısır gevreği yemiyorsundur."

"Hayır." Gülümsemesi tatlı ve biraz utanmış gibiydi. "Yemem."

"Yemek yedin mi? Bana yemek vermek zorunda değilsin."

"Yemek yemedim. Önce egzersiz yapmayı seviyorum. Acıktım." Mutfağa vardılar ve Eric kahve yapmaya başladı. Ne yapacağını bilemeyen Kyle, mutfak adasındaki taburelerden birine oturdu.

"İyi uyudun mu?" diye sordu Eric.

"Ölü gibi. Sen?"

"Aynı. Genelde bu kadar geç yatmam. Çok yorgundum. Yunan yoğurdu sever misin?"

"Tabii."

"Çilek ve granola var. Ve bal." "Ne güzel."

Kyle, Eric'in iki kase yoğurda taze çilek ve yerel üretim gibi görünen granola ekleyip üzerine serpiştirmesini izlerken, kahve makinesi gürültüyle çalışmaya başladı.

"Dün geceki yardımın için tekrar teşekkürler," dedi Eric. Utangaç bir gülümsemeyle ekledi, "Sence herkes gerçekten iyi vakit geçirdi mi?"

"Kesinlikle. Seni seviyorlar, bunu anlayabiliyorum."

"Bana *saygı duyuyorlar*," diye açıkladı Eric, Kyle'ın önüne güzelce hazırlanmış bir kase koyarak.

"Scott seni seviyor. Carter da."

Eric, düşünceli bir ifadeyle bir kaşık yoğurt yuttu. "Biliyorsun, yıllardır takımda temelde yalnızdım.
kaleci olmak, seni takımın geri kalanından doğal olarak ayırır

, ama ben içki içmediğim ve çok sosyal bir adam olmadığım için... şey. Asla gerçekten grubun bir parçası gibi hissetmedim."

"Ne değişti?"

Eric gülümsedi. "Scott Hunter takıma katıldı."

Kyle, kalbi mengeneye sıkışmış gibi sıkıştığını görmezden geldi. "Öyle mi?"

"Scotty de partinin neşesi sayılmaz, ama onda hep kıskandığım bir özellik var. her zaman kıskandığım bir özelliği var. Etrafındaki herkesin saygısını anında kazanıyor. Daha çaylak sezonunda bile böyleydi. Bir gün takım kaptanı olacağına hiç şüphe yoktu."

"Doğru."

"Diğer oyuncular hep onun onayını arıyorlar. Onların hoşuna gitmek istiyorlar. Onun saygısını kazanmak istiyorlar. Scott muhtemelen maçlardan sonra benim davet edilmediğimi ve soyunma odasında kimsenin benimle konuşmadığını fark etti. Bu yüzden benimle konuşmaya özen gösterdi. Beni davet etti."

Kyle iç geçirdi. "O gerçekten mükemmel, değil

mi?" "Korkarım öyle. Üzgünüm."

Kyle, yoğurt ve böğürtlenlerden bir ısırık alırken kendi kendine gülümsedi. Maria dışında başka biriyle bu konuyu konuşmak hoş oldu. "Dışarı çıkmam lazım. Gerçekten birkaç randevuya gitmem lazım."

"O zaman ikimiz de aynıyız."

"Öyle mi?" Kyle canlandı. İşte ilginç bir konuşma konusu. "Sen... yani, o zamandan beri kimseyle çıkmadın, değil mi?"

"Boşanmamdan beri mi?" Eric yardımsever bir şekilde yardım etti. "Hayır. Tek bir randevu bile olmadı. Ya da ilişki, ya da insanlar şimdi ne diyorsa."

"Bekle. O zamandan beri *seks* yapmadın,

şey..." "Karım beni terk ettiğinden beri mi?

Hayır."

Kyle bunun onu ilgilendirmediğini biliyordu, ama kendini tutamadı. "Ve bu..."

"Bir yıldan fazla oldu."

"Vay canına. Bu, şey... iyi misin?"

Eric güldü. "İyiyim."

"Nasıl olur da bastırılmış arzuyla titremezsin?"

Eric, yüzünde o seksi, şaşkın gülümsemeyle ona baktı. "Bastırılmış arzu ile titriyor musun?"

"Evet! Ben... Yani, birkaç haftadır yapmadım ve bu yoğurdu sikmek istiyorum."

"Lütfen yapma. Ve ben hiç bu kadar güçlü bir ihtiyaç duymadım..."

"Her gün bütün gün sevişmek için?"

"Evet. Onu."

Kyle, onu sikmek istediği konusunda şaka yaptığını kanıtlamak için yoğurttan bir lokma daha aldı. "Seks sevmiyor musun?"

"Seviyorum. Bazen. Bazen çok seviyorum. Sadece... beni tüketmiyor. Genelde."

Kyle kaşlarını kaldırdı. "Genelde mi?"

"Bazen... dikkatim dağılabilir. Cinsel düşünceler yüzünden. Bazen." Tanrım, Eric biraz kızarmıştı ve Kyle cennetteydi.

"Belki bir dahaki sefere birisiyle ilgili cinsel düşüncelerle dikkatin dağıldığında, o kişinin ilgilenip ilgilenmediğini görmelisin."

Eric, kaşığı ağzına götürürken donakaldı. Kyle zihinsel olarak kendine

tekme attı. "Kahve hazır mı?" Kyle, koltuğundan neredeyse zıplayarak Eric'ten biraz uzaklaşmak için.

"Evet. Sanırım. Muhtemelen," Eric kekeledi, kahve makinesinin yönüne doğru sendeledi, sonra Kyle'ın oraya gittiğini fark edince durdu. "Sen, şey... Kontrol edebilirsin."

"Hazır görünüyor. Işık..."

"Yeşil. Evet. Yeşil ışık hazır olduğunu gösterir."

"Tamam." Kyle, ikisinin de ne kadar saçma konuştuğuna neredeyse gülecekti. "Nasıl içersin? Sade, değil mi? Sadece tahmin ediyorum."

"Sade. Evet."

Kyle, zavallı Eric'e flört etmeyi bırakacağına söz verdi. Bu, ikisine de bir fayda sağlamıyordu. İki adet şeffaf cam kahve fincanı buldu — Eric'in tüm içecek kapları şeffaf camdan yapılmış gibiydi — ve ikisini de kahveyle doldurdu. "Bir tahmin daha: kremaların yok."

"Yulaf sütü var."

"Hay aksi. Tamam. Yulaf sütü nerede?"

"Buzdolabında. Üzerinde marka yazmayan bir cam şişe, ama süt gibi görünen tek şey o. Yeşil meyve suyunun yanında."

Kyle buzdolabını açtı ve muhtemelen bir dakika boyunca içine baktı. Buzdolabından çok laboratuvardaki bir soğuk hava deposuna benziyordu. Öncelikle, tertemizdi. Bir rafta, çeşitli renklerde ve çok sağlıklı görünen sıvılar içeren, etiketsiz cam şişeler diziliydi.
çeşitli renklerde, çok sağlıklı görünen sıvılar vardı. Başka bir rafta ise yulaf ezmesi veya ıslak tahıl gibi görünen şeylerle dolu kavanozlar vardı.
Yumurtalar, yoğurtlar, çilekler ve birkaç çeşni vardı, hepsi düzgünce düzenlenmişti. Sebzelik
çekmeceleri taze ürünlerle doluydu.

Kyle, Maria ile paylaştığı dairedeki buzdolabını düşündü. İçinde kim bilir ne tür şeyler vardı. Kesinlikle peynir, bira ve artan yemekler. Belki bir iki sebze de vardı.

"Bu, buzdolapları için bir dergi reklamı gibi görünüyor," dedi Kyle. "Gwyneth Paltrow'un buzdolabının böyle olduğunu hayal ediyorum."

"Takım arkadaşlarımın milyonlarca kez yapmadığı, benim diyetimle ilgili yapabileceğin hiçbir şaka yok."

"Çok sağlıklıs*ın*. Bunu nasıl başarıyorsun?"

"Bu önemli. Vücuduma dikkat etmezsem en iyi performansımı sergileyemem. Özellikle benim yaşımda."

"Doğru. Kırk bir yaşında yaşlı bir adam."

"Hokey dünyasında ben çok yaşlıyım."

"Bana gayet iyi görünüyorsun." *Oops.* Eric'e bir fincan sade kahve uzattı, gözlerine baktı ve dün gece gördüğü aynı ilgiyi gördü. Kyle, Eric'in parmaklarına kendi parmaklarıyla dokunmamak için kendine güvenemediği için elini hızla geri çekti. *Aptal seksi Eric*.

Kyle, yulaf sütüyle biraz bozulmuş olan mükemmel demlenmiş kahveden bir yudum aldı ve sohbete bir kova buzlu su dökmenin bir yolunu düşünmeye çalıştı. Kesinlikle konuyu seksten uzaklaştırması gerekiyordu.

Ama Eric, "Son zamanlarda seks hakkında çok düşünüyorum" diyerek her şeyi mahvetti.

"Öyle mi?" Kyle biraz tiz bir sesle sordu. "Bir nedeni var mı?"

"Evet. Ben, şey... Ben... biseksüelim." Eric bunu söyledikten sonra derin bir nefes aldı. "Bunu daha önce hiç yüksek sesle söylememiştim. Vay canına."

Bekle. Ne oluyor lan? "Bunu daha önce *kimseye* söylemedin mi?"

"Hayır. En azından henüz. Söylemek istiyorum. Sadece... henüz söylemedim."

"Ama bana söylüyorsun?"

Eric kaşlarını çattı. "Söylememeli miydim?"

Tanrım. Kyle aptalca davranıyordu. "Hayır! Hayır, bana söylediğine sevindim. Ben... gurur duydum. Bana güvenebileceğini hissetmiş olmandan. Güvenebilirsin, biliyorsun. Bana güven. Kimseye söylemem."

"Bunu takdir ediyorum. Yakında herkese söylemek istiyorum. Ama şimdilik... sadece *birine* söylemek istedim. Anlatabildiysem."

"Evet, kesinlikle. Ve bu benim için bir onur. Ama bu, son zamanlarda neden seks hakkında çok düşündüğün sorusuna cevap vermiyor."

"Doğru. Benim demek istediğim o değildi." Eric tedirgin bir şekilde güldü. "Daha çok, belki de, bilirsin, flört etmeyi düşünüyordum. Erkeklerle, yani. Ama

nasıl yapılacağını bilmiyorum."

"Nasıl? Yani... bir erkekle seksi zamanlar geçirmeyi bilmiyor musun?"

"Seksi zamanlar geçirebileceğim bir erkek bulmayı bile bilmiyorum."

Kyle geniş bir gülümsemeyle, "Ben uzman değilim, aslında bu bir yalan.

Kesinlikle uzmanım

ama bence bir gey bara girip, beş tane istekli erkekle çıkabilirsin. Kendini gördün, değil mi?"

Eric başını salladı, ama gülümsüyordu. "Varlığımı duyurmak için ıslık falan mı çalayım?"

"Evet. Ya da domuz sesleri çıkarabilirsen?" "Tanrım,"

dedi Eric gülerek. "İğrenç."

"Yani, erkekleri nasıl tavlayacağını sordun. İşe yaramazsa beni suçlama."

"Eğer," dedi Eric, hala gülerek, "kırk bir yaşında, boşanmış ve iyi bir erkekle tanışmak isteyen birine gerçekten yararlı bir tavsiye bulursan, lütfen bana da söyle."

"Çıkacak birini mi arıyorsun yoksa sadece oral seks mi yapmak istiyorsun?"

Eric'in yüzü tamamen pembeye döndü, bu inanılmaz bir manzaraydı. "Bilmiyorum. Randevu, sanırım. Takas, hmm... bu çok... ticari bir şey gibi geliyor."

"Öyle sanırım. Ama aynı zamanda harika bir şey."

"Bence ben bunu yapamam. Hiçbir zaman tek gecelik ilişkilerde bulunmadım. Önce kişiyi tanımayı severim."

"Sorun değil. Bu konuda yalnız değilsin. Eminim sana akşam yemeği yiyebileceğin hoş bir erkek bulabiliriz."

"Biz mi?"

"Evet. Tabii. Sana yardım etmek istiyorum." Bu berbat bir fikirdi, ama Kyle her şeyi riske atmıştı. "Birlikte dışarı çıkmalıyız. Senin tipin neye benziyor bir bakalım, sonra

oradan devam edelim."

"Hmm."

"Bir *kulüp* olması gerekmez. Kingfisher gibi bir bar da olabilir - ama lütfen Kingfisher *olmasın* - bir şeyler içip etrafa biraz bakınırız."

Eric'in yüzünü dikkatle izledi. Eric bu fikirden tiksinmiş görünmüyordu, bu da bir kazançtı. "*Oradan devam et* dediğinde..."

Kyle ellerini kaldırdı. "Hiçbir şey yapma zorunluluğu yok. Sadece, biraz göz gezdirebileceğimiz çok rahat bir gezi öneriyorum. Kolay ve güvenli bir ilk adım."

Eric bunu düşündü. "Tamam."

"Harika!" Kyle şimdi bu konuda heyecanlanmaya başlamıştı. "Bu benim için de harika, çünkü kendimi dışarıya çıkarmam lazım."

"Peki, ne zaman yapmak istersin?"

Kyle parmaklarını dudaklarına vurdu. "Yarın akşam çalışıyorum. Pazar günü yapabilirim..."

"Pazar günü maçım var. Pazartesi boşum." "O gece çalışıyorum. Salı?"

"Salı günü Boston'dayım. Sonra Toronto'ya geçeceğim." Kahretsin. Bu iş yürümeyecekti.

"Peki," dedi Eric yavaşça, "bu geceye ne dersin?"

"Gerçekten mi?"

"Tabii. Şu an gibi bir zaman yok, değil mi?"

"Mükemmel bir yer biliyorum. Fortune adında harika bir bar var, çok rahat bir yer ama cuma günleri çok kalabalık oluyor, bu yüzden bakacak çok şeyimiz olacak. Oradaki bar müdürünü tanıyorum, çok tatlı biridir. Bize iyi bakacaktır."

"Tamam." Eric dudağını ısırdı. "Ne giymeliyim?"

Kyle ellerini çırptı. "Senin gömlek giydiğin halini seviyorum, ama dün gece tişört ve kot pantolonla çok seksi görünüyordun."

Eric sevimli bir şekilde başını eğdi. "Çok seksi mi?"

"*Evet*. O yolu izlemelisin. Rahat giyin, çok uğraşmıyormuş gibi görün, çünkü uğraşmana *gerek* yok. İstediğin erkeği seçebilirsin."

"Sadece bakmaya gideceğimizi sanıyordum."

"Öyle yapacağız. Şaka yapıyorum. Neden benim evime gelmiyorsun? Fortune'dan birkaç blok ötede oturuyorum. Ver, telefonunu alayım."

Eric, mutfak tezgahında şarj olan telefonunu aldı ve Kyle'a uzattı. Kyle, adresi de dahil olmak üzere iletişim bilgilerini girdi, kendine mesaj attı ve telefonu Eric'e geri verdi.

"Gitmeliyim," dedi Kyle. "Okul için okumam gereken bir yığın kitap var."

"Tamam. Peki."

Kyle misafir odasına gidip hızlıca dün gece giydiği kıyafetlerini giydi. "Seni en çok özleyeceğim, mükemmel yatak," diyerek odadan çıktı.

Eric onu ön kapıya kadar geçirdi ve Kyle ona veda öpücüğü vermek için garip bir an yaşadı. Sonunda hızlı bir kucaklaşma ile yetindi, ki bu yeterince normal görünüyordu. Kyle herkesi kucakladı.

"Bu gece görüşürüz," dedi, kollarını Eric'in sırtına dolayarak.

"Bu gece," dedi Eric, kaslı kollarıyla Kyle'ı sardı. Harika kokuyordu, belki baharatlı, erkeksi bir şampuan kokusuydu, ve Kyle boynuna burnunu sürtmekten zar zor kendini alıkoydu. Sonra Eric'in kulağına hafifçe nefesini üflediğini hissetti ve Kyle birdenbire onu bırakmanın çok zor olduğunu fark etti.

Kucaklaşma, hızlı ve dostça sayılmayacak kadar uzun sürdü, ama Kyle öyle olmadığını göstermeye çalıştı. Eric de aynı şeyi yapıyormuş gibi görünüyordu; bir elini eşofmanının cebine soktu, diğer eliyle ise garip bir şekilde el salladı. Kyle ona başını salladı ve kapıya çarpana kadar geriye doğru adım attı. Hızla döndü, kapıyı açtı ve merdivenlerden aşağı atlayarak güvenli bir yere kaçtı.

Onuncu Bölüm

Kyle'ın Manhattan'da yaşayan bir barmen ve yarı zamanlı öğrenci olduğunu bilen Eric, dairesinin küçük ve bakımsız olacağını varsaymıştı. Ancak eşiği geçtiğinde, modern ve iyi donanımlı bir mutfağa bağlı, aydınlık ve
geniş bir oturma odası ve modern, iyi donanımlı bir mutfakla karşılaştı. Dairenin tamamı açıkça yeni inşa edilmişti; ev aletlerinden zemine kadar her şey yeni görünüyordu.

"Güzel ev," dedi Eric pencerelere doğru ilerlerken. Dört kat aşağıdaki 19. Cadde'ye baktı.

"Teşekkürler. Bir saniye izin ver." Kyle, Eric'in yatak odası olduğunu tahmin ettiği odaya girdi, Eric de oturma odasında biraz dolaştı. Düz ekran televizyonun yanındaki duvarda kitaplarla dolu bir raf hemen dikkatini çekti. Eric, birkaç yıl önce minimalizm ve e-kitapları benimsediğinde kendi kitap koleksiyonunun çoğunu elden çıkarmıştı. Son zamanlarda bu kararından pişmanlık duyuyordu ve yeni evinde bir kütüphane için yer ayırmış olmayı diliyordu. Kitaplara bakmayı, onları eline almayı seviyordu. Kağıdın kokusunu özlüyordu.

Kyle'ın koleksiyonu eklektikti ve korkunç derecede dağınıktı. Bir rafta çizgi romanlar, antik Roma, Güney Amerika ve I. Dünya Savaşı hakkında tarih kitapları, ünlülerin otobiyografileri, yemek kitapları ve
İngilizce, İspanyolca ve Fransızca romanlar vardı. Eric, toz kapağı eksik, yıpranmış bir ciltli kitabı raftan çıkardı ve açtı. Kitap İtalyanca'ydı, bu da onu gülümsetti.

Kitabı aldığı yere, bir kokteyl kitabı ile *İlyada'nın* ciltsiz baskısı arasına geri koydu. Parmakları rafı yeniden düzenlemek için kaşınıyordu, ama bunun yerine dikkatini, çerçeveli fotoğraflar ve biblolarla dolu kitaplığın üst kısmına çevirdi. Kyle ve Maria'nın, önlerinde özenle hazırlanmış kokteyllerle gülümseyen bir fotoğrafı vardı.
Yanında, tabanında *Vermont* yazan, içinde küçük kayak tepelerinin bulunduğu bir kar küresi duruyordu. Eric onu eline aldı ve ters çevirerek, içindeki küçük plastik kayakçıların üzerine yağan karı izledi.

"Sanki oradaymış gibi, değil mi?" Kyle'ın sesi Eric'i irkiltti ve neredeyse kar küresini düşürüyordu. Birinin ona gizlice yaklaşması nadir bir durumdu.

"Üzgünüm. Gözetlemek istememiştim." Kar küresini rafa geri koydu. Kyle'a döndüğünde, Kyle'ın V yakalı mor tişörtü ve koyu renkli, dar kesim kot pantolonuyla son derece seksi göründüğünü fark etti.

"Sorun değil," dedi Kyle rahat bir şekilde. "Zaten benim Vermont'taki gizli kökenlerimi biliyorsun."

"Oraya hiç geri dönüyor musun?" Eric kendini tutamayıp sordu. Kyle'ın dudaklarından gülümseme kayboldu. "Yıllardır geri dönmedim."

"Oh."

"Annem ve babam para gönderiyor. Bu evin parasını onlar ödedi." Elini etrafta gezdirdi. "Ama hayır. Eve davet edilmedim."

Eric, Kyle'ın ebeveynlerinin onu olabildiğince sık görmek istememelerini anlayamıyordu. Kyle zeki ve sevimli biriydi ve Columbia'da yüksek lisans yapıyordu. Ebeveynleri onunla gurur duyuyor olmalıydı, değil mi?

Bir şey söylemek için ağzını açtı, ama Kyle onu kesip sözünü kesti. "Gitmeye hazır mısın?"

Eric şimdilik bu konuyu zorlamamaya karar verdi. En azından bu çok güzel dairenin gizemi çözülmüştü. "Tabii."

Kyle, sandalyenin üzerine attığı ceketini ve atkısını aldı. Yüzüne tekrar gülümseme kondu ve Eric'e göz kırparak, "Hadi gidip başları döndürelim" dedi.

Sokağa çıkana kadar konuşmadılar, sonra Eric Kyle'ın ailesiyle ilgisi olmayan bir soru sordu. "Kaç dil biliyorsun?"

"Birden fazla dil bildiğimi nereden biliyorsun?"

"Rafındaki kitaplardan. Orada birkaç farklı dil gördüm." Aklına bir şey geldi. "Ya da belki onlar Maria'nın kitaplarıydı."

"Gözetliyordun," diye alay etti Kyle. "Onlar benim. Maria da İspanyolca konuşuyor, ama ben İtalyanca ve Fransızca da konuşuyorum. Lisans eğitimimde Latince de okudum, o yüzden onu okuyabiliyorum. Biraz da eski Yunanca. Modern Yunanca öğrenmeye çalışıyorum."

"Vay canına."

Kyle, sanki sevdiği filmlerin listesini sıralamış gibi omuz silkti. "Diller konusunda hızlı öğrenirim. Hep öyleydi."

"Şanslısın. Fransızca'yı idare edecek kadar biliyorum, ama diller bana hiç de kolay gelmiyor."

"Hepimizin yetenekleri vardır. Ben pek iyi bir kaleci değilim." Eric güldü. "Hiç denedin mi?"

"Tanrım, hayır. Ne tür bir manyak insanlara kendisine puck atmasına izin verir ki?"

"Kuzeninin artık ihtiyaç duymadığı kaleci ekipmanı olan biri." "Her şey böyle mi başladı?"

Eric başını salladı. "Fakir bir aileydi. O ikinci el ekipmanı aldığım için şanslıydım." O ağır pedleri ilk kez bacaklarına bağladığında ne kadar heyecanlandığını hala hatırlıyordu. İlk durdurduğu puck'tan itibaren kaleci olmayı sevmişti. Oyunu ciddiye almıştı, çünkü çocukken bile her şeyi ciddiye alırdı ve ergenlik çağına geldiğinde bunu ailesinin maddi sıkıntılarını çözmenin bir yolu olarak görmeye başlamıştı. Belki de üniversiteye gitme şansı olarak.

"Ailen şimdi nerede?" diye sordu Kyle.

Eric gülümsedi. "Ontario Gölü kıyısında çok rahat bir hayat sürüyorlar. İlk NHL sözleşmemi imzaladığımda onlara hayal ettikleri evi satın aldım."

"Bu sözleşme çok iyi olmalı."

"Hayallerindeki ev abartılı bir şey değil. Ontario, Hamilton'ın dışında küçük, şirin bir Cape Cod evi. Ben de orada büyüdüm. Hamilton'da yani."

"Onların tek çocuğu musun?"

"Bir erkek kardeşim ve bir ablam var. İkisi de hala Hamilton'da yaşıyor. Nadiren eve gittiğim için buna seviniyorum. Kötü bir evladım."

"Kötü oğullar ebeveynlerine ev almazlar."

"En azından bunu yapabilirdim. Hokey oynamaya devam edebilmem için çok fedakarlık yaptılar. Babam gündüzleri Mr. Lube'da çalışıyor, bazen geceleri de bir markette kamyonları boşaltıyordu. Annem, ben gençken çoğunlukla Walmart'ta çalışıyordu. Ablam da yaşı uygun olduğunda orada çalışıyordu. Faturaları ödemek için hep zorlanıyorduk."

"Ve şimdi hepsine sen bakıyorsun."

Bu tam olarak doğru değildi. Eric'in kız kardeşi okul müdürüydü ve erkek kardeşi
müteahhitti. Ama o, onların gururlarının elverdiği ölçüde onlara kesinlikle yardım ediyordu. "Elimden geleni yapıyorum."

Kyle ellerini ceketinin ceplerine soktu ve soğuktan korunmak için omuzlarını kamburlaştırdı. "Eskiden yarışlarda kayak yapardım. Ailem için çok zaman ve para gerektiren bir şeydi." Diye homurdandı. "Boşa giden para, sanırım."

Eric bunu görebiliyordu. Kyle'ın zayıf, kaslı vücudu kesinlikle bir kayakçının vücuduydu. "Onların öyle düşündüğünü sanmıyorum."

"Evet, neyse." Kyle yine sessizleşti.

"Kayak yaparken hep gergin olurum," dedi Eric, ortamı yumuşatmaya çalışarak. "Dağdan en yüksek hızda aşağı kaymayı hayal bile edemiyorum."

Kyle güldü. "Yani sana puck atılması sorun değil, ama kayak yapmak korkutucu mu?" "Buz pistleri düzdür."

"Ama kayak yaparken manzara inanılmaz. Geçen kış İsviçre'de buzul kayağı yaptım ve dostum, bunu deneyimleyemeyenler için üzülüyorum. Tarif bile edemiyorum."

"Sözüne kesinlikle inanıyorum," dedi Eric, ancak birden kayak öğrenmenin cazibesini anladı. Bir an için kendini kaybetti ve Kyle'ın ona kayak öğrettiğini hayal etti. Kyle'ın hiç kayak öğretmeni olarak çalışıp çalışmadığını merak etti.

Bunu sorma fırsatı bulamadı, çünkü bara varmışlardı.

Eric daha önce de eşcinsel barlarına gitmişti elbette, ama sadece açıkça eşcinsel olduğunu açıklayan arkadaşına eşlik ederken. Scott'la eşcinsel barlarına gitmekten hiç rahatsızlık duymamıştı, ama bu seferki farklıydı. Bu sefer eşcinsel barına kendisi için, açıkça erkekleri incelemek amacıyla gitmişti. Ve erkekler tarafından incelenmek için.

Yavaşça, derin bir nefes aldı, Kyle bunu fark etti. "İyi misin?" "Evet. Neden bu kadar gerginim bilmiyorum."

"Endişelenecek bir şey yok. Ayrıca, herkes *bana* bakacak." Kyle ona karikatürize bir şekilde kirpiklerini kırptı, bu da Eric'i güldürdü.

"Haklısın."

Kyle kapıyı açık tuttu ve Eric bara girdi. Burası... bir bara benziyordu. Karanlık, kalabalık ve canlı. Pop müzik çalıyordu, ama çok yüksek değildi. Müşteriler erkekti ve Eric hemen fark etti ki, çoğu çekiciydi. Ve Eric'ten daha gençti.

Bu bir hataydı.

"Bunun için çok yaşlıyım," diye mırıldandı Eric.

"Kesinlikle değilsin. Oturabileceğimiz bir masa görüyorum. Sen otur, ben içeceklerimizi alayım. Soda ve limonlu ister misin?"

"Tabii. Teşekkürler."

Eric, bara giden kişinin kendisi olmasını diledi, çünkü en azından bu, onu bir tanışma barında yalnız ve savunmasız bir şekilde oturmaktan başka bir şey yapma fırsatı verecekti. Ceketini çıkarıp sandalyenin arkasına astı, sonra tişörtünü biraz çekti. Normalde giydiğinden daha dar olan açık gri bir tişört seçmiş ve onu dün gece giydiğiyle aynı kot pantolonla eşleştirmişti
Eric kendisine yakışan bir şey bulduğunda, genellikle birden fazla tane satın alırdı.

Otururken elini saçlarına ve sakalına geçirdi, sonra bakacak bir şey olsun diye özel içki kartını aldı. Kafasını kaldırırsa yanlışlıkla birinin gözlerine bakıp ona yanlış bir izlenim vereceğinden korkuyordu.

Kyle, çok uzun bir süre sonra iki içkiyle geri döndü. "Üzgünüm," dedi. "Calvin çok konuşkandı."

"O bar müdürü mü?"

"Evet. Eskiden berbat bir restoranda birlikte çalışıyorduk. İyi adamdı. Öpüşmesi harikaydı."

Eric şaşkın bir kahkaha attı. "Bütün arkadaşlarını öper misin?"

Kyle, sanki bu konuyu derinlemesine düşünüyormuş gibi gözlerini kısarak baktı. "Çoğunu, sanırım."

Eric cevap vermek yerine sodasından bir yudum aldı.

"Ne? Hokey oyuncuları sürekli birbirlerini öperler. Gördüm," diye alay etti Kyle.

"Genelde ağızlarından değil."

"Yazık."

Eric gülümseyerek başını salladı. "Ne içiyorsun?"

"Calvin'in icat ettiği sonbahara özgü, baharatlı bir şey. Ama bundan sonra soda içeceğim."

Eric, Kyle'ın onun iyiliği için kaçınmaya hazır olması karşısında duygulandı, ama bu gerçekten gerekli değildi. "Buna gerek yok."

Kyle elini salladı. "Sorun değil. Ayrıca, burada bir görevimiz var. Aklımı açık tutmam lazım." Eğildi. "Peki. Kimden hoşlanıyorsun?"

Eric bu soru karşısında hazırlıksız yakalandı. Ve aklına hemen gelen cevap: Kyle'dan hoşlanıyordu. Onun berrak mavi
gözlerini ve özenle şekillendirilmiş saçlarını seviyordu. Kyle'ın geniş V yakasından dışarı çıkan köprücük kemiğini seviyordu.

"Bilmiyorum," diye yalan söyledi Eric. "Buradaki herkes çok çekici."

Kyle yana döndü ve bir an kalabalığı gözlemledikten sonra bakışlarını Eric'e geri çevirdi. "Bunun için iyi bir bar. O ne durumda?" Eric'in omzunun üzerinden birine başıyla işaret etti, bu da Eric'in onu görmek için arkasını dönmesi gerektiği anlamına geliyordu.

"Kim?" Eric dönmeden sordu. "Uzun
boylu, sakallı, kaslı."

Eric, olabildiğince dikkat çekmeden döndü ve Kyle'ın tarif ettiği adamı kolayca gördü. Adam kesinlikle yakışıklıydı, ama daha çok Eric'in

takım arkadaşlarının yakışıklılığı gibiydi, bu da Eric'in ilgisini çekmiyordu.

"Çekici," diye onayladı Eric, Kyle'a dönerek. "Ama bana göre değil."

Kyle içkisini yudumlarken kaşlarını kaldırdı. "Çok mu iri? Çok mu kıllı? Sorun ne?"

"Sanırım..." Tanrım, bu işkence gibiydi. "Çok... hokey oyuncusu gibi."

Kyle, bu şimdiye kadar duyduğu en komik şey gibi güldü. Eric yüzünü ellerine gömdü. "Bunu yapamam," diye inledi.

"Yapabilirsin. Anlıyorum. O zaman daha az maço ve atletik birini arayalım."

"Atletik olmasın demedim," diye itiraz etti Eric. "Sadece... o adam olmasın.

Bilmiyorum." "Peki ya o?" Kyle, yan masayı açıkça işaret etti
Eric onu itti. "*İşaret* etme!"

Kyle kollarını kavuşturdu. "Tatlım. Hepimiz aynı amaç için buradayız."

Eric, Kyle'ın işaret ettiği yöne baktı ve kokteyl içen üç adam gördü. İçlerinden biri Eric'e gülümsüyordu.

Eric hemen Kyle'a döndü. "On dokuz yaşında gibi
görünüyor!" "Bu hayır mı demek?"
"Kesinlikle hayır." "Bunu
bilmek iyi oldu."

Eric ona sert bir bakış attı. "Bu bir test miydi?"

"Hiç de değil. Öncelikle, o on dokuz yaşından büyük. İkincisi, ben ondan daha gençken senin yaşlarında erkeklerle çıkıyordum."

Eric bunu düşünmekten hoşlanmadı. "Ben o kadar genç biriyle ilgilenmiyorum."

Kyle masaya bakarak kaşlarını çattı. "Sence uygun yaş kaç olmalı?"

"Bilmiyorum. En az otuz mu?" Eric bu sayıyı doğru geldiği için seçmişti. Doğruydu, değil mi?

"Anladım," dedi Kyle. Sesi biraz soğuktu. "Bir bakalım..." Odaya göz gezdirdi. "Tamam. Şuradaki sevimli muhasebeci tipi adam ne dersin?"

Eric, Kyle'ın baktığı adamı buldu. Otuzlu yaşlarında, zayıf, sarışın, temiz kesimli, gözlüklü ve kareli gömlek üzerine V yakalı kazak giymiş biriydi. Gerçekten de sevimliydi.

"Oh," dedi Eric. Kulaklarından kulaklarına kadar gülümseyen Kyle'a baktı.

"Bu sefer doğru mu tahmin ettim?"

Neredeyse. "O çok... evet. Onu beğendim."

"Akıllı görünüyor, ama kibirli değil," diye düşündü Kyle. "Adını tahmin edelim."

Eric alaycı bir şekilde, "Birine bakarak adını tahmin edemezsin," dedi.

"Denemekten zarar gelmez," diye ısrar etti Kyle. "Bahse girerim adı...

Alex'tir."

"Bu çok saçma," dedi Eric. "Ayrıca, adı Justin." Kyle güldü.

"Gördün mü? Eğlenceli. Yani muhasebeci Justin..." "Onun

muhasebeci olduğu konusunda hemfikir miyiz?"

"Evet. Ve o... Wisconsin'den." "Wisconsin

mi?"

"Küçük Justin, büyük muhasebe hayallerinin peşinden gitmek için çiftliği terk edip New York'a taşındı."

"Ve işte burada."

"Ve işte burada. Bir NHL süperstarını yatağa atmak üzere."

Eric sodasını neredeyse boğazına kaçırıyordu. "Öyle *değil*."

Kyle masanın üzerinden uzanıp elini onun koluna koydu. "Şaka yapıyorum."

Eric'in cildi Kyle'ın parmak uçlarının altında karıncalandı. "Öyle olsan iyi olur."

Kyle sandalyesine yaslandı ve elini çekti. "Bu arada, çok seksi görünüyorsun. Gömleğini beğendim."

"Oh." Eric onu çekip çıkarma dürtüsüne direndi. "Teşekkürler. Sen de iyi

görünüyorsun." "Beni öldürmek için bir ölçekte, şu anda ne kadar

rahatsızsın?" Gülümsedi. "Beni öldürmek için havada asılı durmak kadar."

"Rahat ol. Seni rahatsız edecek hiçbir şey yapmayacağız. Söz veriyorum. Sadece konuşup manzaranın tadını

çıkaracağız." "Alplerde buzul kayağına kıyasla nasıl?"

Kyle, masalarının önünden geçen yakışıklı, siyah saçlı adamı gözleriyle takip ederken sırıttı. "Oldukça yakın."

Eric güldü ve içkisini yudumladı, ama kalbi utanç verici bir şekilde kıskançlığa yakın bir duygu ile sıkıştı.

"Yani Scott'a biseksüel olduğunu söylemedin mi?" diye sordu Kyle, Eric'in dikkatini kafa karıştırıcı duygularından uzaklaştırarak.

"Hayır, henüz söylemedim. Söylemek istiyorum."

"Sence şaşırır mı?"

Eric, Scott'ın Eric sonunda ona söylediğinde incineceğini düşündü. "Bilmiyorum. Muhtemelen."

"O açıldığında şaşırdın mı?"

Eric cevap vermeden önce bir süre düşündü. "Açıklamasından şaşırdım, ama eşcinsel olmasından çok şaşırmadım."

“Televizyonda Kip'i öperken gördüğümde aklımı kaçırdım. İşyerindeki büyük ekranda izliyordum ve neredeyse bir tepsi dolusu bardağı düşürüyordum.”

"Onların bir çift olduğunu biliyordum ama yine de şok oldum."

“Bu çok cesurcaydı. Çok anlamlıydı, biliyor musun? O gece, o bunu yaptıktan sonra barda havalar nasıldı biliyor musun? Sanki *hepimiz* Stanley Kupası'nı kazanmış gibiydik. Kesinlikle bir parti gibiydi.” Kyle burnunu çektirdi. “Ve bu, Kip ile bir şansım olduğunu düşündüğüm için kendimi oldukça aptal hissettirdi.”

Zavallı Kyle. Eric onu teselli etmek istedi, ama yapmadı. Kyle'ın Kip ile gerçekten bir şansı yoktu. "Aptal değildin. Scott ve Kip ilişkilerini gizli tutmakta çok başarılıydılar. Kimse bilmiyordu."

"Evet. Peki."

"Peki ya sen?" Eric konuyu değiştirerek sordu. "Bu gece burada kim dikkatini çekti?"

Kyle dudaklarını sıkıştırdı ve garip bir şekilde utangaç göründü. Bir an için Eric, Kyle'ın gözüne çarpan kişinin kendisi olduğunu söyleyeceğini sandı. Ama sonra Kyle, "Saat dört yönünde. Koyu mavi gömlekli olan." dedi.

Eric, ceketinin cebinden bir şey çıkarıyormuş gibi görünmeye çalışarak döndü, sonra başını kaldırıp gümüş rengi saçları olan, yakası açık mavi bir gömlek giyen uzun boylu bir adam gördü. Eric şaşkınlıkla Kyle'a döndü. "O... olgun görünüyor. Senin için."

"Ben öyle erkekleri severim."

"Ama senin öyle erkeklerden kaçındığını sanıyordum." *Benim gibi*.

"Deniyorum. Ama kime ilgi duyduğumu kontrol edemiyorum. Onlarla ilişki kurmanın kötü bir fikir olduğunu biliyorum."

Eric bardağıyla oynadı. "Neden yaşlı erkeklerden

hoşlanıyorsun?" Kyle derin bir nefes aldı. "Bu büyük bir soru."

"Bana söylemek zorunda değilsin," dedi Eric, Kyle gibi birinin neden kendisi gibi birine ilgi duyduğunu bilmek için can atmasına rağmen.

"Deneyebilirim. Sanırım onlarla birlikteyken hissettiğim şeyle bir ilgisi var. Yanlış anlama, kendi yaşımdaki erkekleri de severim. Birçoğuyla yattım ve çok eğlendim, ama yaşlı erkekler..." Kyle dudağını ısırdı. "Bana kendimi *güçlü* hissettiriyorlar. Sanki karşı konulmazmışım ve beni memnun etmek için her şeyi yaparlarmış gibi." Gülümsedi, bakışları hayalperest bir hal aldı. "Bu çok heyecan verici."

Eric, kan penisine hücum ederken titreyerek nefes verdi. Kyle, aylardır, özellikle de son birkaç haftadır Eric'i meşgul eden belirsiz fantezileri anlatmıştı. Eric, Kyle'ı memnun etmek istiyordu. Onu şımartmak ve Kyle'ın istediği şekilde ödüllendirmek istiyordu.
. Bu çarpıcı genç adamın onu fethetmesini ve Eric'i daha fazlasını istemeye zorlamasını istiyordu.

"Ama onlar sana zarar verdiler mi?" diye sordu Eric, çünkü şu anda diğer tarafı da duyması gerekiyordu. Bu fantezinin karanlık tarafını.

"Fiziksel olarak değil. Ama hiçbiri iyi sonuçlanmadı. Çok fazla yalan ya da..." Kyle elini salladı. "Neyse. Her neyse."

Eric daha fazlasını duymak istiyordu, ama zorlamak istemiyordu. Bunun yerine ağzından çıkan sözler şunlardı: "Onlar seni hak etmiyorlardı."

Kyle'ın gülümsemesi hüzünlü ve tamamen yanlıştı. "Bunu söylemen çok nazik."

Bu doğruydu, durum böyleydi. Eric, Kyle'ı yatağa atacak kadar şanslı olursa, ona bir prens gibi davranacaktı. Eric'in zihninde, Kyle'ın çıplak bir şekilde yastık yığınında uzanmış olduğu canlı bir görüntü belirdi. Eric, Kyle'ın açılmış bacaklarının arasında, ellerini ve ağzını kullanarak, kendisine söylenen şekilde Kyle'ı tatmin edecekti.

İçkisini uzun bir yudumla içti ve şu anda masanın arkasında oturduğu için evrene sessizce şükretti.

"Muhasebeci Justin'i eve götürmek de benim için sorun olmaz," dedi Kyle sinsi bir gülümsemeyle. "Ya da twink'i, dürüst olmak gerekirse. Ya da üçünün herhangi bir kombinasyonunu."

Eric bu işin üstesinden gelemiyordu. Üçlüler? *Dörtlüler?* O sadece akşam yemeği yiyebileceği hoş bir erkek arıyordu. Belki bir de iyi geceler öpücüğü. "Öyleyse, özel bir tercihin yok mu?"

"Standartlarım yüksek, ama süpermarketin her reyonundan bir şeyler denemeyi seviyorum."

Eric titrek bir kahkaha attı. Beyninde kargaşa vardı. "Tamam."

Kyle kaşlarını kaldırdı. "Ooh. Sanırım Justin geliyor. Acaba hangimiz onun dikkatini çekti?"

"Kesinlikle sen," dedi Eric. "Bekle. O geliyor mu?"

"Merhaba," dedi Eric'in omzunun arkasından bir ses. "Sadece gözlerinin renginin çok güzel olduğunu söylemek istedim."

Eric, günlerdir kendi kendine düşündüğü sözleri kolayca söyleyen adama baktı. Bu, gerçekten de sevimli muhasebeci tipi bir adamdı. Bu kadar yakından bakınca belki de daha da sevimli görünüyordu.

"Teşekkürler," dedi Kyle şakacı bir şekilde. "Bunu söylemek için bu kadar yolu mu geldin?"

"Duruma bağlı," dedi adam Eric'e sorgulayan bir bakış atarak. "Daha fazlasını dinlemek ister misin?"

Eric sandalyesini geri çekmeye başladı. Bir bahane uydurup bara ya da tuvalete gidecekti. Belki de eve gidecekti. Kyle'ın bunu yaşamasını sağlamalıydı.

Kyle, Eric ayrılmadan önce konuştu. "Aslında bu gece yıldönümümüzü kutluyoruz." Masadan uzanıp Eric'in elini tuttu. Eric'in ağzı açık kaldı. "Ay dönümü, değil mi, aşkım?"

Kyle'ın gözleri yaramazlıkla doluydu. Eric'in yüzünde şaşkınlık belirmiş olmalıydı, ama yine de "Doğru" diyebildi.

"Tahmin etmiştim." Adam iç geçirdi. "Yine de denemek zorundaydım."

"Çok tatlısın," dedi Kyle, hala Eric'in elini tutarken. "Adın ne?" "Alex."

Kyle, Eric'e hızlı ve zafer dolu bir gülümseme attı, sonra "Ben Kyle, bu da Eric. Erkek arkadaşım." dedi.

Alex başını salladı. "Peki, mutlu ay dönümleri."

"Teşekkürler," dedi Kyle, "*Alex*."

Eric gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Alex ayrıldığında, Kyle Eric'in elini bıraktı ve sandalyesine yaslandı. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve son derece kendini beğenmiş bir ifadeyle baktı.

"Peki," dedi Eric. "Onun adını tahmin ettin. Tebrikler." "Ben bir dahiyim."

"Şanslısın."

"Olabilirdim," dedi Kyle, Alex'in gittiği yöne özlemle bakarak.

"Neden ona bizim bir çift olduğumuzu söyledin?"

"Çünkü bu gece seni *terk* etmeyeceğim. Seni desteklemek için buradayım."

“Eve gidebilirdim. Sorun değil. Zaten sabah antrenmanım var.”

"Eve gitmek *ister* misin?"

Hayır. Eric, Kyle'ı olabildiğince uzun süre izlemek istiyordu. "Biraz daha kalabilirim."

* * *

Kyle çok eğleniyordu.

Tamam, evet, sevimli Alex'le birlikte gitmekten rahatsız olmazdı ve evet, Eric'in erkek arkadaşı olduğu konusunda spontane bir şekilde yalan söylemesi garipti, ama yine de. Kesinlikle *sıkılmamıştı*.

Eric ikinci tur içkileri almak için bara gitmişti, Kyle ise kokteyl değil soda istediğini ısrarla söylüyordu, bu da o akşam söylediği ikinci yalandı.

Eric'e gerçekten yardım etmek istiyordu. Eric'i ilk kez bir erkekle cinsel ilişkiye girmeye yönlendirme fikrine, muhtemelen olması gerekenden daha fazla önem veriyordu. Eric'in ilk deneyiminin keyifli olmasını sağlamak istiyordu. Sabırlı, tatlı ve iyi biri

Eric'in ilk kez bir erkekle cinsel ilişkiye girmesine rehberlik etme fikrine olması gerekenden daha fazla önem veriyordu. Eric'in ilk deneyiminin keyifli olmasını istiyordu. Sabırlı, tatlı ve *iyi* biriyle olmasını istiyordu. Bunun ne kadar önemli olduğunu anlayan biriyle.

Normalde Kyle bu tür şeyleri önemli görmezdi. Uzun yıllardır tek gecelik ilişkiler onun için bir yaşam tarzı haline gelmişti, bu yüzden seksi bir olay olarak görmekte zorlanıyordu. Bir yandan Eric'i ilk gözüne çarpan erkeğin kollarına nazikçe itmek istiyordu, ama Eric'in istediğinin bu olmadığını biliyordu.

Eric *daha fazlasını* arıyordu. Bir randevu. Kyle'ın tahminine göre bir erkek arkadaş.

Yemeklerini ve sohbetlerini paylaşabileceği biri. Hayatını paylaşabileceği biri. Kyle ona yardım etmek istese de, kendisi için bile bunu başaramadığının, başkası için ise hiç başaramayacağının çok iyi farkındaydı.

Belki de ikisinin de biraz pratik yapması gerekiyordu.

"Orası çok kalabalık," dedi Eric geri döndüğünde. İki tane aynı masaya soda bardaklarını koydu ve oturdu. "Bence barmen benimle flört ediyordu."

"Biz de öyle yaparız," dedi Kyle. "Ama bazen ciddiyizdir. Yakışıklı mıydı?" Eric omuz silkti. "Daha yakışıklısını görmüşlüğüm var."

Ah, Eric. Hiç yardımcı olmuyorsun. "Sen de flört ettin mi?"

"Açıkçası hiçbir fikrim yok. Sanırım denedim. Bu tür konularda hiç becerikli değilim."

"Bence kendini küçümsüyorsun. Ama" Kyle abartılı bir şekilde iç geçirdi, "sanırım ben seni eğitmek için buradayım."

Eric'in koyu renkli gözleri parladı. "*Erkek* arkadaşınla burada olmasaydın, şu anda bu barda ne yapardın?"

"Muhtemelen şu anda arkadaşımız Alex ile üçüncü aşamaya geçiyor olurdum."

Eric içkisini neredeyse tükürecekti. "*Üçüncü aşama mı?* Kaç yaşındasın sen?"

"Yirmi beş." Eric şaka yapıyordu, ama Kyle daha önce Eric'e kaç yaşında olduğunu hiç söylemediğini fark etti. Eric bu rakamı duyar duymaz gözlerindeki gülümseme kayboldu.

"Oh."

"Beklediğinden daha mı büyük, daha mı küçük?"

"Sanırım tahmin ettiğim gibiydi. Daha genç görünüyordu." Eric irkildi. "Yani... takımda senin yaşlarında
senin yaşında gibi görünüyorlar."

"Öyle mi? Yakışıklı mı?"

Eric'in yanakları kızardı. "Bir takım arkadaşıma asla öyle bakmam. Özellikle de çocuklardan birine. Tanrım."

Çocuklar. "Doğru," dedi Kyle sertçe. "Otuz yaş ve üstü. Unutmuşum."

Bir an sessiz kaldılar ve ortam tuhaf bir şekilde gerginleşti. Kyle sinirlenmişti ve nedenini bilmiyordu. Kendini toparlayıp şöyle dedi: "Eğer sevgili erkek arkadaşımla bir aylık yıldönümümüzü kutlamak yerine buraya gelseydim, muhtemelen barın yanında duruyor olurdum. Beğendiğim birini görseydim, ona açıkça sinyaller gönderir ve bana gelmesini beklerdim. Karşılıklı ilgi oluştuktan sonra gerisi kolay."

"Kolay mı?"

"Evet. Nereye gideceğine karar ver, belki oraya vardığında ne yapacağına karar ver ve sonra... git yap." Kyle omuz silkti. "Dediğim gibi, buradaki neredeyse herkes bu gece seks yapmayı umuyor. Bu konuda şüphe yok. İşin sırrı doğru kişiyi bulmak."

"Peki ya sadece biriyle konuşmak isteyen biri varsa? Belki numara alışverişi yapmak isteyen biri?"

Kyle bunu düşündü. Eric'in bir barda, konuşması hoş olabileceğini düşündüğü için yaklaştığı o adam olduğunu hayal etti. Eric, konuşmayı başlatırken utangaç mı olurdu, yoksa Kyle'ın onu öpmek istemesine neden olan gözlerindeki o sessiz eğlenceyle sakin ve kendinden emin mi olurdu?

"Bence bu ferahlatıcı bir değişiklik olur," dedi Kyle. "Uzun zamandır gerçek bir ilk randevuya çıkmadım."

"Muhtemelen benim kadar uzun süredir. Yirmi yıl, aşağı yukarı."

Yirmi yıl önce Kyle beş yaşındaydı. Ama bunu söylemek doğru gelmedi.

Eric pahalı görünümlü saatini kontrol etmek için bileğini kaldırdı ve Kyle o anda bir şey fark etti.

"Alyansını çıkarmışsın."

Eric, Kyle'ın neden bahsettiğini anlamamış gibi parmaklarına baktı. "Evet. Artık zamanı gelmiş olabilir diye düşündüm." Sanki bu çok da önemli bir şey değilmiş gibi söyledi, ama Kyle bunun kolay bir şey olmadığını tahmin etti.

"Şanslı olmak için ilk tavsiyem şuydu: Birini tavlamaya çalışmadan önce her zaman alyansını çıkar."

Eric güldü. "Bunu daha önce anlamalıydım. Batıl inanç nedeniyle taktığımı söyledim, ama belki de onu bir
kalkan gibi takıyordum."

"Daha önce hazır değildin," dedi Kyle nazikçe.

"Hayır," diye onayladı Eric. "Ve şimdi takmamak ne kadar tuhaf gelse de, sanırım yeniden dışarı çıkmaya hazırım."

"Kalkanlar indirildi."

Eric başını salladı. "Kalkanlar kapalı." Parmaklarını büktü, sonra elini masanın üzerine koydu. "Sana saçma gelebilir, ama onsuz oynamak beni geriyor."

"Yüzük olmadan mı?" Kyle için bu hiç mantıklı gelmiyordu.

"Evet. Yarından sonra bir yolculuğa çıkacağız ve bu, ikinci sezonumdan beri ilk kez yüzük takmadan oynayacağım maç olacak."

Kyle şimdi anladığını düşündü. "Sen batıl inançlısın."

"Çok. Yüzüğün beni daha iyi bir kaleci yapmadığını biliyorum, ama yine de. Garip olacak."

"Yeni bir uğurlu tılsım bulman gerekecek." Kyle'ın hayal gücü başka bir maceraya atıldı ve Eric'in hokey kıyafetinin altına Kyle'ın ona verdiği bir şeyi giyeceği bir senaryo hayal etti. Belki ince bir deri bileklik...

"Benim zaten bir sürü batıl inancım var. Yeni bir taneye
ihtiyacım yok." "Öyle mi? Mesela ne gibi?"

Eric kollarını kavuşturdu. "Olmaz. Benimle dalga geçersin."

"Alay etmem. Senin çok tuhaf bir şey yaptığını hayal edemiyorum. Neymiş o? Uğurlu çoraplar mı?"

"Kıyafetlerimi giyerken ve çıkarırken her seferinde aynı sırayı takip ederim."

"Tamam. Peki ya uymazsan ne olur?"

"Bilmiyorum. Hiç olmadı."

"Ama sen bunu yaptın ve kötü bir oyun oynadın."

"Elbette."

"Yani..."

Eric homurdandı. "Biliyorum. Mantıklı değil. Unut gitsin."

"Hayır! Seninle dalga geçmiyorum, söz veriyorum. Sadece... ilgileniyorum."

"Ne kadar deli olduğumla mı ilgileniyorsun?" Eric gülümsedi. "Daha da kötüsü var.

Kyle'ın gözleri sevinçle parladı. "Ciddi misin?"

Kyle'ın gözleri sevinçle büyüdü. "Ciddi misin?" "Çok ciddiyim."

"Bu çok... karakterine uymuyor gibi? Kale direklerine ne söylüyorsun?"

"Beni geçen bir puck'ı durdurduklarında onlara teşekkür ediyorum. Diğer diğer oyunculardan şikayet ederim." Eric omuz silkti. "Bazen kaleci olmak yalnız bir iştir."

"Bu çok sevimli. Bayıldım."

Eric gülümsedi, sonra yüzü esnemeye başlayınca bir eliyle ağzını kapattı.

"Yatman gerekmiyor mu?" diye sordu Kyle.

"Evet. Çoğu gece saat on birden önce yatmaya çalışırım. Bu, üst üste iki gece geç yatışım oluyor."

"Ben çok kötü bir etki yapıyorum." "Belki de buna ihtiyacım vardır."

Bu sözler havada asılı kaldı. Sonra Eric ayağa kalktı, ceketini aldı ve kapıya doğru dönerken üzerine giydi. Kesinlikle acelesi vardı.

Kyle masanın altında gizlice kendini düzeltti, sonra çok kısa ceketini alıp giydi ve Eric'i takip ederek bardan çıktı.

"Seni eve kadar geçireyim," dedi Eric, ikisi de kaldırıma çıktıklarında.

Buna gerek yoktu, ama Kyle onu geri çevirmeyecekti. Yarım blok yürüdüler ve Eric, "Bu gece için teşekkürler," dedi.

"Sence faydası oldu mu?"

"Evet. Çok önemli bir şey gibi görünmüyordu ama bu benim için tamamen yeni bir deneyimdi. Artık biraz daha az korkutucu geliyor. Teşekkürler."

"Sevindim."

Bir dakika daha sessizce yürüdüler, sonra Eric bir kahkaha attı. "Ne oldu?" diye sordu Kyle.

"Hiçbir şey. Yani, komik bir şey yok. En azından ne yapacağımı biraz bildiğim için, büyük bir kısmım kadınlarla çıkmaya devam etmek istediğini itiraf etmem çok mu kötü olur?"

"Korkunç değil. Aslında çok mantıklı. Ama erkekle seks yapmak o kadar da farklı değil."

Eric alaycı bir şekilde güldü ve Kyle, "Tamam. Farklıdır. Sanırım. Ben sadece erkeklerle birlikte oldum. Ama korkutucu olmak zorunda değil." dedi.

Eric bunu düşünmüş gibiydi. "Bir erkekle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu görmek istiyorum. Muhtemelen saçma bir şey olduğunu biliyorum, ama bunu yaptığımda bir şeylerin yerine oturacağını hissediyorum."

Kyle, Eric'in ne demek istediğini anladı, ama bir şeyi netleştirmek istedi. "Bir erkekle hiç birlikte olmasan da biseksüel olmaktan çıkmayacağını biliyorsun, değil mi? Cinselliğin, tek bir cinsiyetle, birden fazla cinsiyetle ya da hiç kimseyle seks yapmasan da tamamen geçerli ve gerçektir."

Eric uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra cevap verdi: "Biliyorum. Ama yine de... teorik geliyor."

"Öyle değil. Kim olduğunu ve kime ilgi duyduğunu biliyorsun. Bunu gerçek hale getirmek için harekete geçmen gerekmez." Eric'in çatık kaşlarına bakarak kaşlarını çattı ve eklemeye karar verdi, "Ama bunu yapmak istemek de geçerli bir şey. Eğer bu senin için önemliyse, o zaman yapmalısın."

"Teşekkür ederim," dedi Eric sessizce. "Bunu duymak güzeldi.

Hepsini." "Hepsi doğru."

Kyle'ın binasına vardılar. Kyle parmak uçlarında sallandı, sonra topuklarına geri döndü, ellerini Eric'e uzanmamak için ceketinin ceplerine sıkıca soktu.

"Peki," dedi Eric. Kyle'a dönük duruyordu, göğüsleri arasında yaklaşık 30 santimlik bir boşluk bırakmıştı. Boyları yakındı — Eric bir santim kadar uzundu — ve Kyle'ın biraz eğilip Eric'in
Bir Erkeği Öp kutucuğunu işaretlemesine yardım etmesi çok kolay olurdu.

Ama yapmadı. Çünkü ilk seferinde ondan çalma hakkı yoktu. Eric'in gözleri bir dakika öncesine göre biraz daha koyu olsa bile.

"İstersen bunu tekrar yapabiliriz," dedi Kyle. "Belki bir kulübe gideriz. Dans edelim. Bazen kendini bırakabildiğinde daha kolay
oluyor." Eric onun bakışlarını karşıladı. "Kendimi
bırakmakta pek iyi değilim."
Kyle'ın dudakları kıvrıldı. "Fark ettim." Ama tanrım, ona yardım etmek
istiyordu.
Bu adamı tamamen çözmek, onu çaresiz ve çekincesiz hale getirmek istiyordu. Onu bu noktaya getirmek zor olacaktı, ama Kyle bu görevi başarabileceğini hissediyordu. Ki bu, düşünmesi gereken şey *değildi*.

"Bir süre meşgul olacağım, ama belki ondan sonra biz..." "Eric'e bir erkek
bulma operasyonu ikinci aşamasına geçebilir miyiz?"

Eric burnundan soludu. "Evet. Ama öyle adlandırmayalım."

"Ben öyle adlandırabilirim. Peki, haftaya bir kulübe gidelim mi?"

Eric kaldırıma doğru başını salladı, sonra gözlerini kaldırdı. "Belki."

Kyle dayanamayıp eğildi. Eric'in yanağına öpücük kondurdu. Öpücük masumdu, ama dudakları Eric'in teninde açgözlülükle oyalanıyordu. Eric'in bakışlarıyla karşılaşmak için geri çekildi. Orada bir soru vardı, sessiz bir izin isteği. Kyle uzaklaşması gerektiğini biliyordu, ama Eric'in nefesini dudaklarında hissedebiliyordu ve bunu çok istiyordu. Bu yüzden doğru olanı yapmak yerine, Kyle başını eğdi ve Eric'in mesafeyi kapatmasını bekledi.

Korkunç bir an için Eric hiç tepki vermedi ve Kyle durumu yanlış yorumladığını düşündü. Sonunda Eric'in dudakları, son derece nazik ve tatlı bir şekilde Kyle'ın dudaklarına dokundu. Kyle, Eric'in dudaklarını dikkatli ve çekingen dokunuşlarla keşfetmesine izin vermek için kendini hareketsiz kalmaya zorladı. Bu dokunuşlar Kyle'ın vücudunda kıvılcımlar saçıyordu.

Eric'in bununla bir sorunu olmadığından emin olmak için geri çekildi. Eric çaresizce ağzını kovaladı, bu da Kyle'ı güldürdü ve onu düzgünce öptü. Eric'in yüzünün yanına nazikçe elini koydu, yumuşak sakalını okşadı ve dudaklarını ayırarak Eric'i içeri davet etti. Dillerinin uçları birbirine değdiğinde, Kyle inledi ve daha fazlasını isteyerek ona açıldı. Bu öpücüğün masumiyetinden büyülenmişti, ama Eric'in onu gerçekten almasını çok istiyordu.

Bu sefer Eric öpüşmeyi bozdu, geri çekilerek ona

Gözleri fal taşı gibi açılmış ve ağzı açık kalmıştı, sanki Kyle'ı orada görmek onu şaşırtmış gibiydi. Kyle gerginliği gidermek ve Eric'e bunun büyük bir mesele olmadığını göstermek için bir şaka yapmaya hazırdı, ama bir kelime bile söylemeden Eric tekrar üzerine çullandı. Kolları Kyle'ın sırtını sardı, onu vücuduna sıkıca çekti, Kyle'ı hafifçe geriye eğdi ve onu açgözlülükle öptü. Kyle, Eric'in çıkardığı küçük inlemeleri yutarak ona karşılık verirken, bunun ezici doğruluğu ile midesi bir anda boşaldı.

Sonunda ayrıldılar ve Eric alnını Kyle'ın alnına yasladı, ikisi de nefes nefese kalırken beyaz nefesleri birbirine karıştı.

"Vay canına," dedi Kyle. "Az önce bunu

yaptık." "Evet," diye onayladı Eric.

"Sorun yok mu?"

Eric bir an hareketsiz kaldı ve Kyle'ın midesi düğümlendi. Ya iyi olmamışsa? Ya Kyle, Eric'in bir erkekle ilk öpücüğünü, özel olması gereken bir şeyi çalmışsa?

Ama sonra Eric, Kyle'ın alnına başını salladı. "İyi olmaktan çok daha fazlasıydı."

Kyle rahatlayarak gülümsedi. Eric'i tekrar öpmek için can atıyordu, ama işler çığırından çıkmadan önce bazı sınırlar koyması gerektiğini biliyordu.

Kyle bir adım geri attı. "Demek bunu hallettin." Eric

kaşlarını çattı. "Hallettim mi?"

"Bir erkekle ilk öpücüğün. O kutucuğu işaretleyebilirsin."

"Benim demek istediğim o değildi..."

"Bu arada, iyi iş çıkardın," dedi Kyle, Eric'in Kyle'ı yukarı davet etmesine neden olabilecek bir şey söylemeden önce. "A+ öpücük."

"Teşekkürler." Eric parmaklarını dudaklarına dokundurdu. Şaşkın görünüyordu ve Kyle muhtemelen kalpsiz davrandığını fark etti. Eric'in diğer elini tuttu.

"Hey," dedi nazikçe. "Bu gece eğlendim."

"Ben de." Tanrım, çok kaybolmuş görünüyordu. Onu her yere takip edecekmiş gibi görünüyordu ve Kyle buna direnmekte zorlanıyordu. Bu adamı istiyordu, onu yukarı çıkarmak ve seks hakkında bildiği her şeyi öğretmek istiyordu. Onunla konuşmaya ve onu öpmeye devam etmek istiyordu. Ama Eric tek gecelik ilişkilere ilgi duymuyordu ve Kyle'ın onunla çıkmak için çok genç olduğunu açıkça belirtmişti. Ama belki üçüncü bir seçenek vardı.

Eric'e gayri resmi bir teklifte bulunmaya karar verdi. "Şunu açıkça söyleyeyim: Eğer başka bir konuda... ilk kez yapacağın bir şeyde... sana yardım etmemi istersen, seve seve yardım ederim. Ne zaman istersen. Karşılığında hiçbir şey beklemeden."

Eric'in kaşları havaya kalktı. "Şey, teşekkürler. Bu..."

Kyle ellerini kaldırdı. "Bu bir teklif. Kabul etmek zorunda değilsin. Ve şimdi karar vermek zorunda da değilsin. Ama sana güvenli ve yargılamadan birkaç şey öğretebilirim. Bu, flört konusunda kendini daha güvende hissetmeni sağlayabilir."

Eric şaşkın görünüyordu, ama başını salladı. "Bunu düşüneceğim."

Kyle dudağını ısırdı, sonra öne eğilip Eric'in dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdu. "Numaram sende var."

Eric'in bakışları hâlâ Kyle'ın dudaklarında. "Var. İyi geceler, Kyle."

"Mutlu yıldönümleri, sevgilim."

On Birinci Bölüm

Eric'in Kyle'ı öpmemesi gerektiği açıktı. Öpüşmek hoş olmamıştı değil.

Güzeldi. Tanrım, dünyayı sarsan bir öpücüktü. Onu... onaylayan bir öpücüktü. Bir yıldan fazladır öpülmemişti ve hiç *böyle* öpülmemişti. Eve dönerken taksi yolculuğu boyunca gülümsemeyi ve dudaklarına dokunmayı bırakamadı.

Ama öpücüğün harika olması, bunun anlamına gelmezdi...

Ah!

Eric blokçusunu itti ve maskesini çıkardı. "Hey, şu kafa vuruşlarını keser misiniz?" diye buz üzerindeki herkese birden bağırdı. "Bu çok acıttı."

"Üzgünüm, Benny," dedi Matti, endişeli bir ifadeyle ona doğru kayarak. "O benim kontrolümden çıktı."

Eric alnını ovuşturarak iç geçirdi. Aslında daha dikkatli olmalıydı. Antrenman boyunca dikkatinin dağılmasından nefret ediyordu. "Sadece dikkatli ol," diye mırıldandı ve maskesini tekrar taktı.

Yorgunluktan bitkin düşmüştü. Dün gece normalden daha geç saatlere kadar dışarıda kalmış, eve döndükten sonra da bir türlü uyuyamamıştı. O öpücükten sonra vücudu adrenalinle dolmuştu. Aklında, Kyle'ın ona öylesine sunduğu Kyle'ın ona bu kadar rahatça sunduğu olasılıklar hakkında düşünmüştü.

Bağlanma yok.

Eric bunun mümkün olduğunu biliyordu. Arkadaşlık artı fayda, ya da her neyse. Sadece daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı ve bunu yaşayabileceğinden emin değildi. Belki de o şekilde yaratılmamıştı.

Ama Kyle'dan daha fazlasını da isteyemezdi. Yaşlı bir adamla seks yapmak bir şeydi, on beş yaş büyük biriyle ilişki kurmak ise başka bir şeydi. Bu yüzden dün gece Kyle'ın cömert teklifini kabul etmeyeceğine kendini ikna etmişti. Sonra her zamanki verimli yöntemiyle kendini tatmin etmişti. Ancak bu rahatlama bile onu uykuya daldırmaya yetmemişti ve saatlerce bir o yana bir bu yana dönüp durmuştu.

Eric'in odaklanması gerekiyordu. Takımı ligde dördüncü sıradaydı ve yarın sabah zorlu rakiplerle bir deplasman maçına çıkacaklardı. Kişisel ortalama gol sayısı en iyi performansından çok uzaktı, ama

de çok kötü değildi. Hala bu sezonu, kariyerini onurlu bir şekilde bitirme yolunda ilerliyordu.

Kişisel hayatında da biraz saygınlığını korumak istiyordu. Kendisinden çok daha genç bir erkekle çıkmak, onu adeta yürüyen bir orta yaş krizi haline getirecekti ve
Eric bu tür bir ilgiyi gerçekten istemiyordu. Yeni boşanmış bir adamın genç ve güzel biriyle ilişkiye girme fikrini midesi kaldırmazdı. Bir de Kyle'ın erkek olması gerçeği vardı.

Koç Murdock düdüğünü çaldı. "Şu ağları içeri alalım. Farmer, Woody," diye iki çaylak oyuncuya bağırdı. "Birer ağ alın. Onları "Buradaki dairenin kenarları." Sopasını Eric'in solundaki köşedeki daireye doğrulttu.

Eric, Woody'nin yolundan çekilmek için Carter'ın yanına kaydı. Carter, Eric'in blokçusuna yumruk attı ve "Küçük pist!" dedi.

"Küçük pistleri seviyorsun."

"Çünkü bu konuda en iyisi benim."

Eric, kaleci sopasıyla bir puck yakaladı ve buz üzerinde ileri geri vurmaya başladı. "Bu antrenmanda berbat oynadım."

"Dün gece biri seni uyandırdı mı?"

Puck Eric'in elinden kaçtı. "Hayır," diye yalan söyledi.

"Soyunma odasında biraz..." Carter, Eric'in kesinlikle anlayamayacağı bir şekilde elini salladı. "Hayalperest gibiydin."

"Saçmalıyorsun."

Carter kendi gözlerini işaret etti. "Bunlar yalan söylemez."

"Görünüşe göre söylüyorlar çünkü..."

"Tamam beyler," diye bağırdı koç. "Çemberin içine girin. Her kaleye bir kaleci, ben dur deyene kadar bire bir antrenman yapacağız."

Eric uzak kalede kaymaya başladı. Tommy'nin yanından geçerken ona hafifçe dokundu ve "Onlara cehennemi yaşat" dedi.

"Biliyorsun."

Oyuncular dairenin bir tarafında toplandılar ve koç, iki oyuncuyu birbirleriyle puck için mücadele etmeleri ve kalelerden birine şut atmaları için sahaya gönderdi. Eric genellikle bu antrenmanları severdi, ancak küçük buz pisti nedeniyle asla rahatlayamıyordu. Hareketler ondan birkaç metreden fazla uzaklaşmadığı için oyuna odaklanmak zorundaydı. Bugün bu çok yorucu geliyordu.

Eric, antrenmanlarda gol yemesini, maçlarda gol yemesinden daha fazla sevmezdi. Ancak puck'ı durdurma yeteneği, fiziksel durumundan çok zihinsel durumuna bağlıydı

zihinsel durumuna bağlıydı ve bugün zihinsel durumu berbat durumdaydı. Yeni başlayanlar bile ona gol atıyordu.

Antrenman sonunda kaleci koçu Quinn Cameron, Eric'i yedek kulübesine çağırdı. "Ne oluyor Eric?"

Eric maskesini kaldırdı. "Dün gece iyi uyuyamadım."

"Bu yüzden berbat görünüyorsun." Quinn onu inceleyerek kaşlarını çattı. "Uykusuzluk. Bu senin tarzın değil."

"Biliyorum."

"Hepsi bu mu?"

Eric, iri, dolgun omzunu silkti. "Sanırım öyle." "Başın nasıl?

Matti'nin attığı yumruk acıtmış gibi görünüyordu." "O kadar da kötü

değildi. Bugün sadece huysuzum."

Quinn sırıttı. "Yaşlanmakla birlikte gelir." "Evet,

evet."

Quinn, Eric'ten sadece on yaş büyüktü, ama çok daha yaşlı görünüyordu. NHL'de oynarken ayak bileğini parçalayan bir şut nedeniyle belirgin bir topallama ile yürüyordu. Eric'in yaşlarında kalça protezi takılmıştı ve yıllarca Eric'in az önce önemsizmiş gibi gösterdiği şutlar gibi
Eric'in az önce önemsizmiş gibi gösterdiği darbe gibi, baş dönmesi yaşama eğilimi vardı. Eric de yıllar boyunca birçok sakatlık yaşamıştı; sol omuzu sık sık ağrıya neden oluyordu, ancak son ameliyatından bu yana nispeten iyiydi. Buz üzerinde vücudunun maruz kaldığı zorlamayı dengelemek için buz dışında elinden geleni yapıyordu. Takım arkadaşları onu sağlık delisi olduğu için alay ediyordu, ama Eric Quinn gibi olmak istemiyordu. Yoga, uyku ve sağlıklı beslenme ona bunu önleme şansı verecekse, devam edecekti.

Bu, Eric'in takım arkadaşlarına söylemeyi planladığı dördüncü antrenmandı. koçlara bu sezonun ardından emekli olacağını söyleyecekti. Şu anda Quinn'den koçları bir araya getirmesini isteyip Eric'in onlara söylemesini sağlamak çok kolay olurdu. Ama bunu söylemeye cesaret edemiyordu. Gerçek şu ki, korkuyordu. Bir kez duyurduğu anda, bu gerçek olacaktı. Kalbinde bunun doğru karar olduğuna ne kadar emin olursa olsun, bunun gerçek olmasına hazır değildi.

Bugün beyni çok karışmıştı. Hokeyden uzaklaşmaktan duyduğu korku, Kyle'a olan arzusu nedeniyle duyduğu korkuyla çatışıyordu. Bu düşünceler, bugünkü antrenmandaki kötü performansının yarattığı stres, nihayet cinsel yönelimini keşfetmenin verdiği heyecan ve geleceğinin yarattığı korkutucu belirsizlikle iç içe geçmişti.

Gerçekten biraz uykuya ihtiyacı vardı.

Duş alıp giyindikten sonra, arenadan evine yürüyerek gitmeye karar verdi. Temiz hava ve ek egzersizin kafasını boşaltmasına yardımcı olacağını umuyordu. Yürürken, Kyle'ın önerisini mantıklı bir şekilde düşünmeye çalıştı. Gerçekleri ortaya çıkardı ve zihninde düzgünce sıraladı.

Birincisi, Kyle'ı sevdiği, ondan etkilendiği ve bu çekiciliğin karşılıklı olduğu görünüyordu. İkincisi, Kyle'ın seks konusunda çok basit bir ilişkisi olduğu ve Eric'e seks yapmayı teklif ettiği görünüyordu. Üçüncüsü, Eric bir erkekle seks yapmaktan çekiniyordu. Aslında, herhangi biriyle seks yapmaktan çekiniyordu. Ergenlik çağından beri sadece Holly ile birlikte olmuştu ve son birkaç yılda da çok sık birlikte olmamışlardı. Dördüncü gerçek ise, bir yabancıyla birlikte olmayı gerçekten hayal edememesiydi. Bu ona hiç çekici gelmiyordu. Aslında, onu biraz tiksindiriyordu.

Beşinci gerçek: Kyle ile seks yapma fikri onu hiç de tiksindirmiyordu.

Eric eve giderken tüm bu gerçekleri kafasında sıraladı. Her birini inceledi, kartlar gibi karıştırdı ve net bir eylem planı ortaya çıkmasını umdu. Takılıp kaldığı nokta, Kyle ile seks yapmak istemesinin ne anlama geldiğinden emin olmamasıydı. Bunun basit bir
basit bir mantık problemi olduğunu biliyordu: Eric Bennett sadece hisleri olan kişilerle seks yapmaktan hoşlanıyordu. Eric Bennett Kyle ile seks yapmak istiyordu. Dolayısıyla...

Ve işte bu yüzden Kyle ile seks yapamazdı. Yapabilmedikçe
tabii.

Lanet olsun.

Eric eve geldiğinde, doğruca odasına koştu ve yatağına yığıldı. Yatağı çok yumuşak ve harikaydı.

Ve yalnızdı.

Sonunda, tekrar hareket etmek istediğinde, kıyafetlerini çıkardı ve battaniyenin altına girdi. Gözlerini kapattığında, dün gece Kyle'ı öptüğü anın her ayrıntısını hatırladı. Kyle'ın dilinin sıcaklığı ve Eric'in çenesine dokunduğu parmaklarının serinliği. Eric açgözlülükle daha fazlasını istemek için eğildiğinde, Kyle'ın tatlı gülümsemesi.

Eric kızardı. Kyle da o öpücüğü onun kadar düşünüyor muydu? Muhtemelen hayır.

Cildi her yerinde sıcak hissediyordu ve battaniyeleri tekmeledi. Normalde mastürbasyon yapmak onun için günlük bir olay değildi, ama eli penisine uzandı ve her zamanki hızlı, sert pompalama rutinine başladı. Her zamanki gibi çabucak boşaldı ve eliyle boşalmasını yakaladı.

Birkaç dakika sonra banyoda yıkanırken, seksin sadece halletmeye çalıştığı bir şey olmaması nasıl olurdu diye merak etti. Cinsel tatmin, masaj yaptırmak veya esneme gibi vücuduna sağladığı bir bakımdan ibaret olmamalıydı. Hiçbir zaman
yatağa meraklı biri olmamıştı ve mastürbasyon seanslarını kasıtlı olarak uzatmamıştı. Orgazm olmaya ve vücudunun gerginliğin boşalmasına verdiği tepkiye odaklanmıştı.

Kyle'ın ona iyi seksin nasıl bir şey olduğunu tam olarak öğretebileceğinden hiç şüphesi yoktu. Son zamanlarda, Kyle'ın onu tahrik edip yavaşça orgazma ulaştırdığı ayrıntılı fantezilerle hayal gücü onu şok ediyordu. O sabah kahvaltı hazırlarken, o kadar canlı bir hayal kurmuştu ki, neredeyse Kyle'ın okşamalarını hissedebiliyordu. Ve bu, dün geceki öpücüğün anıları onu duşta mastürbasyon yapmaya zorladıktan sonraydı. Kendini okşarken Kyle'ın hafif, şakacı sesiyle müstehcen, baştan çıkarıcı sözler söylediğini hayal etmiş, sonra Eric'in boşalması duşun koyu renkli fayanslarına sıçradığında Kyle'ın adını haykırmıştı.

Bunun gerçek olmasını istiyordu. Her şeyin. Kyle'ın bir erkekle yakınlaşmaktan duyduğu endişeyi ortadan kaldırmasını ve Kyle'ın çabalarını ödüllendirmek istiyordu. Bir erkeği memnun etmekte *iyi* olmak istiyordu. Kyle'ı memnun etmekte.

Ve bunu düşünmeyi bırakmak istiyordu. Kendini kontrol edemiyordu ve bu duygudan nefret ediyordu. Belki de bunu ortadan kaldırmanın tek yolu... düşüncelerini, onlar hakkında bir şeyler yaparak çözebileceğini düşündü. Kyle'ın ona sunduğu şey bir ilişki ya da flört değildi. Bu, bir rehberlik ve sabırdı ve Eric'in tam da ihtiyacı olan şey olabilirdi.

Keşke bu konuyu konuşabileceği başka biri olsaydı. Nadiren bir konuda ikinci bir görüş alırdı, ama bu özel konuda biraz tavsiyeye ihtiyacı vardı.

Scott, elbette, en bariz seçimdi. Scott, seks hakkında konuşan biri değildi, hatta bu konunun açılmasıyla kızarır ve kekelerdi, ama gerçek kendini bulmak için cesaretini toplamayı çok iyi bilirdi. Bunun Eric için ne kadar önemli olacağını biliyordu.

Ve Eric'in en iyi arkadaşına açılmasının zamanı çoktan gelmişti.

* * *

Dört gün sonra, Eric Scott'ın otel odasının kapısını çaldı. Scott'ın biriyle konuştuğunu duydu ve gitmeyi düşündü, ama geri çekilemeden kapı açıldı.

. Scott onu görünce gülümsedi, sonra telefonu kulağına tutmadığı eliyle kapıyı ardına kadar açtı.

"Benny arıyor," dedi Scott telefonuna, Eric yanından geçip odaya girerken. Sonra Eric'e, "Kip selam söylüyor," dedi.

"Selam, Kip."

En azından telefon seksi yapmıyorlardı. Carter bir keresinde Scott'a şaka yapmak için odasının anahtarını çalmıştı. Scott'ın dışarıda olduğunu düşünerek kapıyı açtığında, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Carter bu hikayeyi her anlattığında, yüzünde dehşet dolu bir ifade belirirdi.

Scott, üç kez "seni *seviyorum*" dedikten sonra telefonu kapattı, sonra Eric'e döndü, gözleri parlıyordu ve yanakları pembeye dönmüştü. Gerçekten de absürt derecede yakışıklıydı.

"Ne oldu?" diye sordu Scott.

Eric yatağa oturduğunda Scott'ın ifadesi ciddileşti. Bir masa sandalyesini yanına çekti ve ona dönerek oturdu. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. İyi. Sadece, şey... sana söylemek istediğim bir şey var."

Scott kaşlarını çattı. "Tamam. Dinliyorum."

Eric nefes aldı. Bu onun anıydı. Açıkça eşcinsel olan en iyi arkadaşına biseksüel olduğunu açıklamak zor olmamalıydı, ama... Şey...

"Sadece sana söylemek istedim..." Eric içini çekti ve başını salladı. "Bu büyük bir mesele bile değil. Neden böyle davranıyorum bilmiyorum..."

"Eric." Scott, elini Eric'in bileğine koydu. Eric'i neredeyse hiç ilk adıyla çağırmazdı. Başka bir şey söylemedi, sadece Eric'in konuşmaya hazır olmasını sakin bir şekilde bekledi.

Eric, Scott'ın kendisine açıldığında hatırladı. Bu, tıpkı bu otel odası gibi bir odadaydı, ama Carter ve eski takım arkadaşları Greg Huff da oradaydı. Eric bu sefer Carter'ı davet etmeyi düşünmüştü, ama bunun Eric'in arkadaşlarına açılmasından çok, özellikle Scott'tan tavsiye almaya yönelik bir şey olduğuna karar verdi. Carter'a yakında söyleyecekti.

Scott o zaman bu sözleri nasıl söylemeyi başarmıştı? Eric, sözlerin boğazında takılıp kalmış, kalın ve çıkması imkansız gibi hissediyordu. Yavaşça nefes aldı, sözleri gevşetmek için boğazını çalkaladı ve "Ben... heteroseksüel değilim" dedi.

Scott'ın kaşları havaya kalktı. "Eşcinsel misin?"

"Hayır. Sanırım biseksüelim. Her zaman öyle olduğumu düşünmüşümdür."

"Hep mi?" Scott şaşkın görünüyordu ve Eric onu suçlamadı. Eric bunca zamandır biseksüel olduğunu biliyorsa, neden bu kadar uzun süre bekleyip

Scott'a söylemek için bu kadar uzun süre beklemişti? Neden Scott'ın o duvarı tek başına yıkmasına izin vermişti?

"*Biliyordum*," dedi Eric dikkatlice, "ama bunu kabul etmedim. Her zaman *biliyordum.*"

Scott ellerini birleştirdi ve yere baktı. Eric kendini berbat hissediyordu. Çok korkak davranmıştı.

Sonra Scott başını kaldırdı. Gözleri parlıyordu ve gülümsüyordu. Bu kafa karıştırıcıydı.

"Scott?"

"Tanrım, Benny. Buraya gel." Scott ayağa kalktı ve kollarını açtı. Eric, hala şaşkın bir halde, ayağa kalktı ve kollarının arasına girdi. Scott onu sıkıca kucakladı, Eric de karşılık vermeye çalıştı ama kolları çoğunlukla yanlarına yapışık kalmıştı. Sevgisini göstermek için parmak uçlarıyla Scott'ın belinin yanlarına hafifçe vurdu.

Scott geri çekildiğinde, yüzü ışıl ışıl parlıyordu ve gözleri hala yaşlıydı. "Bana söylediğin için teşekkür ederim."

"Sadece... bunu söylemem gerekiyordu, anlıyor musun?"

"Oh, inan bana, biliyorum." Scott elini yüzüne sürdü. "Başka kimseye söyledin mi? Bekle." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Biriyle mi *görüşüyorsun?* biriyle mi çıkıyorsun?"

"Hayır," dedi Eric çabucak. "Yani, evet. Bir kişiye daha söyledim. Ama hayır. Onunla çıktığım için değil. Ya da başka biriyle. Kimseyle çıkmıyorum."

Scott hayal kırıklığına uğramış göründü, sonra utangaç bir şekilde gülümsedi. "Üzgünüm. Biraz heyecanlandım. Yani başka birine söyledin mi?"

Eric yatağa geri oturdu. Nedense Scott'a Kyle'a sırrını açtığını söylemek, cinsel yönelimini açıklamaktan daha korkutucu geliyordu. Bunun yerine, "Sen ve Kip..." diye sordu. Nasıl ifade edeceğini bilemediği için durakladı. "Kip, senin ilk erkek arkadaşın mıydı..."

Tanrım, bu neden bu kadar zordu? İkisi de yetişkindi.

Ama Scott, tahmin edilebileceği gibi, Eric'in ne sorduğunu anladığında kızardı. "Hayır, şey. O benim ilk sevgilim değildi." Utangaç bir şekilde gülümsedi. "Keşke öyle olsaydı, ama ondan önce birkaç kısa süreli ilişkim olmuştu. Neden sordun?"

Eric parmağıyla otel yorganının üzerinde iz bıraktı. "Bunu denemek istediğimi düşünüyordum. Bir erkekle birlikte olmak demek istiyorum." Scott'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve Eric bunun nasıl yanlış anlaşılabileceğini aniden fark etti. "Seninle değil!
Bu yüzden burada değilim."

Scott titrek bir kahkaha attı. "Oh. İyi. Tanrım, bir an için çok gerildim."

Eric başını salladı. "Başka biriyle, söz veriyorum." "Belki de zaten açıldığın kişi ile?"

Eric bakışlarını kaçırdı, Scott'ın bunu *evet olarak* yorumlayacağını çok geç fark etti. Scott'a sadece biseksüel olduğunu söylemeyi ve belki erkeklerle çıkmakla ilgili bazı belirsiz sorular sormayı planlamıştı. Ama şimdi, Scott ona umutla gülümserken, Eric en azından bunun bir kısmını en iyi arkadaşıyla paylaşmak istediğine karar verdi. "Kulağa tuhaf gelecek, ama aslında Kyle'a söyledim."

"Kyle mı? Seninle arkadaş olmanı istediğimiz Kyle mı?" "Evet."

"Seninle çok iyi anlaşacağını *söylediğim* Kyle mı?" "Aynı kişi. Tebrikler."

Scott yumruğunu havaya kaldırdı ve Eric gülümsememek için dudağını ısırdı.

"Siz ikiniz, yani... Yani, siz, şey..." Scott kekeledi. "Biz *arkadaşız*. O benim yarı yaşımda."

"*Yarı* yaşında değil ki, lanet olsun. Ama evet, genç." "Benim için çok genç," dedi Eric. Yeterince tekrarlarsa, belki de... beyin dinlemeye başlayacaktı. "Ama o bu konuda bana yardımcı oluyor." Scott düşünceli bir ifadeyle, "O bu konuda iyidir. Son iki yıl Kip için kolay geçmedi ve Kyle ona iyi bir arkadaş oldu."

"Kolay geçmedi mi?" diye sordu Eric. Onun bildiği kadarıyla, Kip beyaz atlı prensini bulmuş ve onunla gün batımına doğru yol alacaktı.

"Birdenbire ilgi odağı oldu. Benimle mutlu olduğunu biliyorum, ama geri kalanı kolay olmadı. Arkadaşlarını kaybetti ve çok tanınmış bir çiftin bir parçası olmakla başa çıkmak zorunda kaldı. Tonlarca destek alıyoruz ve bu harika, ama aynı zamanda... diğer şeyleri de alıyoruz."

Eric bunu elbette biliyordu. İnternetteki makalelerin sonuna yazılan yorumları görmüş, takımın deplasman maçlarında kalabalığın bağırdığı cahilce sözleri duymuştu. Hatta, New York'taki ev maçlarında bile, onlara hayran demek istemediği insanların bağırmalarını duymuştu. Bu onu her zaman öfkelendirirdi. Garip bir şekilde, şimdi fark etti ki, bu hakaretleri duyduğunda sadece Scott adına öfkelenmişti. Asla kendisi için değil.

"Özür dilerim," dedi şimdi.

Scott elini salladı. "Hayatım boyunca *onların* ne düşündüğünü merak ettim. düşündüklerini merak ederek geçirdim. Artık bıktım."

Eric buna gülümsedi.

"Yani," dedi Scott. "Dışarı çıkmaya başladın mı? Biriyle çıkıyor musun?" "Yani, henüz değil. Ama istiyorum."

"Erkeklerle, ha?"

"Belki. Sanırım merak ediyorum." Eric alaycı bir şekilde güldü. "Bu çok klişe geliyor." "Heyecan verici, hepsi bu! Bir ara bizimle dışarı çıkmalısın. Haftaya bir kulüpte yardım ettiğimiz bir bağış etkinliği var. Bir drag gösterisi, Noel temalı bir şey ve tabii ki sonrasında dans da olacak. Gösterinin bir kısmında sahnede olacağım, en azından drag queenler tarafından alay edilme halimi izleyebilirsin.

"Bu çok cazip." Aslında kulağa ideal geliyordu. Eric sadece arkadaşını desteklemek için orada olacağı için baskı hissetmeyecekti. Ve dans başlamadan önce ayrılabilirdi. Belki de bu, Kyle'ın önerdiği gece dışarı çıkma olabilirdi. Kyle orada olursa hoşuna giderdi. Destek olması için.

"Cidden," dedi Scott, Eric'in karşısındaki sandalyeye otururken nazikçe, "orada olman harika olur. Kyle'ın sana gerçek, şey, flört konusunda tavsiyelerde bulunmasına sevindim. Dürüst olmak gerekirse, ben o konularda berbatım."

"O çok hevesli," dedi Eric. Gülümsemeyi bastırmak için yanağını ısırdı. Kyle'ın kendisiyle seks yapmayı teklif ettiğini ele vereceğinden emindi.

Scott gülümsedi. "Bunca zamandır eşcinsel bir takım arkadaşım olduğuna inanamıyorum!"

Bu sözler neşeyle söylenmişti, ama Eric suçluluk duygusunun tekrar içini kaplamasını engelleyemedi. "Sana daha önce söylemediğim ve sen açıldığında ben de açılmaya cesaret edemediğim için özür dilerim. Senin yanında durmalıydım."

"Yanımdaydın," dedi Scott basitçe. "Sana açıldığım andan itibaren beni destekledin. Ve ben bunu kamuoyuna açıkladıktan sonra da her zaman yanımda oldun: LGBTQ etkinliklerine gittin, benimle Kingfisher'a gittin. Barlara gitmekten ne kadar nefret ettiğini bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Bu, Eric'i gülümsetti. "Kingfisher'ı seviyorum."

"Ben de. Takım arkadaşlarımın bana orada eşlik etmesi her zaman güzel. *Rozanov'un* orada olması bile güzeldi."

"Rozanov neden oradaydı ki? Asla anlayamadım." "Oh, bana hayır işleri hakkında konuşmak istedi. Bilirsin, Shane Hollander ile

"Hala bunun gerçek olduğuna inanamıyorum, ama evet."

"Hala bunun gerçek olduğuna inanamıyorum, ama evet."

"Yaz hokey kampları var ve bana birinde koçluk yapıp yapmayacağımı sordu." Scott güldü. "Bana bunu sormak onu çok zorladı."

"Neden sen? Yani, birinin seni hokey kampında koç olarak görmek istemesini anlayabiliyorum, ama *Rozanov* neden seni orada görmek istesin ki?"

"Tam olarak emin değilim. Ama kampların kapsayıcı olduğunu söyledi. Aslında *"güvenli alan*" kelimesini kullandı, bu beni neredeyse sandalyemden düşürecekti. Bu terimi kullanan kaç tane hokey oyuncusu tanıyorsunuz?"

"Alaycı bir şekilde değil mi? Çok az."

"Doğru. Yani personelinin çeşitlilik içermesini istiyorlar. Ryan Price de yardım ediyor, yani tek eşcinsel ben olmayacağım."

"Onun eşcinsel olduğunu sürekli unutuyorum."

"Harika bir erkek arkadaşı olduğunu duydum. Müzisyenmiş. Onun adına sevindim." "Bunu duymak güzel."

Her neyse, Rozanov'a yardım etmek istediğimi söyledim, ama bu yaz düğün ve balayı ile meşgul olacağım, ayrıca zaten başka yükümlülüklerim de var.

"Belki gelecek yıl."

"Ben de öyle dedim. Kip'in Montreal'de bir iki hafta geçirmekten keyif alacağına eminim.

Kamplardan biri orada."

"İyi bir hayır işi gibi görünüyor," dedi Eric. "Montreal'deki bir gençlik evinin büyük çaplı yenilenmesi için gerekli fonu sağladıklarını okudum."

"Etkileyici," diye onayladı Scott. "Kendi hayır kurumumu kurmayı düşünüyordum, ama belki de Rozanov ve Hollander ile güçlerimizi birleştirmek için konuşmalıyım."

Rozanov ve Hollander. İki rakibin isimleri yan yana hala tuhaf geliyordu. "Rozanov'un bu kadar büyük bir kalbi olduğunu kim bilebilirdi?" dedi Eric.

Scott gülümsedi. "Bir önsezim vardı. Bence o gizlice çok yufka yürekli biri olabilir." "Bunu çok iyi saklıyor."

"Kesinlikle öyle. Neyse, neden Ilya Rozanov'dan bahsediyoruz? Senin hakkında konuşmayı tercih ederim."

Eric elini kaldırdı. "Hayır, teşekkürler. Söylemem gereken her şeyi söyledim."

Scott komodinin üzerindeki saate baktı. "Sanırım geç oldu. Yarın gece Toronto maçında en iyi formumda olmazsam yazıklar olsun bana."

"Evet. Ama beni dinlediğin için teşekkürler." Eric homurdandı. "Şok olduysan özür dilerim."

"Dalga mı geçiyorsun? Çok heyecanlandım." Scott onu kendine özgü kucaklamalarından birine çekti. "Sırrın bende güvende. Söz veriyorum."

Eric omzuna yaslanarak iç geçirdi. Emekli olduktan sonra bu kucaklamaları özleyecekti. "Biliyorum. Ama bunun bir sır olması gerektiğini bilmiyorum. İnsanlar öğrenirse, öğrenirler. Ama ben bunu büyük bir kamuoyu açıklamasıyla duyurmayacağım."

"Haklısın."

Ayrıldılar ve Eric elini saçlarının arasından geçirdi, Scott'tan bir ricada daha bulunması gerekiyordu ama nasıl söyleyeceğinden emin değildi. "Hey, şey, Kip'e söylemesen olur mu? Kyle hakkında yani. Aslında söyleyecek bir şey yok ama yine de."

Scott dudaklarını fermuarla kapattı. "Tek kelime bile etmeyeceğim. Ama Benny?"

"Evet?"

"Ne olursa olsun, bence o sana iyi gelir. Sadece... Scott gergin bir şekilde ensesini ovuşturdu. "Öğretim için. Ya da her neyse."

Eric yanaklarının kızardığını hissetti. "Anladım."

Scott, Eric'in omzunu sıktı ve "Seninle gurur duyuyorum, Benny" dedi.

"Teşekkürler."

Eric, Scott'ın odasından bir milyon pound daha hafif hissederek çıktı.

Onikinci Bölüm

Eric, Dallas Kent'ten nefret ettiği için Toronto'ya karşı oynamayı çok seviyordu.

Toronto'nun yıldız forveti çok yetenekliydi, ama Eric'in tanıdığı en büyük pisliklerden biriydi. Ilya Rozanov gibi iğrençti, ama hiçbir çekiciliği yoktu. Çünkü Rozanov'un ne kadar kötü bir çocuk olduğu hakkında çok konuşulsa da, Eric'in bildiği kadarıyla, buz pistinde veya dışında asla küfürlü konuşmamış, Twitter'da cinsiyetçi veya homofobik şakalar paylaşmamıştı. Rozanov kadınların sevgilisi olarak biliniyordu, ama kadınlara her zaman saygılı davranıyor ve onlardan saygılı davranıyordu.

Temelde Dallas Kent'in tam tersiydi.

Eric'in gurur duyacağı birçok kariyer başarısı vardı, ama onun gizli en sevdiği şey, Kent'in kendisine hiç gol atmasına izin vermemiş olmasıydı. Bir kez bile. Ve bu gece de durum değişmeyecekti.

Eric, Kent'in bu gece geçen sezondan biraz daha sessiz olduğunu fark etti. Muhtemelen artık koruyucusu olmadığı içindi — Ryan Price geçen sezonun ortasında hokeyi bırakmıştı. Açıkçası Eric onu suçlayamazdı; Dallas Kent'i korumak için yaşamak yerine zehir içmeyi tercih ederdi.

Kent bu gece daha sessiz olmasının bir başka nedeni de, Scott Hunter'ın takımında hakaretlerin işe yaramayacağını biliyor olmasıydı. Eğer homofobik bir şey söylemeye cesaret ederse, New York Admirals'ın tüm kadrosu üzerine çullanırdı. Scott'ın cinsel yönelimini açıklamasından bu yana takım için yol tamamen pürüzsüz geçmemişti — birkaç oyuncu Scott'ın kamuoyuna yaptığı açıklamadan dolayı hazırlıksız yakalanmış ve rahatsız hissetmişti — ama şimdi, iki yıldan fazla bir süre sonra, takımda kaptanını savunmayacak tek bir kişi bile yoktu.

Eric, Kent'in buz üzerinde Scott'a attığı bakışları kaçırmadı. Alaycı bakışlar. Kent pisliğin tekiydi.

Ve muhtemelen gökkuşağı bayraklarını da pek sevmiyordu.

Scott'ın cinsel yönelimini açıklamasından bu yana, Admirals'ın oynadığı her stadyumda seyirciler arasında en az birkaç gökkuşağı bayrağı oluyordu. Bazen Scott'a teşekkür eden ya da ona evlenme teklif eden ev yapımı pankartlar. Bayraklar Scott için olabilir, ama Eric de onlardan cesaret aldı. Hayranlar özellikle ona destek verdiklerini bilmeseler de, destek gördüğünü hissetmek güzeldi.

Kaç tane oyuncu daha gizlice böyle hissediyordu acaba? Belki de homofobik Dallas Kent'in talihsiz takım arkadaşlarından bazıları. Ryan Price'ın eşcinsel olduğunu ve Kent'i *korumakla* görevli olduğunu tekrar hatırladı. Kent nasıl hala hayattaydı?

Eric, pislik Kent'in yüzleşmeyi beklerken gözlerini kısarak ona baktı. "Şu adamı görüyor musun? Bu gece bizden hiçbir şey kaçırmayacak, tamam mı?" Golcüleri sessizdi, ama Eric onların emirlerini anladıklarından emindi.

Neyse ki Scott yüzleşmeyi kazandı ve puck hızla buzun diğer ucuna taşındı. Eric dik durdu ve son birkaç gündür gergin olan omuzlarını salladı.

"Carter'a pas ver, orada tek başına duruyor," diye mırıldandı Eric. Ama Scott şutu çekti ve top sektirildi, şimdi Kent puck ile Eric'e doğru koşuyordu. "Tamam, çocuklar. Söylediklerimi unutmayın. O bize karşı hiçbir şey yapamaz
."

Matti Kent'i yakaladı, bu yüzden Kent puck'ı Eric'in gizlice "Dallas Kent-light" olarak gördüğü takım arkadaşı Troy Barrett'a geri attı. Barrett neredeyse aynı derecede yetenekli ve iğrençti. En azından Eric öyle olduğunu varsayıyordu, çünkü Barrett'ın Kent ile yakın olduğu biliniyordu ve Eric, Kent ile arkadaş olabilmek için de boktan bir insan olmak gerektiğini düşünüyordu.

Bu yüzden Troy Barrett'ın da ona gol atmasına izin verilmedi.

Barrett, Toronto forvetlerinin yeniden toplanabilmesi için puck ile mavi çizgiye geri dönmek zorunda kaldı.

"Aucoin'e dikkat et!" diye bağırdı Eric, çünkü Toronto'nun süperstar olmayan tek forveti tamamen boş kalmıştı. "Üzerine git!"

Matti onu duydu ve onu korumak için harekete geçti, ancak Barrett puck'ı Aucoin'e ulaştırdı. Eric ağın köşesine gitti ve bekledi. Sabırlı olması, rakibini bekleyip ilk hamleyi yapmaya zorlamada mükemmel olmasıyla tanınıyordu. Şimdi de bunu yaptı ve Aucoin'in bakışıyla ödüllendirildi; bu bakış Eric'e tam olarak nereye şut atmayı planladığını gösterdi. Aucoin, Ilya Rozanov, Shane Hollander veya Dallas Kent gibi daha zeki bir oyuncu olsaydı, Eric onun bakışındaki bu değişimin blöf olup olmadığını anlamak zorunda kalırdı. Ancak Aucoin daha öngörülebilirdi ve Eric'in beklediği yere, yani eldiven tarafının üst kısmına şut attı. Kolay bir kurtarış.

Eric puck'ı yakaladıktan hemen sonra Kent ona çarptı ve Eric'i geriye doğru itti, böylece omuzları ağın çapraz çubuğuna çarptı. Çok

Acıdı.

Eric onu sertçe geri itti. "Gerçekten çok hoş, pislik herif."

Matti ve Scott da oradaydılar. "Onu bırak lan!" diye bağırdı Scott, Kent'i tutarak.

Kent onu itti, sonra da itti, "Bana dokunma, Hunter." Scott sanki çürümüş bir et yığınıymış gibi tiksinmiş bir yüz ifadesi takındı ve Scott'ın elini itmeye çalıştı. Scott sıkıca tuttu ve onu kendine doğru çekti. Kent, Scott onu öpecekmiş gibi dehşete kapılmış bir ifadeyle baktı.

"Bırak beni, seni..." Kent tam zamanında kendini durdurdu.

"Sen ne?" Scott yüzüne bağırdı. "Sen *ne*? Lanet cümleni bitir."

"Tamam, bu kadar yeter." Hakemlerden biri onları ayırmak için geldi. "Hemen yedek kulübesine gidin, yoksa ikiniz de ceza alırsınız."

"Cümleni bitir!" Scott, hakemin omzunun üzerinden Kent'in uzaklaşan sırtına doğru tekrar bağırdı.

"Hey." Eric eldivenini çıkardı ve elini Scott'ın koluna koydu. "Onu unut."

Scott çoğu zaman çok tatlı biriydi, ama biri onu yeterince kızdırırsa buz üzerinde şiddetli olabilirdi. Boyu 1,80'den fazla ve kaslı iri bir adamdı, bu yüzden istediğinde çok fazla zarar verebilirdi.

"O lanet herifi nefret ediyorum," dedi Scott. Sesi artık daha sakindi, bu yüzden hakem onu serbest bıraktı.

"Hepimiz ondan nefret ediyoruz," dedi Eric.

"Yorum yok," diye mırıldandı hakem ve uzaklaştı.

Eric, Troy Barrett'ın birkaç metre uzakta durup onları izlediğini fark etti. Hiç de tehditkar görünmüyordu. Aslında
utangaç mı görünüyordu? Kesinlikle rahatsızdı.

Eric maskesini kaldırdı ve ona sorgulayan bir bakış attı. Troy ağzını açtı, kapattı ve sonra kayarak uzaklaştı.

Toronto tuhaf tiplerden oluşan bir takımdı.

Eric biraz su içti ve hemen önünde gerçekleşecek olan yüzleşmeye hazırlandı. "İşte bu yüzden," dedi kale direklerine, "Kent'in bize gol atmasına izin vermiyoruz."

Kent'in homofobik bir pislik olması çok kötüydü, çünkü Toronto'da büyük ve canlı bir queer topluluğu vardı. Yıldız hokey oyuncularının daha iyi bir rol model olması iyi olurdu.

Kyle, Eric'e Toronto'dayken dışarı çıkmasını önermişti. Birçok gey bardan birine gidip, Kyle'ın deyimiyle, onu sıcak tutacak seksi bir Kanadalı sevgili bulmasını önermişti. Eric kesinlikle bunu yapmayacaktı ve Kyle'ın bu gece New York'ta kendine yatak ısıtıcısı aradığı olasılığını düşünmemeye çalıştı. Eric, kafasında öpüşmelerini tekrar tekrar canlandırmayı tercih ediyordu. Ve Kyle'ın daha fazlasını yapma teklifini hayal ediyordu.

Daha fazlasını. Bunun iyi bir fikir olması imkansızdı.

Aynı şekilde iyi bir fikir olmayan bir başka şey de, hokey maçı sırasında Kyle ile seks yapmayı hayal etmekti.

Oyun diğer uçta devam ediyordu, ama Toronto şimdi Eric'e doğru puck ile geri dönüyordu.

"Başlıyoruz, beyler," dedi Eric takım arkadaşlarına. "Ben işimi yapacağım, siz de kendinizinkini yapın."

Şut beklenmedik bir açıdan geldi. Eric, sağ tarafından gelen alçak bir şutu engellemek için pozisyon almıştı, ancak son anda pas atıldı. Eric kayarak şutu durdurmaya çalıştı, ancak şut yüksekti ve blokörünün üzerinden geçti.

Ping!

Bu ses, bu muhteşem ses, Eric'in tüm evrende en sevdiği sesti. Puck'ın direğe çarpıp ağdan uzaklaşmasının çıkardığı net ses, bir kaleci için meleklerin korosu gibiydi. Eric yaşlılığa ulaşırsa, öldüğünde ölüm döşeğinin yanında bu sesin sürekli çalmasını istiyordu.

Ping sesinin ardından Toronto seyircisinin hayal kırıklığına uğramış inlemesi de oldukça mükemmel bir sesdi.

"Teşekkürler dostum," dedi Eric, oyun kendi sahasından uzaklaştığında. Direğe sevgiyle bir şaplak attı.

Tamam. Odaklan, Eric. İkinci kez direklerin onu kurtaracağına güvenemezdi, bu yüzden kafasını boşaltması gerekiyordu.

Bu maçı kazan, dedi kendine*, sonra otel odana döndüğünde Kyle'ı istediğin kadar düşünebilirsin*.

Bu kadar acınası bir şeyi motivasyon olarak kullanmaktan hoşlanmıyordu, ama işe yaradı. Toronto bir daha gol atamadı ve New York maçı kazandı.

* * *

Kyle: Senin için birini buldum.

Eric, telefon ekranındaki mesaja gözlerini kısarak baktı. Normalde bu saatte, özellikle de maçtan sonra uyuyor olurdu, ama bu gece huzursuzdu. Kyle'ın şu anda işte olup olmadığını merak etti. Onu mesaj atmaya neyin ittiğini merak etti.

Oh. Doğru. Birini bulmuş. Yani, Eric'in Kyle dışında çıkabileceği birini. Eric, bu düşünceyle midesinin sıkıştığını görmezden geldi.

Eric: Kim?

Kyle: Henüz adını bilmiyorum. Ama sana çok uygun biri.

Eric karanlık otel odasında güldü ve dirseğine yaslanabilmek için kendini biraz yukarı çekti.

Eric: Harika. Alaycı tavrının açıkça anlaşılmasını umdu.

Kyle: Kesinlikle otuzlu yaşlarında, çok yakışıklı ve vejeteryan olduğunu söylediğini duydum.

Tabii. Çünkü beslenme tercihleri Eric'in en çok ilgisini çeken şeydi.

Eric: O bir müşteri mi?

Kyle: Evet. Sanırım bu akşam bir randevusu vardı ama iyi gitmedi. Şimdi tek başına oturuyor.

Eric: Bir müşteri randevudayken onu gözetliyor muydun?

Kyle: Ben sadece içkileri getiriyorum! Duyduklarımı kontrol edemem!

Uzun bir sessizlik oldu, sonra Kyle şöyle yazdı: Onun fotoğrafını da çektim.

Eric inledi. Biseksüel bir erkek olarak avlanmaya başladığının ilk haftasıydı ve bu iş şimdiden kontrolden çıkmaya başlamıştı.

Eric: Bu çok ürkütücü.

Kyle cevap vermedi. Eric iç geçirdi ve "Gönder" yazdı.

Birkaç saniye sonra Eric, masada oturan, profilden çekilmiş, biraz bulanık ve karanlık bir fotoğrafı inceliyordu. Kesin olarak söylemek zordu, ama yakışıklı birine benziyordu. Düzenli, kahverengi saçları, güzel kıyafetleri vardı ve evet, Eric'in yaşına oldukça yakın görünüyordu.

Eric: Çalışman gerekmiyor mu?

Kyle: Moladayım!

Oh. Eric, Kyle'ın molasını onunla konuşarak geçirdiğine ve akşamını Eric'e bir randevu bulmaya çalışarak geçirdiğine dokunulmazdı.

Eric: Gerçekten hoş görünüyor.

Kyle: Keşke şehirde olsaydın. O boş sandalyeye oturup ona adını sorabilirdin.

Eric'in ensesi, bunu düşünmekle bile ısındı.

Eric: Peki sonra ne diyeceğim?

Kyle: Normal şeyler mi?

Eric, flört etmek söz konusu olduğunda normal şeyler ne demek olduğunu hiç bilmiyordu.

Kyle: Hadi pratik yapalım. Ben o olacağım. Sen sen ol.

Eric: Buna gerek yok.

Kyle: Yani pratik yapmana gerek yok mu?

Eric yüzünü buruşturdu. Kesinlikle pratik yapması gerekiyordu. İçini çekip şöyle yazdı:

Tamam. Oturup "Merhaba, ben Eric" diyorum.

Kyle: İyi bir başlangıç. Tamam. Elini sıkıyorum ve "Ben Neil. Tanıştığımıza memnun oldum, Eric" diyorum.

Eric: Neil mi? Gerçekten mi?

Kyle: Evet. Neden benim adımla dalga geçiyorsun, pislik herif?

Eric güldü, sonra yazdı: Üzgünüm Neil. Çok güzel bir isim.

Kyle: Adımı büyükbabamdan aldım.

Vay canına. Kyle bu karakteri derinlemesine inceliyordu.

Eric: Oh. Bu... güzel.

Kyle: Ay'a ayak basan ilk adamdı.

Eric başını yastığa geri attı ve yüksek sesle güldü. Kyle'ın bu küçük egzersizi çok ciddiye almadığı için rahatlamıştı.

Eric: Vay canına. Bu harika.

Kyle: NEYSE. Ne iş yapıyorsun, Eric? Nedense tanıdık geliyorsun.

Eric: New York Admirals takımında hokey oynuyorum.

Kyle: Vay canına! Scott Hunter'ı tanıyor musun?

Eric: Maalesef tanıyorum.

Kyle: O çok yakışıklı.

Eric: Evet. Harika biridir. Ve nişanlı.

Bu, Eric'in flört etmeyi öğrenmesine yardımcı olması gerekiyorsa, işe yaramıyordu. Kontrolü ele almaya karar verdi.

Eric: Yalnız mı geldin?

Kyle: Artık değil. Bunu göz kırpan yüz emojisiyle vurguladı.

Eric ne söyleyeceğini bilemiyordu. Hayali biriyle flört etmek zordu. Belki de hayali kişiyi kafasında Kyle olarak adlandırırsa...

Eric: Gözlerin çok güzel. Hey, Alex denen adamın sözlerini çalmanın bir sakıncası yoktu. Ayrıca Kyle'ın gözleri *gerçekten* çok güzeldi.

Kyle: Eminim bunu tüm erkeklere söylüyorsundur.

Eric: Hayır, söylemiyorum.

Kyle: Ben de senin gözlerini seviyorum. Ve şu anda bana bakışını.

Eric şu anda kimseye bakmıyordu, ama yine de bakışlarını başka yöne çevirme ihtiyacı hissetti. "Bütün gece sana baktım" diye yazdı.

Kyle: Ben de sana bakıyordum. Beni fark etmeni umuyordum.

Eric: Öyle mi? Neden?

Kyle: Çünkü iyi öpüşen biri olabileceğini düşünüyorum. Bu teoriyi test etmek istiyorum.

Eric, cevabını düşünürken dalgın dalgın parmağını dudaklarına sürdü.

Eric: Sana bu konuda yardımcı olabilirim.

Bu hayali senaryoda, kendisi ile Neil arasında bir masa olacaktı. Öpüşmeye elverişli bir durum değildi. Kyle, "Ben sadece birkaç blok ötede yaşıyorum" yazdığında, masadan kalkmayı nazikçe önermenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

Oh. Tamam. İşte burada işler garipleşmeye başlıyordu.

işler garipleşmeye *başlamıştı*. Eric: Ben tek

gecelik ilişkilerle pek ilgilenmem.

Kyle'ın cevabı sonsuza kadar sürmüş gibi geldi.

Kyle: Sorun değil. Benimle ilgilenebileceğin bir şey var mı?

Eric: Sana bir içki daha ısmarlayabilir miyim? Belki biraz konuşabiliriz?

Kyle: Çok isterim.

Eric telefonuna gülümsedi ve "Neil"in gerçekten bu kadar rahat biri olup olmadığını merak etti. Ayrıca Kyle'ın bir rol mü oynadığını yoksa sadece kendisi mi olduğunu da merak etti. Bir erkek seks yapmak için acele etmek yerine bir içki daha içmeyi teklif etse, Kyle gerçekten böyle mi tepki verirdi?

Ama şimdi Eric ne yazacağını bilemiyordu. Bara gidip "Neil"e bir içki ısmarlamalı mıydı, yoksa konuşmaya devam mı etmeliydi? Bu çok garipti.

Eric: Peki sonra ne olacak? Kyle:

Bana mı soruyorsun, yoksa Neil'e

mi? Eric: Sana.

Kyle: Neil'e bir içki ısmarlarsın ve sonra zamanın nasıl geçtiğini fark etmezsin
konuşurken zamanın nasıl geçtiğini fark etmezsin. Her şey çok iyi gider. Onu kesinlikle tekrar görmek istersin.

Eric: Tamam. O zaman ona bir ara benimle akşam yemeğine çıkmasını teklif etmeli miyim?

Kyle: Deneyebilirsin.

Eric burnunu çekip şöyle yazdı: Seni tekrar görmek isterim. Bir ara akşam yemeğine çıkmak ister misin?

Kyle: Kesinlikle. Sana numaramı vereyim.

Aslında o kadar da zor olmamıştı. Eric kendini son iki satırı izlerken buldu ve Kyle'ı başarıyla randevuya davet etmiş gibi görünüyordu.

Kyle: Hala orada mısın?

Eric: Evet. Üzgünüm. Ne diyeceğimi bilemedim.

Kyle: Seks mesajlaşmada çok iyi olmalısın.

Eric güldü ve "Hiç denemedim bile" diye yazdı.

Kyle: Peki, eğer pratik yapmak istersen...

Pratik yap. Yine aynı teklif vardı.

Eric: Scott'a açıldım.

Kyle: Yaşasın! Nasıl gitti?

Eric: Harika. Tabii ki çok destekleyici davrandı.

Kyle: Tabii ki.

Eric kendini hazırladı. Günlerdir kafasına takılan konuyu gündeme getirme zamanı gelmişti.

Eric: Teklifini düşündüm.

Kyle: Öyle mi?

Eric: Çarşamba gecesi şehre döneceğim. Perşembe günü izinliyim.

Cevap beklerken nefesini tuttu.

Kyle: Öyle mi?

Eric: Akşam yemeğine gelir misin?

Kyle: Akşam yemeği mi, yoksa "akşam yemeği" mi?

Eric'in midesi kıpır kıpır oldu. Cesur davranıp ikincisini onaylamak istiyordu, ama hala hazır olduğundan emin değildi.

Eric: Akşam yemeğiyle başlayalım.

Kyle: Ve sonra hala açsak...

Eric dudağını ısırdı ve "Şehre döndüğümde sana mesaj atarım" yazdı.

İyi geceler.

Kyle öpücük emojisi gönderdi. Eric hiçbir şey göndermedi çünkü emojiler ona her zaman saçma gelmişti.

Yani Eric, Kyle ile olası bir randevuya çıkacaktı. Ya da daha doğrusu, olası bir platonik seks seansına. Ugh, bu çok iç karartıcı bir düşünceydi.

Belki Kyle ile seks yapacaktı. Muhtemelen *anal* seks, ki bu hem heyecan verici hem de korkutucuydu. Holly ile hiç yapmadığı bir şeydi bu — vermek ya da almak — ama kendi parmaklarıyla biraz
denemeler yapmıştı. Daha fazlasını istediğini anlayacak kadar. Eric, Scott'ın seks hakkında konuşabileceği türden bir arkadaş *olmasını* diledi
çünkü bir erkekle seks yapma konusundaki endişesini gidermesini sağlayacak birine ihtiyaç duyuyordu. Eric, Scott'ın seks konusundaki utangaçlığının yatak odasına da yansıdığını mı, yoksa gizlice bir seks tanrısı mı olduğunu merak etti.

Tamam. İşte bu, Eric'in bu planlanmış platonik seks seansına ihtiyacı olduğunun kanıtıydı. En iyi arkadaşının ve kaptanının cinsel kişiliğini kesinlikle düşünmemeliydi.

Düşüncelerini Kyle'a geri döndürdü, ki bu zor olmadı. Hayal gücü, Eric onun sikini ağzına alırken, Kyle'ın ona bakışını, gözlerinin kısılmasını ve pembe dudaklarının arzuyla parlayıp gevşemesini canlandırdı. Eric bunu hiç yapmamıştı, ama tanrım, yapmak istiyordu.

Her zamanki gibi hızlıca mastürbasyon yaptı ve bitirdikten sonra uyumaya çok daha hazır hissetti. Banyoda temizlendi ve yatağına döndüğünde
yatağa döndüğünde telefonunda yeni bir mesaj gördü.

Kyle: Adı Sebastian. Benim tahminimden çok farklıydı.

On Üçüncü Bölüm

Perşembe akşamı saat altı, Kyle sırt çantasıyla ve hem yemek hem de seks için ciddi bir iştahla Eric'in kapısında duruyordu.

Eric kapıyı açtığında absürt derecede yakışıklı görünüyordu. Beyaz gömleğinin yakası açıktı ve kolları sıyrılmıştı ve Kyle birdenbire yemek umurunda bile olmadı.

"Selam," dedi Eric, Kyle'ın girmesi için kenara çekilerek. "Geldiğin için teşekkürler." "Muhtemelen *Guy's Grocery Games* ya da başka bir şey izliyor olacaktım
böyle bir şey izleyecektim, davet ettiğin için teşekkürler." Eric'in yanından geçerek eve girerken Eric'in yanağına bir öpücük kondurdu.

Eric ceketini aldı ve Kyle'ın elindeki çantayı işaret etti. "Bu sefer ne getirdin?"

"Başka bir alkolsüz kokteyl için malzemeler."

Eric, bundan çok etkilenmiş gibi sıcak bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Çok düşüncelisin. Şarap var, istersen..."

"Hayır, gerek yok." Eric, Kyle'ı yatağa götürmek için ona güvenecek olursa, Kyle bu gece kesinlikle birazcık bile sarhoş olmayacaktı.

"Vejetaryen yemekleri sevmezseniz umarım sorun olmaz," dedi Eric, mutfağa çıkan merdivenleri tırmanırken.

"Tabii ki hayır." Kyle, Eric'in kıçını ve uyluklarını merdivenlerden yukarı çıkarken izlemekten de rahatsızlık duymuyordu. Kot pantolonla kaplı olsa bile, uylukları arabaları ezip geçecekmiş gibi görünüyordu.

"Aşçı sayılmam ama birkaç şey yapabilirim. Yumurta sever misin?"

"Bayılırım."

"Güzel. Shakshuka yaptım. Bu..."

"Domates sosunda pişirilmiş yumurta. Bayılırım!"

"Ben de. İyi bir ekmek aldım ve tavada pişirilmesi gerektiği için mutfaktaki adada yiyebileceğimizi düşündüm."

Kyle bu fikri çok sevdi. Eğlenceli ve samimi bir fikirdi. Mükemmel bir randevu yemeği.
Belki Eric, gösterdiği kadar yetenekli değildi.

Eric'i mutfağa kadar takip etti. Kabarcıklar çıkaran domates sosuyla dolu dökme demir tavadan başka, orada birinin yemek hazırladığını gösteren hiçbir iz yoktu. Onun dışında oda tertemizdi. Eric buzdolabına gitti

buzdolabına gidip bir karton yumurta çıkardı. Kyle içecekleri hazırlamaya karar verdi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Eric.

"Alkolsüz bir mojito olacak." Kyle havada bir demet taze nane salladı.

"Hiç mojito içmedim."

"Soda ve limonu çok sevdiğin için, hoşuna gidebileceğini düşündüm." Kyle dolaba gidip iki uzun bardak çıkardı. "Limon ve nane, biraz şurup veya şekerle karıştırılıp üzerine soda ekleniyor.
Normalde rom da eklenir, ama ben eksik tadı telafi etmek için baharatlı şurup yaptım."

"Etkileyici." Eric tavaya dördüncü yumurtayı kırdı. "Bana bu içeceklerin nasıl yapıldığını öğretmelisin."

"İstersen bunları yapmama yardım edebilirsin." Kyle nane sapından yaprakları koparmaya başladı. "Yani gerçekten hiç içki içmedin mi?"

"Hiç. Üniversitede bile içmedim."

"Beni ilgilendirmediğini biliyorum, ama bir nedeni var mı?"

"Kontrolü severim." Eric bir sap aldı ve Kyle ile birlikte yaprakları çıkarmaya başladı. "Zihnimi ve bedenimi kontrol altında tutmam gerekiyor. Ve bedenimi olabildiğince temiz tutmayı seviyorum."

"Hiç kendinizi serbest bırakma, o kontrolü gevşetme isteği
duymadınız mı?" "Sık sık değil. Ama duyduğumda, bunu
yapmanın başka yolları var."

Kyle bir yaprağı ikiye yırttı, parmakları birden beceriksizleşti. "Birkaç yol biliyorum."

Eric ona karanlık, içten içe yanan gözlerle baktı. Kyle onun bakışını karşıladı ve bu konuyu konuşmaktan rahatsız olmadığını belli etti. Ya da, neyse, sadece yapmaktan,
shakshuka'yı boş ver.

Eric yumurtaları kontrol etmeye gitti. "Birkaç dakika daha bekleyin, sanırım o zaman mükemmel olurlar."

"Gel, bana yardım et."

Kyle, Eric'e, yanında getirdiği bir çubukla nane yapraklarını bardakların dibine nazikçe ezmeyi gösterdi. Şurubu nasıl yaptığını ve kokteyllerde lezzet dengesinin önemini anlattı. Eric, dikkatle dinleyen ve sorular soran hevesli bir öğrenciydi. İşleri bittiğinde, Instagram'a layık iki uzun bardak alkolsüz mojito hazırdı.

"Barmen olmalısın," diye şaka yaptı Eric.

"*Keşke* işimde de böyle şeyler yapabilsem." Kyle iç geçirdi. "Bir gün." "Bir gün mü?"

Kyle, Harvard diploması ve etkileyici NHL kariyeri olan Eric'in buna nasıl tepki vereceğini tahmin edebiliyordu. "Sanırım yapmak istediğim şey bu. Barmenlik.
Misafirperverlik. Belki bir gün kendi barım olur."

Eric kaşlarını çattı. "Peki ya eğitimin? Profesör olmak istediğini sanıyordum. Ya da belki bir müzede çalışmak."

Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm dostum. "Okuduğum bölümü seviyorum, ama asıl tutkum insanlara bakmak. Onların iyi vakit geçirmelerini sağlamak. İnsanların rahatlayıp eğlenebilecekleri davetkar bir ortam sunmak önemli bir hizmet bence." Tanrım, Kyle bu konuyu abartıyordu. Bu, ailesiyle yaptığı konuşmalara rahatsız edici bir şekilde benziyordu. Eric'in azarlamasını bekledi.

"Bu konuda çok iyisin," dedi Eric. "Bence bir bar veya restoran işletmek konusunda çok başarılı olursun."

Kyle, Eric'in cesaret verici sözleri karşısında o kadar şaşırdı ki, bir anlığına ona şaşkın şaşkın baktı. Sonunda başını salladı ve "Teşekkürler. Şimdilik bu sadece bir hayal," dedi.

"Hayaller önemlidir." Eric tavayı getirdi ve adanın ortasındaki katlanmış havlunun üzerine koydu. "Hayallerim olmasaydı NHL'de olmazdım."

Kyle, Eric'in nazik sözlerinin neden bu kadar rahatsız edici olduğunu anlamıyordu. Arkadaşları ona her zaman cesaret verici sözler söylerdi. Eric daha yaşlı olduğu için miydi? Ya da belki de Kyle'ın tanıştığı en etkileyici insanlardan biri olduğu için miydi?
? Yoksa Kyle'ın onun onayından bu kadar heyecanlanmasının başka bir nedeni mi vardı?

Kyle, kağıt torbada ekmek gördü ve onu aldı. "Tanrım, hepsi harika görünüyor." Eric'in durduğu yerin karşısındaki taburelerden birine oturdu. "Bu ekmek inanılmaz kokuyor."

"Ekmek benim zayıf noktam," dedi Eric utangaç bir şekilde. "Vazgeçmeye çalıştım, ama..."

"*Biraz* eğlenmelisin." "Evet. Ekmeği
bırakamıyorum."

Kyle kadehini kaldırdı. "Ekmeğe."

Eric gülümsedi ve kendi bardağını Kyle'ın bardağına çarptı. "Ekmeğe." Bir yudum aldı ve gülümsedi. "Bu çok lezzetli."

"Ferahlatıcı, değil mi?"

"Çok. Aralık ayında Manhattan yerine bir plaja ihtiyacımız var." Eric adanın diğer tarafında kaldı, dirseğini tezgaha dayayarak durdu Tezgahın üzerine dayandı. İlk birkaç lokmayı sessizce yediler, somun ekmeği parçalayıp zengin domates sosuna batırdılar.

"Bu arada, bu iyi bir hamle," dedi Kyle. "Shakshuka. Gerçek bir randevun varsa servis etmek akıllıca olur. Bundan tamamen etkilendim."

Eric bir an için şaşkın göründü. Sonra pek doğal olmayan bir şekilde gülümsedi ve "Bunu aklımda tutacağım" dedi.

* * *

Akşam yemeği daha bitmemişti ama Eric şimdiden kendini savunmasız ve aptal hissediyordu. Elbette Kyle'ın erkek arkadaşı falan olmadığını biliyordu, ama bunun gerçek bir randevu olmadığını hatırlatılması yine de midesine bir yumruk yemiş gibi hissettiriyordu.

Kendini aşması gerekiyordu. Kyle yardım etmek için buradaydı, aşık olmak için değil. "Bu konuyu en iyi nasıl ele alabileceğimi düşünüyordum," dedi Eric.
Sanki bir iş görüşmesi yapıyormuş gibi geliyordu. Tekrar denedi. "Yani... Bu gece ne yapabileceğimizi düşünüyordum."

Kyle'ın mavi gözleri parladı. Eric bu gece gözlüklerini taktığına memnun oldu. Gözlükler onu daha yumuşak gösteriyordu. "Öyle mi? Ne düşünüyordun?"

Eric, cesaret toplamaya çalışarak tavada bir parça ekmeği çevirdi. "Penetrasyon için hazır mıyım, bilmiyorum."

Kyle'ın rahatça omuz silktiğini gördü. "Bana uyar. Anal seks dışında yapabileceğimiz milyonlarca fikir var. Sanırım sen de bunu kastediyorsun."

"Evet. Onu."

Kyle, Eric'in yanına gelene kadar mutfak adasının etrafında dolaştı. "Senin rahat hissedeceğin her şeyi yapabiliriz. Bu, sana güzel yemek için teşekkür edip iyi geceler demek olsa bile."

"Buraya bundan daha fazlası için geldin."

"Önemli değil." Kyle elini tuttu. "Ders bir, Eric: Hiçbir zaman bir şey yapmak zorunda değilsin. Birini seks için davet edip sonra fikrini değiştirirsen, bunu yapabilirsin. Her zaman."

Eric, kendi etli parmaklarıyla iç içe geçmiş uzun, ince parmaklara hayranlıkla bakarak, birleşmiş ellerine baktı. "Ama kaba kaçar gibi."

"*Y*ine, bunun önemi yok. Asla mecbur değilsin. Ancak, biri seni tatmin ederse ve tam bir pislik değilse,
onu ortada bırakmak kötü bir davranış olarak kabul edilir. Ama yine de seçim senin. Ve eğer tam bir pislikse, bırak da buradan testisleri ağrıyarak çıksın, derim."

"Anlaşıldı." Kyle çok yakındaydı ve Eric'in tek düşünebildiği onu öpmekti. "Ama tam bir pislik değilse ve ben hala... ilgileniyorsam?"

"O zaman," dedi Kyle boğuk bir sesle, "ona bunu söylemelisin. Emin olması için."

Sonunda Eric cesaretini topladı ve "Seni öpebilir miyim?" diye sordu.

Kyle çenesini yukarı kaldırdı. "Lütfen."

Hareketsiz kaldı ve Eric'in kendisine yaklaşmasına izin verdi. Bir sarsıntı geçti Eric, dudakları birleştiğinde, günlerdir kafasına takılıp duran şeyi nihayet elde ettiği için heyecan ve rahatlama duygusu karışmıştı. Kyle'ın dudakları çok yumuşak ve sıcaktı ve onu zorlamadan çok tatlı bir şekilde öpüyordu. Eric ağzını açtığında ve dilleri birbirine değdiğinde, domates sosundaki baharatların ve mojitolardaki nanenin tadını aldı.

Kyle parmaklarını Eric'in saçlarına doladı, nazikçe çekti ve bu neden bu kadar seksi geliyordu? Eric ağzına inleyince, Kyle öpücüğün kontrolünü ele aldı ve Eric'i buzdolabına çarpana kadar geriye doğru yürüttü.

Bu küçük değişiklik — aniden paslanmaz çelik ve Kyle'ın sert, sıcak vücudu arasında sıkışmış gibi hissetmesi — içindeki bir düğmeyi çevirdi.
paslanmaz çelik ve Kyle'ın sert, sıcak vücudu arasında sıkışmış olma hissi, içindeki bir düğmeyi çevirdi. Nadiren yaşadığı bir kontrol kaybı yaşadı, Kyle'ı çılgınca öptü, onu daha da yakına çekmeye çabaladı. En son ne zaman bu kadar tahrik olmuştu? Hiç bu kadar tahrik olmuş muydu?
olmuştu?

"Yukarı çıkalım," diye Kyle dudaklarına fısıldadı.

Eric, ne kadar heyecanlı olsa da, mutfağa bakmadan edemedi. Bunun için alay edileceğini biliyordu, ama söylemek zorundaydı. "Tamam. Ama önce, temizlik yapmamın sakıncası var mı?"

Kyle gülümseyerek geri çekildi. "Bu dağınıklığı burada bırakmak seni öldürür, değil mi?"

Eric tavayı aldı ve onun yanından geçti. "Konsantre olamazdım. Şaka yapmıyorum."

"Sana inanıyorum." Kyle'ın sesinde yargılama yoktu. Sadece adaya gidip kirli tabakları topladı.

ve bu değişiklik Eric'e biraz sakinleşme fırsatı verdi. Bu konuya daha net bir kafayla yaklaşması gerekiyordu, aksi takdirde a) azgın bir ergen gibi Kyle'ın üzerine atlayacak ve b) hemen boşalacaktı.

Bitirdiklerinde Kyle, Eric'in boynuna kollarını doladı. "Peki, nerede kalmıştık?"

Eric güldü. "Bu çok klişe oldu."

"Bu hevesli," diye düzeltti Kyle. "Günlerdir seni parçalamayı düşünüyorum."

Eric donakaldı. "Gerçekten mi?"

"Tabii ki," dedi Kyle rahatça. "Senin için çok planım var."

Tanrım, o muhteşemdi. Kendine güvenen, seksi ve *gençti*. Eric, onun gerçekten kollarında olduğuna inanamıyordu. Onun yatağında olmak üzereydi. Sadece yardımsever bir arkadaş olmak için olsa bile. Onu tekrar öptü, çünkü şimdilik bunu yapabilirdi.

"Gidelim," diye mırıldandı Eric, arzusu gerginliğini gizleyeceğini umarak. Kyle'ı iki kat merdiven çıkarak ana yatak odasına götürdü, hızla atan kalbini sakinleştirmek için derin, sakinleştirici nefesler aldı.

"Vay canına. Bu... vay canına," Kyle merdivenlerin tepesine vardıklarında böyle dedi.

Yatak odası ve banyo, evin en üst katının tamamını kaplıyordu. Eric, büyük pencereleri ve çıplak tuğla duvarlarıyla bu odayı çok seviyordu. En sevdiği tablolardan biri, yatağın karşısındaki duvarda asılıydı: hem sakinleştirici hem de etkileyici bulduğu büyük, soyut bir okyanus manzarası. Zeminler, sağlam çerçeve ve kral boy yatak başlığı geri dönüştürülmüş ahşaptan yapılmıştı. Burası çok huzurlu bir alandı ve şu anda, daha önce ayarladığı dramatik aydınlatma ve odanın ortasında duran yakışıklı adamla birlikte, seksi olarak da tanımlanabilirdi.

Kyle yatağın ucuna oturdu ve odayı incelemeye devam etti. "Peki, menüde ne var?" diye sordu. "Tekrar öpüşmeye başlamadan önce sormak istiyorum. Bu gece ne yapmak istersin?"

"Ben..." Eric bu soruya hazır bir cevabı olmalıydı, ama aklına hiçbir şey gelmiyordu. Kyle'ın ağzını ve kendi ağzına değdiğinde nasıl hissettiğini düşündü. Diğer yerlerde nasıl hissettireceğini. Ve ayrıca onun üzerinde olmak nasıl hissettireceğini.

Kyle için dizlerinin üzerine çöktü, ağzını kullanarak övgü dolu sözler ve zevk dolu inlemeler kazandı. "Denemek istiyorum... oral."

Kyle kollarını kavuşturdu ve sırıttı. "Benim sikimi emmek mi istiyorsun, Eric?" Sesi hem şakacı hem de baştan çıkarıcıydı ve tanrım, o sözler.

Eric'in ereksiyonu yukarı çıktıklarında biraz azalmıştı, ama şimdi duruşunu değiştirdi, böylece tahrik olduğu o kadar belli olmazdı.

"Bunda iyi olacağıma söz veremem," dedi dürüstçe. "Ama denemek isterim."

Kyle yataktan kaydı ve ona doğru yürürken dudağını ısırdı. "Senin denek olmaktan çekinmem." Bakışları Eric'in pantolonunda oluşan belirgin şişkinliğe kaydı. "Sana bir gösteri yapmaktan da çekinmem."

önce."

"Oh..."

Kyle dudaklarını Eric'in dudaklarına bastırdı ve onu ateşli bir şekilde öptü. Eric'in beyni şehvetle uyuşmuştu, alışık olmadığı bir duyguydu, ama öpücüğe ayak uydurmak için elinden geleni yaptı.

. Kyle'ın kontrolü ele almasını ve istediği her şeyi yapmasını istiyordu, ama nasıl isteyeceğini bilmiyordu. İ*stemiyordu*. Hayatında ilk kez, Eric kontrolü elinde tutan kişi olmak istemiyordu.

Kyle elini Eric'in kasıklarına indirdi ve pantolonunun üzerinden sertleşmiş penisini okşamaya başladı. "Güzel," diye takdirle mırıldandı Kyle. Eric'in çenesini öptü, sonra kulak memesini ısırdı. Eric başını geriye attı ve tamamen istemsiz bir inilti çıkardı. "Benim için çoktan sertleştin bile. Çok uzun zaman oldu, değil mi bebeğim?"

Bu sevgi sözcüğü kulağa tuhaf gelmeliydi, çünkü birbirlerini neredeyse hiç tanımıyorlardı.

—ama Eric bunu heyecan verici buldu. "Çok uzun," diye nefes nefese kabul etti.

"Bunu düzelteceğiz," diye söz verdi Kyle. "Bu gece seni iyice sıkacağım."

Tanrım, kulağa harika geliyordu. Eric, Kyle'ın planlarını onayladığını göstermek için onu tekrar öptü. Kyle, Eric'in pantolonunu açıp elini içine soktuğunda, Eric tüm vücudu heyecanla titreyerek hareketsiz kaldı. Parmakları Eric'in penisini kavradığında, Eric Kyle'ın ağzına inleyerek karşılık verdi. Bunu istediğini biliyordu, ama şimdi bu güzel adamın eli onu kavrarken ve kaygan dili onun dilini okşarken,

Eric, onsuz nasıl yaşadığını bilmiyordu.

Kyle'ın tutuşu gevşekti, parmak uçları Eric'in penisini hafifçe okşuyordu. Eric daha fazlasını istediği için kalçalarını birkaç kez itti. Kyle güldü ve elini çekti. "Buna çok ihtiyacın var. Neden soyunup yatakta bana katılmıyorsun?"

Eric hiç bu kadar hızlı soyunmamıştı. Hayatında o kadar çok kez diğer erkeklerin önünde çıplak kalmıştı ki, şimdi tamamen çıplak kalmaktan hiç utanmıyordu. Kyle'ın tepkisini görmek için ona baktı. Onun onayını istiyordu.

"Tanrım." Kyle dehşete kapılmış gibiydi. Bu pek cesaret verici değildi. Ama sonra Kyle, Eric'in Toronto'daki maç sırasında aldığı bir tokatın izi olan morluğun üzerine hafifçe dokundu.

"Önemli değil," dedi Eric, dikkatinin dağılmasını istemiyordu.

"Çok fazla var," dedi Kyle sessizce. Parmaklarını başka bir çürüğe kaydırdı. Ve bir başkasına.

"İşin bir parçası. Artık neredeyse hissetmiyorum bile."

Sonra Kyle, omzundaki ameliyat izlerinin çizgilerini takip etti. "Eminim bunu hissetmişsindir."

"Sadece birkaç onarım. Artık her şey yolunda."

Kyle, şaşırtıcı derecede şehvetli olan yara izini öptü ve Eric'in gözleri kapanıp ağzı gevşedi. Kyle'ın dudakları, Eric nefes almaya çalışırken, yara izinin ince çizgisini nazikçe izleyerek oyalanmaya devam etti. Bu sadece bir yara iziydi, ilginç bir hikayesi bile yoktu, ama Kyle'ın yaptığı şey o kadar samimi ve hayranlık dolu hissettiriyordu ki Eric kendini kaybetti.

Sonra Kyle'ın dudakları kayboldu ve Eric gözlerini açtığında, Kyle'ın geri çekilip kendi tişörtünü çıkardığını gördü. Kyle'ın vücudu morluklar ve lekelerle kaplı değildi, Eric'in misafir odasında yarı çıplak gördüğü haliyle hatırladığı gibiydi: mükemmel. Düz karnı ve tonlu
göğüs kasları ve Eric'in aklından çıkaramadığı o kıl izi tam olarak ortadaydı ve bu sefer Eric istediği kadar hayranlıkla bakabilirdi.

Yatağın ucuna oturdu ve Kyle'ın kot pantolonunu açıp ince kalçalarından aşağı kaydırmasını izledi. Eric'in önünde sadece kraliyet mavisi boxer şortuyla dururken bir manken gibi görünüyordu.

İç çamaşırının kumaşını gerginleştiren çok belirgin bir ereksiyonu olan bir manken.

Kyle, Eric'in bacaklarının arasına dikildi ve çenesini yukarı kaldırdı. "Çıkar şunu," diye talimat verdi.

Hokey dünyasında Eric, sabit elleri ve genellikle baskı altında sakin kalmasıyla tanınıyordu. Ama ellerinin titremesini engelleyemedi
ellerinin biraz titremesini engelleyemedi. Avuç içlerini Kyle'ın beline koydu ve sıcak, pürüzsüz teni üzerinde aşağı doğru kaydırarak külotunun bel kısmına ulaştı. Yukarı baktı ve Kyle onaylayarak başını salladı, böylece
Eric başparmaklarını bel bandına taktı ve külotu bir santim kadar aşağı çekti. Sonra durdu ve eğilerek dudaklarını Kyle'ın karnına bastırdı. Karnını öptü ve sonra koyu sarı saçların başladığı yere kadar indi.

"Çok güzel," diye mırıldandı Kyle. "Acele etme."

Eric bakışlarını tekrar yukarı çevirdi ve Kyle'ın onu dikkatle izlediğini gördü. "Çok güzelsin," dedi Eric, çünkü bunu Kyle'a daha önce hiç söylememişti ve onun bunu bilmesi gerektiğini düşündü. Göbek deliğini öptü.

Kyle parmaklarını Eric'in saçlarında gezdirdi. "Teşekkür ederim."

Eric, Kyle'ın penisinin ucu görünene kadar külotu aşağı çekti. Külotun bel kısmıyla Kyle'ın karnına sabitledi. Birkaç saniye boyunca büyülenmiş gibi ona baktı. Gerçekten başka bir erkeğin penisine dokunmak üzereydi.

"Fikrini mi değiştirdin?" diye sordu Kyle. Sesi şakacıydı, ama Eric onun endişeli olduğunu düşündü.

"Hayır," dedi Eric. Kyle'ın gözlerine baktı. "Sadece ne kadar şanslı olduğuma inanamıyorum."

İkisi de gülümsedi, sonra Eric Kyle'ın iç çamaşırını uyluklarından aşağı çekip yere düşürdü. Kyle'ın penisi yüzünün önünde sallanıyordu, uzun ve dar, kayakla atlama rampası gibi belirgin bir yukarı doğru kıvrımı vardı. Mükemmeldi, ama Eric onunla ne yapacağını tam olarak bilmiyordu.

"Ne istersen, yakışıklı," dedi Kyle, muhtemelen Eric'in yüzündeki belirsizliği fark ederek.

Eric'in ensesine sıcaklık yayıldı. "Bana ne yapmam gerektiğini *söyleyebilir* misin? Şey, ben...

Kyle'ın gülümsemesi şeytaniydi. "Benim sorumlu olmamı mı

istiyorsun?" Eric başını salladı.

"Öyle yapabiliriz. Sana karşı nazik davranacağım bile. Neden ellerini uyluklarımın üzerine koyup karnımı öpmeye devam etmiyorsun? Hoşuma gitmişti."

Eric avuçlarını Kyle'ın dizlerinin üzerine koydu ve yavaşça kalçalarına doğru okşadı. Elleri altındaki yumuşak tüylerin ve kaslı vücudun hissini, dudaklarına değen Kyle'ın karnının sertliğini zevkle hissetti.

"Siktir, sakalının tenime değmesini seviyorum," dedi Kyle, Eric de yanağını karnına sürttü, sonra aşağı doğru, penisinin dibine doğru. Kyle'ın karın kaslarının buna tepki olarak gerildiğini hissedebiliyordu. Eric avuçlarını
avuç içlerini yukarı aşağı okşadı ve başparmaklarını uzatarak Kyle'ın uyluklarının kıvrımına bastırdı.

"Toplarımla oyna," diye talimat verdi Kyle. "Nasıl istersen. Buna bayılıyorum."

Ne yapması gerektiğini söylenmesi, tüm bunları daha kolay hale getiriyordu. Eric, Kyle'ın toplarını bir eliyle dikkatlice kavradı ve başparmağıyla

sıkı, buruşuk deriyi ovuşturdu. Bu derinin titizlikle ağda yapılmış ya da tıraş edilmiş gibi göründüğünü fark etti. Eric kendi taşaklarını ağda yapmalı mıydı? Daha önce bunu yapmayı düşünmemişti.

"Harika," dedi Kyle, Eric ağır testislerini nazikçe yuvarlayıp çekerken. "Testislerimle oynanmasını seviyorum. Saatlerce testislerini okşayıp emebilirim, sikine hiç dokunmadan. Buna bayılırsın."

Bu işkence gibi geliyordu, ama aynı zamanda son derece seksi de geliyordu. Kyle *saatlerce* sürmesi konusunda abartıyor olmalıydı, değil mi? "Sanırım bunu severdim," dedi Eric.

"Bunu yapmanı sağlarım."

Kyle'ın penisinin başı hala Eric'in dudaklarına yakın bir yerde sallanıyordu. Eric'in bakışları yarıkta sabitlenmişti ve istemeden dudaklarını yaladı.

Kyle bunu fark etti. "Devam et, bebeğim. Hazır olduğunda."

Eric dudaklarını ayırdı ve eğildi. Ucu öptü, dilini pürüzsüz, sıcak cilde değdirdi. Kyle'ın keskin nefesini duyduğunda, başın etrafını öpmeye devam etti, sonra da penisin alt kısmına doğru indi. İlerledikçe ağzını daha fazla açtı, dilini daha fazla kullandı ve Kyle onaylayarak inledi.

Eric tekrar uca doğru öperek geri döndü, sonra dudaklarını başın etrafına doladı ve dinleyen herkese, Kyle'a tarihin en kötü oral seksini yapmayacağı için sessizce dua etti.

Gözlerini kapattı ve denediği her şeyde mükemmel olması gerektiğini söyleyen beyninin çok gürültülü kısmını kapatmaya çalıştı. Bunu çok uzun zamandır istiyordu ve şimdi bu harika, sabırlı genç adamla birlikteydi. Kendini sorgulayarak bunu mahvetmeyecekti. Sadece hissettiklerini takip edecekti.

Dudaklarını olabildiğince aşağı kaydırdı, dilini Kyle'ın kadifemsi cildine sürttü ve sonunda bir erkeği ağzına almayı nasıl bir his olduğunu anladığının rahatlığıyla inledi.

"Çok güzel, bebeğim," dedi Kyle. Parmaklarıyla Eric'in saçlarını nazikçe okşadı. "Benim penisimin acemi bir penise benzemediğini biliyorum. Çok güzel bir kıvrımı var."

Eric, Kyle'ın penisinin kıvrımını çok seviyordu. Söylemesi aptalca gelse de, ona yakıştığını düşünüyordu. Kyle'ın diğer her şeyi hoş bir sürpriz olmuştu; neden penisi de öyle olmasın?

Kyle'ın cesaret verici sözleri Eric'in rahatlamasına yardımcı oldu ve o da doğru hissettiği her şeyi yapmaya başladı, penisin gövdesini ve başını yalayıp emdi, dilini

diliyle deliği okşadı. Sonra Kyle'ın en sevdiği şeyi hatırladı ve elini kaldırıp Kyle'ın testisleriyle tekrar oynamaya başladı. Kyle inledi ve kalçalarını salladı, Eric'in ağzına bir kez girip çıktıktan sonra hareketsiz kaldı.

"Üzgünüm," dedi Kyle boğuk bir sesle. "İstemedim."

Eric, Kyle'ın ağzına girme fikrini çok sevdi, ama belki bu gece değil. Öncelikle Eric, onu - ya da herhangi birini - daha derine almayı pratik yapmalıydı. Bu gece, ağzının sıcak, sert etle dolmasının ve Kyle'ın dolu testislerinin ağırlığının ellerinde hissetmenin tadını çıkaracaktı. Keskin ön sıvının ilk tadı Eric'in diline değdi ve daha fazlasını isteyen Eric, yarık kısmı yaladı.

"Çok tatlı," diye nefes nefese Kyle. "Çok heveslisin. Bayıldım. Tanrım, bu iş sana çok yakışıyor."

Eric bundan çok zevk alsa da, bunun iyi bir oral seks olması imkansızdı, ama yine de övgüyü takdir etti. Devam etti, çabaları ona daha fazla tuzlu ön sıvı damlası kazandırdı ve o da bunları açgözlülükle yaladı. Kyle'ın boşalacağını anlayabilecek miydi acaba? Kyle'ın boşalmasını yutmayı denemek istiyordu, ama yapabileceğinden emin değildi.

Aniden Kyle geri çekildi ve Eric onu takip etmeye çalışırken yataktan düşmek üzereydi. Dudaklarını tekrar onun etrafına dolamaya çalışıyordu.

"Yeter artık, yakışıklı." Kyle yarı nefes nefese, yarı gülüyordu. Eric, çıplak ve Kyle'ın penisini

"Henüz boşalmak istemiyorum. Neden rahat bir pozisyon almıyorsun?"

Eric bunu yatağa uzanması için bir davet olarak algıladı ve öyle yaptı. Başının arkasına yastıkları yığdı ve yorganın üzerine uzandı. Fark etti ki, tam da fantezilerinde Kyle'ı her zaman yerleştirdiği pozisyondaydı: çıplak, bacakları açık, sırt üstü uzanmış, penisi sert ve karnına yapışmış halde.

"Tanrım, şuna bak." Kyle sırıttı, sonra yatağa geçip Eric'in baldırlarının arasına diz çöktü. "Hayal ettiğimden bile daha iyi."

"Hayal mi ettin?"

"Tabii ki hayal ettim. Beni düşünmediğini söyleme."

Eric'in kalbi utanç ve heyecandan hızla atıyordu. "Seni düşündüm. Seni hayal ettim, o zaman..." Utanç içinden gelen sesle konuşmasını kesti.

"Mastürbasyon yaparken mi?"

Eric başını salladı.

"Bu çok seksi. Ne hayal ettin?"

Eric gözlerini kapattı. Kyle'a bakıp bunu söyleyemezdi. "Bana nasıl... seni memnun edeceğimi söylüyordun." Yutkundu. "Bana emirler yağdırıyordun."

Kyle nefesini tuttu. "Siktir, Eric."

Eric gözlerini açtığında Kyle'ın hayranlık dolu bir ifadeyle kendi sikinin kökünü tuttuğunu gördü.

"Sen başka bir şeysin," dedi Kyle. "Bu düşündüğümden daha da eğlenceli olacak. O güzel, kalın sikini benim için okşasan nasıl olur? Beni düşündüğünde ne yaptığını göster bana."

Teşhircilik, Eric'in normalde rahat hissettiği alanın çok dışındaydı, ancak Kyle'ın emrine uymakta bir saniye bile tereddüt etmedi. Eli penisini kavradı ve her zamanki gibi sert ve hızlı hareketlerle okşadı. Kyle'ın
Kyle'ın çıplak vücudunu izlerken ve Kyle'ın vücudunun görüntüsü ile Eric'in ağzında kalan ön sıvısının tadı birleşince, Eric sadece birkaç hareketle boşalmaya yaklaştı. Homurdandı ve kalçalarını yataktan kaldırdı, diğer elini yaklaşarak yaklaşan karışıklığı yakalamak için yaklaştırdı.

"Dur," dedi Kyle sertçe. Eric durdu. Ani duyu kaybının vücuduna verdiği şoku atlatmak için nefes aldı. Daha önce hiç *durmamıştı*. Bu... heyecan vericiydi. Eldiveniyle bir şut yakalamak gibiydi: korkunç bir acı ile baş döndürücü bir güç hissi karışımı.

"Boşalmak üzereydin, değil mi?" Kyle eğildi, Eric'in vücuduna uzandı ve ağzını öptü. "Bu inanılmaz. Aceleye ne gerek var?"

"Bu... her zaman böyle yaparım."

Kyle bunu düşünmüş gibi görünüyordu. "Zor mu? Hızlı mı? *Cezalandırıcı mı?*"

"Verimli," diye düzeltti Eric. "Cezalandırıcı değil, sadece... yavaş değil."

"Peki," dedi Kyle, çenesini, sonra boynunu, sonra sağ omzunu öperek, "başka bir yol deneyelim."

Topuklarının üzerine oturdu ve Eric'in açılmış bacaklarının arasına
geri döndü. "Tekrar başla," diye talimat verdi. "Bu sefer yavaşça."

Eric'in Kyle için performans sergilerken hissettiği utanç, onun talimatlarını yerine getirme arzusu tarafından bastırıldı. Penisini eline aldığında, temasın verdiği zevkten inlemesini engelleyemedi.
Kyle'ın bunu duymak istediğini biliyordu ve Eric, Kyle'ın istediği her şeyi ona vermeye kararlıydı.

"Doğru," dedi Kyle boğuk bir sesle, Eric'in elini yavaşça penisi üzerinde gezdirmesini izlerken. "Yavaş ve nazikçe."

Kyle'ın övgüsüyle Eric'in karnında bir sıcaklık hissetti. Elini tembelce göğsünde gezdirerek, penisi kadar hassas ve
duyarlı hissettiren cildini hafifçe ovuşturdu. Sanki vücudunun her santimi erojen bir bölgeymiş gibi, Kyle onu herhangi bir yerinden dokunsaydı anında boşalacakmış gibi.

Ama Kyle'ın istediği bu değildi, bu yüzden Eric, gövdesini parmaklarıyla okşarken, penisine acı veren yavaş hareketlerle devam etti.
Daha fazlasını istiyordu. Daha hızlı, daha sert istiyordu. Kyle'ın elini ya da ağzını istiyordu. Kyle'ın boşalabileceğini söylemesini istiyordu.

"Ne kadar iyi olduğunu görüyor musun?" dedi Kyle.

Eric, bunun iyi bir şey *mi* yoksa işkence mi olduğundan emin olamadan,

başını salladı. "Daha fazla ister misin, bebeğim?"

Eric yine başını salladı, bu sefer daha emin bir şekilde. "Lütfen."

Kyle eğildi ve Eric'in göğsüne yumuşak bir öpücük kondurdu. Temas neredeyse hiç yoktu, ama Eric'in sırtını kavisletmeye yetti. Kyle onun tenine gülerek, sonra Eric'in göbek deliğine doğru öpücükler kondurdu, dudaklarının her dokunuşu Eric'i kıvrandırıp nefes nefese bıraktı. Sonunda, ağzını Eric'in gergin penisinin üzerine getirdi. Eric düzensizce nefes verdi, Kyle'ın dudakları penisine dokunduğu anda boşalmaması için kendine emir verdi.

Eğer onun aletine dokunacaklarsa. Kyle, Eric'in pelvik kemiğinin çıkıntısı boyunca öpmeye başladı, sonra sağ uyluğunun kıvrımına doğru indi. Eric'in uyluğunun iç kısmına ulaştığında, Kyle Eric'in testislerini burnuyla okşadı, dudaklarını sadece onları sıcak nefesiyle gıdıklamak için ayırdı. Eric onun dilini, parmaklarını, her şeyi istiyordu, ama Kyle sol tarafa geçti ve Eric'in karnına doğru öpmeye başladı.

"Dizlerini bük," diye emretti Kyle. "Ayaklarını yatağa düz koy. Seni iyice görmek istiyorum."

Eric, onun... şeyini görmek istediğini düşündü. Kıç deliğini. Ya da en azından onun bulunduğu bölgeyi. Utanmamaya çalışarak emri yerine getirdi.

"Yaptığım veya istediğim her şeye hayır diyebilirsin, tamam mı?" Kyle ciddi

bir şekilde söyledi.
"Dur diyebilirsin. İstediğin zaman tüm bunları durdurabilirsin. Anladın mı?"

"Evet?"

"Soru işareti olmadan dene. Bu önemli."

"Evet," dedi Eric, bu sefer daha kararlı bir şekilde. "Rahatsız olursam sana söylerim. Herhangi bir konuda."

"Güzel. Şimdi sikini emeceğim ve sakıncası yoksa, bunu yaparken deliğinle biraz oynamak istiyorum. Hoşuna gider mi?"

"Bilmiyorum," dedi Eric dürüstçe. Kendisi yaparken hoşuna gitmişti, ama başka birinin orasına dokunması rahatsız edici olur muydu?

"Yavaş ve nazik olacağım. Ve durmamı söyleyebilirsin. Bunu unutma."

"Söylerim."

"Tamam." Kyle sırıttı. "O zaman eğlenelim, güzelim."

Eric'in penisini yavaşça ve sertçe yaladı ve Eric'in kalçaları yataktan havaya kalktı. *Lanet olsun*. Eric daha önce hiç oral seks yapılmamış değildi, ama çok uzun zaman olmuştu. Ve Kyle *gerçekten* ne yaptığını biliyordu. Eric öleceğini düşünene kadar başını emdi ve sonra bir profesyonel gibi onu yuttu.

"Vay canına," diye nefes nefese kaldı. "Bu... vay canına." Penisinin başının Kyle'ın boğazında olduğundan emindi, bu da çok güçlü ve harika bir histi.

Kyle geri çekildi. "Daha yeni başladık, şampiyon. Rahatla ve Toronto'daki zaferin için sana ödülünü vereyim."

Bu sözler Eric'te bir şeyleri ateşledi. Başarıları için ödüllendirilme fikri hoşuna gitmişti. Bu zevki hak ettiğini hissetmek hoşuna gitmişti.

Kyle'ın onu tekrar derinlemesine almasını izleyebilmek için dirseklerine dayandı. Kyle kirpiklerinin arasından ona baktı, dudakları Eric'in penisi etrafında genişçe gerilmişti ve şu anda sırıtabilseydi, Eric bunun yapacağından emindi. Kyle izlendiği için hiç utanmış görünmüyordu; aslında bundan zevk alıyor gibiydi, Eric'in penisini çalıştırırken, sanki şimdiye kadar tattığı en iyi şey gibi mutlu bir şekilde inliyordu.

Kyle'ın parmakları Eric'in testislerinin üzerinde dolaştı ve sonra onların altındaki hassas cilde indi. Orayı bastırdı ve bu baskı Eric'e bir sarsıntı gönderdi. Kyle, Eric'in penisinin etrafında kıkırdadı ve onu masaj yapmaya devam etti, inanılmaz hissettiren yavaş, sert dairesel hareketlerle ovuşturdu.

Kyle parmağının ucuyla deliğine dokunduğunda Eric gerildi. Nazik bir dokunuştu, buruşuk deriyi okşuyordu, ama o kadar sıra dışı ve heyecan vericiydi ki, birdenbire tekrar boşalmanın eşiğine geldi.

Gözlerini kapattı ve yoğun orgazm arzusunu bastırmak için nefes aldı. Kendine orgazm olmaması için emir verdi, Kyle'ın ağzını ve parmaklarını daha fazla istiyordu.

Bunun bitmesine hazır değildi.

Neyse ki Kyle o anda çekildi ve Eric'e uçurumun kenarından geri çekilme fırsatı verdi. Eric, Kyle'ın kendi parmaklarını ağzına alıp tükürüğüyle ıslattığını, sonra da Eric'e göstermek için parmaklarını kaldırıp sırıttığını izledi.
Eric tepki veremeden, Kyle penisini tekrar ağzına aldı. Bir saniye sonra, kaygan parmakları Eric'in deliğine bastırıyordu.

Eric, Kyle'ın kolayca ulaşabilmesi için komodininin üzerine bir şişe kayganlaştırıcı koyması gerektiğini düşündü, ama şu anda olanları bölmek istemedi. Uygun bir kayganlaştırıcı olmasa da, Eric'in girişinde Kyle'ın çizdiği daireler elektrik gibiydi.
Kyle'ın Eric'in girişine çizdiği daireler elektrik gibiydi. "İyi
mi?" diye sordu Kyle, kontrol etmek için.

"Evet," dedi Eric boğuk bir sesle. "Harika hissettiriyor."

"Bu mu?" diye sordu Kyle, deliğine hafifçe bastırarak. Eric, bunun ne kadar iyi hissettirdiğine şok olarak nefesini tuttu. Kyle'a penetrasyon için hazır olmadığını söylemişti, ama aniden *bir şeye* çaresizce ihtiyaç duydu.

"Tekrar yap," diye nefes nefese söyledi. "Lütfen."

Kyle, bu sefer biraz daha sertçe tekrar bastırırken, bilmiş bir şekilde sırıttı.
Eric'in inlemesi o kadar yüksekti ki, içgüdüsel olarak koluyla ağzını kapattı.
"Uh uh," dedi Kyle, elini Eric'in bileğine sıkıca dolayarak kolunu çekip uzaklaştırdı. Kolunu Eric'in başının üstünde havada tuttu, bu tamamen yeni ve yoğun bir histi. "O güzel sesleri benden saklama.
Onları hak
ettim."

Eric, Kyle'a bakarken ağzını geniş, muhtemelen aptalca bir gülümsemeye yaydı. Bir eli hala bileğini havada tutarken, diğer eli dikkatlice parmaklarıyla deliğini ovuşturuyordu. O anda Eric, tamamen mutlu ve rahat hissediyordu ve ona bakan güzel adamın manzarasının tadını çıkarıyordu
Kyle'ın ereksiyonu, Eric'in tükürüğüyle hala parlak ve koyu renkte dışarı çıkıntı yapıyordu.
Farkında bile olmadan, Eric elini uzattı,
serbest eliyle penisini kavradı ve daha önce kendi penisine yapması söylendiği gibi yavaşça ve nazikçe okşadı.

Kyle bileğini indirdi, bu bir kayıp gibi hissettirdi, ta ki Kyle o elini Eric'in sikine götürene kadar. Birbirlerini okşarken göz göze geldiler ve Eric, Kyle'ın normalde soluk olan gözlerinin ne kadar koyu olduğuna şok oldu. Dudakları Eric'in sikini emmekten kızarmış ve şişmişti, göğsü ve boynu kızarmıştı. Kesinlikle muhteşem görünüyordu, sanki ölümlülere nasıl sikişileceğini öğretmek için bu gezegene düşmüş bir melek gibi. Bu tuhaf fantezi
Eric'i inlemeye başladı, bu da Kyle'ı kötücül bir şekilde gülümsetti.

Eric'in sikini bıraktı ve yatakta aşağı kayarak Eric'i Kyle'ın sikini de bırakmaya zorladı. Eric'in sikini yaladı ve sonra, "Böyle bitirmemi ister misin?" dedi.

Eric'in her parçası evet diye bağırıyordu, her ne kadar bittiğinde pişman olacağını bilse de. Başını salladı ve cesurca şöyle dedi: "İçime girmeni istiyorum. Birazcık."

Kyle bu isteğe çok sevindi. "Yavaş olacağım," diye söz verdi. "Durmamı istersen söyle."

"Tamam."

Kyle, Eric'in penisini ağzına aldı ve bir dakika kadar parmakları Eric'in girişinde nazik dairesel hareketlerini sürdürdü. Beklenti, penisinin ustaca emilmesinin verdiği coşkuyla karışarak onu uçurdu. Kyle içine girmeden önce boşalmamaya çalışırken ayak parmakları kıvrıldı ve parmakları battaniyeye bastırdı.

Sonunda, Kyle'ın parmak ucunun onu delip geçen heyecan verici baskısını hissetti.

Rahatlamaya çalıştı, onu içeri davet etmek istedi. Kyle yetenekli ağzıyla penisini emmeye devam etti, ama bakışları Eric'in yüzüne kaydı, onun tepkisini izledi.

Eric hiçbir şey söyleyemedi. Orgazmının kaçınılmazlığı ortaya çıkarken sadece dişlerini sıkabilirdi. Buna karşı koymaya çalıştı, ama Kyle başını sallıyor ve tam da doğru noktada diliyle karmaşık şeyler yapıyordu, aynı zamanda parmağı onun içinde mükemmel, yakıcı bir baskı yaratıyordu ve Eric orgazmının tetiklenmesini engelleyemedi.

"Geliyorum. Lanet olsun, Kyle, ben..."

Zirveye ulaştığında sesi kesildi, zihni mutlulukla sessizleşirken orgazmı hızla dışarı fırladı. Her parçası

saf zevk tarafından tüketildi ve Kyle olduğu yerde kalarak Eric boşalana kadar emmeye ve yutmaya devam etti.

Her şey bittiğinde, Eric başını yastığa düşürdü ve nefes nefese kaldı. "Üzgünüm. Dayanmaya çalıştım."

Kyle, Eric'in uyluklarının içini öpüyordu. "Mükemmeldin." Parmağını Eric'in kıçından çıkardı ve Eric şaşırtıcı bir boşluk hissi duydu.

"Bu..." Eric kelimeleri aradı. "İnanılmazdı."

"Mm." Sonra Kyle oturdu ve Eric'in beline oturana kadar dizlerinin üzerinde yürüdü. Kendi penisini eline aldı ve hızlıca okşamaya başladı. "Bir dahaki sefere uzun sürmesini sağlayacağım. Sen boşalmak için yalvarana kadar seni uzun süre tahrik etmek istiyorum. Hiç bunu yaptın mı?"

"Neyi yaptın?" Eric'in beyni orgazmdan sonra iyi çalışmıyordu, ya da Kyle'ın kendini mastürbasyon yapmasını ön sıradan izlemekten. Ya da Kyle'ın *bir dahaki sefere* yaptığı sıradan sözlerden.

"Sınırda tutmak. Ne kadar dayanabileceğini görmek. Kendini sınırın eşiğine getirip sonra geri çekilmek. Tekrar tekrar." Bunu anlatırken sesi gergindi. "Sana bunu yapmak istiyorum. Kontrolünü tamamen kaybetmeni sağlamak. Bence buna ihtiyacın var."

"Evet," dedi Eric boğuk bir sesle. Aniden, şimdiye kadar neredeyse hiç duymadığı bu şeye kesinlikle ihtiyacı olduğunu hissetti. Kyle'ın onu bu şekilde parçalamasını istiyordu.

Kyle arkasına uzandı ve Eric, onun muhtemelen kendi deliğiyle oynadığını fark etti. Eric burada yardım teklif etmeli miydi? Muhtemelen. Ama Kyle ona bunu söylemiyordu ve kendini bu şekilde tatmin ederken o kadar seksi görünüyordu ki Eric kıpırdayamadı. Kyle'ın elinin sikinin üzerinde uçarkenki bulanık görüntüsünü ve yüzündeki güzel, mutluluk dolu ifadeyi izlerken büyülenmişti. Dudakları gevşek ve şişmişti, gözleri kapalıydı.

"Ah, siktir. Boşalacağım."

"Evet, yap," dedi Eric, sonra cesurca ekledi, "Üzerime boşal. Hadi." Kyle gözlerini açtı. "Siktir. *Siktir.*"

İkisi de onun boşalmasının Eric'in göğsünü kaplamasını izlediler. Kyle boşaldığında yüzü muhteşemdi, rüya gibi ve kızarmış, tatlı küçük ecstasy inlemeleri ağzından dökülüyordu. Eric onu kalçalarına sıkıca tutarak dengeledi ve bir an için birbirlerine bakakaldılar, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve en azından Eric açısından, bu adamdan daha fazlasını ne kadar çok istediğine şaşkınlık içindeydi.

.

Onu uzun, yavaş bir öpücüğe çekti, umduğu gibi
. Ayrıldıklarında, Kyle yanındaki yatağa yığıldı ve "Ben temizlerim. Bana bir saniye ver." dedi.

"Acele etme."

Kyle güldü. "Yani bu dağınıklık seni rahatsız etmiyor mu?"

Eric, Kyle'ın az önce çıkardığı güzel inlemeler kulaklarında yankılanırken, göğsündeki parlak, yapışkan izlere baktı. "Aslında hiç rahatsız etmiyor."

Bir süre öylece yan yana kaldılar, ama konuşmadılar ve birbirlerine bakmadılar. Eric bu anın büyüklüğüyle boğuşuyordu. Bu tür şeylerin Kyle için neredeyse hiçbir anlam ifade etmediğini biliyordu, ama Eric daha önce romantik bir ilişki dışında seks yapmamıştı, hele ki bir erkekle

Ve kalbi, absürt bir şekilde, Kyle'ı kollarına alıp onu asla bırakmamasını haykırıyordu. Sindirmesi zor bir durumdu.

Sonunda Kyle oturur pozisyona geldi ve Eric'in omzuna hafifçe vurdu. "Bir bez getireyim. Banyoda var mı?"

"Evet, rafta var." "Tamam."

Eric kollarını T şeklinde uzattı ve uzun bir nefes verdi. Bu, uyandığında yattığı yataktı. Şimdi farklı hissediyor muydu? Günü değişmiş bir adam olarak mı bitiriyordu?

Göğsünde başka bir adamın kurumuş spermi vardı. Bu farklıydı.

Gülmeye başladı. Kyle banyodan çıktı ve Eric'in alışılmadık kıkırdamasını duyunca durakladı. "Uh oh. Seni mahvettim."

"Hayır." Eric yüzünü ovuşturarak kendini toparlamaya çalıştı. "Hayır. Ben sadece... çok etkilendim."

Kyle yanındaki yatağa oturdu. "İyi mi, kötü mü?" "İyi,"

dedi Eric çabucak. "Gerçekten iyi."

"Eğlenmişsin gibi görünüyordu," diye Kyle alay etti. Eric tembel bir gülümsemeyle cevap verdi.

Kyle, Eric'in cildinden ve göğüs kıllarından kendi izlerini silip süpürürken, bez sıcak ve rahatlatıcı bir his veriyordu. Eric yine yardım etmesi gerektiğini ya da bezi alıp kendisi yapması gerektiğini düşündü, ama bu hoş bir şeydi ve Kyle da aldırış etmiyor gibiydi.

"Göğüs kıllarını seviyorum," dedi Kyle. Serbest elinin parmaklarını nemli bukleler arasında gezdirdi. "Çok seksi."

"Teşekkürler." Eric elini tuttu ve parmaklarını birbirine doladı. Kyle'ın elinin üstüne öpücük kondurdu, sonra onu üstüne çekti, böylece
Onu tekrar öptü. Yine yavaş ve tembel bir keşifti ve Eric, bunun acil ve açgözlü öpücüklerinden bile daha iyi olabileceğini düşündü. Kyle'ı sonsuza kadar böyle öpmeye devam etmekten mutluluk duyardı, özellikle de Kyle o mutlu küçük iç çekmelerini sürdürürse.

Kyle yumruklarını Eric'in göğüs kemiğine koydu, sonra çenesini şakacı bir şekilde üstüne dayadı. "Peki. Erkeklerle seks: kararın ne?"

Eric'in beyninden milyonlarca düşünce geçti, ama tek söyleyebildiği "Hoşuma gitti" oldu.

Kyle'ın gözleri fal taşı gibi açıldı, sonra Eric'in üstünden yuvarlandı. "Vay canına," dedi düz bir sesle. "*Vay canına.*"

Eric güldü ve onu yakalamaya çalıştı, ama Kyle uzaklaştı. "Çok beğendim," diye açıkladı Eric. "Harikaydı."

"Çok geç. Az önce benimle seks yapmayı, insanlar M&M'lerin yeni lezzetini tarif eder gibi tarif ettin."

"Kyle." Eric yanına döndü ve Kyle'a bakacak şekilde yanaştı. "Bu inanılmazdı. Hayatımı değiştirdi. Bugüne kadar yaşamamıştım."

Kyle'ın gözleri kısıldı. "Bu bir başlangıç."

Eric alnını öptü, sonra yataktan kalkıp ayağa geçti. Başı dönüyordu, banyoya gitti.

"Ooh. Henüz kıçını iyice göremedim," diye bağırdı Kyle yataktan. "Vay canına, dostum."

Eric kıçını biraz salladı ve bu hareketiyle bir ıslık kazandı. Kıçının harika olduğunu biliyordu. Emekli olduktan sonra kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu birçok şeyden biri de buydu.

Eric banyodan döndüğünde Kyle çoktan giyinmişti. "Gidiyor musun?"

"Evet. Düşündüm de... Yani, henüz çok erken. Eve gidebilirim."

Eric hayal kırıklığını belli etmemeye çalıştı. "Tabii. Mantıklı." "O yatakta deliksiz uyuyacağımı biliyorum ama. Ya da misafir odanda."
Yine yatak," diye ekledi Kyle çabucak. "Öyle bir varsayımda bulunmayacağım..."

Eric, şifonyerinden temiz bir iç çamaşırı aldı. "Gece kalırsan, benim yatağımı paylaşabilirsin. Ya da misafir odasında uyuyabilirsin. Seçim senin."

"Belki bir dahaki sefere."

Eric bir saniye donakaldı, sonra tekrar külotunu giymeye devam etti. Kyle daha önce bir dahaki sefere bahsetmişti, ama o zaman orgazmın eşiğindeydi. Bunu gerçekten tekrar yapmak istiyor muydu? Gerçekten o edging şeyini yapmak istiyor muydu?

"Bir dahaki sefere mi?" diye sordu Eric, ses tonunun ne kadar istekli olduğunu belli etmemesini umarak. "Eğer istersen. Yani, şu anda aklın başından gitmiş durumda, biliyorum, ama
bu gece sadece yüzeyi kazıdık. Sana öğretecek çok şeyim var."

Eric homurdandı. "Tamam, profesör. Belki gelecek hafta bir şeyler ayarlayabiliriz."

"Kulağa seksi geliyor. Sana randevu hatırlatıcısı gönderirim."

Eric bir eşofman altı giydi. "Ya da bu konuda şımarık davranabilirsin."

Kyle odayı geçip Eric'in beline sarıldı. "Önümüzdeki altı yıl boyunca meşgul olduğumu hatırladım."

"Çok yazık. O zamana kadar ben muhtemelen ölmüş olacağım."

Kyle onu öptü. "Altı yıl sonra daha da seksi olacaksın, eminim."

Eric, Kyle'ı ön kapıya kadar geçirdi ve ceketini getirdi. Kyle cebinden telefonunu çıkardı ve güldü. "Kip beni cumartesi öğleden sonraki maçına davet ediyor."

Eric, Kyle'ın onu oynarken izlemesini çok sevdi. Ona hava atmak istedi. "Bana doyamıyorsun, ha?"

"Ne kadar esnek olduğunu görmek istiyorum." Kyle kaşlarını oynattı, bu da Eric'i güldürdü.

"Teşekkürler," dedi Eric, kapıyı açmadan önce biraz utanarak. "Bu gerçekten... şey, umduğumdan çok daha fazlasıydı. Mükemmeldi. Teşekkürler."

Kyle'ın gözleri yumuşaktı. "Eğlendim. İrtibatı koparmayalım,

tamam mı?" "Koparmayacağım."

"Ve," diye ekledi Kyle neşeyle. "Senin için potansiyel talipler olup olmadığına bakacağım."

Bu, Eric'i bir an için şaşırttı, ki bu aptalcaydı çünkü *Kyle'ın* onunla çıkmayacağını biliyordu. Zorla gülümsedi. "Kulağa hoş geliyor. Maçta sana el sallayacağım."

"Ben, *'Eric Bennett'i öptüm'* tişörtünü giyen kişi olacağım." Kyle ona göz kırptı ve sonra ortadan kayboldu.

On Dördüncü Bölüm

"Buna hiç alışabildin mi?" Kyle, Scott'ın golü duyurulduğunda yirmi bin kişinin tezahüratının gürültüsünün üstüne sesini yükselterek sordu.

Kip, devasa skorboard ekranındaki Scott'ın yüzüne bakarak sırıttı. "Hayır."

"O senin erkek arkadaşın. *Nişanlın*." Birdenbire Kip'i Scott hakkında takılmak çok daha kolay hale geldi. Kip'in nişanlı olduğunu hatırladığında artık kıskançlık ya da özlem duymuyordu ve Kyle bunun nedenini çok fazla düşünmek istemiyordu.

"Biliyorum," dedi Kip. "Bu sabah kahve makinesinin ayarları hakkında tartıştık."

Kyle bunu hayal ederek güldü. Maçın başında Eric'in başlangıç kalecisi olarak duyurulduğunda göğsünde şaşırtıcı bir sarsıntı hissetmişti. Eric onun erkek arkadaşı değildi, ama birlikte geçirdikleri gece inanılmazdı ve Kyle o zamandan beri bu konuyu kafasına takmıştı. Ve aklından çıkaramadığı sadece seks değildi. Her şeydi: akşam yemeği, sohbet, Kyle'ın akademiden çok barmenlikle ilgilendiğini itiraf ettiğinde Eric'in onu reddetmemesi. Aslında, Scott ve Kip'in nişan partisinde yaptıkları kısa sohbetlerden başlayarak, birlikte geçirdikleri her an harikaydı. Eric, Kyle'ı tamamen kendine aşık etmişti.

Ve şimdi tam donanımlı hokey kıyafetiyle buz üzerindeydi, arena dolusu hayranları onu alkışlarken bir gladyatör gibi görünüyordu. Onun, yatak odasında Kyle'dan biraz emir vermesini utangaççа isteyen adamla aynı kişi olduğuna inanmak zordu.

Öğleden sonra New Jersey ile oynanan bir maç olduğu için salon çok gürültülüydü.

Eric'in muhteşem kurtarışları sayesinde üçüncü periyotta skor 2-0 New York lehineydi.

"Onun shutout yapmasını istiyorum," dedi Kyle.

Kip ona sertçe dirsek attı. "Yüksek sesle söyleme! Ona uğursuzluk getirirsin!"

"Vay canına, Scott sana gerçekten etki etmiş." Kyle bunu söylediği anda pişman oldu, çünkü ne olacağını biliyordu.

"Her zaman," dedi Kip yavaşça.

Kyle saate baktı. Altı buçuk dakika kalmıştı.

Hadi Eric. Başarabilirsin.

Bir süredir Kip ile maça gitmemişti ve hiç bu kadar gergin olmamıştı. Midesi sinirden düğümlenmişti, sadece Admirals'ın kazanmasını istediği için değil, Eric'in incinmesini istemediği için de.
Kip tüm bu stresi nasıl idare ediyordu?

"Bir mekan seçtik," dedi Kip, Kyle'ın popcorn'undan bir avuç dolusu çaldı. "Düğün için."

"Gerçekten mi? Nerede?"

"Bay Shore yakınlarında bir han bulduk, daha çok bir tatil köyü gibi, ana binası ve etrafında kulübeler var. Hepsini ayırttık."

"Bu kulağa..." Kyle'ın aklına ilk gelen kelime "*pahalı*" oldu, ama cümlesini "harika" diye bitirdi.

Kip gülümsedi. "Biliyorum. Tamamen rüya gibi bir düğün. Şehir dışında, ama çok uzak olmayan bir yerde yapmak istedik. Ve özel bir yer olsun istedik. Töreni açık havada, su kenarında yapabilmeyi umuyoruz."

"Yani buz pistinin ortasında düğün yok mu?"

"Tabii ki hayır. Scott hayranlarını seviyor, ama bu bizim için."

Kip, Scott'ın yüz yüze gelmek için eğildiği daireye hayranlıkla baktı. Kyle'ın gözleri, kale çizgisinin üstünde çömelmiş olan Eric'e takıldı. Kyle, düğünde Eric ile dans etme hayaline kapıldı. Bu, arkadaş olarak bile gerçekleşebilirdi.

Kalabalık öfkeyle bağırmaya başladı ve Kyle'ın dikkati tekrar maça döndü. Admirals oyuncularından biri ceza almıştı.

"Tamamen saçmalık," diye homurdandı Kip. "O, slashing'e bile yakın değildi." Kyle bunu görmemişti, ama aynı fikirdeydi. "Lanet olası saçmalık."

Artık Admirals bir oyuncu eksik kalacaktı ve yüzleşme Eric'in yakınındaki kendi bölgelerinde gerçekleşiyordu. Kyle, Eric'in bu durumdan stresli olup olmadığını merak etti. Ya da belki bu onun için eğlenceliydi. Belki de bu, kayakçının baş duvarının kenarında durması gibi bir hokey kaleci için kayakçının baş duvarının kenarında durmasına eşdeğer bir şeydi. Kyle bir zamanlar bu hissi yaşamıştı ve hala fırsat buldukça bunu seviyordu.

New Jersey yüzleşmeyi kazandı ve sonraki elli saniye boyunca Admirals'ın kalesine sert şutlar yağdırdı. Eric inanılmazdı, kalenin bir tarafındaki gol şansını engelledi, sonra hızla karşı tarafa kayarak rebound şutunu durdurdu. mavi çizgiden geldi ve Eric'in göğsüne o kadar sert çarptı ki *Kyle* bunu hissedebildi. Kalabalık onaylayarak bağırdı. Oyun sonunda durduğunda, *Ben-ny, Ben-ny diye* tezahürat yaptılar ve DJ Elton John'un "Benny and the Jets" şarkısını çalmaya başladı.

"O çok iyi!" Kyle, Eric'in yeteneğinden sanki kendisi sorumluymuş gibi gururla gülümsedi.

"O harika," dedi Kip. "En az beş sezon daha oynayabileceğine bahse girerim."

Kyle merak etti. Eric sağlıklı görünüyordu ve etkileyici ters yoga yeteneklerine bakılırsa çok formdaydı, ama vücudu bu kadar zorlu bir tempoya daha ne kadar dayanabilirdi?

Buz üzerinde Eric, son kurtarışını sanki hiç olmamış gibi davranıyordu. Sanki saatte 160 km hızla gelen bir şutla vurmak, ayak parmağını çarpmakla aynı şeymiş gibi. Dev ekranlarda Eric'in maskesini kaldırırken yüzünün yakın çekimi gösterildi. Ağzına su sıçratırken son derece sakin görünüyordu, sanki roket hızındaki hokey disklerinin önüne atılmak yerine parkta vakit geçiriyormuş gibi.

Maçın bitmesine dört dakikadan az bir süre kalmıştı ve penaltı süresinin de bir dakikası kalmıştı. Kyle, Kip'e popcornunun kalanını verdi çünkü çok gergindi ve yemek yiyemiyordu. Ayrıca, dua etmeye inanmasa da ellerini birleştirmesi gerekiyordu. Bu ona doğru geliyordu.

Eric'in bu maçı galibiyetle bitirmesini istiyordu.

Eric'in onu bu gece kutlama için evine davet etmesini istiyordu.

Kyle'ın bu adamı tekrar elde etme olasılığı - şu anda heyecanlı taraftarlarla dolu bir stadyumda yüksek sesle alkışlanan aynı adam —tekrar elde etme olasılığı heyecan vericiydi. Onu ele geçirme ve sonra tamamen parçalama şansından başka bir şey istemiyordu.

Kip'in neredeyse üç yıldır Scott'a cinsel olarak takıntılı olmasının nedenini aniden anladı. Bu çok heyecan verici bir şeydi.

Oyunun son dakikası ilan edildi. Ceza bitti, ama New Jersey ekstra bir hücumcu için kalecisini çekmişti. Kyle onlara kızdı. Bir dakika içinde *iki* gol atıp maçı berabere bitirmeleri o kadar olası değildi ki, Kyle denememelerini diledi. Neden Eric'in shutout'unu sebepsiz yere mahvedesin ki?

Son dakikada birkaç iyi gol şansı yakaladılar, ancak Eric savunma oyuncularını geçen tüm şutları durdurdu. Son on saniye geri sayılırken, Kyle herkesten daha yüksek sesle sayıları haykırıyordu. Sonunda, siren çalarak maçı sona erdirdi ve Kyle koltuğundan fırladı. "Evet! Evet, Eric!"

Kip, koltuğundan ceketini almak için eğilirken güldü. "Görünüşe göre Benny'nin yeni bir numaralı hayranı oldu."

"Onun adına sevindim," dedi Kyle, ama aslında aklından geçen *onunla yatmak istediğimdi*. Admirals oyuncularının buz üzerinde kucaklaşmasını izledi, sonra buz pistinden ayrılmadan önce sopalarıyla seyircileri selamladılar.

"Bu sıkıcı kısım," dedi Kip. "Maç sonrası işler sonsuza kadar sürüyor. Özellikle de galibiyetten sonra. Shake Shack'e gitmek ister misin?"

Kyle ona göz kırptı. "Neredeyse tüm maç boyunca yemek yedin." "Shake Shack için her zaman yer vardır. Hadi. Ben ısmarlıyorum."

"Olmaz. Biletleri sen sağladın. En azından sana bir hamburger ısmarlayabilirim."

Kip elini salladı. "Biletler bedavaydı. Hadi ama."

* * *

"Scott bana Eric'ten bahsetti."

Kyle donakaldı, ağzına atmak üzere olduğu ShackMeister patates kızartmasını havada salladı. Scott, Kyle ve Eric'in birlikte olduğunu biliyor muydu? "Eric ne olmuş?"

"Biseksüel olduğunu. Scott, Eric'in sana önce söylediğini söyledi, *ilginç*."

Kyle soğukkanlı davranmaya çalıştı. "Biseksüel olmasına şaşırdın mı?"

"Evet! Hiç bilmiyordum. Scott bile şüphelenmemişti, oysa Eric'in en iyi arkadaşlarından biri." Kip güldü. "Scott insanları anlamakta pek iyi değildir. Peki Eric neden sana söyledi?"

Kyle patates kızartmasını kabına geri attı. "Bilmiyorum. Biraz takılıyoruz. Sanırım sadece kendisine yakın olmayan birine anlatmak istedi.
"Ne, sanki kendini ifşa etmek için pratik mi yaptı? Seninle mi?"

"Ne, sanki çıkmayı prova mı ediyordu? Seninle mi?"

Kyle gülümsememek için yanağını ısırdı. Eric, Kyle ile birçok şeyi prova etmişti. "Evet. Öyle bir şey."

Kip onu inceleyerek kaşlarını çattı. "Sizin aranızda ne var?"

"Hiçbir şey."

"Çünkü ben de NHL yıldızı ile gizli bir ilişki yaşadım ve bu..." "Onunla çıkmıyorum," dedi Kyle dürüstçe, ama bunun bir yalan olmasını diledi. "Sadece arkadaşız. Senin *istediğin* gibi."

Kip buna gülümsedi. "Bu harika. Scott, Eric'in dün antrenmanda çok iyi bir ruh hali içinde olduğunu söyledi. Belki de ona iyi bir etki yapıyorsun. Biraz eğlenmeye ihtiyacı var."

Kyle, Kip'in boynuna yayılan kızarıklığı görmemesi için patates kızartmalarına baktı. Eric, Kyle yüzünden mi iyi bir ruh halindeydi? O da birlikte geçirdikleri geceyi düşünmeden duramıyor muydu?

Kip telefonuna bakıyordu, Kyle da kendi telefonunu çıkardı. İki dakika önce bir mesaj gelmişti.

Eric: Bu akşam boş musun?

Kyle telefonuna gülümsedi, sonra hızla yazdı: Evet. Kutlama yapmak ister misin?

Eric: Kesinlikle. Bana gelebilir misin? Bir saat sonra falan?

Kyle: Orada olacağım.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordu Kip. "Uh,
sadece bir adam benimle buluşmak istiyor."

"Öyle mi?"

"İş yerinde tanıştığım biri." Kyle bunu söylerken bunun aslında bir yalan olmadığını fark etti. "Yani..." Ayağa kalktı ve kalan kurabiye ve kremalı milkshake'ini aldı, çünkü onu israf etmek için bir neden yoktu. "Gitmeliyim. Önce biraz kendime çeki düzen vermeliyim, anlarsın ya?"

Kip ona gülümsedi. "İyi eğlenceler. Scott benimle burada buluşacak."

Kyle hızla eğilip onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bugün beni davet ettiğin için teşekkürler."

"Ne zaman istersen. Yakında görüşürüz."

Kyle restorandan çıkıp en yakın metro istasyonuna koştu, bu gece Eric Bennett'ı elde edeceği için heyecandan başı dönüyordu.

* * *

Eric kendini yenilmez hissediyordu. Her galibiyetten sonra, özellikle de rakibi sıfırlayarak kazandığında, her zaman enerji dolu olurdu, ama bu gece kendine güvenen, çekici ve çok azgın hissediyordu. Takım arkadaşları büyük bir galibiyetten sonra sevişmeye ihtiyaç duyduklarını söylerken böyle hissediyor olmalılar.

Bu inanılmaz coşkuyu bozacak hiçbir güvensizliğin içine girmesine izin vermemeye çalıştı. Hiçbir şeyin yerinde olmadığından emin olmak için yatak odasına koştu

, ki elbette hiçbir şey yoktu. Komodin çekmecesini kontrol etti ve şişede bol miktarda kayganlaştırıcı kaldığını görünce rahatladı. Biraz fazla ileri gittiği için endişelendikten sonra, şişeyi komodinin üzerine koydu. Bu gece utangaç olmanın bir nedeni yoktu. Eric bu düzenlemenin basitliğini heyecan verici buldu. Tahminde bulunmak veya ince davranmak zorunda değildi. Güvenilir biriyle olduğu sürece, neden birçok insan için tek gecelik ilişkilerin çekici olduğunu anlayabiliyordu.

Kapı zili çaldı ve Eric, heyecanla kalbi çarparak merdivenlerden aşağı koştu. Kapıyı açtığında, atkı ve şapka giymiş, soğuktan yanakları pembeye dönmüş Kyle'ı gördü.

"Selam," dedi Kyle. Gülümsüyordu ve Eric bir anlığına onun güzelliği karşısında konuşamadı. Sonunda kendine geldi ve Kyle'ı içeri almak için kenara çekildi.

Kyle sırt çantasını yere koydu ve dış giysilerini çıkardı. Eric bunları dolaba kaldırmak için ondan aldı. Kyle bu gece barmen modundaydı: beyaz tişört, soluk kot pantolon ve gözlüksüz. Bu, erkekleri baştan çıkarmak için tasarlanmış bir görünümdü ve muhtemelen Kyle'ın normalde biriyle buluşurken giydiği kıyafetti. Eric, daha yumuşak, yüksek lisans öğrencisi versiyonunu görmediği için hayal kırıklığına uğramış mıydı, emin değildi.

"Senin o shutout'u yapmanı izlemek çok seksiydin," dedi Kyle, yaklaşarak.

"O shutout'u yapmak oldukça seksi bir şeydi," dedi Eric. Başını eğdi, dudakları Kyle'ın dudaklarının önünde duruyordu. "Kutlama yapmak istiyorum."

"Evet, hadi kutlayalım."

Bu öpücükte hiçbir ihtiyat yoktu. Hiçbir iffetli ısınma yoktu. Dudakları birbirine değdiği anda birbirlerini yutarcasına öpüştüler, Kyle'ın parmakları Eric'in çenesini kavradı, Eric ise Kyle'ın başının arkasını avuçladı. Eric'in vücudundaki her sinir arzuyla titriyordu. Açgözlü hissediyordu ve bu muhteşem adamı doyasıya içmeye hazırdı.

Kyle onu duvara itti, Eric'in sırtı partide birlikte hayranlıkla baktıkları tablonun yanına çarptı. Kyle, Eric'in bileklerini yakaladı ve kollarını duvara dayadı. Ani savunmasızlık hissi onu sarsarken, Kyle boynunu öptüğünde nefesini tuttu.

"Hoşuna gitti mi?" Kyle cildine karşı söyledi. "Sana sorsam, benim için öyle kalır mısın?"

Eric yanıt olarak inledi, sonra boğuk bir sesle "Evet" dedi. Kyle istediği sürece bu şekilde kalacaktı, kas ağrıları umurunda değildi.

Yoga yaparken yaptığı gibi rahatsızlığı yenmeye çalışacak ve vücuduna buna katlanmasını emredecekti. Kyle için.

Kyle'ın dişlerinin adem elması yakınındaki hassas ete bastırdığını hissedebiliyordu ve Kyle'ın gülümsediğini tahmin etti.

"Geçen sefer ben kararları verirken hoşuna gitmiş gibi görünüyordu." "Öyleydi."

"O zaman belki bununla oynayabiliriz. Çünkü geçen sefer söylediğimde ciddiydim: Seni edging'in harika dünyasıyla tanıştırmak isterim. Hoşuna gideceğini hissediyorum."

Eric başını salladı. "Tamam. Deneyebiliriz."

Kyle, Eric'in sakalını nazikçe okşadı, sonra çenesini kavradı ve onu şiddetle öptü. Öpücüğün gücü Eric'in bacaklarını titretti. Kyle'ın planladığı her şeyi burada, bu duvara yaslanarak yapmasını istiyordu, ama Kyle mantığın sesiydi.

"Yukarı çıkalım da o tabloyu yere düşürmeyelim mi?" diye mırıldandı.

Şaşırtıcı bir şekilde, o anda Eric resim umurunda bile değildi. Ama Kyle haklıydı; bir yatağa ihtiyaçları vardı. "Evet. Evet. Yukarıya."

Kyle geri adım attı. "Sen yukarı çık. Soyun ve yatakta beni bekle." Eric'in şaşkın ifadesinden eğlenmiş olacak ki, kıkırdadı. "Git. Hemen."

* * *

Kyle telefonunda *Angry Birds Blast*'ın iki seviyesini oynadı, ki bu ona Eric'in soyunup onun için hazırlanması için yeterli bir süreydi. Ana yatak odasının altındaki kata, yoga stüdyosuna çıktı. Acele etmeden, karanlık stüdyo alanında ağır adımlarla dolaştı. Eric'in onu duyabilmesini ve heyecanla beklediğini umuyordu.

Sonunda Eric'in yatak odasına çıkan merdivenleri çıktığında, onu yatakta uzanmış, çıplak, elleri göğsünde ve ayak bilekleri çaprazlanmış halde buldu. Penisi kalındı ama tam olarak sertleşmemişti ve kaslı bir uyluğuna yaslanmıştı. Kyle bu görüntüyü içselleştirmek için kendine bir dakika verdi. Tanrım, bu adama yapmak istediği o kadar çok şey vardı ki.

Kyle sırt çantasını yatağa bıraktı. Gömleğini çıkarmayı düşündü, ama şimdilik çıkarmamaya karar verdi. Eric çıplakken kendisinin giyinik olmasının yarattığı dengesizliği seviyordu.

Yakından, Eric'in ince işlenmiş kaslarının hatlarını hayranlıkla seyredebilirdi. Ve vücudunun her yerinde sayısız koyu morluklar. Bu adamın her gün kendine yaptıkları şaşırtıcıydı.

Eric'in rahat ve gevşemiş görünmeye çalıştığını anlayabiliyordu, ama Parmak eklemlerindeki gerginlik ve karın kaslarının kasılma ve gevşeme şekli onu ele verdi. Kyle, Eric'in ayak bileğini eliyle kavradı ve sıktı, sonra onu bıraktı ve parmaklarının arkasını Eric'in bacağına doğru kaydırarak uyluğunun üst kısmına kadar uzattı. El kasıklarına yaklaştığında Eric nefesini tuttu, ama Kyle elini çekti.

"Sen kesinlikle muhteşemsin," dedi. "Şu kaslara bak." "Egzersiz yapıyorum."

"Bu kaslarda ne kadar gerginlik var?" diye sordu Kyle, Eric'in pazı kaslarından birini sıkarak. "Omuzlarında ne kadar baskı var?" omuzlarında ne kadar baskı var?"

Eric yanıt olarak gözlerini kapattı ve uzun bir nefes verdi. Kyle saçlarıyla oynadı, kalın bukleleri nazikçe taradı. Onu sakinleştirmek ve şımartmak istiyordu, sonra da onu sıkmak istiyordu.

"Her şeyi bırakabilirsin," dedi Kyle yumuşak bir sesle. "Bu gece tek görevin kendini iyi hissetmek. Ve bunu sağlaması da benim görevim."

"Evet," diye fısıldadı Eric, gözlerini kapalı tutarak.

Kyle eğilip onu öptü. Eric hevesle dudaklarını açtı ve öpücüğü derinleştirmek için kendini yukarı çekti. Elini Kyle'ın tişörtünün eteğinin altına soktu, avucunu Kyle'ın karnına kaydırarak tişörtü kaldırdı.

Kyle elini kendi eliyle kapattı ve durdurdu. "İyi deneme," dedi. "Sanırım bir süre daha giysilerimi çıkarmayacağım."

"Adil değil gibi."

"Adil olacağıma dair söz vermedim. Uzanın."

Eric'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve Kyle, göğsüne sertçe bastırarak onu yatağa geri itti. Bu güçlü, yakışıklı adam üzerinde bu kadar kontrol sahibi olmak bile baş döndürücüydü. Kyle, onunla baş başa bir hafta sonu geçirmek istiyordu. Bir hafta. Bir yıl.

Eric yerleştiğinde, Kyle parmak uçlarıyla hafifçe dokunarak vücudunu ısıtmaya başladı. O günkü maçtan kalma taze morluklar vardı ve Kyle, Eric'in göğsünden, oyulmuş karnına doğru ilerlerken bunları kaçındı, sonra da oblik kaslarının altındaki derin oluklara daldı. Eric'in penisinin buna tepki olarak seğirip kalınlaştığını izledi, ama ona dokunmadı.
Bunun yerine yatağın ucuna yürüdü ve sırt çantasını açtı.

"Orada ne var?" diye sordu Eric.

"Görürsün."

Kyle, başlasa iyi olacağına karar verdi; aksi takdirde gece yarısı hala burada olacaklardı ve burada uyumaya niyeti yoktu. Önce Eric'e oral seks yapmayı düşündü, ama geçen seferki deneyiminden, bunun Eric'i çok çabuk orgazma ulaştıracağını biliyordu. Bunu daha sonraki turlar için saklayacaktı. İlk tur, bol bol konuşarak, rahat ve yavaş geçecekti.

Eric artık tamamen sertleşmişti ve Kyle onun sikine dokunmamıştı bile. Bu eğlenceli olacaktı. Eric'in komodinin üzerine koyduğu kayganlaştırıcıyı fark etmişti, ama

Kyle sırt çantasından en sevdiği kayganlaştırıcıyı çıkardı. "Bugün mastürbasyon yaptın mı?" diye sordu Kyle, avucuna biraz kayganlaştırıcı damlatırken.

.

"Hayır."

"İyi. Dün?"

Eric, düşünmesi gerekiyormuş gibi kaşlarını çattı. "Hayır."

Kyle, kaygan elini Eric'in penisine doladı, bu da Eric'in tıslamasına ve karın kaslarını sıkmasına neden oldu. "O zaman boşalmak için can atıyor olmalısın."

"Bir süre daha dayanabilirim," dedi Eric boğuk bir sesle.

"Gerçekten mi?" Kyle, Eric'in penisini yavaşça pompalarken sohbet eder gibi sordu. "Ben değil. Genelde günde en az bir kez boşalmam lazım."

"Sen gençsin."

"Ve sen yaşlı değilsin." Kyle onu okşamaya devam ederken, Eric'in yüzünü dikkatle izliyordu. Eric yüzünü buruşturmuş ve kaşları hala çatılmıştı. Fazlasıyla gergindi. "Bence bunu seveceksin."

"İşkence ettiğin herkese böyle mi diyorsun?"

"Bunu *herkese* yapmıyorum. Burada aldığın hizmet birinci sınıf bir hizmet." Eric'i okşamaya devam ederken, gevşek tutuşunu koruyarak aşağı doğru hareketlerine bir bükülme ekledi. "Bu, şimdiye kadar yaşadığın en iyi orgazm olacak. Söz veriyorum."

Eric yanıt olarak homurdandı. Kyle hızını biraz artırdı.

"Kendimi tahrik etmeyi seviyorum," diye devam etti. "Bu sabah kendimi boşaltmadan önce üç dört kez orgazma yaklaştım."

Eric sessizce küfretti ve Kyle onun hayal ettiğini biliyordu. İyi. Eric'in onu hayal etmesini istiyordu, yatağında çıplak uzanmış, penisi şişmiş ve parıldayan, cildi kızarmış ve terden kaygan halini. Tanrım, Kyle hiç kendi müstehcen fotoğrafını çekmemişti — Ian'la olanlardan sonra — ama belki Eric isterse çekebilirdi. Eric, Kyle'ın onu hayal ederken nasıl göründüğünü görmek isterse. Kyle yorgun ve boşalmak için çaresizken.

Kyle'ın onu hayal ederken nasıl göründüğünü görmek istiyorsa. Kyle yorgun ve boşalmak için çaresizken.

Kyle biraz daha sıkı tuttu ve konuşmaya devam etti, bunu netleştirmek istiyordu. "Bunu yaparken ne düşündüğümü biliyor musun?"

"Ne?"

"Bunu hayal ediyordum. Sen benim istediğim kadar oynamam için önüme serildin." Bu hiç de yalan değildi. Kyle, o sabah kendini defalarca doruğa ulaştırırken tam da bunu hayal ediyordu. Eh.
Neredeyse aynen böyle. "Hayalimde, titreşimli bir anal tıpın vardı, ama buna yavaş yavaş ulaşabiliriz."

"Siktir."

Kyle şaka yapmıyordu. Eric'e hangi plug'ı takmak istediğini tam olarak biliyordu. Telefonundaki bir uygulama ile onu kontrol edebiliyordu.

"Yaklaştığında bana söyle. Tek kuralım bu."

"Ne olur..." Eric nefesini tuttu. "Ne olursa olmazsam?" "O zaman eğlence biter ve senin bunu istediğini sanmıyorum. Ben istemem
istemediğimi biliyorum." Kyle sadist değildi ve acıyı zevkle karıştırmayı hiç sevmezdi. Eric'in vücudunu kaplayan morluklara yenilerini eklemekle ilgilenmiyordu. Kyle'ın gerçekten sevdiği şey, etkileyici, kendine güvenen erkeklerin kontrolü ona teslim etmesiydi ve Eric Bennett kadar etkileyici birini daha önce hiç görmemişti.

Eric cevap vermedi, ama gözlerini açtı. Kyle onu daha sert, daha hızlı okşamaya başladığında bakışları birbirine kilitlendi. Serbest eliyle Eric'in ağır testislerini okşadı. Eric çoktan doruğa doğru koşuyordu, Kyle bunu anlayabilirdi. Eric'in talimatlarına uyup, boşalmak üzere olduğunu ona söyleyecek miydi acaba? Kyle'a ne kadar güveniyordu?

"Yaklaştım," diye uyardı Eric ve Kyle, yüzünde beliren mutlu, aptalca gülümsemeyi engellemek için dudağını ısırdı. Burada otoriter görünmeye çalışıyordu. Eric'e birkaç kez daha okşadı, sonra penisini bıraktı, ama testislerini okşamaya devam etti.

"Siktir," dedi Eric, yarı inleyerek, yarı gülerek. "Bunu eğlenmek için yapıyorsun, ha?"

"Bekle." Kyle, Eric'in vücuduna uzandı ve bir iki dakika boyunca onu yavaş ve derin bir şekilde öptü. Eric'in ona sürtündüğünü fark edince durdu. Kyle, Eric'in uyluğuna vurdu. "Yaramaz. Seni böyle bırakmamı mı istiyorsun?"

"Ben halledebilirim."

"O zaman seni yeterince zorlamamışım. Tekrar deneyelim." Kyle, tek bir akıcı hareketle Eric'in vücudundan aşağı kaydı ve penisini ağzının derinliklerine aldı. "Ah! *Siktir.*" Bu, Kyle'ın Eric'in çıkardığı en yüksek sesiydi. Eğer Ağzı dolu olmasaydı, bu duruma gülümseyerek karşılık verirdi.

Kyle, Eric'in penisine aşıktı. Kyle'ın şahsen gördüğü en kalın penisti ve oldukça da uzundu. Kyle genellikle üstte olmayı tercih ederdi, ama lanet olsun, o canavar penisin içinde nasıl bir his yaratacağını bilmek istiyordu. Boğazını gevşeterek Eric'i olabildiğince derine aldı. Bunun çabuk bitmesini istediği için acımasızdı, sertçe emiyor ve başını yutuyordu.

"Tanrım, yine boşalacağım. Boşalacağım..."

Kyle çekildi ve Eric yatağa yumruk attı. "Uh oh. Bana kızdın mı?"

"Hayır," diye homurdandı Eric.

"Daha yeni başladık." Kyle kalçalarının üzerine oturdu ve ona gülümsedi. "En azından gömleğini çıkarabilirsin," diye şikayet etti Eric.

"Sanırım bunu hak ettin." Kyle tişörtünü çıkardı ve yere attı. Eric'in elleri hemen onun üzerine indi, yanlarından göğsüne doğru kaydı.

"Çok güzelsin," dedi Eric ve onu öpmek için kendine çekti. Eric'in Öpücükler kısa sürede Kyle'ın en sevdiği şey haline gelmişti. Bu ilişkiye başlamadan önce Kyle'ın hiç beklemediği bir tatlılık vardı öpücüklerde. Kyle, son birkaç yıldır Scott'la birlikte bara geldiği birkaç seferde onu uzaktan izlerken, Eric'in onu arka odada duvara sertçe dayadığı kısa fanteziler kurmuştu. Belki de Kyle onu o kadar tahrik etmişti ki, Eric artık ona karşı koyamıyordu. Ve Kyle'ın dizlerinin üzerine çöküp, güçlü elleriyle Kyle'ın vücudunu kavrayarak onu sertçe becerdiğini hayal etmişti.

Eric'in onu arka odada duvara sertçe dayadığı fanteziler kurmuştu. Belki de Kyle onu o kadar tahrik ettikten sonra Eric artık ona karşı koyamayacaktı. Eric'in dizlerinin üzerine çöküp, Kyle'ın ağzını sikerken güçlü elleriyle Kyle'ın kalçalarını sıkıca kavradığını hayal etmişti. Fanteziler ateşliydi, ama gerçeklik Kyle'ın hayal edebileceğinden çok daha heyecan vericiydi. Eric onu önemli biriymiş gibi, Kyle değerli bir şeymiş gibi öpüyordu ve Kyle buna doyamıyordu.

Bu tehlikeli bir düşünce tarzıydı.

Kendini öpüşmeyi bırakmaya zorladı, sonra Eric'in üstünden yuvarlandı ve yatağın ucuna doğru yürüdü. Kafasını boşaltmak, burada ne yaptığını kendine hatırlatmak için biraz mesafeye ihtiyacı vardı. Eric için önemli ya da değerli değildi.

Kyle sadece penis konusunda bilgili, yardımsever bir arkadaştı.

Sırt çantasına uzanıp, sadece birkaç kez kullanmış olduğu ama her iki seferinde de aklını başından almış olan yeni bir mastürbasyon kılıfı çıkardı. "Hiç bunlardan kullandın mı?"

"Onun ne olduğunu bile bilmiyorum."

Kyle, Eric'e yeni zevk boyutlarını tanıtmaktan hoşlanmıyormuş gibi dramatik bir şekilde iç geçirdi. "Ah, Eric." Oyuncağın içine biraz kayganlaştırıcı döktü ve Eric'in penisine yerleştirdi. Daha fazla uzatmadan, manşonu Eric'in penisini tamamen kaplayana kadar dikkatlice aşağı doğru itti.

"Vay canına, bu da ne böyle?"

"Bu bir seks oyuncağı," dedi Kyle, kasıtlı olarak küstahça.

Eric gözlerini kısarak ona baktı. "Seks oyuncaklarını duydum. *O kadar da* bilgisiz değilim."

Kyle güldü. "İçinde eğlenceli çıkıntılar ve oluklar olan bir manşon. Harika bir his, değil mi?"

Eric, Kyle ona birkaç yavaş vuruş yaparken uzun bir inilti çıkardı. "Bu inanılmaz."

"Biliyorum. Geçen hafta kendim denedim ve lanet olası bir volkan gibi boşaldım."

Eric yine inledi, muhtemelen Kyle'ın bu oyuncağı kendi üzerinde kullandığını hayal ettiği için, ya da Kyle'ın orgazmını kıskandığı için. Belki de her ikisi için.

Kyle, oyuncağın Eric'in koyu renkli, şişmiş penisini yutmasını izleyerek ona uzun, yavaş bir vuruş daha yaptı. "Bakalım bu adamla ne kadar dayanabileceksin."

Hiç de uzun sürmedi. Eric'in ayak parmakları kıvrılmaya başlayana kadar yaklaşık iki dakika sürdü.

"Bana söylemek istediğin bir şey mi var?" Kyle nazikçe

sordu. Eric dudaklarını sıkıca kapattı.

"Çünkü boşalmak üzereymişsin gibi görünüyor."

Eric zor nefes alıyordu ve Kyle bir anlığına kazandığını düşünmesine izin verdi, sonra oyuncağı elinden aldı. Eric, kızgın bir şekilde karnına çarpan, kırmızı ve kayganlaştırıcıyla parlayan penisiyle inledi.

"O zaman bana söylemeyecek miydin?" Kyle alay etti. "Çünkü belki de söylemene gerek yok. Belki ben anlayabilirim." Bunu kanıtlamak için kafasında on saydı, sonra eliyle Eric'i okşamaya başladı. Bir dakikadan az bir sürede Eric'in karın kasları gerildi ve testisleri yükseldi, Kyle onu bıraktı.

"Ah. Tanrım. Siktir git," diye nefes nefese kaldı Eric. "O sefer çok yakındım."

"Taşakların çok sıkı," Kyle gülerek, parmağıyla üzerlerini okşadı. "Bu yükü görmek için sabırsızlanıyorum." Eric'in penisinin başının hemen altındaki hassas noktayı parmağıyla okşadı ve bir damla ön sıvının kaçışını izledi.
Yarık. Kyle, şu anda kendi penisinin sızıntı yaptığından emindi. Eric'in onun için çözülme şekli, kontrolü elinde tutmayı zorlaştırıyordu.

Eric kendini toparlamaya çalışırken göğsü hızla inip kalkıyordu. "Kot pantolonunu çıkarabilir misin?"

Kyle gülümsedi. "Bunu striptiz pokeri oyununa çevirmeni seviyorum." Ayağa kalktı ve Eric'in izlediğinden emin olarak fermuarının düğmesini açtı. Ereksiyonu belliydi, kot pantolonuna baskı yapıyordu, bu yüzden Eric'in yüzünü izlerken eliyle şişkinliği okşadı. Eric mahvolmuş görünüyordu: gözleri donuk, cildi kızarmış ve alnındaki bukleler terden ıslanmıştı. Kyle, şu anda istediği hemen her şeyi yapacağına bahse girerdi.

"Bunu senin yapmanı istiyorum," diye karar verdi Kyle aniden. "Kendini okşa. Yaklaş, ama boşalma."

Eric sinirli bir homurtu çıkardı, ama söyleneni yaptı. Elini penisinin etrafına doladı ve yavaşça, dikkatli hareketlerle okşamaya başladı, vücudunun geri kalanı ise boşalmamak için çabalarken titriyordu.

"Aynen öyle. Yavaşça," dedi Kyle. "Geçen seferki gibi. Geçen seferki hatırlıyor musun?"

Eric başını salladı, konsantre olmak için kaşlarını çatarken dişlerini alt dudağına geçirdi.

"Güzel," diye fısıldadı Kyle, elini kendi iç çamaşırının içine sokarken. "Harika gidiyorsun, bebeğim. Beni çok tahrik ettin."

"Görmek istiyorum," diye nefes nefese söyledi Eric.

Kyle kot pantolonunu çıkardı, sonra külotunu aşağı indirip çıkardı. Sertleşmiş penisini aşağı çekti ve karnına çarpmasına izin verdi. "Bak
Ne kadar sert olduğumu mu? Çünkü şu anda benim için kendini okşarken çok seksi görünüyorsun. Dediğimi yapıyorsun."

Eric inledi ve bir saniye gözlerini kapattı. Gözlerini tekrar açtığında, Kyle gözlerinin nasıl donuklaştığını fark etti. Eric'in bakışları Kyle'ın sikine sabitlenmişti, bu yüzden Kyle onun için sikini birkaç kez tembelce okşadı.

"Ben... sen..." Eric dişlerini sıkarak konuştu. "*Siktir*. Yapamıyorum. Ben..."

"Bırak kendini," dedi Kyle sertçe.

Eric şaşkın görünse de dediğini yaptı. Elini yüzünde gezdirdi
ve hayal kırıklığıyla inledi. Kyle nefesini tuttu ve kalbi durmuş gibi hissetti. Eric'in acı çektiğini anlayabiliyordu, ama buna katlanmaya hazırdı

Kyle için. Kahretsin, bu şaşırtıcıydı. Kendi penisinin tabanını kavradı ve sakinleşmek için nefes aldı, sonra tekrar oyuncağı almaya uzandı. "Dizlerinin üzerine çök," diye talimat verdi, sesindeki titreme
Açıktı. Eric bir anda ayağa kalktı, bacaklarını genişçe açarak dizlerini yatağa sertçe bastırdı. Muhteşemdi.

Kyle eğilip Eric'in ağlayan penisinin başına yumuşak bir öpücük kondurdu. Bu bir özür ve bir sözdü. Ve bir teşekkür. Doğruldu, sonra oyuncağı penisin başına kaydırdı ve sabit tuttu. "Bu sefer işi sen yapacaksın. Onu sikmeni istiyorum."

Eric'e iki kez söylemeye gerek yoktu. Ellerini Kyle'ın omuzlarına dayadı ve oyuncağı zevkle sikmeye başladı. Kyle, onu izlerken kendi bu adam tarafından sikilmenin nasıl bir şey olacağını hayal ederek kendi inilti

"Keşke o oyuncak ben olsaydım," dedi cesurca. Eric'e baskı yapmak istemiyordu, ama kafası müthiş müstehcen düşüncelerle doluydu ve bunları paylaşmak istiyordu
"O kalın sikini içimde hissetmeyi çok isterdim. Siktir, eminim o şeyle beni parçalara ayırırsın."

Eric homurdandı ve daha hızlı itti. O kadar güçlü ve *formdaydı* ki. Kyle, boşalmayı geciktirebilirse saatlerce devam edebileceğine emindi. Kyle'ı yere yatırıp ona vurmaya devam edebilirdi.

"Hayal ediyor musun?" diye sordu Kyle. "Bu oyuncağın ben olduğumu mu hayal ediyorsun? Beni genişletip doldurduğunu ve..."

Eric gözlerini sıkıca kapatırken burun delikleri genişledi. Kyle oyuncağı çekip aldı ve Eric hayal kırıklığıyla *çığlık attı*, boşuna havayı sikmeye çalıştı.

Tamam, belki de zamanı gelmişti.

"Uzan," dedi Kyle nazikçe. "Sırt üstü." "Lütfen," diye
inledi Eric.

Eric, Kyle'ın istediği şekilde yerleştiğinde, Kyle onun açılmış bacaklarının arasına yerleşti. Bir an durup, tüm bu zorlu çalışmanın sonucunu hayranlıkla seyretti: Eric Bennett, ter ve kayganlaştırıcıyla kızarmış ve parıldıyordu. Gözleri çılgın ve yalvarırcasına, saçları nemli ve yastığa yapışmış. Kyle, elini Eric'in bacaklarından birine kaydırdı ve Eric'in çaresizce seğiren penisini izledi. Testisleri kocaman, patlayacak kadar doluydu ve Kyle, bu seli açmak istedi.

Onu mastürbasyon yapmaya başladı. Bu sefer alay yoktu; sert ve hızlı bir şekilde okşadı, diğer eliyle dolu testislerini avuçladı. Eric gözleriyle ona yalvardı ve Kyle başını salladı. "Evet, güzelim. Görelim bakalım."

İki pompa daha ve Eric patladı. Yataktan kalkarak, ilk fışkırma göğsüne çarptığında rahatlamış bir şekilde haykırdı. Kyle, kendi penisi titreyip ön sıvı salgılarken, kendi boşalmasını sabırsızlıkla bekleyerek onunla birlikte inledi.

Kyle, Eric'in muhteşem orgazmını okşayarak, onun fışkırmaya devam etmesini hayretle izledi. Eric tamamen boşalana kadar onu bırakmadı, penisi son bir damla daha fışkırarak Eric'in karnını ve göğsünü kaplayan etkileyici miktardaki meniye katıldı.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldı Eric. "Bu... vay canına." "Evet," diye nefes nefese onayladı Kyle.

"Hiç böyle boşalmamıştım. Siktir."

Kyle kendini topladı, sonra güldü. "İyi, değil mi?" "Harika. Bilmiyordum."

"Bana sadık kal, bebeğim." Kyle eğilip onu öptü. "Her türlü şeyi bilirim."

* * *

Eric nefesini toparlarken, iki adam yan yana dinleniyorlardı. Eric o kadar bitkin düşmüştü ki, Kyle'ın sakince kendini okşadığını fark etmesi birkaç dakika sürdü. Eric yan dönerek onu izlemeye başladı.

"Yardım edebilir miyim?"

Kyle ona tembelce gülümsedi. "Sanırım kendini temizlemek istersin."

Eric, Kyle'ın sözlerinin ne kadar doğru olduğundan utanarak başını eğdi, ama aynı zamanda onu bu kadar iyi tanımasından ve ne kadar düşünceli olduğundan da etkilendi. "Bir saniye sürer," diye söz verdi.

"Acele etme."

Kyle'ı bir süre daha izledi - penisi sertleşmiş ve ön sıvıyla parıldıyor olmasına rağmen, hiç acele etmiyor gibi görünüyordu - sonra hızla banyoya gitti.

Sarhoş olmanın biraz böyle bir şey olduğunu düşündü. Bacakları jöle gibiydi ve başı uçuyordu. Her yeri gevşek ve rahatlamış ve... mutluydu. Kendini çok mutlu hissediyordu.

Eric, Kyle'ın az önce ona yaptıklarına benzer bir şey hiç yaşamamıştı. Yakınından bile geçmemişti. Bir dahaki sefere mastürbasyon yaparken kesinlikle edging'i deneyecekti. Kyle'ın ona yaptığı gibi olmayacağını biliyordu...

bu kontrolü başkasına vermek gibi olmayacağını biliyordu, ama bu bir disiplin egzersizi olacaktı ve Eric buna yabancı değildi.

Kendini temizledi ve aynada kendini inceledi. Saçları, sanki kaleci maskesini yeni çıkarmış gibi, nemli ve dağınıktı. Gözleri cam gibi parlıyordu ve cildi kızarmış ve terden parlıyordu. Takım arkadaşlarının bazılarının dediği gibi, iyi sikilmiş gibi görünüyordu.

Ve Kyle şu anda yatağında yatıyor, kendini okşuyor ve muhtemelen Eric'i ve onun kontrolünü kaybetmesine neden olan şeyi düşünüyordu. Eric, bu kadar sınır tanımaz davranmış olmasına utanmadığına şaşırmıştı.

Yaptıkları hiçbir şeyden utanmıyordu, sadece *daha fazlasını* yapmak istediği için endişeliydi. Kyle'ın bildiği her şeyi ona göstermesini istiyordu ve Eric de karşılığında ona verebileceği her şeyi vermek istiyordu. Bu kısım yeterince korkutucuydu, ama Eric'i gerçekten dehşete düşüren, Kyle ile seksin ötesinde bir yakınlık kurma arzusuydu. Hiçbir şey yapmasalar bile birlikte zaman geçirmek istiyordu. Onun hakkında her şeyi öğrenmek ve kendisine açılmak istiyordu, ama Eric aptalca bir şey yapmadan önce bu düşünceyi kafasından silmeliydi.

Eric yatak odasına döndüğünde, Kyle bir yastık yığınına yaslanmış, bir kolunu başının üzerine atmış, diğer eliyle yavaşça çalışıyordu.
Onun penisi. Eric'in koleksiyonundaki herhangi bir sanat eseri kadar nadir ve güzeldi. Uzun, kaslı bacakları önünde gevşek ve rahat bir şekilde uzanmıştı. Hoş kıvrımlı penisi hala sertti ve şimdi kayganlaştırıcıyla parlıyordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Eric. Kyle'ın kendinden geçerek zevk almasını görmek, Eric'in yorgun vücuduna yeniden enerji vermişti. Penisi bile yeniden sertleşmeye çalışıyordu.

"Buraya gel," dedi Kyle. Yanındaki yatağı okşadı ve Eric hemen yanına gitti. Sırtını başlığa dayayarak oturdu çünkü tamamen uzanırsa, bu kadar yorgun olduğu için uykuya dalabileceğinden endişeleniyordu. Kyle, Eric'in bacaklarının arasına sıkışarak onu şaşırttı, sonra Eric'in göğsüne yaslanarak geriye doğru uzandı.

Eric kolunu onun etrafına doladı, onu kendine sıkıca çekti, onu bu kadar yakınında hissetmeyi seviyordu. Kyle'ın kendisine bu kadar mükemmel uymasını seviyordu.

"Canını acıtıyor muyum?" diye sordu Kyle.

"Hm?" Kyle'ın şu anda yaptığı son şey ona zarar vermekti. "Yani, morluklar. Daha doğrusu, *morluklar*."

Kyle'ın Eric'in morlukları için bu kadar endişelenmesi çok sevimliydi. Eric o kadar uzun süredir bu morlukları taşıyordu ki, morluklar olmadan nasıl bir his olduğunu hatırlayamıyordu. Yakında öğreneceğini düşündü. Emekli olduktan sonra. "Sorun değil. Alıştım artık." Kyle'ın şakağına öpücük kondurdu. "Bunu seviyorum."

Kyle başını çevirip Eric'in pazılarına öptü. "Öyle mi?"

"Mm." Eric boş elini Kyle'ın karnında gezdirdi, sonra parmaklarını Kyle'ın elinin yerine onun penisine doladı. Kyle'ın tuttuğu tempoya uymaya çalışarak onu yavaşça okşadı.

"Evet. Aynen böyle," dedi Kyle rüya gibi. "Sen benim penisini okşarken böyle tutulmayı seviyorum."

Eric titreyerek nefes aldı. "Kendini pek saklamıyorsun, değil mi?"

"Neden saklayayım ki? Sanırım benim müstehcen konuşmalarımı seviyorsun."

"Seviyorum," diye itiraf etti Eric. Yalan söylemenin bir anlamı yoktu; penisi tekrar sertleşmiş ve Kyle'ın sırtına değiyordu. Bu adamı çok seviyordu, ama çoğunu kendine saklaması gerektiğini biliyordu.

Kyle'ın penisinin parlak başının, elinin tünelinden içeri girip çıkmasını izledi ve onu daha hızlı okşadı. Eric'in bir erkekle birlikte olduğu sadece ikinci geceydi, ama yaptığı şeyden emin hissediyordu. Açı tanıdıktı, sanki kendini mastürbasyon yapıyormuş gibi, ama Kyle'ın Eric'in kollarında kıvranırken çıkardığı hoş inlemeler ve iç çekmeler

Kyle'ın Eric'in kollarında kıvranırken çıkardığı hoş inlemeler ve iç çekmeler yeni ve heyecan vericiydi. "İyi mi?" diye sordu Eric, dudakları Kyle'ın kulağına değerek.

"Çok iyi," diye mırıldandı Kyle. Eric'in penisine kıçını sürtmek için pozisyonunu değiştirdi ve bu inanılmaz bir his verdi. Eric son zamanlarda bir erkekle sevişmenin nasıl bir şey olabileceğini çok düşünmüştü. Daha dürüst olmak gerekirse, bu adamla sevişmenin nasıl bir şey olacağını düşünmüştü. Şu anda ne kadar yorgun olsa da, kendini Kyle'ın içine gömmek istiyordu. Ama bu muhtemelen başka bir gün için bir dersti.

Bu düşünce onu inlemeye sevk etti ve Kyle'ın omzuna başını dayayarak inlemesini bastırdı. "Ne düşünüyorsun?" Kyle nefes nefese sordu. "Söyle bana."

Ne kadar otoriter. Eric, hokey oynadığı hayatı boyunca emirlere itaat etmeye alışmıştı, ama itaat etmek daha önce hiç bu kadar heyecan verici gelmemişti. Çaresizce düşüncelerini Kyle ile paylaştı. "Seninle sevişmek istiyorum."

Kyle ona karşı gerildi. "Öyle mi?"

"Şu anda yapamayız, ama yakında. Eğer istersen." Kyle daha önce istediğini söylemişti. Ama bu gerçek miydi? Yoksa sadece müstehcen bir konuşma mıydı?

"Oh, lanet olsun, Eric." Kyle eline doğru itmeye başladı. "Seni içimde istiyorum.
Senin için çok güzel yaparım."

"Biliyorum," dedi Eric nazikçe. Saçlarını öptü ve Kyle'ı daha sıkı sarıldı. Kyle'ı kısa bir süredir tanıyordu, ama ona karşı sabırlı ve nazik olacağına güveniyordu. Onu eğlendirecek ve rahatlatacak, Eric'i nefes nefese bırakıp inlemesi kadar güldürecekti. Harika olacaktı ve Eric muhtemelen bunun asla gerçekleşmemesini sağlamalıydı, çünkü bundan geri dönüş olmayacağından emindi. Kalbi yok olacaktı.

Kyle'ın başı Eric'in omzuna yuvarlandı, ağzı gevşedi, ikisi de Eric'in elinin penisine dokunduğunu izliyorlardı. Eric hedefine odaklanmıştı, kalbini kaybetmeyle ilgili anlamsız düşünceleri kafasından uzaklaştırıp kendine şu anda odaklanmasını emrediyordu. Yoga yaparken kendi vücudunu dinlediği gibi Kyle'ın vücudunu da dinledi ve Kyle boşalmadan önce durması gerekip gerekmediğini merak etti. Kyle'ın kendisi için yaptığı gibi, onu ustaca tahrik edecek kadar vücuduna uyum sağlayabilir miydi?

Kyle'ın vücudu Eric'in kollarında gerildi, başı geriye doğru eğildi ve ayak parmakları kıvrıldı.
Uzun bir inilti çıkardı ve Eric yine durmayı düşündü. Karar veremeden önce, artık çok geçti. Kyle'ın boşalması içinden fışkırarak karnını kapladı ve Eric'in parmaklarından sızdı.

Eric onu sıkıca tuttu, şakağını, yanağını, kulağını, ulaşabildiği her yeri öptü. Ağzından dökülen yatıştırıcı sözleri durduramadan mırıldandı. "Çok güzelsin. Benimlisin. Çok seksisin."

"Vay canına," diye iç geçirdi Kyle, Eric'in vücudunda kemiksizce kayarak başını Eric'in uyluğuna yasladı. "Çok güzeldi."

Eric, Kyle'ı kendine sıkıca sarılmayı ne kadar sevse de, kucağında yorgun ve mutlu duran bu adamın görüntüsü nefes kesiciydi. "İyi miydim?"

"Oh evet. En yüksek not." Ona sırıtarak baktı ve uykulu bir şekilde "Ben-ny! Ben-ny!" diye bağırmaya başladı.

Eric güldü ve parmaklarıyla Kyle'ın saçlarını geriye taradı. Kalbi kocaman hissediyordu, kesinlikle bağlanmadan bir ilişkiye ait olmayan uygunsuz duygularla doluydu. Eric dikkatli olmazsa, beyninin yaratmaya kararlı olduğu bağlara dolanıp kalacaktı.

Neyse ki Kyle daha güçlüydü. Ya da daha doğrusu, daha az ilgileniyordu. "Bana birkaç dakika dinlenmem için zaman ver," dedi, "sonra buradan gideceğim."

Eric onu kalmaya davet etmek istedi. "Acele etme," dedi onun yerine.

Kyle yuvarlandı ve yüzü Eric'inkiyle aynı hizaya gelene kadar kendini yukarı çekti. "Çok seksisin, Eric."

"Öyle miyim?"

Kyle onun yanağını, çenesini ve sonra ağzını öptü. "Bilmiyormuş gibi davranma."

Eric bilmiyordu, ama Kyle'ın en azından biraz cinsel özgüvene sahip olduğuna inanmasına izin verdi. "Sen çok... ilham vericisin."

"Bu bir yetenek." Kyle esnedi, sonra güldü. "Hala yürüyebiliyorken temizlenip gitsem iyi olacak."

"Sen..."

Kyle parmağını Eric'in dudaklarına bastırdı, sonra onu tatlı bir öpücükle öptü. "Eve gidiyorum."

Lütfen kal. "Tamam." Ama Eric, Kyle'ı bir daha göreceğinden emin olmadan gitmesine izin veremezdi. Bir risk aldı. "Bu hafta arkadaşımın galerisini ziyaret etmek ister misin? Benimle birlikte, yani."

Eric, Kyle'ın ifadesini tam olarak anlayamadı. Ya bu tekliften hoş bir sürpriz yaşamış ve kabul etmenin kötü bir fikir olup olmadığını düşünüyordur, ya da bu tekliften rahatsız olmuş ve Eric'e bunu söylemek üzeredir.

"Bu bir randevu mu?" diye sordu Kyle, ki bu Eric'in beklediği hiçbir şey değildi. Kyle'ın gülümsemediğini fark etti.

"Hayır," dedi Eric, ama evet demek isterdi. "Sadece bu sergiyi görmek istersin diye düşündüm. İstersen. İstemiyorsan da sorun değil..."

"Empanada alabilir miyiz?" Kyle'ın dudakları yukarı kıvrıldı ve Eric'in tüm vücudu gevşedi.

"Tabii ki."

Kyle onun yanağına öpücük kondurdu. "Ben varım."

Tuvalete gitti ve Eric, yanındaki yatağın boşluğuna bakarak, keşke işler farklı olsaydı diye düşündü.

On Beşinci Bölüm

Galeriye birlikte girerken Eric, bunun bir randevu olmadığını kendine yüzüncü kez hatırlattı.

"Merhaba?" Eric boş odaya seslendi. Beton zeminde stiletto topuklu ayakkabıların tıklama sesini duydu ve ardından Jeanette arka odadan çıktı.

"Eric!" Onu kucakladı ve yanağına öptü, sonra Kyle'a döndü. "Bu kim?"

"Jeanette, bu benim arkadaşım Kyle. Columbia'da sanat tarihi okuyor." *Arkadaş* kelimesini yanlış kullanmamış olmayı umdu. Yalan söylemiş değildi ama. "Kyle, bu Jeanette Saint-Georges, arkadaşım ve bu galerinin sahibi."

"Buradan birçok kez geçtim ama hiç içeri girmedim," dedi Kyle, elini sıkarak. "Çok güzel bir mekan."

"Teşekkürler, sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Eric daha önce hiç *arkadaşını* buraya getirmedi sanırım." Eric'e, cevap vermek istemediği bir soru içeren bir bakış attı. Tanrım, gerçekten bu kadar şeffaf mıydı? Ona erkeklerden hoşlandığını ima edecek hiçbir şey söylememişti. O bunu *biliyor* muydu? Kyle'ı tanıttığı herkes Eric'in onunla yattığını şüphelenir miydi?

Eric, kadının bakışlarından kaçındı ve "Açılış nasıldı?" diye sordu. "Harikaydı. Her şeyi sattık."

"Hiç şaşırmadım."

"Ben de. Ama herkes seni kıskanıyordu. Senin eserinin gösterinin en dikkat çekici parçasıydı."

"Görmek için sabırsızlanıyorum," dedi Kyle. "Eric'in zevki çok iyi."

Jeanette, sanki Kyle'ı bir sonraki sergisinde sergilemeyi düşünüyormuş gibi onu değerlendirircesine süzdü. "Kesinlikle güzelliğe karşı bir gözü var."

Eric'in ensesinde bir sıcaklık hissetti. Jeanette kesinlikle şüpheleniyordu. Eric birdenbire kendini gülünç hissetti, sanki en sevdiği galeriye bir arkadaşını götürmek yerine, seks yaptığı erkeği bir ödül gibi sergiliyordu.

Çok daha genç bir arkadaş.

Tanrım, Eric ne yapıyordu?

Jeanette onları ikinci odaya götürdü ve Eric, duygularını toparlamaya çalışarak ikisinin arkasında yürüdü. Kendini kontrol etmeye çalışıyordu.

Kyle, Eric'in satın aldığı tabloyu görene kadar kendini kontrol edebileceğini düşündü. Kyle'ın yüzü aydınlandı ve Eric'in kalbi haince çarptı.

"Vay canına," dedi Kyle saygıyla fısıldayarak. "Muhteşem."

"Evet," dedi Eric sessizce. Kyle tabloyu incelerken, Eric de Kyle'ı inceliyordu. Uzun parmakları düşüncelere dalmış bir şekilde dolgun dudaklarının önünde kıvrılmıştı ve kalçası hafifçe bir tarafa doğru çıkıntı yapıyordu. Neden onunla ilgili her şey bu kadar büyüleyiciydi?

Aklı, o parmakların Eric'in penisini kavradığı Pazar gecesine geri döndü. Eric onu sikerken o harika oyuncağı sabit tutmuştu
Eric onu sikerken. Aynı yumuşak dudakların penisinin başını emdiğini, cildine yumuşak öpücükler kondurduğunu hatırladı. Kyle orgazm olurken aynı kalçalar Eric onu sıkıca tutarken kucağında kıvranıyordu.

Sonra Jeanette ve Kyle'ın ikisinin de ona baktığını fark etti ve ifadelerinden, onun bir şeye cevap vermesini bekledikleri belliydi. "Anlamadım?"

"Kyle'a fotoğraflarından herhangi birini gösterip göstermediğini sordum." "Sadece bir tane gösterdim, ama daha fazlasını görmek isterim," dedi Kyle.

"Oh." Eric, hobisi sanki büyük bir yetenekmiş gibi tartışılmasından rahatsızlık duyuyordu. Özellikle de böylesine zarif gerçek sanat eserlerinin huzurunda. "Bu
aynı şey. Ben kamerası olan bir turistim. Bazen şansım yaver gidiyor."

"Şansın bununla hiçbir ilgisi yok," dedi Jeanette alaycı bir şekilde.

"Şey," dedi Eric yavaşça, "eğer bir yeteneğim varsa, o da sabırdır. Sanırım fotoğrafçılıkta bu çok yararlıdır."

"Sabır ve detaylara dikkat," dedi Jeanette. Kyle'a dirsek attı. "Bu adam hiçbir şeyi kaçırmaz, biliyorsun."

Kyle hiçbir şey söylemedi, ama Eric'in bakışlarını karşılarken dudakları yavaşça seksi bir gülümsemeye dönüştü. Eric dikkatini hızla resme çevirdi, çünkü bu daha güvenli bir alandı. Ancak o gülümsemeden sonra, tuvaldeki renkler donuk göründü.

Kyle, Eric'in yanına geldi ve ikisi sessizce tabloyu incelemeye başladılar. Bir dakika sonra Eric döndü ve Jeanette'in bir ara ayrıldığını görünce şaşırdı.

"Onu nereye asacaksın?" diye sordu Kyle. Yalnız olmalarına rağmen sesi alçaktı.

"Oturma odama. Bu tablonun odanın odak noktası olması için odayı yeniden düzenlemek istiyorum."

"Onu çok şımartacaksın." "Bunu
hak ediyor."

Kyle sessizce güldü. "Bana gösterdiğin için teşekkür ederim."

Eric ona her şeyi göstermek istiyordu. Dünyadaki her galeride, her müzede, her tarihi yerde ve nefes kesici manzarada yüzünün ışıldamasını görmek istiyordu. "Geldiğine sevindim. Gerisini de görmelisin."

Yirmi dakika kadar daha sanat eserlerini inceleyip her birini tartıştılar. Sonunda Kyle ona gülümsedi ve "Empanada zamanı mı?" dedi.

"Kesinlikle."

Jeanette'e teşekkür ettiler ve o da ayrılmadan önce ikisini de kucakladı. Dışarı çıktıklarında Kyle, "Çok güzeldi," dedi. "Galeri mi?"

"Evet, ama... Ben seninle galeriye gitmenin genel deneyimini kastetmiştim."

Eric'in kalbi kıpır kıpır oldu. "Ben de beğendim. Yani, seninle vakit geçirmeyi seviyorum."

Kyle ona gülümsedi ve Eric onu öpmeyi düşündü. Ama Kyle geri adım attı ve "Empanadas! Gidelim." dedi.

* * *

Kyle, Córdoba Bakery'nin kapısını açmadan önce baharatlı et ve taze pişmiş hamurun lezzetli kokusunu aldı.
kapısını açmadan önce bile kokusunu aldı. Eric'e kapıyı tutarak, dar ve parlak renkli Arjantin fırınının sıcak ortamına adım attı. Eric yanından geçerken, Kyle kendine bunun bir randevu olmadığını tekrar hatırlattı.

Kocasıyla birlikte fırını işleten Valentina, Kyle'ı İspanyolca selamladı ve bir dakika boyunca onun ana dilinde sohbet ettiler. Eric'e buraya sürekli geldiğini söylerken şaka yapmıyordu. Her zamanki siparişini verdi: dört adet baharatlı dana eti empanada; ikisini şimdi yemek, birini Maria'ya vermek ve birini sonra yemek için. Bundan sonra eve gideceğini düşündü. O ve Eric başka şeyler yapmak için plan yapmamışlardı. Ve Maria onun buraya geldiğini
buraya geldiğini ve ona empanada getirmediğini duyarsa çok kızardı.

"Siempre tan predecible," diye Valentina onunla dalga geçti. "Es uno para
Maria?"

"Şanslıysa."

Omzunun üzerinden Eric'e baktı, onu tanıdığı anlaşılıyordu ve İngilizceye geçti. "Izgara sebze, değil mi?"

"Doğru," diye onayladı Eric. Izgara sebzeli empanada, Kyle'a göre hamur israfı gibi geliyordu, ama muhtemelen Eric'in kendine izin verdiği en sağlıksız şeydi.

"Birbirinizi tanıyor musunuz?" diye sordu Valentina. "İkinizi de sürekli görüyorum, ama birlikte değil."

"Biz arkadaşız," dedi Kyle, omzunun üzerinden Eric'e gülümsedi.

Valentina, Kyle'a sıcak empanadalarla dolu bir kağıt torba uzattı. Her zamanki gibi, "gizlice" siparişine iki tane bedava tatlı
Kyle, her zamanki gibi, bundan oldukça memnundu. Eric siparişini aldı ve bir sonraki müşteri için yer açtılar. Córdoba
popüler bir yerdi.

Kyle, mucizevi bir şekilde boş olan bir masayı işaret etti. "Oturmalı mıyız?" Eric başını salladı. "Evet, tamam."

O, alışılmadık bir şekilde gergin görünüyordu. Kyle de galeride bunu fark etmişti. Jeanette, Kyle hakkında ona ince bir şekilde takılmadığı için miydi? Eric onunla görülmekten utanıyor muydu? İnsanların şüphelenmesinden mi stresliydi?

Kyle ona bunların hiçbirini dert etmemesini söylemek istedi, ama dar bir fırın bunu tartışmak için uygun bir yer değildi. Özellikle de dört müşteri daha daha fazla müşteri girip dükkânın ortasını doldurmuştu.

Eric'in tam olarak ne istediğinden emin değildi. Son buluşmaları çok ateşli geçmişti ve Kyle, ikisinin de böyle düşündüğünden emindi. Ama Kyle'ın günlerdir kafasını meşgul eden şey bu değildi. Kyle'ın o gece ayrılmasının ne kadar zor olduğu. Eric'in yatağında kalmak için can attığı, seks için değil, onun tarafından kucaklanmak istediği için. Kollarında uykuya dalmak ve onun şefkatli öpücükleriyle uyanmak istediği için. Kahvaltı yaparken konuşmak ve birlikte günlerini planlamak istediği için.

Ve tüm bunlar, Kyle'ın Eric'ten uzak durması için tam da yeterli sebeplerdi. Bu adama aşık olma tehlikesiyle karşı karşıyaydı ve bu, Kyle'ın yapmak istemediği bir hataydı. Birincisi, Eric bir erkekle aleni bir ilişki yaşamaya pek hazır görünmüyordu. Diğer yandan, aralarındaki yaş farkından açıkça rahatsızdı. Eric'in yatağında ya da birlikte bir galeriyi ziyaret ederken bunun önemli bir sorun olmadığını kendine inandırmayı başarmıştı belki, ama Kyle bunun ne kadar kırılgan bir durum olduğunu biliyordu.

. Eric, Kyle'ın çok genç, çok erkeksi olduğuna karar verebilirdi.
Eric'in herhangi bir ilişki kurması için çok saçma. Kyle, böyle bir durumda kalbini bu işe yatırmak istemiyordu.

Eric'in kağıt torbadan bir empanada çıkarıp ısırmasını izledi. Eric gözlerini kapattı ve ağzındaki ızgara sebzeleri mutlu bir şekilde yutarken içini çekti. Dudaklarına yapışmış hamur parçacıkları vardı ve Kyle gözlerini ondan ayıramıyordu.

Eric yuttu ve "Tanrım, bu çok iyi" dedi. Dilinin ucunu dudaklarından kırıntıları almak için dışarı çıkardı.

"Evet," dedi Kyle, henüz empanadasını poşetten çıkarmamış olmasına rağmen.

"Yiyebilecek misin?" Eric ikinci lokmayı almadan önce sordu. Kyle kendinden geldi ve kendi kağıt torbasına uzandı. Aslında çok acıkmıştı, ama Eric'in önünde öğle yemeğini yemeye çekiniyordu. Bir vejeteryanın önünde ağzını sığır eti ile doldurmak kabalık gibi geliyordu.

"Sorun değil," dedi Eric, sanki aklını okumuş gibi. "Ye. Lütfen."

Kyle itaat etti, sıcak, tereyağlı hamurun içine dişlerini geçirdi ve ardından içindeki baharatlı, peynirli lezzeti tattı. İstediği kadar orgazmik bir inilti çıkardı, ama lanet olsun, o empanadalar çok lezzetliydi.

Masadaki dispenserden bir peçete aldı ve dudaklarını nazikçe sildi. "Bu empanadaları seviyorum," dedi Kyle utangaç bir şekilde.

"Senin siparişini dinlemek hoşuma gitti." Eric'in gözleri bir dakika öncesine göre biraz daha koyulaşmıştı. Kyle koltuğunda kıpırdadı.

"Öyle mi?"

"Etkileyiciydi. İspanyolca'yı çok az biliyorum."

"Şey, bilirsin. Gençtim ve Diego Luna ile evlenmeyi hayal ediyordum."

Eric, Kyle'ın şaka yapıp yapmadığından emin olamıyormuş gibi, keskin, espresso rengi gözleriyle onu bir an inceledikten sonra, Kyle'ı işkence etmekten hoşlandığı o seksi gülümsemeyle dudaklarını kıvırdı ve Kyle dikkatini empanadasının son ısırığına çevirdi. Güvenli, karmaşık olmayan empanadası.

"Sömestrın bitmek üzere olmalı," dedi Eric. Kyle
yemeğini yuttu. "Evet. Haftaya."

"Bu konuda stresli görünmüyorsun."

"Sadece bir ders. Teslim etmem gereken bir dönem ödevi var, ama neredeyse bitti. Sadece son rötuşları yapıyorum."

Eric yine ona gülümsüyordu. "Ne?" diye sordu Kyle.

"Eminim iyi bir yazarsındır."

Kyle omuz silkti. "Ben iyiyim. Genelde hızlıyımdır. Yazmaktan çok araştırmayı seviyorum."

"Ben de okuldayken öyleydim."

"Sanırım sen, Harvard mezunu olup da Harvard yerine *okul* diyen ilk kişi olansın."

" dedi Kyle alaycı bir şekilde.

Eric bir peçete alıp parmaklarını sildi. "Oraya hokey için gittim, dahi olduğum için değil."

Kyle homurdandı. "Tabii. Harvard'daki tüm takım arkadaşların mezun oldu mu?"

Eric tereddüt etti, sonra itiraf etti, "Hayır."

"Peki kaç tane NHL oyuncusu Harvard diplomasına sahip?"

Eric peçeteyi top haline getirip boş kağıt torbasına koydu. "Şu anda mı?"

"Tabii. Ya da, Harvard diploması olan kaç kişi *var*?"

Eric dudaklarını bükerek şöyle dedi: "Şu anda sadece ben, sanırım. Ve belki... Bilmiyorum. Üç? Beş? Hiç? Gerçekten emin değilim." "O zaman anlaştık mı? Sen olağanüstü birisin."

Eric başını salladı, ama gözleri parladı. "Okumayı severim. Bu beni olağanüstü yapmaz."

Eric'in her şeyi olağanüstüydü. Kyle, kendisiyle empanada yiyen adamın gerçekten Eric Bennett olduğuna inanamıyordu. *Bu,* Kyle'ın gerçek hayatı mıydı?

İkisi de yemeğini bitirmişti ve Kyle, birlikte geçirdikleri zamanı uzatmak için bir neden bulmaya çalışıyordu. "Bir sonraki blokta harika bir kafe var," dedi.

Eric ona sıcak bir gülümsemeyle baktı ve bu gülümseme Kyle'ın kalbini eritti. "Bir kahve içebilirim."

* * *

Kahvelerini alıp High Line'da yürüyüşe çıkmaya karar verdiler. Yürüyüş yolunda ilerlerken Kyle latte'sini yudumlarken soğuktan omuzlarını kamburlaştırdı. Vermont'tan ayrılalı çok uzun zaman olmuştu, bu yüzden soğuk onu bu kadar rahatsız ediyordu.

"Peki neden Jeanette ile çıkmıyorsun?" diye sordu Kyle. "Harika birine benziyor." "Öyle," diye onayladı Eric, "ama karısı bundan hoşlanmaz."

"Ah." Kyle bunun için çok da üzülmediğini fark etti. "Boşanmada eski karın sanat koleksiyonunun bir kısmını aldı mı?"

"Her şeyi adil bir şekilde paylaştık. Benim sevdiğimden daha çok sevdiği birkaç parça vardı, o da onları aldı. Eski evimizdeki mobilyaların çoğunu ona bıraktım. Yeni bir başlangıç yapmak istedim."

"Zor olmuş olmalı." Kyle, *eşyaların da* dahil olduğu bir ayrılık yaşamamıştı. Kalp kırıklığına ek olarak bu stresi de yaşamayı hayal edemiyordu.

"O kadar da kötü değildi. Holly ve ben ikimiz de pek drama yaratmayı seven tipler değiliz. Zaten o zengin bir aileden geliyor, bu yüzden maddi açıdan da durum o kadar da vahim değildi. Her şeyi bölüşmek konusunda pek umursamadım." Diye homurdandı. "Sanırım evliliğin tamamına, özellikle de son birkaç yıla pek umursamadım. İkimiz de öyleydik."

Kyle, sadece çok ateşli, sonra hızla ve -en azından kendisi için- beklenmedik bir şekilde sönen ilişkiler yaşamıştı. "Yani sürpriz olmadı mı? Boşanma?"

"Aslında hayır. Tekrar söylüyorum, pek dikkat etmiyordum, bu yüzden Holly bana kızgın değildi. Bir akşam yanıma oturdu
bir akşam beni oturttu ve evliliğimizi sürdürmemiz için hiçbir neden olmadığını nazikçe belirtti." Hüzünlü bir gülümsemeyle devam etti. "O her zaman çok düzenli biriydi. Çok ikna edici bir argüman sundu ve konuşmasını bitirdiğinde ona haklı olduğunu söyledim. Sarılmak ve ertesi sabah süreci başlattık." "Vay canına.

Genelde boşanmalar böyle olmaz sanırım."

"Muhtemelen öyle değildir. Ama hala arkadaşız. Ve onun yeni bir erkek arkadaşı var.
İyi bir adam."

Bir süre sessizce yürüdüler. "Eğer bir erkek arkadaşın olsaydı, şaşırır mıydı?" diye sordu Kyle.

Eric, bu fikri hiç düşünmemiş gibi, cevap vermek için biraz zaman aldı. "Bence çok şaşırırdı."

"Bu senin için önemli mi?"

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Genelde başkalarının ne düşündüğünü önemsiyorum. Ve bu tür bir ilgiyi sevmiyorum."

"Doğru," dedi Kyle sertçe.

"Eğer bir erkekle, aşık olduğum biriyle ilişkim olsaydı, durum farklı olabilirdi, sanırım. Birine karşı bu kadar güçlü hisler besliyor olsaydım, başkalarının ne düşündüğünü umursamazdım belki."

Eğer. Eğer Eric, standartlarına uyan biriyle tanışsaydı. Erkek arkadaşı olarak gururla tanıtabileceği biri. Kyle olmayan biri.

Kyle, içini kaplayan acı duyguyu görmezden gelmeye zorladı. "Beni arkadaşın ve seks öğretmenin olarak tanıtabilirsin," diye şaka yaptı.

Eric, Kyle'ın çok sevdiği o küçük, yarı bastırılmış gülümsemeyi yaptı. "Yardımın için gerçekten minnettarım."

"Bu benim için bir angarya değildi." Gerçekte, bu son zamanlarda Kyle'ın hayatındaki en iyi şeydi. Umursamadığı bir ders için son ödevini isteksizce bitiriyor ve patronu barı veya çalışanlarının önerilerini umursamasa daha eğlenceli olacaktı. Üstelik, incelemek istemediği nedenlerden dolayı Eric dışında kimseyle birlikte olmamıştı ve Manhattan'da yine yalnız bir Noel geçirecekti.

Sanki aklını okumuş gibi Eric, "Noel için planın var mı?" diye sordu. "Hayır.

Sadece film falan izleyeceğim."

Kyle, Eric'in *gerçekten* sormak istediği sorulara dikkatlice ulaşmaya çalıştığını anlayabilirdi. "Ailenle çok konuşur musun?"

"Pek değil." Bir seyir noktasında durdular ve Kyle, geleceğini bildiği soruya kendini hazırladı.

"Konuşmak istemiyorsan cevap vermek zorunda değilsin, ama..." Eric başladı. "Ailen. Eşcinsel olduğun için mi? Bu yüzden mi onlar..."

"Beni evden kovdular mı?" Kyle onun yerine

cümleyi tamamladı. Eric'in gözleri çok

hüzünlü görünüyordu. "Evet."

Kyle iç geçirdi. "Resmi olarak hayır. En azından, tek neden bu değil. Ne derlerse desinler, bunun da bir nedeni olduğunu düşünüyorum." Parmak ucuyla kahve fincanının kılıfındaki çıkıntıları okşadı. "Sanırım bunu asla tam olarak bilemeyeceğim."

Eric sessizdi, bakışları aşağıdaki caddeye sabitlenmişti ve Kyle, onun daha fazla bilgi almaya çalışmadığını biliyordu. Nedense Kyle, bunu gönüllü olarak anlatmak istedi. Hayatının en utanç verici bölümünü kimseye anlatmayalı uzun zaman olmuştu.

"Vermont'un küçük kasabası Shaw'da küçük bir skandal çıkardım." Kyle, Eric Bennett gibi etkileyici birine bunu itiraf etmenin kendisini çok zorladığını belli etmemek için ses tonunu neşeli tutmaya çalıştı. "O zamanlar patronum olan bir adamla... bir ilişkim vardı."

"Oh."

"Evliydi. Yani bir kadınla. Ve iki çocuğu vardı." "Oh," dedi Eric

yine, bu sefer daha ciddi bir ses tonuyla. "Anlıyorum."

Eric'in elleri korkuluğu o kadar sıkı kavradı ki, Kyle eldiveninin altında parmak eklemlerinin beyazlaştığından emindi. Kyle şaşırmamıştı — birlikte vakit geçirdiğin adamın bir canavar olduğunu öğrenmek hoş bir şey olamazdı.

"Ve," diye devam etti, çünkü Eric durumun ne kadar kötü olduğunu bilmeye hak kazanmıştı, "ben biliyordum. Açıkça söylemek gerekirse, onun bir ailesi olduğunu biliyordum, ama bana beni sevdiğini söyledi ve ben de ona inandım." Karanlık bir kahkaha attı. "Daha önce kimseyle birlikte olmamıştım. Aşık olduğumu sanıyordum."

Eric'in çenesi gergindi, sanki dişlerini sıkıyormuş gibi. "Kaç yaşındaydın?"

"On sekiz yaşına yeni girmiştim."

"Tanrım."

"Karısı öğrendi, sonra bütün kasaba öğrendi. Fotoğraflar vardı. Video."

Eric başını salladı, bakışları uzaklarda bir şeye sabitlenmişti. Kyle yavaşça, sakinleşmek için nefes aldı. "Ondan sonra, ailem kasabadan ayrılmamın en iyisi olacağını düşündü. Beni korumak istediklerini biliyorum, ama aynı zamanda... beni görmekten de nefret ediyorlardı."

Kyle, tüm bunların nasıl *hissettirdiğini* konuşmak istemiyordu. Ian onu aniden tamamen dışladığında, kırılgan genç kalbi nasıl parçalandığını ve sonra ailesiyle yüzleşmek zorunda kaldığında, kırılgan, genç kalbi nasıl parçalandığını anlatmak istemiyordu. Tanrım, berbat bir haldeydi. Kalbi kırılmış, yıkılmış ve çok, çok utanmıştı. "O tatlı çocuk, Kyle Swift" olmaktan, kasabanın en saygın adamını avlayan ahlaksız bir seks vampirine dönüşmüştü. *O fotoğraflardaki* çocuk olmuştu.

Kyle, Eric'in ondan uzaklaşmasını bekledi. Onun aptal ve bencil olduğu için onu parçalamasını bekledi. Eric evliydi. Ian'ın karısını anlayabilirdi.

"Kyle," dedi Eric. Sesi yumuşaktı ve Kyle öyle olmasaydı diye düşündü. Ona bağırsa daha kolay olurdu. "Bu hikayede kötü adamın sen olmadığını biliyorsun, değil mi?"

"Ben kahraman da değilim."

Eric ona döndü. "Sen daha çocuktun."

"Yasaya göre değil." Kyle, biraz büyüdükten sonra, Ian'ın davranışının belki de kendisininkinden daha kötü olduğunu fark etti. Kyle, onun yaklaşımlarına hayır demeliydi, ama Ian da ilk başta böyle davranmamalıydı. Kyle, kalbinin derinliklerinde, Ian'ı asla baştan çıkarmaya çalışmayacağını biliyordu. Nasıl yapılacağını bile bilmezdi.

"Sen daha çocuktun," dedi Eric daha kararlı bir sesle. "Ve o adam senden faydalandı."

"Evet. Ben de kesinlikle isteyerek katıldım."

"O senin patronundu. Gençlerin hayran oldukları yaşlı insanlara... aşık olmaları... bence normal. Hatta otorite figürlerine bile. Ama buna izin vermemek yaşlıların sorumluluğunda. Bir koç, oyuncu istese bile asla onunla yatmamalı."

Kahretsin. Eric çok mantıklı konuşuyordu. Ama Kyle'ın hala söyleyecekleri vardı.

"Yani insanlar sadece kendi yaşıtlarıyla mı çıkmalı?"

Eric yüzünü buruşturdu, sonra şöyle dedi: "Bence duruma göre değişir. Ama belki çoğu zaman evet. Muhtemelen en iyisi budur."

Kyle bakışlarını yere çevirdi. Eric'in daha genç bir erkekle çıkma konusunda ne düşündüğünü zaten biliyordu, bu yüzden şimdi bunu duymak onu bu kadar incitmemeliydi. Kyle aynı anda birçok şey hissediyordu ve hiçbir şey hissetmemeyi tercih ediyordu. Bu daha güvenliydi.

"Her neyse," dedi, başını kaldırarak neşeli görünmeye çalışarak. "Artık hepsi geçmişte kaldı. Bazı dersler aldım. Belki o da almıştır." Ama Kyle gerçekten bir şey öğrenmiş miydi? Hâlâ kalbinin korkunç kararlar almasına izin veriyordu. Hâlâ yaşlı erkeklere şehvet duyuyordu.

Tanrım, Eric Kyle'dan olabildiğince uzaklaşmalıydı.

Ama Eric kaçmıyordu. Aslında, kahve fincanını bir bankın üzerine koydu ve kollarını açarak Kyle'a yaklaştı. Kyle kendi fincanını da koydu ve Eric'in kucaklamasını kabul etti. Eric'in kolları güçlüydü ve Kyle'ın omuzlarını ve sırtını sıkıca sardı. Kyle'ın yüzü Eric'in omzunun sağlam sıcaklığına bastırılmıştı ve bir anlığına gözlerini kapatıp
ve bir an için Eric'in kokusunu içine çekmesine izin verdi.

"İlk deneyimin bu olduğu için üzgünüm, şey..." "Seks?

Aşk? Erkekler? Öyleydi. Hepsi."

"Üzgünüm."

Kyle gözlerinin arkasındaki yanmayı bastırmak için hızla gözlerini kırptı. Daha önce kimse bu konuda anlayışlı davranmamıştı. Maria ona tüm bunları ve daha fazlasını söylemişti. Kip bunu bilmiyordu, çünkü Kyle ona bunu söylemeye cesaret edememişti. Muhtemelen Kyle'ın ailesinin homofobik olduğunu düşünmüştü. Belki de öyleydi.

"Yürümeye devam edelim." Kyle sesinin bu kadar sakin olmasına sevindi. İçinde parçalanıyormuş gibi hissediyordu.

"Tamam."

Ayrıldılar ve Eric ikisinin kahvelerini bankın üstünden aldı. Kyle'ın fincanını ona uzattı ve Kyle elini tutmak istedi. Yürürken elini tutmak ve fiziksel temastan sık sık aldığı rahatlığı yaşamak istedi. Serbest elini cebine soktu.

Eric yürürken sert ve sessizdi, çenesi sıkı ve bakışları önlerindeki uzak bir noktaya sabitlenmişti. Kyle, hikayesini anlattıktan sonra Eric'in kendisine gösterdiği destek ve teselliye rağmen, Kyle'ın bir yuva yıkıcı olduğu gerçeğini göz ardı etmenin zor olduğunu düşünüyordu. Kyle bencil ve aptal olmuştu ve hala ailesinden maddi yardım alabildiği için şanslıydı. Onun hakkında etkileyici hiçbir şey yoktu. O, yalnız ve sıkılmış olduğu için kendi kendine dil öğrenen zengin bir çocuktu: önce çok küçük bir kasabada eşcinsel bir genç olarak, sonra Manhattan'da yalnız yaşayan gergin bir taşralı olarak.

"Eve gitmeliyim," dedi Eric aniden.

Elbette. "Burada bir metro istasyonu var." Kyle, onları caddeye geri götürecek merdivenleri işaret etti. "Hemen aşağıda."

Eric'i takip ederek merdivenlerden aşağı indi. İstasyona girdiklerinde, E treniyle zıt yönlere gideceklerini fark ettiler. Kyle, Eric'i öpmek istediği ama vazgeçtiği garip bir an yaşadı. Yanağa bir öpücük bile şu anda hak etmediği bir ayrıcalık gibi geliyordu.

Eric ona başını salladı. "Güzel vakit geçirdim, Kyle. Teşekkürler."

"Ben de." Kyle'ın boğazı düğümlenmişti, ama acısını belli etmeden bu iki kelimeyi söylemeyi başardı, diye düşündü.

Bir dakika sonra, tren raylarının geniş uçurumunun iki yanında duruyorlardı. Eric telefonuna bakıyordu, Kyle ise Eric'e bakıyordu. Tren istasyona girip Eric'i görüş alanından kapattığında, Eric'ten bir daha haber alıp almayacağını merak etti.

On Altıncı Bölüm

Kyle'ın hikayesi her şeyi kesinleştirmişti.

Eric'in Kyle hakkında sahip olabileceği tüm romantik düşünceler, çok güvenli bir kutuya kilitlenip Hudson Nehri'ne atılmalıydı. *Daha önce* kendini pis bir yaşlı adam gibi hissettiğini düşünüyorsa...

Kyle, yaşlı adamın eylemlerinin ne kadar korkunç olduğunun farkında değildi, ama Eric bunu gayet açık bir şekilde görüyordu. O adam, *Ian,* genç çalışanını avlıyordu. Ya Kyle'ın on sekiz yaşına girmesini bekliyordu ve bu gerçekleştiği anda ona bir iş teklif etmişti? Eric, sözleşmesini ortaya koyarak bunun böyle olduğunu iddia ederdi.

Belki de adam başka bir şehre taşınmış ve aynı şeyi tekrar yapmıştı.

Eric bu adamdan *nefret ediyordu*. Onu bulup

yakalamak istiyordu. "Rahatlaman lazım, Benny."

"Üzgünüm." Eric nefes aldı ve sağ kolunu takımın masaj terapisti Sully'nin ellerine bıraktı.

"Böyle daha iyi," dedi Sully neşeyle.

Maça iki saatten az bir süre kalmıştı ve Eric, Kyle'ı düşünmeyi bırakmalıydı. Takıntısı, önceki gün antrenmanda berbat bir performans sergilemesine neden olmuştu. Bu gece aynı şeyi tekrar edemezdi.

Sully, Eric'in masajını bitirdi ve Eric, derin esneme hareketleri yapmak için spor salonuna gitti.

Eric, maçlardan önce her zaman sahaya ilk gelen oyuncuydu. Fiziksel ve zihinsel olarak hazırlık için önemli olan uzun bir maç öncesi rutini vardı. Masaj yaptırır, esneme hareketleri yapar, biraz egzersiz bisikletine biner, biraz daha esneme hareketleri yapar, su içer ve sağlıklı bitkisel bir yemek yer, sonra da ekipmanlarını giymeye başlardı.

Eric ilk esneme turunu bitirmişken, Koç Murdock odaya girdi. Çenesi sıkıydı, ama Eric gözlerinde bir özür gördü.

Kahretsin.

"Bu gece yedek kulübesindeyim, değil mi?" diye sordu Eric.

Koç başını salladı. "Tommy'yi ilk on birde oynatacağız. Kafan olması gereken yerde değil. Quinn de aynı fikirde."

Eric irkildi, ama tartışmadı. Tartışamazdı. *Sadece bu sezonu başlangıç kalecisi olarak bitirmeme izin verin,* diye sessizce kimseye özel olarak yalvardı.

"Ben hallederim," diye söz verdi.

Koç omzuna vurdu. "Hepimiz bunu yapacağını biliyoruz, Benny."

Eric yine de antrenmanını bitirdi. Antrenmanı bittiğinde, soyunma odası takım arkadaşlarıyla dolmuştu. Tommy yanından geçerken Eric'e başını salladı, Eric de ona karşılık verdi. Çocuk için gerçekten mutluydu. Gelecek sezon her gece ilk onbirde başlayacaktı ve koçlar da muhtemelen bunun farkındaydı.

Çocuk. Tommy, Kyle ile aynı yaştaydı. Bu düşünce Eric'in midesini burktu. Ne halt yiyordun sen?

Kyle onun için çok gençti. Eric'in tanıdığı en zeki ve en çekici insanlardan biri olması önemli değildi. Onu öpmek düşüncesi Eric'in kalbini hızlandırması önemli değildi. Yatak odasında, Kyle kontrolü ele aldığında Eric'in hiç de yaşlı hissetmemesi önemli değildi.

Aslında, yaş farkı sadece Eric Kyle'dan uzaktayken var gibi görünüyordu. O zamanlar bunu düşünmek ve bundan rahatsızlık duymak için zamanı vardı. Kyle'la birlikteyken, bunun farkında bile değildi.

Ama bu fark vardı ve Eric'in Kyle'a olan hisleri de vardı. Ve bu tehlikeli bir kombinasyondu.

"Hey, o şey yarın akşam," dedi Scott, Eric'i kafa karıştırıcı düşüncelerinden kurtararak. "Sana bahsettiğim drag gösterisi."

"Oh." Eric gözlerini kırptı ve arkadaşına odaklandı. "Doğru. Hayırseverlik etkinliği." "Evet. Hala gitmek istiyor musun?"

Kyle'ın orada olup olmayacağını merak etti. Onun orada olmasını isteyip istemediğini merak etti.

Siktir, tabii ki onun orada olmasını istiyordu. Ve bu yüzden gidemiyordu.

"Sanırım gidemem."

Scott ona kaşlarını çattı ve Eric, onun muhtemelen hiç meşgul olmadığını söylemek istediğini biliyordu. Ama Scott sadece iç geçirdi ve "Sorun değil" dedi. Bu, sıkıcı bir arkadaşı olan bir adamın uzun zamandır çektiği sıkıntının bir ifadesiydi.

Eric kendini kötü hissetti, ama bunun doğru karar olduğunu biliyordu. Kyle'ın yanında net düşünemiyordu, bu yüzden uzak durması en iyisiydi.

* * *

Kyle, Eric'ten günlerdir haber almamıştı. Daha önce de uzun süre iletişim kurmamışlardı, ama bu seferki sonsuz gibi geliyordu. Ve önemliydi.

Kyle dönem ödevini teslim etmiş ve kendini bol bol boş zamanla bulmuştu. Zamanı boldu. Yunanca öğrenmeye kendini adamıştı ve şimdi kanepesinde oturmuş, Yunanistan'daki yurtdışı eğitim programlarını rahatça inceliyordu. Manhattan onu boğmaya başlamıştı.

Yalnız seyahat etme fikri ona eskisi kadar çekici gelmiyordu. Eric ile birlikte harabeleri keşfetme hayalleri aklından çıkmıyordu. Kıyıda birlikte uzun yürüyüşler yaptıkları ve Akdeniz'de yüzdükleri günleri hayal ediyordu. Eric muhtemelen mayoyla muhteşem görünüyordu.

Bu düşünceler neydi? Kyle yaklaşık bir milyar erkekle birlikte olmuştu ve hiçbiri ona Avrupa'da birlikte tatil yapma hayalleri kurdurmamıştı.

Eric'e Ian'dan bahsettiği için pişmanlık duyuyordu, ama Eric'in bunu bilmeye hakkı olduğunu da biliyordu. Eric bu konuda nazik davranmıştı, ama Kyle artık onun güzel evine davet edileceğini düşünerek kendini kandırmayacaktı.

Telefonu Kip'ten gelen bir mesajla aydınlandı. Bu gece drag gösterisi var. Unutma!

Kyle unutmuştu. Dışarı çıkmak istemiyordu, ama iyi bir arkadaş olduğu için bunu yapacaktı.

Kyle: Tamam. Orada olacağım.

Eric için ideal bir şey olurdu, diye düşündü mutsuz bir şekilde. Tanrım, çok eğlenceli olurdu.

Kip'ten bir beğeni beklediği başka bir mesaj daha geldi. Kyle, mesajın Eric'ten geldiğini görünce heyecandan garip bir çığlık attı.

Eric: Bu gece drag show'a gidiyor musun?

Kyle ne diyeceğini bilemedi. Eric, onun hayır demesini mi istiyordu, böylece Eric'in gitmesi güvenli olur muydu? Aynı nedenle Kyle'ın evet demesini mi istiyordu?

Kyle: Gitmeyi planlıyordum.

Eric: Scott benim de gitmemi istiyor.

Tamam. Kyle buna ne cevap verseydi?

Kyle: Gitmek ister misin?

Eric: Belki.

Tanrım. Bu da neydi böyle?

Kyle: Bence bu senin için eşcinsel kulüp ortamına iyi bir giriş olabilir.

Eric'in cevabı sonsuza kadar sürmüş gibi geldi, ama sonunda Kyle'ın ekranında şu mesaj belirdi: Eşcinsel kulüp ortamına asla ilgi duymayacağım ihtimalinin çok yüksek olduğunu biliyorsun, değil mi?

Kyle boş oturma odasında güldü.

Kyle: Ama çok EĞLENCELİ!

Eric: Ben çok yaşlıyım.

Kyle: Hayır.

Eric: Dans edemem.

Kyle: Sanki.

Eric: Kanıtlayabilirim.

Kyle sırıttı ve şöyle yazdı: "Yani bu gece geliyor musun?"

Eric'in müstehcen bir şaka yapıp yapmayacağını merak etti. Kyle'ın arkadaşlarının çoğu bu duruma karşı koyamazdı. Eric'in bu çift anlamlı cümleyi fark edip etmediğinden şüpheliydi.

Eric: Vay canına. Birkaç adımı atladın galiba.

Kyle kanepeye yaslanarak güldü. Onunla flört etmemesi gerektiğini biliyordu, ama elinde değildi.

Kyle: Belli ki benimle hiç dans etmemişsin.

Eric uzun süre cevap vermedi. Eric'in bir şey yazdığını gösteren nokta bile yoktu. Kyle bu kadar aptal olduğu için kendine küfretti.

Eric: Seni arayabilir miyim?

Aman Tanrım. Bu ses... Kyle aslında emin değildi. Kötüye işaret mi? Heyecan
verici mi?

Kyle: Tabii.

Bir dakika sonra telefonu çaldı. Dudaklarını ısırarak ekrana baktı, sonra cevap verdi. "Merhaba."

"Merhaba." Bu basit kelime bile Kyle'ın vücudunda bir heyecan dalgası yarattı. Eric'i *özlemişti*. *Günler* geçmişti ve Kyle onu *özlemişti*. "Ne haber?"

"Ben sadece... Konuşmak istedim..." Eric telefona nefesini verdi. "Bu gece kulübe gidersem, bence biz..."

"Anladım," diye Kyle sözünü kesti. Eric'in cümlesini bitirmesini dinlemeye dayanamıyordu. "Ellerini çek."

"Evet. Ben sadece... en iyisi bu diye düşünüyorum."

"Sen nasıl istersen," Kyle, aşırı dramatik kalbi göğsünde ağrıyor olsa da, ses tonunu hafif tutmayı başardı. "Orada seçebileceğin pek çok erkek olmayacak değil ya."

Eric homurdandı. "Geç saatlere kadar
kalmayacağım." "Yarın maçın mı var?"

"Hayır. Ben sadece..."

"Merak etme," Kyle alaycı bir şekilde dedi. "Şovu izleyebilir, bir iki şarkı dans edebilir ve yatmadan önce Tai Chi yapmak için eve zamanında dönebilirsin."

"*Her* gece yapmıyorum."

"Eğleneceksin. Söz veriyorum. Ve eğer orada otuz yaşın üzerinde yakışıklı bir erkek varsa..."

"Kulüpte tanıştığım rastgele biriyle çıkmayacağım." "*Senden*
bahsetmiyordum."

Bu, Eric'i güldürdü ve Kyle bunu duymayı her zaman severdi. O da güldü, ama gözleri yanmaya başladı. Gerçek şu ki, o sadece Eric ile dans etmek istiyordu.

Eric'in vücudunu hissetmek istiyordu. Eric'in vücudunu hissetmek, birbirlerini daha fazla dayanamayacak hale gelene kadar tahrik etmek. Sonra Eric'in evine, ya da belki Kyle'ın dairesine koşarak gidip birbirlerinin kıyafetlerini yırtmak. Bu gece kulüpte olacak yüzlerce erkekten herhangi biriyle bunu yapabilirdi, ama Kyle sadece Eric ile yapmakla ilgileniyordu.

Eh, kendini aşması gerekecekti. Eric onu istemiyordu, bu yüzden Kyle onu isteyen birini bulmalıydı. Kyle kalp kırıklığı konusunda deneyimsiz değildi. Yapılacak en iyi şey, mümkün olduğunca çabuk hayatına devam etmekti.

"O zaman akşam görüşürüz," dedi Eric.

"Şanslıysan."

Eric'in iç çektiğini duydu. Ses tonu üzgün gibiydi, sinirli değil. Ya da belki yorgun. "Ben..." Eric sözünü kesti. "Arkadaş olmak istiyorum, Kyle. Seni seviyorum."

"Biz zaten arkadaşız," diye onu teselli etti Kyle. "Seks yapmayan türden arkadaşlar olabiliriz. Bazı arkadaşlıkların böyle yürüdüğünü duydum. Garip geliyor, ama denemeye hazırım."

Eric güldü. "Görüşürüz."

"Görüşürüz."

Telefonu kapattılar ve Kyle, bu gece Eric Bennett'ı tamamen unutmasını sağlayacak sevimli bir çocuk bulacağına dair kendine söz verdi.

On Yedinci Bölüm

Eric, Carter'ın çok fazla güldüğü için ölebileceğinden endişeliydi.

Scott Hunter, çok açık saçık bir elf kostümü giymiş olarak sahnenin ortasındaydı. Kostüm, dar yeşil şort, çıplak göğsünün üzerine açık giyilen kırmızı yelek, sivri şapka ve üzerinde küçük çanlar bulunan kıvrık burunlu ayakkabılardan oluşuyordu.

"Vay canına!" diye bağırdı Maria. "Bu çok fazla Scott."

Eric'in Scott'ı soyunma odası dışında gördüğünden çok daha fazla ten görünüyordu. Scott daha önce gömleksiz fotoğraf çekimleri yapmıştı, ama şu anda giydiği şort müstehcendi.

Gecenin eğlencesini sunan drag queen Helen St. Mount, Scott'ın şortunun beline bir şeker kamışı soktu, bu da Scott'ı kızarttı ve Carter'ı kahkahalara boğdu.

"Evleneceğini duydum," dedi Helen. "Evet,

evleniyorum."

"Bu çok kötü," diye espri yaptı Helen. Scott güldü ve seyirciler alkışladı.

"Üzgünüm," dedi Scott. Kalabalık, Eric'in kesinlikle rol yapmadığını bildiği utangaç sevgilinin tavırlarını büyük bir ilgiyle izliyordu. Eric, Scott'ın birkaç yıl içinde ne kadar yol katettiğine bir kez daha hayran kaldı. Birinin onun eşcinsel olduğunu anlayacağından korkmaktan, yarı çıplak bir şekilde drag şovuna katılmaya ve erkek arkadaşıyla evlenmekle ilgili şakalar yapmaya kadar gelmişti. Carter gülmekten kendini alamazken, Eric boğazının biraz sıkıştığını hissetti.

"O şortlar ona gerçekten çok yakışıyor, değil mi?" Kyle, Eric'in kulağına fısıldadı. Eric, cildine değen yumuşak nefesine tepki vermemeye çalıştı. Bu kolay değildi. Kyle'ı tekrar görmek Eric'i neredeyse yere yıkacaktı. Bu gece özellikle çarpıcı görünüyordu, kulüp için dar, koyu mavi bir tişört ve daha dar siyah kot pantolon giymişti ve kalabalık odanın sıcağından cildi biraz parlıyordu.

"Neden bahsettiğini hiç anlamadım," diye mümkün olduğunca sakin bir şekilde cevap verdi.

"Tabii ki biliyorsun."

"O adamı çoğu gün çıplak görüyorum," diye hatırlattı Eric. "O *benim* başımı döndürmez."

Kyle ona göz kırptı ve Eric'in aptal kalbi takla attı. Kyle ile sadece arkadaş olmak istiyordu, ama her hücresi o adama dokunmak için can atarken bunu hatırlamak zordu.

"Şanslı nişanlın bu gece burada mı?" Helen, Scott'a sordu.

"Evet. Sahne arkasında."

Helen gözlerini devirdi ve dramatik bir şekilde omuzlarını düşürdü. "*Peki*. Onu da getirin *o zaman*."

Kip, kabarık beyaz sakalıyla birlikte çok bol bir Noel Baba kostümü giymiş olarak dışarı çıktı. Kalabalık ıslık çaldı ve tezahürat yaptı.

"Hey," dedi Scott, oyunculuk konusunda elinden geleni yaparak. "Sanırım o *benim* kostümüm olmalıydı."

"Oh hayır," dedi Helen masumca. "Biri kostümlerin üzerindeki isimleri değiştirmiş olmalı." Abartılı bir şekilde omuz silkti. "Oops."

"Artık yaramazlar listesinde yer alıyorsun," diye alay etti Kip.

"Hayatım, ben yaramazlar listesinde doğdum." Seyircilere oyun programı sunucusu gibi gülümseyerek döndü. "Buna sahip olmak ne kadar harika..." Omzunun üzerinden Kip'e baktı.

"Kip," dedi Kip gülerek.

"Kip!" Yüzü asıldı ve karanlık bir ses tonuyla "*Kip*" dedi.

Kyle, Eric'in yanında yüksek sesle güldü ve Eric gülümsedi. Geldiğine memnun oldu. "Bu kostümün bir kısmını çıkarsam sorun olur mu?" diye sordu Kip. "Biraz
sıcak."

"Ne dersiniz, güzel insanlar? Kostümü çıkarsın mı?"

Yüksek bir tezahüratın ardından Kip sırıttı ve sakalını, şapkasını ve ardından Noel Baba ceketini çıkardı. Altında siyah bir tişört giyiyordu ve
seyirciler çok beğendi. Bol pantolonunu çıkarıp yerine dar kot pantolonunu giydi. Eric, Kip'in her zaman yakışıklı bir adam olduğunu düşünmüştü, ama bu gece... çok seksi görünüyordu. Scott şanslı bir adamdı.

Eric, Kyle'a baktı, çünkü *Eric* Kip'in ne kadar yakışıklı olduğunu fark ediyorsa, Kyle de acı çekiyor olmalıydı. Ama Kyle, herkesle birlikte gülüyordu, gözleri eğlenceden parlıyordu. Eric'in gözlerini üzerinde hissetmiş olmalıydı,
çünkü başını çevirdi ve gülümseyen yüzünün güzelliği Eric'in nefesini kesti.

Dikkatini sahneye çevirdi, Scott bu gece para topladıkları
LGBTQ gençleri için bu gece para topladıkları hayır kurumundan bahsediyordu. Kuruluşun yaptığı harika işler hakkında samimi şeyler söylüyordu. Eric onunla gurur duyuyordu. Scott'ın buz pistinde ve dışında gerçek kişiliğini sergilemesini izlemek gerçekten heyecan vericiydi.

Scott ve Kip sahneden indikten sonra üç drag performansı vardı. Eric ayağa kalktı ve bu gece için bir araya geldikleri grupla onları izledi: Carter, Kyle, Maria ve Matti. Scott ve Kip ikinci perdede onlara katıldı. Scott kot pantolon ve tişört giymişti.

"Nasıl yaptım?"

"Çok komikti," dedi Carter. "Sen iyi bir sporcusun, Scotty."

Scott sırıttı. Gözleri parlıyordu ve sanki büyük bir galibiyetin ardından onu hiperaktif yapan adrenalinle dolmuş gibi zıplıyordu. "Eğlenceliydi. Yani, kendimi gülünç hissettim ama eğlenceliydi."

"Bir sürü erkeğin sana bakmasından hoşlanıyorsun, itiraf et," diye Carter onunla dalga geçti. "Yani, ben inkar etmeyeceğim."

Matti, Scott'ı sıkıca kucakladı ve başının üstüne öptü. Eric'in tanıdığı en fiziksel olarak sevgi dolu heteroseksüel erkeklerden biriydi.

"Bu muhteşemdi," dedi Matti yüksek sesle. Her şeyi yüksek sesle söylerdi, ama en azından burada, bu kulüpte, ses seviyesi uyguntu. "Sen bir efsanesin."

"Bir içkiye ihtiyacım var," dedi Scott. "Size ne getireyim çocuklar?"

"Ben çıkıyorum," dedi Carter. "Gloria ile Skype randevum var." "Açlıktan ölüyorum," dedi Matti. "Bu yerde yemek yok."

"Köşede harika yemekleri olan bir lokanta var. Bütün gece açık," dedi Maria. Eric, Maria'nın eklediği sözleri duyunca gülümsemeden edemedi. "Yemek yiyebilirim."

Matti ona gülümsedi ve "Evet. Gidelim" dedi.

Eric, Maria ve Kyle'ın birbirlerine attıkları neşeli bakışları kaçırmadı. "Geliyor musun, Benny?" diye sordu Matti.

Eric, cevabı beklerken kaşlarını kaldırmış olan Kyle'a bir göz attı. "Aslında," diye yavaşça konuştu, bunun berbat bir fikir olduğunu bilerek, "sanırım biraz daha kalacağım."

* * *

Kyle, Eric'in kalmaya karar vermesine sevindi, ama onunla ne yapacağını da bilemiyordu. Bu etkinliğin Eric'in biraz rahatlayıp belki birini tavlaması için mükemmel bir yer olacağını düşünmüştü, ama şimdi buradayken Kyle, Eric'in muhtemelen bu ikisini de asla yapmayacağını fark etti.

Eric şu anda Scott ile konuşuyor, limonlu soda içiyordu. Kyle, son bir saat içinde çok kalabalıklaşan dans pistini izliyordu.

"Sıkıldım," diye Kip kulağına şikayet etti. "Hadi dans edelim."

"Scott seninle dans etmiyor mu?"

"Onu buraya çekmem gerek galiba. Hadi ama, seninle çok uzun zamandır dans etmedik."

Kyle arkadaşına gülümsedi. Çok uzun zaman olmuştu. "Tabii. Tamam."

Kip elini tuttu ve onu dans edenlerin arasına çekti. Müzik yüksek ve seksi idi ve Kyle kısa sürede kendini müziğin içinde kaybetti. Dans etmeyi seviyordu ve Kip'i seviyordu. Belki de Kip'e olan sevgisi, sandığı gibi değildi.

Birbirlerine çok yakındılar, kollar, göğüsler ve eller birbirine değiyordu, ama bu kesinlikle platonikti. Birbirlerine dokunmuyorlardı, birbirlerine sürtünmüyorlardı. Öpüşmüyorlardı. Sadece... eğlenceliydi. Ve hoştu. İki genç, eşcinsel erkek aptalca davranıyor ve iyi vakit geçiriyorlardı.

Kip'in tahmin ettiği gibi, Scott'ın dans pistine gelmesi uzun sürmedi. Kyle, Scott'ın yerini alabilmesi için geri çekildi. Scott ve Kip birlikte dans ettiklerinde, bu kesinlikle platonik bir dans değildi. Scott'ın büyük elleri nişanlısının kalçalarını kavrıyordu ve Kip, kollarını Scott'ın boynuna doladı ve başını aşağı çekerek bir süre birbirlerini öpüştüler. Kyle, öpüşecek kendi erkeğini bulmaya karar verdi.

Dans pistinde potansiyel bir partner ararken, bakışları duvara yaslanmış tek başına duran Eric'i buldu. İzliyordu. Kyle başını dans pistine doğru çevirdi. Eric başını salladı, bu can sıkıcıydı. Eğer *denemeyecekti* bile, Kyle onunla yaptığı onca çalışmanın ne anlamı vardı? En azından dans pistinde sert, terli bir vücudun kendisine baskı yapmasından zevk almalıydı. Bu bir ilişkiye yol açmak zorunda değildi.

Ama Eric inatçı ve yalnız kalmak istiyorsa, bu onun problemiydi. Kyle'ın kendi problemleri vardı. Örneğin, sevimli sarışın adamla mı yoksa mavi saçlı sevimli adamla mı dans edeceği gibi.

Kyle, Kyle'ın dil piercingi olduğunu fark ettiğinde mavi saçlı adam kazandı. Kyle'ın böyle bir piercingi olan bir erkekle birlikte olması uzun zaman olmuştu. Kyle onunla göz göze geldiğinde adam gülümsedi ve Kyle de ona gülümsedi, kalabalığın arasından sıyrılarak onun önüne geldi. Şarkının geri kalanında ikisi de hiçbir şey söylemedi. Kyle iyi bir dansçıydı; yıllarca dağlarda yarışarak vücuduna zarafet ve çeviklik kazandırmıştı. Diğer adam da *harika* bir dansçıydı. Kyle, New York'un harika dansçılarla dolu olduğunu çabucak öğrenmişti.

İkinci şarkının ortasında, adam ağzını Kyle'ın kulağına yaklaştırdı. "Ben Jesse."

"Kyle."

Jesse ona şeytani bir gülümseme attı, sonra parmağını Kyle'ın kemer halkalarından birine takarak kasıklarını birbirine yaklaştırdı, böylece Kyle oradaki sert şişkinliği hissedebildi.

Muhtemelen şu anda Eric'i hiç düşünmemeliydi. Jesse, kalçalarını ustaca Kyle'a sürtünürken ve Kyle'ın penisi buna tepki olarak şişerken değil. Jesse'nin eli Kyle'ın kot pantolonunun arka cebine kayarken ve nefesi Kyle'ın boynunda sıcakken değil. Ama belki Eric bundan bir şeyler kazanabilirdi.

İzle ve öğren, güzelim.

* * *

Eric gitmeliydi. Tek başına durup, Kyle'ın dans pistinde başka bir adamla öpüşmesini izlememeliydi. Ama Kyle ara sıra onunla göz teması kuruyordu, sanki onu izlemeye davet ediyormuş gibi. Belki de bu Eric için başka bir ders olmalıydı, ama pek bir şey öğrenemiyordu. Kyle'ın dansını izlemek onu gerçekten tahrik ediyordu. Ve Kyle'ın başka birini öpmesini izlemek onu kıskandırıyordu. Belki de bu kıskançlık onu tahrik ediyordu.

Eric kötü bir insandı. Kyle sadece onun rahatlamasını ve eğlenmesini istiyordu, ama Eric tek başına durmuş, yarı sertleşmiş, mavi saçlı bir çocuğa kin dolu bakışlar atıyordu. Sanki o, Eric'in rakibi falanmış gibi. Eric, Kyle'a arkadaşlıklarının faydalı kısmını bitirmek istediğini *açıkça* söylediğinde.

Bu çok saçmaydı. Eric saatler önce yatakta olmalıydı. Kyle'ın onun gizlice çıkmasına aldırmayacağından emindi. Scott'ın yakında gideceğini biliyordu; ertesi sabah antrenmanları varken bütün gece dışarıda kalması mümkün değildi. ertesi sabah antrenmanları varken bütün gece dışarıda kalması mümkün değildi.

Tek yapması gereken oradan ayrılmaktı. Kyle'ın diğer adamın vücuduna karşı hareket eden güzel vücudundan gözlerini ayırıp oradan ayrılmaktı. Her ne kadar içgüdüleri, korkutucu bir şekilde, dans pistine çıkıp Kyle'ı Little Boy Blue'dan uzaklaştırmak istese de. Kyle'ın vücudunu kendine doğru çekip Kyle'ın onun uyarılmasını hissetmesini sağlamak. Günlerdir can attığı şekilde onu öpmek.

Tanrım. Eric açıkça çok azgın olduğu için net düşünemiyordu. Derin bir nefes aldı ve libidosunu kontrol altına almaya çalıştı. Kyle ile olan bu arkadaşlığı

Eric'in hayatında parlak bir ışık haline gelmişti; boşanmasının yarattığı kargaşayı ve yaklaşan emekliliğiyle ilgili endişelerini dengeleyen bir şey. Kyle Eric'e hayatının bitmediğini, sadece yeni bir sayfa açmak üzere olduğunu hissettiriyordu. Bir yıldan fazla bir süredir ilk kez, gelecek için heyecanlanıyordu.

Bunu mahvetmeyecekti.

Mümkün olduğunca çabuk ayrıldı, paltosunu zar zor hatırladı. Dışarıdaki soğuk hava ona bunu çabucak hatırlatacaktı. Bloğun yarısına kadar geldi, nereye gittiğini veya neden taksi aramadığını bile bilmiyordu ki, adını duydu. Dönüp baktığında Kyle'ın elinde ceketiyle ona doğru koştuğunu gördü. "Eric! Bekle!"

Kyle ona yetişti, yanakları kızarmış ve nefesi Eric ceketini elinden aldı ve kollarına sokması için açtı. Dışarıda tişörtle durmak için hava çok soğuktu.

"Atkın yok mu?" diye sordu Eric, kalbi göğsünde çarpmaya başlamıştı. Kyle onun peşinden gelmişti.

"Ne? Evet, vardı. Sanırım şimdi yok oldu."

Eric kendi atkısını çıkarıp Kyle'ın boynuna doladı. Kyle'ın kadife ceketinden çok daha sıcak olan ceketinin yakasını kaldırdı. "Neden beni takip ettin?"

"Neden gittin?"

"Yorgunum. Ve sen... meşgul görünüyordun."

"Dans edeceğini sanmıştım." Kyle'ın alt dudağı huysuzca dışarı çıkıntı yaptı. Eric onu dişlerinin arasına almak istedi.

"İçeri girmelisin," dedi Eric, Kyle'ın açıkta kalan boynunu ve çenesini daha fazla örtmesi için atkısını düzeltti. "Sen gençsin ve ben..." İçini çekti. "Değilim. Mavi saçlı adamla eğlenmelisin. Beni dert etmemelisin."

"Senin için *endişelenmiyorum*. Ben sadece..." Kyle, cümlesini bitirmek istemiyormuş gibi ağzını sıkıştırdı. "Seninle dans etmek istedim. Ya da en azından senin başka biriyle dans ettiğini izlemek istedim."

"Ben iyi bir dansçı değilim."

"Sanki buna inanacağım da! Geçen geceki maçta üç kez tam bacak açma yaptığını gördüm. Seni podyuma çıkarmalıyız. Her yerde death drop yapabilirsin."

Eric ona sevgiyle gülümsedi. Kyle'ın Eric'in atkısına sarılmış halini çok sevdi. "Bunun ne anlama geldiğini hiç bilmiyorum."

"Öğrenecek çok şey var," diye iç geçirdi Kyle.

"Biliyorum."

Tanrım, ne kadar güzeldi. Soluk mavi gözleri, kırmızı, öpücükten şişmiş alt dudağını dişleriyle ısırırken parıldıyordu. Eric, o dolgun dudakların başka birinin çabasının sonucu olmasından nefret ediyordu, ama onu öpmek istememesine engel olacak kadar değil. O diğer adamın tüm izlerini silmek için.

Ne yaptığının farkında bile olmadan, Eric atkının uçlarını yumruğunda topladı ve Kyle'ı kendine doğru çekti, Eric duvara yaslanana kadar geriye doğru yürüdü. Bir an Kyle'ın yüzünü izledi, herhangi bir
direnç belirtisi aradı. Tek gördüğü, Kyle'ın bakışlarının Eric'in ağzına kayması ve dilinin ucunu alt dudağını ıslatmak için dışarı çıkarmasıydı.

Ağızları birbirine çarptı. Eric, kontrolünü kaybetmiş olmasından utanması gerekirdi, ama umursamadı. Çılgına dönmüştü, mavi saçlı bir sahtekara Kyle'ı neredeyse kaptırdıktan sonra onu kendine ait kılmak istiyordu.

Kyle ona ait değildi. Hiç de bile. Ama şu anda, Kyle öpüşürken onun aciliyetine karşılık verirken, Eric öyleymiş gibi davranabilirdi. Kyle onu tuğla binaya sertçe bastırdı, bacağını Eric'in bacaklarının arasına sıkıştırdı ve ona kendi uyarılmasını hissettirdi. Eric keskin bir nefes aldı ve kendi ereksiyonuna sürtünme sağlamak için kalçalarını hareket ettirdi. Kyle ağzına inleyerek öpücüğü kesip
öpüşmeyi kesip, "Beni başka bir erkekle öpüşürken izlediğin için mi?" dedi. Eric
buna cevap vermek istemedi. "Benimle eve gel."

Kyle sırıttı, sonra onu tekrar öptü. "Benim evim daha yakın."

"Senin evinde oda arkadaşın var."

"İkimiz de sürekli eve insanları getiriyoruz. Buna alışkınız."

Eric, boşa harcadıkları zamandan dolayı sinirlenerek başını salladı. "Birinin dinlediğini düşünürsem rahat edemem. Benim evimde."

"Tamam."

Kyle geri çekildi ve Eric, araba servisini aramak için telefonunu çıkardı. Telefonu kapattığında, Kyle'ın üşüdüğü için kendini kucakladığını fark etti.

"Bir parka lazım," dedi Eric.

"Var, ama aptal olduğum için giymedim," dedi Kyle.

Eric, Kyle'ın titreyen vücudunu kollarıyla sardı. Kyle ona yaslanarak rahatladı ve Eric gözlerini kapattı. Bu hoştu. Birkaç dakika öylece durdular, konuşmadan. Kyle başını çevirip Eric'in boynuna burnunu sürttü, bu da Eric'in nefesini kesmesine neden oldu.

"Sıcakmışsın," diye mırıldandı Kyle.

"Yardımcı olabildiğime sevindim." Kyle'ı bütün gece kucağında tutmayı teklif etmek istedi. Kyle'ın uyurken kendisine sokulmasını çok seviyordu.

"Eğlenceli olabilirdi," dedi Kyle, başını kaldırıp ona yaramazca sırıttı. "Eğer benim evime gitseydik. Sessiz kalıp kalamayacağını görmek için. Bunu bir oyun haline getirebilirdik."

"Sessiz kalmak istemiyorum." Eric, sesinin bu kadar sert çıkmasına şaşırdı. Kyle de şaşırmış olmalıydı, çünkü gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Siktir. Araba nerede?"

Eric homurdandı ve onu tekrar öptü. Bunu bu kadar çok istediğine, bu kadar utanmazca davrandığına inanamıyordu. Hiç bu kadar
şehvetle kapılmış mıydı? Arabada Kyle'a oral seks yapabilirdi.

Siyah bir SUV önlerindeki caddede durdu ve Eric isteksizce Kyle'ı bıraktı.

"Oh," dedi Kyle zayıf bir sesle. Geri adım attı ve arabaya doğru döndü. Eric, arzuyla başı dönerek onu takip etti.

Aralarındaki orta koltuğu boş bıraktı. Bariyer olmadan kendine güvenemiyordu. Arka koltuk ile sürücü koltuğu arasında bölme vardı, ama Eric taksinin arka koltuğunda seks yapacak türden bir adam olmaya henüz hazır değildi.

Kyle'ın bulunduğu taraftan gelen yumuşak bir inilti Eric'in dikkatini çekti. Kyle bacaklarını genişçe açmış, hafifçe Eric'e dönmüş ve utanmadan kot pantolonunun üzerinden penisini okşuyordu.

Eric onu sessizce izledi, gözlerinin onayını gösterdiğini umuyordu. Gösterinin tadını çıkarırken boş boş alt dudağını ısırdı. Ne zaman hayatı bu hale gelmişti? Karısıyla çok nadir, son derece basit seks yapmaktan, hiç seks yapmamaya, sonra da... buna gelmişti. Kendisine o kadar ilgi duyan, eve varana kadar kendini dokunmak için bile bekleyemeyen, muhteşem bir genç adamın yanında olmak.

"Sakla," diye fısıldadığını duydu Eric. "Sana düzgün bir şekilde dokunabileceğim zamana kadar bekle."

Kyle dudağını ısırdı, sonra "Bana şimdi dokunabilirsin" dedi.

Eric başını salladı. "Sabırlı ol. Eve vardığımızda istediğin her şeyi sana vereceğim."

Kyle kendini bir kez daha sıktı, sonra kolunu arka koltuğun üstüne uzattı. Parmak uçları Eric'in boynunun yanını okşadı.
"Bir şey var mı?"

Eric'in bakışları sabitti. "Evet."

Kyle'ın elini tutup avucunu öptü. Dilini hassas cilde değdirdi ve Kyle'ın nefesini kesmesine neden oldu. "Uzun bir istek listem var."

"Mm." Eric cesur olmaya karar verdi ve Kyle'ın işaret parmağını ağzına aldı. Dilini parmağın etrafında dolandırdı, sonra Kyle yumuşak, inleyen sesler çıkarırken parmağı sertçe emdi. Eric'in kendi penisi acı verici derecede sertleşmişti, ama ona dokunmaktan kaçındı. Kyle'ın son birlikte olduklarında ona öğrettiği gibi,
bazen beklemek daha iyiydi.

Neyse ki, araba bir dakika sonra varış noktasına ulaştı. Eric, Kyle'ın eline veda öpücüğü kondurduktan sonra arabadan indi. Eve girer girmez Eric paltosunu çıkardı ve Kyle'ı duvara yapıştırdı.

"Merhaba," dedi Kyle, kötücül bir gülümsemeyle.

"Selam." Eric dizlerinin üzerine çöktü. Kyle'ın fermuarını neredeyse yırtarak açtı, ağzını onun penisine götürmek için can atıyordu.

"Vay canına. Kahretsin," dedi Kyle boğuk bir sesle.

"Sabırsızlanıyorum." Eric, Kyle'ın kot pantolonunu ve iç çamaşırını dizlerine kadar indirdi. "Siktir, bu kadar azgın olmana bayılıyorum. O çocuğu öperek seni kızdırdım mı?
"

"Onun hakkında konuşmayı bırakalım," diye homurdandı Eric, ağzını Kyle'ın penisiyle doldurmadan önce.

"Öyle yaptım, değil mi?" Kyle, sesi ortada takılsa da dedi. "Kıskandın."

Eric başını sallayarak cevap verdi ve onu sert ve hızlı bir şekilde emdi. Evet, kıskançtı. Kyle'ın başka erkeklerle birlikte olması fikrini sevmiyordu ve bunu çok fazla düşünmek istemiyordu. Sadece
Kyle'ı çığlık attırmak istiyordu.

"Bu çok iyi. Lanet olsun." Kyle, Eric'in omzunu kavradı ve Eric, onun hareketsiz kalmak için mücadele ettiğini anlayabildi. "Ağzını seviyorum, Eric."

Eric, Kyle'ın seksin etkisiyle boğuklaşan sesinden kendi adının çıkmasını severek homurdandı.
Kyle'ın boşaldığında bunu söylemesini istiyordu.

Eric'in kafasında hâlâ uzak bir ses, bunun korkunç bir fikir olduğunu hatırlatıyordu. Bu, kendine yapmayacağına söz verdiği şeydi. Ama beyninin o kısmı, Kyle'ın
inlemeleri ve fısıldayan küfürleri bastırıyordu. Buna ihtiyacı vardı.

"Keşke benimle dans etseydin," diye nefes nefese söyledi Kyle. "Çok seksi görünürdün."

Eric bundan şüphe duyuyordu, ama ağzı tartışmak için çok meşguldü. Belki de Kyle ile dans etmeliydi. Belki de dans pistinde, arkadaşlarının ve izlemek isteyen herkesin önünde onu öpmeliydi.
Bu çarpıcı adamın ona ait olduğunu herkese göstermek için.

O senin değil.

Eric bu düşünceyi kafasından attı. En azından bu gece Kyle onundu. Gerisini sonra düşünürdü.

Kyle'ı daha sert çalıştırdı, elini uyluğuna kaydırarak testisleriyle oynadı. Kendi penisi kot pantolonuna baskı yapıyordu, kaya gibi sert ve ilgiye muhtaçtı, ama Eric onu görmezden geldi, sadece Kyle'ı memnun etmek istiyordu. Onun ağzına boşalmasını istiyordu. Eric bunu istiyordu. Buna ihtiyacı vardı.

"Beni şimdiden boşaltmaya mı çalışıyorsun?" Kyle bir kez daha nefes nefese kaldı.
Eric'in çabalarının bir dakikası. Eric bakışlarını sabit tuttu ve elinden geldiğince başını salladı. Çenesini gevşetmeye çalıştı, böylece onu daha derine alabilecekti. Derin gırtlak yapmaktan çok uzaktı
ama Kyle'ın penisini ağzına biraz daha sokmayı başardı.

"Oh, lanet olsun. Bu inanılmaz. Siktir. Dayanmak istiyorum, ama bu çok fazla."

Eric, dilinde tuzlu ön sıvı damlalarının tadını alabiliyordu. Kyle'ın testisleri parmakları arasında ağır ve sıkıydı. Kyle'ın dayanmasını istemiyordu. Onun parçalanmasını istiyordu.

"Yapamıyorum... Eric, siktir. Ben..."

Eric onun üzerinde kaldı ve kendini rezil etmemesini umdu.

Kyle'ın ilk boşalması ağzını doldurdu, ama Eric, Kyle boşalmaya devam etmesine rağmen yutmayı başardı. Nefes alamıyormuş gibi hissettiği anlık paniğin ötesinde, Eric kendini bu kadar güçlü hissetmeyi çok sevdi.

Kyle'ın orgazmı dinince, Eric onu ağzından bıraktığında duvara yığıldı. "Vay canına," dedi Kyle nefes nefese. "Ben çok iyi bir öğretmenim."

Eric güldü ve ayağa kalktı. Elinin tersiyle dudaklarını sildi.
Ağzında hala Kyle'ın tadı vardı. "Öylesin." "Peki," dedi Kyle, "sana nasıl borcumu ödeyebilirim?"

Eric, Kyle'ın başının yanındaki duvara elini koydu ve eğildi. "Bana seni nasıl sikebileceğimi öğret."

Kyle'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Vay canına.

Gerçekten mi?" "Gerçekten."

Kyle onu öptü ve Eric bir an için, Kyle'ın az önce Eric'in ağzına boşaldığını unuttuğunu düşündü, ama dilleri birbirine değdiğinde Kyle mutlu bir şekilde inledi. Eric hala acı verici bir şekilde sertleşmişti, ama öpüşmeye kendini kaptırdı, Kyle'ı duvara bastırdı ve penisini Kyle'ın kalçasına sürttü. Yatak odası birdenbire çok uzak göründü.

Ayrıldıklarında, ikisi de nefes nefeseydi. Eric, ağızları arasındaki en ufak mesafeden bile nefret ederek, bir öpücük daha için yaklaştı, ama Kyle dudaklarını yaladı ve "Yukarıya çık, seksi. Söz veriyorum, bu yolculuğa değecek" dedi.

* * *

Eric, Kyle'ın çıplak vücudunu kendi vücuduyla kapattı ve yatakta öpüşen gençler gibi
Kyle, Eric'in ereksiyonunun kalçasına bastırdığını hissedebiliyordu, ama önceki aciliyetine rağmen, Eric bu konuda aceleci davranmıyor gibiydi. Kyle'ın boynunu, omuzlarını ve çenesini öpmeye devam etti
uzun, lüks dakikalar boyunca Kyle'ın nefesini kesen öpücükler vermeye devam etti.

Geç saat ve az önce yaşadığı orgazmın etkisiyle Kyle'ın beyni biraz bulanıktı, ama bunun yapılmaması gerektiğini ve Eric'in seks yapmama konusundaki fikrini aniden değiştirmesinin tuhaf olduğunu belirsiz bir şekilde farkındaydı. Ve belki de tüm bu olayın çok kötü bir fikir olduğunu.

Ama bunu durdurmaya kendini ikna edemedi. Eric, Kyle'ı çok değerli bir şeymiş gibi öperken bunu yapamadı. Eric, onunla yeni bir şey denemeye bu kadar hevesliyken bunu yapamadı.

Bana seni nasıl sikebileceğimi öğret. Tanrım. Kyle, Eric'in bunu söylerken sesinin gök gürültüsü gibi yankılandığını asla unutmayacaktı.

"Yağı getir," dedi Kyle. "Senin o kalın sikini almaya hazırlanacağım."

Eric onu bir kez daha öptü, sonra üzerinden kalkıp komodinin çekmecesini açtı. Kyle ondan kayganlaştırıcıyı aldı ve yatağın üzerine diz çöktü. Arkasına uzandı ve deliğini masaj yapmaya, sonra da germeye ve açmaya başladı. Son zamanlarda nadiren pasif rol üstlense de, Kyle deliğiyle oynamayı çok severdi. Yatak odasında bir dizi dildo ve plug vardı ve hepsini çok iyi tanıyordu. Keşke şimdi de bir tane olsaydı. Eric'e ne kadar iyi alabildiğini gösterebilirdi.

Eric, gösterinin tadını çıkarıyor gibiydi. Kyle'ı yüzünde çıplak bir arzu ve muhtemelen biraz da merakla izliyordu.

"Dön," dedi sertçe. "Bir bakayım."

Siktir. Eric şehvetle o kadar kapılmıştı ki, seks konusunda çekingen ve utangaç olmayı unutmuştu, bu çok seksi bir durumdu. Kyle döndü ve bir elini yatağa koydu, diğer eliyle parmağını deliğine bastırdı. Penetrasyon sinir bozucu derecede sığdı, ama yakında çok daha büyük bir şeyle ödüllendirileceğini biliyordu.

"Yardım edebilir miyim?" diye sordu Eric. İki eliyle Kyle'ın kalçalarını avuçladı, onları ayırdı, bu da Kyle'ın onaylayan bir inilti çıkarmasına neden oldu.

"Keyfine bak," dedi yavaşça. Yağ şişesinin tıklamasını duydu ve sonra Eric'in parmağının girişini okşadığını hissetti. Kyle kendi parmağını çıkardı ve Eric tereddüt etmeden onun yerine kendi parmağını soktu. Eric'in parmağı, Kyle'ın kendi parmağının ulaşabildiğinden daha derine girdiğinde Kyle mutlu bir şekilde kıvrandı.

"Aynen öyle," diye inledi Kyle. "Basıp..." Tanıdık bir zevk dalgası içinden geçerken nefesini tuttu. "Aynen orada. Siktir."

"Bu senin prostatın mı?" Eric, onu bulabildiği için şaşkın gibiydi.

"Evet, öyle. Okşamaya devam et."

Kyle'ın penisi tekrar tamamen sertleşmişti ve Eric onu muayene ederken birkaç kez okşadı. Omzunun üzerinden bakınca Eric'in kaşlarını çatarak işine konsantre olduğunu gördü. Kyle gülmemek için dudağını ısırdı. Eric bazen çok sevimli olabiliyordu.

"İki parmağını sokabilir misin?" diye sordu Kyle.

"Evet," dedi Eric nefes nefese. İkinci parmak Kyle'ın içine girdi ve Kyle gerilmeden mutlu bir şekilde inledi.

"O kalın sikini içime sokabileceğini mi sanıyorsun?" Kyle nefes nefese sordu. Eric'in prostatını okşama şekli ve Eric'in sikiyle doldurulma beklentisi arasında, işleri tamamen öğretici tutmak zordu.

"Bence yapabilirsin."

"Yapabileceğimi biliyorum. Siktir, istiyorum. Kondomun var, değil mi?"

Eric yıldırım gibi hareket etti ve yatağın yanındaki çekmeceden bir paket prezervatif aldı.

Yatak başı çekmecesinden bir prezervatif şeridi aldı. Bir ambalajı yırttı ve hızla kendini hazırladı. Kyle, ağzı sulanarak, onun kılıflı sikine kayganlaştırıcı sürmesini izledi. Gerçekten bunu yapacaklardı.

"Uzan," diye emretti Kyle.

Eric sırt üstü uzandı. "Böyle mi?"

"Aynen öyle. Seni çok sert becereceğim."

Kyle, Eric'in beline bindi ve arkasına uzanarak Eric'in sert penisini tuttu. Kyle sonunda üzerine oturduğunda iki adam da yüksek sesle inledi, Eric onu tamamen doldururken gerginlik lezzetli bir şekilde yanıyordu.

"Vay canına," dedi Eric boğuk bir sesle. "Siktir. Bana bir saniye ver."

Kyle ona gülümsedi. "Daha başlamadım bile."

"Harika hissettiriyorsun. Ve kulüpteyken beri heyecanlanıyorum." "Mm." Kyle önce yavaşça hareket etti, vücudunun alışması için zaman tanıdı. Üstte olmayı seviyordu — hemen hemen her pozisyonda seks yapmayı severdi — ama sik sürmede çok *iyiydi*. "Nasıl?"

Eric gözlerini sımsıkı kapattı. "Harika." "Daha fazlasına hazır mısın?"

Eric gözlerini açtı ve Kyle'ın bakışlarıyla karşılaştı.

"Hazırım." "O zaman kemerini bağla, güzelim."

Kyle sertleşti, Eric'in sikini zıplatarak kalçalarını salladı ve onu derinlemesine içine aldı. Kendini sikerken kendi sikini karnına vuruyordu.

"Vay canına," diye nefes nefese kaldı Eric. "Çok iyi, Kyle."

"Öyle mi? Hoşuna gitti mi? Bütün işi benim yapmam hoşuna gitti mi?"

Eric cevap vermek yerine homurdandı. Kyle devam etti. "Sikini kıçıma sokmam hoşuna gidiyor mu, Eric? Bir erkeği sikmek hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye dişlerini sıkarak cevap verdi.

"Böyle sikilmek ister misin, güzelim?" Eric'in gözleri karanlık ve vahşiydi. "Böyle değil."

"Göster bana. Nasıl sikilmek istediğini göster bana."

Eric homurdanarak onları ters çevirdi ve Kyle'ın ayak bileklerinden birini eline aldı. Sonra Kyle utanmadan inlerken, sert ve hızlı bir şekilde Kyle'a girip çıktı. Bu, onun beklediğinin çok ötesinde bir şeydi. Kyle'ın kontrolü ele almasına her zaman çok memnun olan Eric'in kırılma noktasına gelip kontrolü geri alması çok seksi bir şeydi.

Kyle kendi sikine elini attı ve kendini doruğa ulaştırmak için hızlıca okşadı. "Böyle mi istiyorsun, bebeğim?" diye nefes nefese sordu. "Böyle sertçe sikilmek mi istiyorsun?"

"Evet. Siktir. Çok yaklaştım."

"Ben de, güzelim. Oh, lanet olsun. Ben..." Kyle doruğa ulaştı ve ikinci orgazmını bir saatten az bir sürede sert bir şekilde yaşadı, boşalması

.

"Kyle." Eric, sakinleşip doruğa ulaşırken bu kelimeyi fısıldadı. Koyu bakışları, Kyle'ın titreyerek boşalmasını izlerken onun gözlerine kilitlendi.

"Çok güzel, bebeğim," diye mırıldandı Kyle, Eric'in yanlarını okşayarak. Eric, titrek kollarını onun üzerinde tutarak, başını eğmiş, zor nefes alıyordu. Sonra üzerine çökerek, Kyle karnındaki mutlu heyecanı görmezden gelmeye çalışırken, onu tutkuyla öptü.

Eric geri çekildi ve Kyle, onun parlak gözlerini ve geniş, neşeli gülümsemesini görünce kalbi sızladı. Artık ona bakmak zorunda kalmamak için eğilip Eric'in gülümsemesini öptü.

"Bu gece kalacaksın, değil mi?" dedi Eric, alçak ve kısık bir sesle.

Kyle'ın ilk içgüdüsü hayır demekti, ama saat *çok* geç olmuştu. "İstersen misafir odasında yatabilirim..."

"Kal," diye kesintiye girdi Eric. "Burada. Lütfen." Gözleri tedirgin görünse de Kyle'ın bakışlarını tuttu.

"Tamam," dedi Kyle. Bu korkunç bir fikirdi. En kötü fikir. Yarın Eric bu disiplin eksikliğini pişman olacaktı ve Kyle, Eric'in kollarında bir gece geçirdikten sonra reddedilmenin daha zor olacağını biliyordu.

Temizlendiler ve Eric iç çamaşırı giydi, bu keyfi bir utanç gibi görünüyordu, ama Kyle da aynısını yaptı. Yatağa geri döndükleri ilk dakika, ikisi de sessizdi ve tavana garip bir şekilde bakıyorlardı. Sonra Eric, bir kahkaha atarak sessizliği bozdu.

"Ne?" diye sordu Kyle, sırıtarak.

"Hiçbir şey. Neden bu kadar tuhaf olduğunu bilmiyorum."

İkisi de yan dönerek birbirlerine baktılar. "Seks seni rahatsız mı ediyor?"

Eric bir an bu soruyu düşündü. "Belki. Genelde. Ben alışkın değilim..." Dudaklarını ısırdı, sanki kelimelerin kaçmasını engelliyormuş gibi.

"Neye alışkın değilsin?"

"Genelde arzularımı daha iyi kontrol edebilirim. Libidomu. Son zamanlarda bana ne oluyor bilmiyorum."

Kyle kaşlarını oynattı. "Sana olan şey benim, seksi." Eric güldü, ama sesi zoraki geliyordu. Kyle geri adım attı. "Belki de uzun süredir seks yapmadığım içindir."

"Belki."

"Ve erkeklerle seks yapmak yeni ve heyecan verici."

Eric başını salladı. "Sebep bu olabilir."

Kyle şakacı bir şekilde göğsüne vurdu. "Bana bunun tamamen benim yüzümden olduğunu söylemen gerekirdi."

Eric'in kahkahası bu sefer içtendi. Sonra yüzü ciddileşti ve Kyle, onun tam da bu sözleri söylemek üzere olduğunu ve muhtemelen içten söylediğini fark etti. Kyle aptal kalbini kontrol altında tutmak istiyorsa, bu kesinlikle olmamalıydı.

Bu yüzden esneyerek sözünü kesti. "Bu inanılmazdı, ama şimdi çok yorgunum."

"Geç oldu," diye onayladı Eric, ama ikisi de kıpırdamadı. Birbirlerine bakmaya devam ettiler, ta ki aniden tekrar öpüşmeye başlayana kadar. Eric, Kyle'ın yanağına elini koydu ve Kyle, Eric'in dili kendi dilini okşarken, kendinden çaresiz, nefes nefese bir ses çıkardığını duydu.

Eric'in de Kyle ile aynı şekilde hissetme ihtimali var mıydı? Kyle kendi hislerini bile tam olarak bilmiyordu, ama Eric de kafası karışık mıydı? Kyle'ı gördüğünde kalbi hızla atıyor muydu? Sürekli onu düşünüyor muydu? Eric'in bundan daha fazlasını istemesi mümkün müydü?

Kyle sormak istedi, ama bu anı mahvetmek de istemiyordu. Sonunda ayrıldıklarında, Eric utangaç bir şekilde başını eğdi, ama sevimli gülümsemesini saklayamadı.

"Ne?" diye sordu Kyle.

Eric başını salladı ve koyu kirpiklerinin arasından ona baktı. "Uyuyabilecek miyim bilmiyorum."

"Seni yormak için yeterince uğraşmadım mı?" Kyle alay etti.

"Sana bakmaktan kendimi alamıyorum." Eric, sanki az önce söylediği şeye inanamıyormuş gibi gözlerini genişletti.

Kyle donakaldı. Bu kesinlikle koşulsuz seks sınırını aşıyordu ve bunu teşvik etmemeliydi. "İstediğin kadar bakabilirsin."

Eric, başparmağıyla Kyle'ın yanağını okşadı. "Evet dediğine sevindim. Kalacağına."

Kyle, Eric'in ifadesindeki şefkatine dayanamayıp gözlerini kapattı. Eric şu anda mutluydu, ama sabah ne getirecekti? Kyle, orgazm bittikten sonra eve gitseydi, kendine bir sürü sorundan kurtulabilirdi. Şimdi lanet duygularıyla başa çıkmak zorundaydı.

"Uyumalıyız," diye mırıldandı.

"Tamam."

Kyle yanına döndü, sırtı Eric'in göğsüne dönüktü ve Eric kolunu onun etrafına doladı. Pazısı ağır ve sıcaktı ve Kyle kendini Eric'e

Eric'e yaslanmaktan kendini alamadı. Bir geceliğine bunun gerçek olduğunu hayal edebilirdi.

On sekizinci bölüm

Eric uyumayı başardı, ama uykusu sürekli bölünüyordu. Anladığı kadarıyla, Kyle hemen uykuya dalmış ve bütün gece uyanmamıştı. Eric son kez gözlerini açtığında, Kyle hala uyuyordu, güneş ışığı pencere perdelerinin kenarlarından sızıyordu.

Bütün gece Kyle'ı kendine yaslamayı çok sevmişti. Uyurken nefes alıp verişini dinlemeyi çok sevmişti. En tuhafı, Kyle'ın ayağının tabanının Eric'in bacağına hafifçe baskı yapmasını çok sevmişti.

Kyle hala ona sırtını dönmüştü, ama Eric onun çıplak, kremsi omuzlarını, pürüzsüz sırtını ve omurgasının çıkıntılarını seyretmekten zevk alıyordu. Kyle'ın her santimi Eric için olması gerekenden daha ilginçti. Bu adama tehlikeli bir şekilde aşık olmuştu ve bunun kendisine hiçbir faydası olmayacağını biliyordu. Kyle mavi saçlı genç adamla dans ederken, Eric ikisi arasındaki farkı görmüş olmalıydı. Kyle genç, güzel ve *eğlenceliydi*. Eric, Kyle'ın arabasına bağlaması gereken at değildi.

Omuzlarına yumuşak öpücükler kondurarak Kyle'ı uyandırma isteğine direndi ve dikkatlice yataktan çıktı, çünkü onu uyandırırsa Kyle'ın gideceğinden emindi. Duş aldı, önceki gece yaşadıkları eğlencenin izlerini silip attı ve Kyle uyandığında ona ne söyleyeceğini düşündü. Eric ne *istiyordu*?

Kyle'ı çok seviyordu, bunu biliyordu. Ve hiç bu kadar
Hayatında sekse bu kadar ilgi duymuyordu. Holly ile çıkmaya başladığı zamanları hatırlamaya çalıştı. Ona kesinlikle ilgi duyuyordu ve Eric'in üniversite yurdundaki odasında hormonların etkisiyle ateşli seks yaptıkları kesindi.

Ve bir noktada ona aşık olmuştu. Sanki sıcak bir banyoya dalmak gibiydi — rahatlatıcıydı, ama heyecan verici değildi.

Kyle'a karşı hissettikleri farklıydı. Aciliyet vardı, direnmesi gittikçe zorlaşan bir çekim gücü. Ve belki de direnmesine gerek yoktu. En azından şimdilik.

Yatağına döndüğünde, beline sıkıca sarılmış havluyla, Kyle'ı bir dirseğiyle desteklenmiş, hala panjurlarla kaplı pencerelere göz kırparak buldu.

"Günaydın," dedi Eric.

"Günaydın." Kyle, Eric'in neredeyse çıplak olan vücudunu baştan aşağı süzdü. "Vay canına. Bu kıyafeti beğendim."

"O zaman Amiral'in soyunma odasını çok
severs in." "Eminim severim."

Eric yatağın kenarına oturarak ona döndü. "İyi uyudun mu?"

"Evet. Yatak konusunda çok iyi bir zevkin var."

"Her şeyde zevkim çok iyidir."

Kyle'ın dudakları kıvrıldı ve parmaklarıyla Eric'in havlusunun altına dokundu. "Öylesin. Duş aldığını söyleseydin keşke. Ben de sana katılabilirdim."

"Başka sefere."

"Ya da belki," dedi Kyle, elini havlunun altına kaydırırken. "Seni hemen şimdi tekrar kirletebilirim."

Eric titredi, ama Kyle'ın elini kendi eliyle yakalayıp sabitledi. "Yakında antrenmanım var. Aşağı inip kahvaltı hazırlayacağım, istersen sen de duş alabilirsin." Ayağa kalktı ve büyüyen ereksiyonunu havluyla örtmeye çalıştı.

Kyle yenilgiye uğramış bir şekilde yastığa geri düştü. "Peki," diye iç geçirdi. Ona tembelce sırıttı ve Eric bir an için yataktaki bu muhteşem yaratığa tamamen büyülenmiş bir şekilde bakakaldı.

"Kahvaltı," dedi kararlı bir sesle, yatağa geri dönüp Kyle'ın ona istediği her şeyi yapmasına izin verme arzusunu silkeledi. Vücudunu örtmek ve zihnini boşaltmak için hevesle dolabına doğru hızlıca yürüdü.

* * *

Kyle duş alıp dün gece giydiği kıyafetlerini giyerek aşağı indiğinde, Eric domates dilimleri ve tostla birlikte iki omlet hazırlamıştı.

"Merhaba," dedi Eric sert bir sesle. "Kahve hazır."

"Harika. Teşekkürler." Kyle, Eric'in ona artık bunu yapamayacaklarını söyleyeceği anın geldiğini düşündü. Yine.

Kahve fincanına uzanırken kolu Eric'e değdi ve Eric'in bu temastan çekindiğini fark etti. Tanrım, bu çok kötü olacaktı.

"Bir sorun mu var?" Kyle kahvesini dökerken sordu, bu işi bir an önce bitirmek istiyordu.

Eric iki eliyle tezgâha tutundu ve Kyle, reddedileceğini düşünerek mutsuz bir bekleyişe girdi.

Ama Eric şöyle dedi: "Sana bir şey söyleyebilir miyim? Bunu sır olarak saklaman gerek, ama birine anlatmam lazım."

Ne oluyor? "Tabii ki."

Eric tereddüt etti, kendini hazırlamaya çalışır gibi göründü, sonra "Emekli oluyorum. Bu sezonun sonunda." dedi.

"Oh." Belki de Eric'in ruh hali Kyle ile ilgisi yoktu. Ve ayrıca, "Vay canına."

Eric'in çenesi göğsüne düştü. "Evet. Bu, şey, zor olacak." "Kararsız mısın?"

"Hayır. Zamanının geldiğini biliyorum. Sadece karar vermek istemiyorum, anlıyor musun?
Herkes bunu büyük bir *olay* haline getirecek."

Kyle, Eric'in koluna elini koydu. Eric, tezgâha tutunmaktan kasları gerilmişti.

"Seni özleyecekler," dedi Kyle nazikçe.

Eric içini çekti ve diğer eliyle yüzünü ovuşturdu. "Ben de onları özleyeceğim. Her şeyi özleyeceğim. Bu sezon bittikten sonra ne yapacağım bilmiyorum." Kafasını çevirip Kyle'a baktı ve gözlerinde hüzün gördü. "
Hayatım hokeyden ibaretti. O da bittiğinde nasıl başa çıkacağım bilmiyorum."

"Hey. Buraya gel." Kyle onu kollarının arasına çekti. Eric yüzünü Kyle'ın boynuna dayadı ve ikisi bir dakika boyunca sadece nefes aldılar.

Kyle, Eric'in hokeyden sonra ne yapacağını bilmediğini duyunca şaşırdı, çünkü Eric her zaman çok yetenekli ve kontrolü elinde tutan biri gibi görünüyordu. Eric emekli oluyorsa, bunun nedeni gelecek için sağlam bir planı olduğu için olduğunu düşündü.
"Henüz kimseye söylemedin mi?" diye sordu.

"Henüz kimseye söylemedin mi?" diye sordu. "Hokeycilere bile mi?"

"Hayır. Kimseye."

Kyle, Eric'in kendisine bu kadar önemli bir şeyi anlattığını bilmekle kalbinin nasıl kabardığını görmezden gelmeye çalıştı. Yine.

Eric başını kaldırdı ve Kyle onu bıraktı. "Yakında bir açıklama yapacağım," dedi Eric. "Noel'den sonra, sanırım. Ya da belki All-Star molasından sonra. Basın toplantısı falan yapmak istemiyorum. Sadece
yazılı bir açıklama. Ama önce takım arkadaşlarıma söylemem gerekecek ve bu kolay olmayacak."

"Sizler çok yakın bir grup gibi görünüyorsunuz."

"Öyleyiz. Ailenden uzaklaşmak gibi bir şey, anlarsın ya?" Eric yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm. Sana bunu söylememeliydim. Demek istediğim..."

Kyle elini salladı. "Merak etme." Konuşmanın ailesiyle olan sorunlarına gelmesini gerçekten istemiyordu. "Ve o arkadaşları hala göreceksin, değil mi? New York'ta kalacaksın, değil mi?"

"Öyle yapmayı planlıyorum. Ama eskisi gibi olmayacak. Dün gece, Scott, Carter ve Matti ile kulüpteyken... bu konuyu düşünmeye başladım. Onları seviyorum, özellikle Scott'ı."

"Scott hiçbir yere gitmiyor. Ve *biliyorsun* ki, hala seninle her zaman takılmaya devam edecek."

"Biliyorum." Eric omuzlarını düzeltti. "Yemek yemeliyiz. Muhtemelen soğumuştur."

Mutfak adasında yan yana oturdular. Yemek yerken bacakları sürekli birbirine değiyordu ve Kyle sürekli Eric'e bakıyordu. Melankolik olsa bile hala çok seksi görünüyordu.

"Konuşacak birine ihtiyacın olursa, ben buradayım, tamam mı? Ne zaman istersen." Kyle sırıttı. "Ciddiyim. Geç saatlere kadar uyanık kalırım."

Eric onun bakışını yakaladı ve Kyle bir an için, kendi ifadesinden saklamaya çalıştığı aynı özlemi gördüğünü sandı. Ama sonra bu ifade kayboldu ve Eric sadece "Teşekkür ederim" dedi.

"Ve eğer dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın olursa, seve seve yardım ederim." Eric buna güldü. "Sana haber veririm."

Kyle bunu iyi bir işaret olarak kabul etti ve mutlu bir şekilde omletini yedi, Eric'i nasıl eğlendirebileceğini hayal etmeye başladı bile.

"Bir süre meşgul olacağım," dedi Eric, bir dakika sessizce yemek yedikten sonra. "Yarın sabah bir haftalığına yola çıkacağız, sonra Noel için birkaç gün Hamilton'da kalacağım, sonra yirmi sekizinde tekrar dört günlüğüne gideceğim."

Kyle, Eric'in bunu bir neden için mi söylediğini, yoksa sadece sohbet etmek için mi söylediğini emin değildi, ama neredeyse özür diler gibi geliyordu.

"Yoğun bir yıl olacak gibi," dedi Kyle yumuşak bir sesle. Aslında, Eric'in yanında olmayacağı için biraz hayal kırıklığı hissetmişti. Hatta onu Noel günü film izlemeye davet etmeyi bile düşünmüştü. Ama tabii ki Eric Noel'i ailesiyle geçiriyordu. Çünkü ebeveynleri onlardan tiksinmeyen insanlar Noel'de böyle yapardı.

"Öyle olacak," diye onayladı Eric. "Ama Ocak sonunda bir haftalık tatilimiz var.
Bu yıl her zamankinden daha çok bekliyorum."

"Neden?" Kyle *bunun* kendisiyle bir ilgisi olduğunu ummak istemiyordu.

.

Eric homurdandı. "Çünkü yaşlandım. Bu sezonu diğerlerinden daha fazla hissediyorum

Bu yüzden emekli olmanın zamanının geldiğine karar verdim."

"Tatilde bir yere gidecek misin?"

"Hayır, evde dinleneceğim. Sabırsızlanıyorum."

Kyle yanağının içini ısırdı. Evde dinlenmek pek çok şeyi içerebilirdi. Katılmaktan çekinmeyeceği şeyler. Eric isterse.

Ayrıca, iki haftalık bir yolculuk Eric'in Kyle ile yaptıkları şeylere olan ilgisini kaybetmesi için yeterli bir süre olabilirdi.

yaptıkları şeylere olan ilgisini kaybetmesi için yeterli olabilirdi. Belki Eric, Kanada'daki memleketinde lisedeki eski aşkıyla yeniden tanışırdı. Noel zamanında. Sanki lanet bir Hallmark filmi gibi.

Kyle'ın Eric'in onunla vakit geçirmeye devam etmek isteyeceğine dair bir güvence istemesinin ne kadar sinir bozucu olduğunu. Seks olmasa bile, Kyle başka bir yürüyüşe çıkmak isterdi. Başka bir yemeğe. Başka bir galeriyi ziyaret etmek. Kyle'ın biriyle bu kadar vakit geçirmek istemesi nadirdi, ama kendi istediği gibi olsaydı, günün geri kalanında ve bütün gece kalırdı.

Kyle kaçak düşüncelerini durdurmayı başardığında, Eric kirli tabakları lavaboya götürmüş ve yıkamaya başlamıştı. Ayağa kalktı ve garip bir şekilde lavaboya yürüdü, Eric'in yanında gereksizce durdu. "Yardım edebilir miyim?"

"Sorun değil. Ben de birazdan çıkmam gerek."

"Tamam. O zaman ben gidiyorum." Merdivenlere doğru bir adım attı, sonra tereddüt etti.

"Seni aşağıya kadar geçireyim," dedi Eric, ellerini kurularken.

Kapıda, iki adam gergin ve sessiz bir an boyunca birbirlerine karşı durdular. Sonunda Kyle, Eric'e hızlıca sarıldı. "İyi yolculuklar. Ya da iki yolculuk, sanırım. Ve mutlu Noeller."

"Teşekkürler."

Kyle geri çekildiğinde, Eric'in ağzına özlemle baktığını fark etti. Bu, görmezden gelemeyeceği bir fırsattı. Eğilip fısıldadı, "Veda öpücüğüne ne dersin?"

Eric dudaklarını birleştirerek cevap verdi. Öpücük yumuşak ve tatlıydı ve Kyle bunu istediği için pişman oldu. Çok hassastı. Çok yürek burkucuydu.

"Tekrar teşekkürler," dedi Eric sessizce. "Dün gece inanılmazdı."

Kyle flörtöz, kaygısız tavrını takındı. "Elbette öyleydi."

Eric'in sıcak kahkahası, Kyle'ın kapıyı açıp aşık olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu adamdan kaçarken duyduğu son şeydi.

On Dokuzuncu Bölüm

"Eğer ikinizden biri All-Star maçından çekilirse, sizi bizzat ben öldürürüm," dedi Carter. Soyunma odasındaydılar ve iki haftadır ilk kez oynayacakları ev maçına hazırlanıyorlardı.

"Neden?" diye sordu Scott.

"Çünkü Gloria ve ben Grand Cayman'da bir hafta tatil rezervasyonu yaptık ve ikinizden biri vazgeçerse, yerine beni koyacaklar."

"Carter," dedi Eric sakin bir şekilde. "Ben
kaleciyim." "Tamam. Peki, o zaman Scotty
gitmek zorunda."

"Ben gidiyorum," dedi Scott. "All-Star maçını seviyorum."

"Tek sen seviyorsun," diye homurdandı Carter. "Bir haftalık tatilimde, Buffalo'da boktan bir maç oynamaktansa yapmayı tercih edeceğim bir sürü şey var."

"Hey," dedi Scott. "Ben Buffalo yakınlarındanım."

"Ben de Kuzey Dakota'lıyım, ama tatilimi orada geçirmek istemiyorum," diye espri yaptı Carter.

Eric, All-Star maçını kaçırmayı düşünmüyordu. Dün kadro açıklanmıştı ve bu yıl takıma seçilmesine şaşırmış ve duygulanmıştı, çünkü gerçekten çok iyi genç oyuncular vardı.
O kadar hak eden başka kaleciler de vardı. Beceri yarışmasında son bir kez daha yeteneklerini sergileme ve meslektaşlarına gizlice veda etme fırsatını takdir etti.

Noel gelip geçmişti ve Eric hala kimseye bu sezonun sonunda emekli olacağını söylememişti. Kendini bu sözleri söylemeye bir türlü ikna edemiyordu . Her hafta beklemek için yeni bir neden buluyordu. Artık Şubat ayına, All-Star maçından sonraya kadar beklemeye karar vermişti. Medyanın ve diğer oyuncuların, bunun kesinlikle son All-Star maçı olduğunu öğrenmeleri halinde kendisine yöneltecekleri ilgiden kaçınmak istiyordu.

Kyle'ı da iki haftadır görmemiş ve konuşmamıştı. Arka arkaya yapılan deplasmanları kafasını boşaltmak ve belki de Kyle ile olan ilişkisini mantıklı bir şekilde düşünmek için bir fırsat olarak değerlendirmişti. Biraz mesafe koymanın bu adama olan özlemini hafifleteceğini düşünmüştü.

İşe yaramamıştı.

Eric, son buluşmalarını her düşündüğünde hâlâ heyecanlanıyordu.
Bu da sık sık oluyordu. Aslında, düşüncelerinin çoğu Kyle tarafından domine ediliyordu. Yolda, uçakta, otobüste, spor yaparken ve kesinlikle otel odalarında onun hakkında düşünüyordu. Ailesiyle birlikte evdeyken bile onun hakkında düşünüyordu.
. Noel sabahı onu şaşırtıcı derecede çok düşünmüş, hatta Kyle'ın yanında olmasını, ailesiyle ve kardeşleriyle tanışmasını dilemişti, ki bu biraz endişe vericiydi.

Eric, dün şehre döndüğünde ona mesaj atmak istemişti. Belki gelmek ister mi diye bakmak için. Ama çok hevesli görünmek istemiyordu ve duygularının bu kadar kontrol edilemez hale gelmesinden de hoşlanmıyordu. Kyle
, Eric çaresizce buz üzerinde uzanırken, bir hokey topu gibi ağın üst köşesine doğru uçarak Eric'in kalbine girmeye zorluyordu. Olanları kontrol edemiyordu ve kontrol edemediği şeylerden nefret ediyordu.

Genelde.

"Sizler karın içinde Dallas Kent ile vakit geçirmekten keyif alıyorsunuz," diye alay etti Carter. "Ben ise hayatımın aşkıyla bir plajda olacağım."

"Rum mu?" diye sordu Scott kuru
bir şekilde. Carter ona bir rulo bant
attı.

* * *

Eric: Ne yapıyorsun?

Kyle, Eric'in mesajını gördüğünde kalbinin hızla atmasını hiç hoş karşılamadı. Bu tamamen uygunsuz ve orantısız bir tepkiydi.

Kyle: Kampüsten çıkıyorum.

Eric mesajını yazarken, ekranında üç noktanın yanıp sönmesini sonsuza kadar sürmüş gibi hissederek izledi. Kyle bunun ne hakkında olacağını hayal bile edemiyordu. Eric'ten iki haftadır haber almamıştı. Neredeyse umudunu kesmişti.

Eric: Kahve içmek ister misin diye merak ediyordum.

Bu çok sevimliydi.

Kyle: Tabii. Nerede?

Kyle'ın sevdiği Columbia yakınlarındaki bir kafede buluşmaya karar verdiler. Kampüsten ayrılmadan önce tuvalete girdi. Üç saatlik seminerin ardından, pek de taze göründüğünü sanmıyordu. Aynada kendini inceledi ve saçlarının ön kısmını parmaklarıyla tarayarak yüzüne düşmemesini sağladı. Sonunda bunun boşuna olduğunu anlayıp sırt çantasından siyah bir kış şapkası çıkardı. En azından bugün en sevdiği gözlüklerini takmıştı.

Bir arkadaşıyla kahve içmekten bu kadar heyecanlanması belki üzücüydü, ama son zamanlarda Eric Bennett'ı aklından çıkaramıyordu. Kingfisher'da çalıştığı her vardiyada, Kyle onun şehir dışında olduğunu bildiği halde Eric'in kapıdan içeri girmesini umuyordu. Admirals'ın deplasman maçlarının çoğunu izlemişti, bazılarını işyerindeki televizyonda, bazılarını da evde. Yayınlarda Eric'in yüzü her göründüğünde, maskenin arkasında olsa bile, kalbi kıpır kıpır oluyordu.

Kyle ona mesaj atabilirdi. Bunu biliyordu ve birkaç kez bunu yapmak için can atmıştı. Noel sabahı mesajını yazmıştı bile, sadece basit bir "*Mutlu Noeller*" yazmıştı, ama sonra silmişti. Nedense, Eric'in bir sonraki adımı atmasına izin vereceğine dair kendisiyle bir anlaşma yapmıştı.
Ve Eric hiç aramazsa, ne yapalım. O zaman öyle olsun. Kyle daha önce hiç hayaletlenmemişti sanki.

Eric ona hiçbir zaman bir şey vaat etmemişti.

Bu yüzden, uzun ve özellikle sıkıcı bir seminer dersinden sonra Eric'ten bir mesaj, bir *davet* almak, son derece hoş bir sürprizdi.

Eric kafeye girdiğinde Kyle'ın midesi altüst oldu. Bir şekilde bu adamın gerçekte ne kadar yakışıklı olduğunu unutmuştu: uzun boylu ve kar taneleriyle kaplı uzun yünlü bir paltoyla zarif giyinmişti. Kyle'ı gördüğünde sıcak bir gülümsemeyle selamladı ve Kyle sessizce kendine sakin olmasını emretti.

"Merhaba," dedi Eric.

"Merhaba." Tezgahın yanında, birbirlerine karşı durdular. Kyle'ın eli ona dokunma isteğiyle titredi, ama dokunmadı. Buradan Eric'in saçlarına eriyen ve saçlarını parlatacak kar tanelerini görebiliyordu.

"Seni görmek güzel," dedi Eric. "Uzun zaman oldu."

Eric'e uzun bir süre gibi mi gelmişti? Kyle'ı *özlemiş* miydi? "Öyle. Noel'in güzel geçti mi?"

"Kısa ama güzeldi. Eve gitmek her zaman güzeldir." Eric'in gülümsemesi kayboldu. "Yani..."

"Sorun değil," dedi Kyle hemen. "Annem Noel'de beni aradı. On dakika boyunca konuştuk. Çok neşeli bir konuşmaydı. Anlaşılan ağabeylerim

harika işler yapıyorlar ve ailem onlarla gurur duyuyor." Tanrım, neden bunları söyledi ki? Eric'in gözlerinde istenmeyen bir sempati gördü, bu yüzden konuyu değiştirdi. "Sipariş verelim. O dersten sonra kafeine ihtiyacım var."

Birkaç dakika sonra kahvelerini köşedeki küçük bir masaya getirdiler.

"All-Star takımına seçildiğini duydum. Tebrikler." "Teşekkürler.

Açıkçası, bu benim için biraz sürpriz oldu."

"Neden? Bu sezon iyi oynuyordun, değil mi?"

Eric kahve fincanının kapağını nazikçe kaldırdı ve masanın üzerine koydu. "Diğer kaleciler daha iyiydi. *Daha genç* kaleciler."

Ah. Bu.

"Eric," dedi Kyle dikkatlice, "bana yaşlandığını hissettiğin için mi mesaj attın?"

Eric'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne? Hayır, tabii ki hayır." Ama kaşlarını çatarak bu olasılığı düşündüğünü belli etti.

"Birlikte yaptığımız her şeyden ve dürüst olmak gerekirse, birlikte geçirdiğimiz tüm zamandan keyif aldım. Ama eğer beni genç hissettirdiğim için buradaysan..."

"Öyle değil," dedi Eric çabucak. "Sen gençsin, ama birlikte olduğumuzda ben..." Sözünü kesti. Kyle onun cümleyi bitirmesini *bekliyordu*.

"Ne yaparsın?"

"Yaş farkımızı düşünmüyorum. Bazen ayrı olduğumuzda bunu düşünüyorum, ama seninle birlikte olduğumda... unutuyorum."

Bu itirafta kesinlikle romantik bir yan vardı, ama Kyle bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Muhtemelen kasıtsızdı. "Nemlendirme konusunda düşündüğüm kadar iyi iş çıkarmıyorum galiba," dedi kuru bir şekilde.

Eric güldü. "Ben öyle demek istemedim. Ve ben buraya senin gençliğini sömürmeye gelmedim. İş yerindeyken etrafımda bir sürü genç erkek var."

"O zaman ikimiz de aynıyız." Kyle latte'sinden bir yudum aldı. "Aklında bir şey mi var?"

Eric kahve fincanıyla oynadı. "Emekli olacağımı henüz kimseye söylemedim. Ve yol yolculukları... zordu, sanırım. Oynadığımız her arenada, orada son kez oynadığımı düşündüm. Takım arkadaşlarımla San Jose'den Colorado'ya son kez uçtuğumu düşündüm." Başını salladı. "Bu düşünceler neden beni bu kadar rahatsız etti bilmiyorum. Aptalca."

"Değil. Hayatının çok önemli bir bölümünü bitirmek üzeresin."

"Biliyorum." Eric derin bir nefes aldı ve "Her neyse. Seni buraya dertlerimi anlatmak için davet etmedim." dedi.

Kyle kaşlarını anlamlı bir şekilde oynattı. Eric bunu fark edince, utanç verici gülümsemesini saklamak için başını eğdi.

"Beni neden davet ettin?" diye sordu Kyle.

Eric başını kaldırdı. "Seni özlediğimi fark ettim."

Kyle'ın ağzı açık kaldı, sonra kontrol etmeye çalıştığı ama başaramadığı, baş döndürücü bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ben de seni özlemiş olabilirim." Sesini alçaltarak, "Son gecemizi çok düşündüm," dedi.

Eric onun bakışlarını karşıladı ve Kyle gözlerinde parlayan ateşi gördü. "Ben de."

Dudaklarını ısırdı, teklif etmek üzere olduğu şeyin iyi bir fikir olup olmadığını düşündü. Muhtemelen değildi, ama, "Maria Starbucks'ta akşam vardiyasına yeni başladı."

Eric bir saniye düşündü. "Yani dairesi boş, öyle mi diyorsun?" "Daire tamamen bana ait. Eğer meşgul değilsen..."

"Değilim." Eric kahvesinin kapağını kapatmış, çıkmaya hazırlanıyordu. "Gidelim."

Kyle onun hevesine güldü. "Biliyorsun, seks yapmak isteseydin, öyle söyleyebilirdin. Benimle kahve içmek için buluşmana gerek yoktu."

"Seni görmek istedim, sadece... Yani, seninle konuşmayı seviyorum."

Ugh. Eric durmak zorundaydı. Durmazsa Kyle'ın kafasında türlü türlü yanlış fikirler oluşacaktı. Seksi bir tavır takınmaya karar verdi. "İki haftadır sana yapmak istediğim şeyi gösterdikten *sonra* konuşmaya ne dersin?"

Yirminci Bölüm

Eric, Kyle'ın yatağında kıvranıyordu, şehvetten aklını kaçırmıştı. Kyle onu üç kez doruğa getirmiş, ama boşalmasına izin vermemişti. Eric dördüncü kez hayatta kalabileceğinden emin değildi.

"Lütfen," diye yalvardı. *Yalvardı*. Ve bundan hiç utanmıyordu bile.

Kyle ona kötücül bir şekilde sırıttı. Eric tamamen çıplaktı ve sırt üstü uzanmıştı. Kyle, hala giyinik halde, onun üzerinde duruyordu.

"Yeni bir şey denemek ister misin?" diye sordu Kyle.

"Boşalmama izin verecek misin?"

Kyle güldü. "Sonunda. Bir saniye."

Eric, yatağın altındaki zeminde bir şeyin sürtündüğünü duydu. Kyle tekrar ayağa kalktı, elinde bir ayakkabı kutusu vardı. Kutuyu yatağın üzerine koydu, açtı ve metal klipslerle birbirine bağlanmış siyah, cırt cırtlı bir kelepçe seti çıkardı.

"Evet mi, hayır mı?" Kyle kelepçeleri kaldırarak sordu.

Eric, düşünmeye fırsat bulamadan cevabı ağzından çıkıverdi. "Evet."

"Bana güveniyor musun?" Kyle, Eric'in beline oturarak yatağa geri dönerken sordu.

Yine tereddüt etmeden. "Evet."

Kyle keskin bir nefes aldı. "Siktir, Eric." Eğilip onu öptü, birkaç dakika önce Eric'in sikini okşadığı kadar yavaş ve hakim bir şekilde. Eric, bu mükemmel öpücüğün sonsuza kadar sürmesini mi istediğine yoksa daha fazlasını mı istediğine karar veremeden, ağzına yumuşak bir inilti bıraktı.

Kyle onun yerine karar verdi, geri çekildi ve Eric'in bileklerinden birini kaldırdı. O anda Eric, öpüşürken bilinçaltında ellerini başının üstündeki yatağa sabitlediğini ve Kyle'ın onu bağlayacağını önceden tahmin ettiğini fark etti.

Bir bilek kelepçeyle bağlandı, ardından diğeri. Kyle kelepçeleri şimdilik ayrı bıraktı ve Eric'e çok sıkı olup olmadıklarını sordu. Eric, bunu gerçekten yaptıklarına şaşkın bir şekilde başını salladı, ama çok tahrik olduğu için bunu dert etmedi.

Kyle, Eric'in ellerini başının üzerindeki yastığın üzerine yerleştirdi, sonra kelepçelerdeki kancaları kullanarak ellerini birbirine bağladı. "Bunları başlığımın

başlığıma takabilirim," dedi, "ama sanırım gerek yok. Değil mi?"

"Hayır." Hayır, Eric ellerini Kyle'ın istediği yerde tutacaktı. Bunu onun için yapabilirdi. Disiplinli biriydi.

"Bir şey daha var," dedi Kyle. Ayakkabı kutusuna geri dönüp başka bir siyah kumaş parçası çıkardı. Eric'in bunun bir göz bağı olduğunu anlaması biraz zaman aldı.

"Evet mi, hayır mı?" diye sordu Kyle tekrar.

Eric bu konuda pek emin değildi. Gözleri, yani görme yetisi, onun için çok önemliydi. İzleyerek, dikkatini vererek ve hızlı tepki vererek geçimini sağlıyordu. Bu yetisinin elinden alınması, bir dakika bile olsa, onu çok korkutuyordu. Ama aynı zamanda... heyecanlandırıyordu da.

"Denemek istiyorum," dedi Eric. "Evet."

Kyle'ın gülümsemesi bu sefer daha sıcaktı, daha az yaramazlık, daha çok sevgi vardı içinde. "Beğenmezsen hemen söyle. Söz verir misin?"

"Söz veriyorum."

Eric uzun ve yavaş bir nefes aldı ve Kyle maskeyi kafasına geçirip elastik kayışı ayarlarken gözlerini kapattı.

"Tamam," dedi Kyle sessizce. "Nasıl?"

Eric gözlerini açtı ve hiçbir şey görmedi. Her yer karanlıktı. İlk içgüdüsü, yüzündeki şeyi yırtıp atmak ya da Kyle'a bunu yapmasını söylemekti. Ama kendini alışmaya zaman tanıdı. "Konuş benimle," dedi.

"Buradayım," dedi Kyle ve Eric'in çenesini öptü. "İyi misin?"

Eric bir kez daha derin bir nefes aldı. "Sanırım. Sadece... farklı." "Ne zaman durmak istersen söyle. Ama şu anda
. Siktir. Kendini görmelisin."

"Sözüne güvenmek zorundayım. Ah!" Kyle dişleriyle Eric'in meme uçlarından birini yakaladığında Eric'in tüm vücudu sarsıldı. Acı,
Zevk o kadar yoğundu ki, bunun sadece meme ucu olduğunu inanamıyordu. Onunki hiç bu kadar hassas olmamıştı. Kyle'ın sıcak nefesi, az önce ısırdığı yanan eti okşuyordu ve Eric, bunu tekrar yapacak mı diye merak etti. Beklenti, kalbini hızla çarptırdı ve bağlı ellerini yumruk haline getirdi.

Kyle'ın ıslak ve sıcak dilinin meme ucunu yaladığını hissetti, nazik yalamalarla onu yatıştırıyordu. Eric, iç çekişle karışık uzun bir inilti çıkardı ve yatağa eridi. Sonra Kyle onu tekrar ısırdı ve Eric çığlık attı.

"İyi mi?" diye sordu Kyle. Eric, Kyle'ın gülmemeye çalıştığını anlayabilirdi.

"Tuhaf. Yoğun. Hiç böyle bir şey yapmamıştım."

Kyle, Eric'in göğsünden karnına kadar tüy kadar hafif parmak uçlarıyla dokundu ve Eric, bakarsa cildinde parlayan elektrik çizgileri göreceğinden emindi. Vücudu, Kyle'ın onu tahrik etme çabalarıyla zaten duygu yüklüydü ve şimdi Kyle penisine dokunursa bir havai fişek gibi patlayabileceğini düşündü.

Sonra Kyle kayboldu. Eric'in belinden ağırlığı kayboldu. Isısı kaybolmuştu. Parmakları, dili. Nefesi. Eric kulaklarıyla onu aradı. "Kyle?"

Cevap yoktu. Sonra Eric bir fermuar sesi ve yatağın yan tarafında hafif bir hışırtı duydu. Kafasını çevirip sesi takip etti ve sonra dudaklarına bir şeyin değdiğini hissetti.

Kyle'ın penisinin başı.

Kyle dudaklarını nazikçe okşayarak ve yalayarak Eric'i tahrik ederken, Eric artık tanıdık gelen o kokuyu alabiliyordu. Eric davetkar bir şekilde ağzını açtı, yanına döndü ve kuru dudaklarını hızla diliyle yaladı. Bunu istiyordu.
Elleri başının üzerinde sıkışmış halde, Kyle'ı körü körüne emmek istiyordu. Eric sadece orada yatıp onu kabul ederken, Kyle'ın ona onu beslemesini istiyordu.

Kyle'ın penisinin süngerimsi başı dudaklarının arasından kaydı ve Eric mutlu bir şekilde mırıldandı. Kyle, Eric'in kafasına bir elini koydu, parmakları saçlarına dolanarak Eric'in açısını ayarladı.

"Tanrım, şu anda çok seksi görünüyorsun," dedi Kyle boğuk bir sesle. "Kesinlikle muhteşemsin, bebeğim."

Eric sadece onu ağzına daha fazla çekerek, boynunu uzatarak cevap verebildi. Parmakları ona dokunma isteğiyle seğirdi, ama itaatkar bir şekilde onları yastığın üzerinde bıraktı.

"Siktir, bu hayal ettiğimden bile daha iyi. Benim sikimi böyle emmeyi seviyorsun, değil mi? Bana sakso çekmekten başka bir şey yapmamayı seviyorsun."

Eric onaylayarak inledi. Bunu gerçekten seviyordu. Muhtemelen tuhaf ya da aşağılayıcı gelmeliydi, ama aslında... huzur vericiydi. Beyninde sessizlik hakimdi.
Baskı yoktu, ona bağlı bir takım yoktu, hayat değiştiren korkutucu kararlar vermek zorunda değildi. Sadece Kyle vardı ve onu memnun etme ihtiyacı.

Sik emme konusunda hala sınırlı deneyimi vardı, ama Eric her zaman hızlı öğrenen biri olmuştu. Kyle'ın geçen sefer çok sevdiği şekilde dilini başının üzerinde gezdirdi.

"Çok iyi, bebeğim. Bu inanılmaz," diye mırıldandı Kyle. Parmakları Eric'in saçlarını sıktı ve sonra bıraktı.

Eric uzaktan bazı sesler duyuyordu, ama görevine o kadar odaklanmıştı ki, ne olduklarını tahmin etmeye çalışmak için onları görmezden geldi. Tuzlu Damlaların tadını alabiliyordu ve Kyle'ın nefesini çekip yumuşak bir küfür ettiğini duydu. Sonra Kyle çekildi ve onu boş bıraktı. Eric'in ağzının köşesinden salya sızıyordu ama silemiyordu. Hayal kırıklığıyla sırt üstü yuvarlandı.

Beklenmedik ve acımasız bir şekilde, kaygan bir el penisini kavradı. Sert ve hızlı bir şekilde okşuyordu ve Eric sadece nefes nefese kalıp küfürler savurup kalçalarını sallayabiliyordu. Kyle'ın boşalmadan önce duracağını biliyordu. Kyle'ın bu kadar çabuk bitireceksen, onu bağlayıp gözlerini bağlamakla uğraşmayacağını biliyordu. Ama Eric'in vücudu umursamadı. Umutla Kyle'ın sıkı yumruğuna doğru itildi, boşalmak için. Çok yakındı, tam *oradaydı.* Eric, içinde büyük ve kaçınılmaz bir şekilde attığını hissedebiliyordu. Biraz daha ikna ederse, içinden dışarı fışkıracaktı.

Kyle elbette durdu. Eric, penisi karnının üzerinde havada çaresizce seğirirken, herhangi bir sürtünme arayışında, yüksek sesle küfretti.

"Yuvarlan," dedi Kyle, sesinde hiç sempati yoktu. "Dizlerinin üzerine çök."

Eric söyleneni hemen yaptı. Alnını ön kollarının arasına, yatağın üzerine koydu, elleri hala başının üzerinde birbirine bağlıydı
başının üzerinde birleştirdi, sanki çocuk pozisyonunda duruyormuş gibi. Kıçını havaya kaldırdı, kendini ne kadar açık ve savunmasız hissettiği için titriyordu.

"Kıçın lanet olası bir şaheser, Eric," dedi Kyle. Avucunu bir yanağına koydu, sonra dudaklarını oraya bastırdı. "Ve bu uyluklar. Siktir."

Uyarı olmadan, kaygan bir parmak Eric'in deliğinin üzerinde kaydı ve Eric yatağa doğru tısladı.

"Bu sefer daha derine inmemi ister misin?" diye sordu Kyle. "Hiç prostatın okşandı mı?"

"Hayır, başka biri tarafından değil." Eric bunu sadece birkaç kez kendisi denemişti ve esnek olmasına rağmen, istediği basıncı uygulamak zor olmuştu. Kyle'ın ona tam olarak ihtiyacı olan şeyi verebileceğini hissediyordu.

"O zaman bu çok eğlenceli olacak." Kyle, başparmağının yastığıyla Eric'in girişini sabit, dairesel hareketlerle masaj yaptı ve Eric'in kalçasını sıkıca tutarak onu sabit tuttu. Eric nefesini kontrol etmeye çalıştı, ama Kyle onu açarken nefesini çok uzun süre tuttu, sonra nefes nefese kaldı ve hırıldadı.

Ne yaptığının farkında olmadan, Kyle'ın parmağına karşı geri itti, daha derine girmesini istedi. Artan gerginlik yanıyordu ve Kyle diğer eliyle Eric'in kıçına hafifçe vurdu.

"Sabırlı ol," diye azarladı. "Sadece nefes al ve rahatla."

"Tıpkı yoga gibi."

"Aynen öyle. Sonunda fıskiye gibi boşalabileceğin yoga." Eric güldü, sonra Kyle daha derine bastırınca inledi.

"Belki daha önce de yapmışsındır," diye düşündü Kyle. "Yoga stüdyosunda kendini tatmin etmişsindir."

Eric yanıt olarak homurdandı. Kesinlikle yapmamıştı.

"Kendi sikini emecek kadar esnek olduğuna bahse girerim. Hiç denedin mi?"

"*Hayır.*"

"Emekliliğinde üzerinde çalışacak bir şey var."

"Beni güldürmeyi bırak," dedi Eric, tüm vücudu titriyordu. Uzun, yavaş bir nefesle kendini topladı, sonra Kyle sinir uçlarını coştururken vücudunu saran zevk dalgalarının tadını çıkardı. Bu şekilde bakılmak, her şeyin ortadan kaldırılması ve Eric'in sadece zevke odaklanabilmesi harika bir duyguydu. Kendini çaresiz hissetmesi gerekirdi, ama bunun yerine kendini... güvende hissediyordu. Bakılıyordu. Seviliyordu.

Kyle prostatını okşadığında Eric'i beyaz sıcak bir zevk dalgası sardı. Vücudu, ezici hissiyattan kaçmaya çalışır gibi öne doğru eğildi.

"Çok mu fazla?" diye sordu Kyle nazikçe. Eric'in omzunu, sonra şakağını öptü. Eric, kulağına sıcak nefesini hissetti. "Durmamı ister misin?"

"Hayır," dedi Eric boğuk bir sesle. "Durma. Tekrar. Lütfen."

Kyle ağzının köşesini öptü, sonra ortadan kayboldu. Bir an sonra, Eric'in içine yine bir parmağını soktu, belki de iki parmağını. Eric'in vücudunu rahatlama kapladı, derisini yırttı ve içini doldurdu. Kyle onunla birlikteydi, içindeydi, tam da Eric'in ona ihtiyaç duyduğu yerde. Eric'in iki haftadır arzuladığı şeyi ona veriyordu. Eric'in prostatını okşadı, Eric'in titreyen vücuduna keskin bir zevk dalgası dalga gönderdi.

Eric'in penisi — tanrım, penisini neredeyse unutmuştu — bacaklarının arasında bir kettlebell gibi hissediyordu. Kyle tüm dikkatini Eric'in kıçına verirken, penisi bir çapa gibi büyük ve ağır bir şekilde sarkıyordu. Eric şimdi ona odaklandı, nasıl da dokunulmak istediğine. Kyle'ın parmağının prostatına her basışında, Eric'in yarıklarından damla damla ön sıvının akmasına.

Şişmiş penisini yatakla birleştiren gümüş rengi bir sıvı izi hayal edebiliyordu. Çarşafların üzerinde bir heyecan havuzu.

Kyle testislerini nazikçe sıktı ve Eric çığlık attı ve hala kıçında olan parmakları sıktı.

"Tanrım, granit gibiler," dedi Kyle nefes nefese. "Nereye boşalmanı istediğime karar veremiyorum."

Eric ona hemen kararını vermesini söylemek istedi, ama bunun yerine sadece inleyerek "Lütfen" dedi.

Kyle arkasında kıkırdadı, sonra Eric'in sikini birkaç kez nazikçe okşadı. Eric elini sikmeye çalıştı, ama Kyle kalçaları hareket etmeye başlar başlamaz elini çekti.

"Boşalmam lazım."

"Biliyorum. Siktir, ben de istiyorum. Beni çok tahrik ettin. Nasıl istiyorsun? Görmek ister misin?"

Eric yatakta başını salladı. "Evet."

Kyle onu sırt üstü yatırdı ve Eric'in ellerini tekrar başının üzerine koydu. Eric'in beline bindi ve Eric onun ağırlığının tadını çıkardı. Onun altında sıkışıp kalmayı seviyordu. Kyle'ın kıçı Eric'in kasıklarına bastırdı ve Eric, Kyle'ın bir ara kıyafetlerini çıkardığını fark etti. Kyle kalçalarını salladı ve Eric'in penisi kıçının çatlağı boyunca kaydı. Eric yüksek sesle inledi, böyle boşalmak ve Kyle'ın çıplak kıçına boşalmak ile penisini onun içine derinlemesine sokmak arasında kalmıştı.

"Yapma," diye dişlerini sıkarak söyledi. "Bunun için çok yaklaştım."

Kyle anlamış gibi görünüyordu ve Eric'in ereksiyonunun oluşturduğu mayından kıçını kaldırdı. Sonra dudakları Eric'in dudaklarına değdi ve Eric hemen karşılık verdi, onu açgözlülükle, vahşice öptü, Kyle'ın ağzının sıcak aciliyetini sevdi. Gözleri hala kapalıyken öpücüğün bu kadar yoğun hissettirmesini sevdi. Ama tanrım, görmek istiyordu. Kyle'a bakmak ve boşaldığında yüzünün buruşmasını izlemek istiyordu.

"Kyle," diye mırıldandı Eric dudaklarına. "Seni görmek istiyorum."

İki parmak, göz bağını yerinde tutan lastiğin altına kaydı ve sonra göz bağı kayboldu. Eric, gözlerinin kumaşın altında kapalı olduğunu fark etmek için bir an zaman aldı ve gözlerini açtı. Odanın tavan ışığı kapalı olmasına rağmen her şey parlak ve bulanıktı.

"Merhaba," dedi Kyle sessizce.

Eric tekrar gözlerini kırptı. Gözleri, açıklayamadığı bir şekilde yaşlarla doluydu. "Merhaba."

Kyle nefes kesiciydi. Hâlâ gözlüklerini takıyordu, ama başka hiçbir şey giymiyordu ve Eric bunu fark edince sırıttı. Dağınık saçları alnına, kış mavisi gözlerine düşmüştü. Yanakları efor ve heyecandan pembeleşmişti ve Eric ona bakmaktan kendini alamıyordu.

"Çok güzelsin," dedi Eric. Sesi yıkılmış gibiydi, tiz ve gergindi.

Kyle, Eric'in beline hala binmiş halde, yavaşça kendi penisini okşuyordu. Penisin başı koyu ve parlaktı ve Eric, Kyle'ın mastürbasyon yapmasını izlemek istediği kadar, onu ağzına almak da istiyordu. Bakışları, Kyle'ın gergin ön kolundan, pazı kasındaki cezbedici şişkinliğe, ıslak, öpücük izleriyle dolu ağzına, sonra da parlak penisinin başına kaydı.

"Ne istediğini söyle," dedi Kyle titrek bir sesle. "Söyle bana."

"Boşalmanı istiyorum. Her yerime boşalmanı istiyorum." Eric cevap vermeden önce düşünmedi. Artık düşünme yeteneğini kaybetmişti.

Kyle kendini daha hızlı okşadı. Nefesi hızlanırken göğsü inip kalkıyordu ve gözlerini Eric'in gözlerinden ayırmıyordu. "Durmamı söyle," dedi. "Henüz boşalmama izin verme."

Kahretsin. Eric, penisine dokunmadan boşalacaktı.
Kyle böyle devam ederse, Eric hiçbir temas olmadan boşalacaktı. Sözcük bulamadığı için başını salladı. Kyle için bunu deneyecekti. Bunu doğru yapacaktı.

Kyle'ın yüzünü izledi, gözlerindeki, nefesindeki, boynundaki gerginlikteki her değişikliği gözlemledi. Kyle acımasızca kendini okşarken. Eric, Kyle'ın gözleri sürekli kapanıp açılana kadar onu izledi.
Yanaklarındaki kızarıklık karnına kadar yayılana kadar. Konuşmadı, boşalmak üzere olduğunu söylemedi, ama Eric biliyordu.

"Dur." Bu, fısıltıdan biraz daha fazlasıydı, ama Kyle penisini bıraktı ve başını geriye atarak inledi. Birkaç nefes aldı, sonra başını eğerek
başını eğerek Eric'in bakışlarıyla buluştu.

"Mükemmeldi, bebeğim. Tam oradaydım. Vay canına."

Eric'in göğsü de hızla inip kalkıyordu. Heyecanlıydı, gurur ve adrenalinle doluydu ve sürekli boşalma ihtiyacı duyuyordu. Kyle eğildi, onu hızlıca öptü, sonra Eric'in bacaklarının arasında diz çökene kadar kaydı. Hiç tereddüt etmeden Eric'in penisini kavradı ve sertçe okşadı.

"Evet, Kyle. Beni boşalt. Beni boşalt. Beni..."

Bir parmak Eric'in kıçına geri kaydı, prostatını hemen buldu ve Eric yataktan kalkarak, sonunda boşalırken çığlık attı.

ondan fışkırdı. Spermi bir fıskiye gibi sıçrayarak karnına ve göğsüne döküldü, bir kısmı Kyle'ın göğsünü boyadı. Kyle onu pompalayıp durdu, yorgun penisinin son damlası akıncaya kadar daha fazla sarsıntı, daha fazla sperm fışkırması için onu ikna etti.

Penisini bıraktıktan sonra parmağı bir süre Eric'in içinde kaldı.
Kyle, Eric'in prostatını nazikçe yokladı ve bu, bitkin vücudunda son bir titremeye neden oldu. "Siktiğimin muhteşem," dedi Kyle. "Siktir, sanki hepsini benim için saklamışsın gibi."

Eric'in yaptığı da neredeyse tam olarak buydu. Son birkaç hafta içinde birkaç kez mastürbasyon yapmıştı, ama her seferinde sadece Kyle'ı düşünmüştü. Ve son birkaç gündür hiç mastürbasyon yapmamıştı, bir dahaki sefere Kyle ile olacağını umarak.

"Seni istedim," dedi Eric. "Bunu istedim."

"Biliyorum." Kyle yine kendini okşuyordu, hâlâ Eric'in bacaklarının arasında diz çökmüş halde.

"Buraya gel. Daha yakın. Bunu yapmak istiyorum."

Kyle, Eric'in üzerine tekrar otururken gülerek homurdandı. "Uzun sürmez."

"Öyle olmasını mı istiyorsun?"

"Hayır. Yapamam. Sadece beni boşalt."

Eric, bağlı ellerini sıkıca bir tünel haline getirip Kyle'ın penisinin önüne tuttu. "Bu işe yarar mı?"

Kyle penisini Eric'in ellerine itti ve inledi. "Siktir, Eric. Bu çok iyi işe yarıyor. O kelepçelerle çok seksi. *Siktir.*"

Hevesle itti, kalçalarını sert ve hızlı bir şekilde salladı ve Eric, onun kıçına girmesini hayal ederken ağzı kurudu. Sadece bunu düşünerek deliğinin biraz gevşediğinden emindi.

"Beni sikmeni istiyorum, Kyle. Bir gün."

"Evet, bebeğim. Ben de istiyorum. Aynen böyle sik

beni." "Her şeyi yapmak istiyorum. Seninle."

Kyle'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve Eric fazla açık konuştuğunu düşündü, ama sonra Kyle nefes nefese, "Oh, sik beni. Oh, sik beni, Eric. Geliyor. Ben..." dedi. Söyledikleri yüksek bir iniltiye dönüştü, sonra hareketsiz kaldı ve Eric'in göğüs kıllarına, hatta sakalına bile boşaldı.

Eric'in üzerine yığıldı ve Eric, bağlı ellerini başının üzerine doladı ve Kyle'ın sırtını sıkıca kavradı. Onu kendine yakın tuttu, burnunu Kyle'ın saçlarına bastırarak nefesinin düzelmesini dinledi.

"Beni mahvediyor olabilirsin," diye mırıldandı Kyle sonunda. "Bundan sonra başka kimseyi istemeyebilirim."

Bu tehlikeli bir itiraftı ve Kyle'ın kollarında gerginleşmesi, Eric'e onun da bunun farkında olduğunu gösterdi.

"Eğlenceliydi," dedi Eric, kalbinin genişlediğini görmezden gelerek.

Kyle başını kaldırıp yüzüne baktı. "Sakalında sperm var."

"Biliyorum."

"Seksi."

"Ama yıkamak zorunda kalacağım galiba."

"Korkak."

Eric güldü ve Kyle'ı daha sıkı sarıldı. "Daha
iyi hissediyor musun?" diye sordu Kyle
uykulu bir sesle.

Eric, Kyle'ın bu soruyu neden sorduğunu hatırlayamadı. Daha önce kendini kötü hissetmiş miydi? Hayatında hiç kendini kötü hissetmiş miydi? "Harika hissediyorum. Teşekkürler."

"Artık yaşlı adamlık hakkında konuşma." Kyle onun köprücük kemiğini öptü. "Sen gayzer gibi boşalabiliyorken olmaz."

"Bence bu benimle değil, seninle ilgili bir şeydi."

"Yalnızken de böyle olmuyor mu?"

Eric güldü. "Hayatımda hiç öyle boşalmadım. Sen sihirli birisin." "Ben *yetenekliyim*."

Eric saçlarını öptü. "Öylesin."

Kyle, Eric'in ellerinin altından sıyrıldı ve kelepçeleri çıkarmaya başladı. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu, cırt cırtlı bandı açarken. "Kelepçeler? Göz bağı?"

"Evet. Ben, şey." Az önce yaptıkları her şeye rağmen, Eric'in yanakları kızardı. "Çok hoşuma gitti."

"Bunu bilmek güzel." Kyle ikinci kelepçeyi çıkardı ve Eric'in ellerini masaj yapmaya başladı, bu harika bir duyguydu.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu Eric. "Bağlanmak mı? Yoksa bunu sadece başkalarına mı yapıyorsun?" *Başkalarına* bağlanma düşüncesi içinden kıskançlık kıvılcımı çaktı.

.

"Hoşuma gidiyor. Özellikle stresli ya da bir şeyden dolayı bunalmış olduğum zamanlarda.
Bu bir nevi..."

"Özgürleştirici mi?" diye tamamladı Eric.

"Evet. Aynen öyle. Ve huzur verici, anlarsın ya?"

"Evet. Öyle hissettim. Hem rahatlatıcı hem de heyecan vericiydi."

Kyle, Eric'in avucunu öptü. "Sevindim. Ben de bunu amaçlıyordum."

Tanrım, bu adam. Eric, Kyle'a haksızlık etmektense, hayatında bu adama daha çok ihtiyaç duyuyordu.

.

* * *

Daha sonra, ikisi de temizlendikten sonra, Kyle Eric'e sokuldu ve boş boş göğüs kıllarıyla oynadı. Kyle'ın başı, az önce yaptıkları her şey ve Eric ile hala yapmak istediği her şeyden dolayı hala dönüyordu.

Eric'e karşı hisleri olduğunu kendine itiraf edebilirdi. Bu hisler, arkadaşlıktan ya da basit bir şehvetten çok daha öteydi. Kyle onunla birlikte olmak istiyordu, ama bunun için umutlanmaması gerektiğini biliyordu. Bunun sadece hayal kırıklığı ve kalp kırıklığına yol açacağını biliyordu. Eric hala kendini keşfetme aşamasındaydı. Henüz cinsel yönelimini açıkça ortaya koymamıştı ve üstelik ünlü biriydi. Kyle ile eğlencesini yaşadıktan sonra, daha *uygun* birine yönelecekti.

Otuz yaş ve üstü.

Kyle yirmi beş yaşındaydı ve beş yıl ne ki? Birkaç ay sonra yirmi altı yaşında olacaktı. Otuz yaşına geldiğinde gerçekten o kadar farklı olacak mıydı? Eric onu gerçekten bir yetişkin olarak görmüyor muydu?

Bu düşünce Kyle'ı rahatsız etti, çünkü muhtemelen doğruydu. Eric onu olgun ve kalıcı bir ilişki kuracağı bir erkek olarak değil, eğlenceli bir arkadaş olarak görüyordu.

Kyle, bir kez daha kendini fazla kaptırıyordu. O ve Eric, son bir ay içinde birkaç kez birlikte olmuşlardı. Bu kesinlikle büyük bir aşk değildi.

"Noel'de seni aramak istedim," dedi Eric aniden. "Ya da en azından mesaj atmak istedim."

"Öyle mi?"

"O gün seni düşünüyordum. Şey..." Kyle'ı saran kolunu sıktı. "Dürüst olmak gerekirse, her gün seni düşündüm. Ama özellikle Noel'de."

Kyle'ın ağzı birdenbire çok kurudu. "Neden?"

"Çünkü yalnız olduğunu biliyordum." Yüksek sesle nefes verdi. "Seni aramalıydım."

Kyle, Eric'in göğsüne yaslanmış olan başını kaldırdı. "Ben... sorun değildi, ama... senden haber alsam da olurdu." Gülümsedi ve Eric de gülümsedi, ama gülümsemesi gözlerine kadar ulaşmadı.

"Hevesli görünmek istemedim." Eric başını salladı. "Bunu dert etmek aptalcaydı. Özür dilerim."

Kyle da hevesli görünmek istememişti. Noel'de Eric'e göndermek istediği mesajı silmişti. Ama bunu söylemedi, çünkü durumun düzelmesine yardımcı olmayacaktı. "Düşüncen için teşekkür ederim."

Eric elini Kyle'ın yanağına koydu, sonra öne eğilip onu öptü. Kyle'ın istememesi gereken şeyleri istemesine neden olan, bir başka şefkatli, hayranlık dolu öpücük. "Maria saat kaçta eve geliyor?" diye sordu Eric.

"Genelde on bir civarında. Vaktimiz var."

Eric güldü. "Ne zamanı? Eğer düşündüğün şey buysa, benim için hiçbir şey kalmadı."

—

"*Yemek* zamanı. Açlıktan ölüyorum." "Ben de."

"Yemeliyiz."

"Mm." Eric ona atladı ve Kyle kıkırdamaya başlayınca boynunu öptü. Yemek biraz daha bekleyebilirdi.

Yirmi Birinci Bölüm

İki hafta sonra, Eric, Doğu Konferansı All-Stars'ın beceri yarışmasına hazırlanırken Buffalo'daki gürültülü soyunma odasındaydı. Normalde rakip olan eski dostlar, nadir bulunan bu fırsatı değerlendirerek sohbet ediyorlardı. Diğerleri ise birbirleriyle yüksek sesle dalga geçiyorlardı. Eric herkesi sessizce gözlemliyordu.

Sezon ortasında tüm bu rakipleri bir araya getirmek ilginç bir deneyimdi. Hokey duygusal bir spordur ve kinler derindir, ancak hepsi sevdikleri bu oyunla birbirlerine bağlıydılar. Bir bakıma hepsi bir aileydi.

Ilya Rozanov ve Shane Hollander karşılıklı oturuyorlardı ve sürekli birbirlerinin gözlerine bakıp gülümsüyorlardı. Eric'in hala tam olarak inanamadığı bir karşılıklı

Eric hala buna inanamıyordu. Çok ünlü rakiplerdi, ama sanırım onlar da hokey becerilerinden daha fazlası olan insanlardı. Açıkçası birbirlerinde sevdikleri şeyler bulmuşlar ve iyi arkadaş olmuşlardı.

Dallas Kent bir köşede, Eric'in pek sevmediği başka bir oyuncuyla konuşuyordu. Kent'in takım arkadaşı Troy Barrett, Eric'in yanındaki koltukta oturuyordu, ama Eric giyinirken hiç sesini çıkarmamıştı. Şimdi ise telefonuna dalmış durumdaydı. Eric'in bu çocuğu sevmesi için hiçbir neden yoktu, ama yine de dostça davranmaya karar verdi.

"Bu senin ilk All-Star maçın, değil mi?"

Troy şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Evet. Geçen yıl gitmem gerekiyordu, ama sakatlandım."

"Hatırlıyorum. Hangi yarışmaya

katılıyorsun?" "En hızlı patenci."

Eric başını salladı. "Mantıklı. Ama zorlu rakiplerin var."

"Kazanacağımı sanmıyorum. Ama diğer seçenek o aptal engelli parkuru yapmaktı ve ilk beceri yarışmamda kendimi rezil etmek istemiyorum."

"Kaleci olmak bu tür yarışmalarda kesinlikle daha kolay."

Troy sadece yirmi dört yaşındaydı. Özellikle iri bir adam değildi, muhtemelen 1,75 metre boyunda ve çok az kaslıydı. Kyle gibi, hız için yaratılmış bir vücudu vardı. Kyle'ın aksine, siyah, parlak saçları sürekli

O gözler şu anda mutlu görünmüyordu ve Eric, Troy'un hiç bu kadar mutlu olduğunu görmediğini fark etti. Onu çok sık gördüğü de söylenemezdi.

"Genellikle bu etkinlikten sonra hepimiz otel barında buluşuruz, bazen de oda partileri olur," dedi Eric.

"Tahmin etmiştim. Eğlenceli olurdu ama..." Odanın diğer ucundaki birine kaşlarını çattı ve Eric onun Dallas Kent olduğunu fark etti. "Sence Hunter da orada olacak mı?"

"Neden?" Eric bir anlık öfke hissetti. Troy, Scott ile arkadaşlık kurmayacak kadar homofobik bir pislik miydi?

Troy geniş, safir gözleriyle ona baktı. "Öyle olduğu için değil... Tanrım, ben öyle biri değilim, tamam mı? Eşcinselleri sevmiyorum. Sadece, bilmiyorum, onunla konuşmak istiyorum. Ama o benimle konuşmak istemeyebilir. Hepsi bu."

Eric rahatladı. "Seninle konuşacaktır," dedi emin bir şekilde. "Scotty dünyadaki en iyi adamdır."

"Öyle görünüyor."

Eric, bu son All-Star hafta sonu boyunca başka yararlı bir şey yapmasa bile, en azından bu genç adama bazı tavsiyeler verebileceğine karar verdi. "Biliyorsun, bu ligde uzun süredir oynuyorum ve pek sevmediğim insanlarla aynı takımda oynamak zorunda kaldım.
Bazıları yıldız oyunculardı bile. Neyse ki soyunma odaları geniştir ve yakınında olmak istediğin kişileri seçebilirsin."

Troy kaşlarını çattı, sonra yere baktı. Formasını çekiştirdi ve "Bunu anlamaya başlıyorum" dedi.

Eric, Scott veya Carter'ın hiç çaba harcamadan yaptığı gibi dostça bir omuz vuruşu yapmaya çalıştı. Biraz garip oldu ama duygularının anlaşılmasını umuyordu.

* * *

O gece, yarışma bittikten sonra, her iki takımdan çok sayıda oyuncu otel barında toplandı. Eric, Ottawa'nın kalecisi ve çok komik bir adam olan Wyatt Hayes ile küçük bir masada oturuyordu.
masada oturuyordu. Wyatt Hayes, Ottawa'nın kalecisi ve çok komik bir adamdı. Ilya Rozanov onlara yaklaştı.

"Çekil, Hazy," diye emretti Rozanov. "Bennett ile konuşmam lazım."

Wyatt başını salladı ama ayağa kalktı. "Maçta kırk kez kıçını kurtaran adama hiç saygı duymuyorsun."

Rozanov ona on dolarlık bir banknot uzattı. "Git kendine bir bira al."

Wyatt ona öfkeyle baktı. "Kendi biramı kendim alabilirim. Ben de All-Star'ım, biliyorsun."

Rozanov ona göz kırptı ve Wyatt, Rus egomanyakları hakkında söylenerek uzaklaştı. Rozanov, Wyatt'ın sandalyesine oturdu. "Emekliliğini açıklamadın," dedi, hemen konuya girdi.

"Gözlem gücün beni her zaman şaşırtıyor." "Neden açıklamadım?"

"Bu hafta sonu geçene kadar beklemek istedim." "Büyük bir olay istemiyor musun?"

"Hayır, istemiyorum."

Rozanov sırıttı. "Bu yüzden biz farklıyız. Ben veda sezonu istiyorum. Bir geçit töreni. Her maçta herkesin ağlamasını istiyorum." "Eminim bunu elde edeceksin."

Rozanov'un bakışlarının Shane Hollander'ın durduğu yere kısa bir süreliğine kaymasını fark etmedi. "Belki."

"Scott, bu yaz kamplarında sana yardım etmesini istediğini söyledi." "Evet. Ama o, öpmeyi sevdiği adamla evlenmekle meşgul."

"Bence gelecekte yardım edecek. Senden çok etkilenmiş. Hepimiz öyle."

Rozanov neredeyse utanmış gibi görünüyordu. Başını eğdi sonra utangaçça başını kaldırdı. "Evet?"

"Kesinlikle. Yardımcı olabileceğim bir şey varsa, bana haber ver."

"Giymekten hoşlandığın pahalı takım elbiselerinden birini satıp bize parayı verebilirsin."

Eric güldü. "Takımları satmadan da para verebilirim."

"Kamplarda daha fazla kaleci yardımına ihtiyacımız var."

"Muhtemelen yapabilirim. Kamplarınızda kapsayıcı olmaya çaba gösterdiğiniz için sizi takdir ediyorum. Sanırım bu yüzden Scott'a sordunuz."

"Evet. Hokeyde de fena değil."

"Onun hakkında söylediğin en güzel şey bu." "Ona söyleme."

Eric, Rozanov'la kişisel bilgilerini paylaşıp paylaşmamayı bilemiyordu, ama içinden bir ses ona güvenmesini söylüyordu. "Aslında pek önemi yok, ama ben biseksüelim. Yani, sen zaten tahmin etmiş gibisin, ama kamplarında bu tür bir temsilci istiyorsan..."

Rozanov'un yüzü aydınlandı. "Biseksüel! Bu harika. O sarışın genci siktin mi?"

"O bir..." Eric dilini ısırdı. "O yirmi beş yaşında."

"Yirmi beş yaşın çok uzun zaman önceydi senin için. Yirmi beş yaşını hatırlıyor musun?"

"Wyatt nerede?" Eric, Rozanov'un omzunun üzerinden bakıyormuş gibi yaptı.

"Yani yaptın mı? Onunla yattın mı?"

Eric bu konuşmadan korkmalıydı, ama bunun yerine Rozanov'a Kyle'la *yatmadığını* söylemek istediğini fark etti. Onunla çıktığını söylemek istedi. Kyle'ın erkek arkadaşı olduğunu söylemek istedi. "Sana hiçbir şey söylemeyeceğim."

"Bu evet demek."

O anda Shane Hollander masalarına yaklaştı. "Merhaba Eric." Shane, Rozanov'un tam tersiydi: ciddi, kibar ve sessiz.

"Shane. Engel parkurunda iyi iş çıkardın."

Shane, aynı yarışmada pek de iyi performans gösteremeyen Rozanov'a sırıttı. "Teşekkürler. Açıkçası, oldukça kolaydı."

Rozanov, sinir ve başka bir şeyin yaktığı gözlerle ona ters ters baktı. Eric ne olduğunu anlayamadan, Rozanov başka yere baktı.

Eric, Scott'ın barın yanında Troy Barrett ile konuşurken gördü ve bu onu mutlu etti. Dallas Kent ortalarda yoktu ama ününe bakılırsa, muhtemelen kendisine eşlik edecek birkaç hayran kız bulmuştu.

"Ben odama çıkacağım," dedi Shane. "Yarın görüşürüz çocuklar."

"İyi geceler, Shane," dedi Eric.

"Ben de yakında yukarı çıkacağım," dedi Rozanov.

Shane başını salladı, sonra hızla dönüp gitti. Rozanov masada bir dakika kadar daha kaldı, sonra Eric'e tuvalete gideceğini söyledi. Eric, onun asansörlerin olduğu yöne doğru gittiğini fark etti.

Bir saat sonra Eric, Scott ile birlikte asansörde yalnız kaldı ve yan yana bulunan otel odalarına doğru yola çıktı.

"Ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu Eric. "Emekli olduktan sonra?" Scott kaşlarını çattı. "Neden?"

"Sadece merak ettim."

"Bunu hiç düşünmedim. Hala oynayacağım çok hokey maçı var." Eric yavaşça başını salladı. "Son zamanlarda bunu çok düşündüm."

"Sen..." Scott, dehşetle fısıldayarak sesini alçaltı. "Emekli olmaya hazır olduğunu mu söylüyorsun?"

"Kırk bir yaşındayım."

"Evet, ama. Yani. Kendine bir bak! Bu takımdaki herkesten daha iyi durumdasın."

"Beni inceliyor muydun, Scott?"

"Bazen! Beni suçlayabilir misin? Bu yılki antrenman kampında squat jump'larda ulaştığın yüksekliği hatırlıyor musun?" Scott teatral bir şekilde kendini yelpazeledi.

Eric güldü. "Cidden ama. Sonsuza kadar oynayamam."

"*Deneyebilirsin.*"

Asansör katlarına ulaştığında Eric ona sevgiyle gülümsedi. Scott'ı gerçekten seviyordu ve ona karşı dürüst olmanın zamanı gelmişti. Onu koridorda takip etti ve Scott'ın odasına vardıklarında durdu. Scott kapıyı açtı ve Eric'e onu takip etmesi için işaret etti.

"Bana bir şey mi söylemeye çalışıyorsun, Benny?"

Eric kendini hazırladı. İşte buradaydı. "Yakında duyuru yapacağım. Bu benim son sezonum."

Scott'ın ağzı açık kaldı.

"Kimseye söyleme," diye devam etti Eric. "Ve fikrimi değiştirmeye çalışma. Zamanı geldi."

Scott birkaç kez ağzını açıp kapattı, sonra "Emin misin?" dedi.

"Eminim."

"Ama seni özleyeceğim," dedi Scott, sanki Eric'in ihtiyacı olan tek argüman buymuş gibi.

"Sezonluk bilet alacağım. Her maça gideceğim."

Scott yatağına sertçe oturdu. "Aynı şey değil."

"Biliyorum. Ben de seni özleyeceğim. Herkesi

özleyeceğim." "Koç biliyor mu?"

Eric yanına oturdu. "Hayır. Kimse bilmiyor." Bu bir yalandı, ama Scott'a *yine* önce Kyle'a güvendiğini söylemek istemiyordu. Bu, yepyeni bir soru dizisini başlatırdı. Ve Rozanov'un bildiğini Scott'a *kesinlikle* söylemek istemiyordu. Scott asla toparlanamazdı. "Hepimiz bir araya gelir gelmez Carter'a söyleyeceğim. Başkasından duymasını istemiyorum."

"Tamam, peki. Başkalarına söylemeden önce emin ol, tamam mı?" dedi Scott.

Eric ona hafifçe dirsek attı. "Sanki on sekiz yıllık kariyerimi bitirmek yerine bu işe aceleyle atılıyormuşum gibi konuşuyorsun."

"Henüz çok erken."

Eric, Scott'ın uyluğuna hafifçe vurdu. "Emekli oluyorum, ölmüyorum." Ayağa kalktı ve Scott da aynı şeyi yaptı, hemen ona sıkıca sarıldı.

"Her maça gelmelisin," dedi Scott.

"Olacağım." Eric'in başka ne yapması gerekirdi ki? *Meşgul* olacağı da yoktu.

* * *

"Bu televizyon yeterince büyük mü bilmiyorum," diye espri yaptı Maria.

Kyle burnunu çektirdi. Kip, onu ve Maria'yı All-Star maçını izlemek için davet etmişti. Çıkmaya başladıktan birkaç ay sonra Scott'ın Manhattan'daki çatı katına taşınmıştı, bu da Bay Ridge'deki ailesinin yanından taşınarak
. Duvara monte edilmiş dev bir televizyon da vardı. "Oyuncular bu televizyonda neredeyse gerçek boyutlarında görünüyor," dedi Kyle.

"Hey," dedi Kip, kahve masasına bir kase Doritos koyarak,
"Bazen bir hokey maçında her damla teri, *Drag Race'in* bir bölümünde ise her payetleri görmek gerekir."

Maria bira şişesiyle televizyonu işaret etti. "Bak. Çirkin nişanlını gösteriyorlar."

Scott'ın kare çenesi ve canlı mavi gözleriyle absürt derecede yakışıklı yüzü ekranı dolduruyordu. Oyun molası sırasında başka bir oyuncuyla konuşuyor, diğer adamın söylediği bir şeye gülüyordu. Eric bu maçta henüz oynamamıştı, çünkü Doğu takımının üç kalecisinden biri olarak sadece üçüncü periyotta oynayacaktı. Yayın, maçın başında, her oyuncu tek tek tanıtıldığında gösterilmişti. Maskesini çıkarmış, kalabalığa el sallarken, dramatik ışıklar altında kalp durduran bir güzelliğe sahipti.

Kyle, son birkaç hafta içinde Eric'i epeyce görmüştü. Yatak odasında geçirdikleri akıllara durgunluk veren öğleden sonra, ayrıldıkları her dakika Eric'i özlemişti. Eric'in onu kaç kez davet ettiğini düşünürsek, bu duygu karşılıklı gibi görünüyordu.

Ama bu sadece seksti. Kyle, Eric'in evinden her ayrıldığında kendine bunu hatırlatıyordu, çoğu zaman sabahları ayrılsa da. Bir öğleden sonra olan tek sefer hariç, her seferinde Eric ile geceyi o cennet gibi yatakta, onun güçlü kollarına sarılmış olarak geçirmişti.

Seks sonrası her zaman konuşurlardı, birbirlerine sarılıp uykuyla mücadele ederlerdi. Konuşmak, Kyle'ın en sevdiği kısımdı.

Neredeyse.

"Dün gece başka bir müşterim, uygun bir viski menüsü hazırlamamızı önerdi," dedi Kip reklam arasında.

"Evet, Perşembe günü iki tane içtim," dedi Kyle, kanını biraz soğutabilecek bir konu bulduğu için minnettar bir şekilde. "Gus'a iletirim, ama bilirsin."

"O burayı değiştirmek için hiçbir şey yapmayacak."

"Hayır."

"Patronunun nesi var?" diye sordu Maria. "Neden barının iyi olmasını istemiyor?"

"Bilmiyorum," dedi Kyle. "Yeterince iyi bir adam, ama uzun zamandır buraya gönül vermiyor."

"Keşke en azından yeni masaları düşünse," dedi Kip. "Neredeyse hepsi sallanıyor ve sürekli yapış yapışlar."

"En azından cilalayabilir," diye Kyle de aynı fikirdeydi.

"Keşke sen sorumlu olsaydın," dedi Kip. "O yer için harika fikirlerin var."

Kyle, Kip'in övgüsüne biraz kızardı. Gizlice, Kingfisher'ın başında olmaktan başka bir şey istemiyordu. "Evet, şey. Sanırım şu anki haliyle yeterince popüler."

"Sadece insanlar Scott'ı görmek umuduyla oraya gitmeye devam ettikleri için "Tuvalete gidip biraz daha bira alacağım. İsteyen var mı?"

"Tabii," dedi Kip.

"Olur," diye onayladı Kyle.

Maria gittikten sonra Kip, Kyle'ı dirsekleyerek, "Eric, Scott kadar sık oraya gidiyor. Nedense," dedi.

"Ne demek istiyorsun?"

"İkinizin arasında bir şeyler olduğunu."

Kyle kaşlarını çattı. "Biz arkadaşız. Arkadaş olmalıyız dediğini hatırlıyor musun? Artık öyleyiz."

"Sadece arkadaş mı?" diye sordu Kip. "Çünkü sana bakışlarını fark ettim..."

Gerçek şu ki, Kyle bu konuyu gerçekten biriyle konuşmak istiyordu ve bu bir davet gibi görünüyordu. "Tamam. Ben ona... erkeklerle çıkma konusunda

. İlk başta sadece konuşuyorduk. Mesela, sadece bir şeyler içmek için birlikte bir gey bara gittik."

"Eric içki içmez sanıyordum," diye araya girdi Kip.

"O *sıvı* içiyor. Konuştuk ve çok hoştu. Sonra biz... öpüştük."

Kip onun koluna yumruk attı. "*Haklıydım*!"

"*Beni* öptü! Yemin ederim. Ben onun yanağına öptüm, ama sonra o tamamen öpmeye başladı."

"Vay canına. Sonra ne oldu?"

"Hiçbir şey. Öpüştük. Sonra ona diğer... ilklerinde yardım etmeyi teklif ettim."

"Ne dedi?" diye sordu Kip heyecanla.

"İlk başta hiçbir şey. Ayrıldık. Birkaç gün sonra beni akşam yemeğine evine davet etti. Ve... sonra eğitici seks yaptık."

"Eğitici seks mi?"

"Son derece *ateşli* eğitici seks. Sonra birkaç kez daha yaptık." "Aklım başımdan gitti," dedi Kip. "Yani siz ikiniz birlikte misiniz?"

"Hayır," dedi Kyle hemen. "Kesinlikle hayır. Sadece seks. Sıradan bir ilişki." Kip'in ona sırıtışından hoşlanmamıştı. "Ne?"

"Ona çok düşkünsün."

"Alakası yok."

"*Son derece* alakalı!"

"Ne son derece alakalı?" diye sordu Maria, mutfaktan üç şişe bira ile geri dönerken.

"Hiçbir şey," dediler ikisi aynı anda.

Maria gözlerini kısarak baktı. "Bu pek şüpheli gelmiyor." Kyle gergin bir şekilde güldü. "Sadece iş meselesi."

"Kyle'ın birine aşık olduğu gerçeğiyle hiçbir ilgisi yok mu?" diye suçladı Maria.

"Ben... hayır, değilim!" Kyle kekeledi.

"Uh huh. Sadece bu odada New York Admiral ile yatan birden fazla kişi olabileceğini söylüyorum."

Kyle'ın ağzı açık kaldı. Maria'ya Eric hakkında her şeyi anlatmak istiyordu, ama Eric henüz tamamen açılmamıştı. Üstelik, bu gerçek bir ilişki de değildi. Dikkatleri kendinden uzaklaştırmaya karar verdi.

"Neden? Matti Jalo ile mi yatıyorsun?"

"*Keşke* öyle *olsaydı*," diye iç geçirdi Maria, kanepeye çökerek. "Aralık ayındaki drag gösterisinden sonra bir kez birlikte yemek yedik ve ondan bir daha haber almadım."

"Ah," dedi Kip. "En azından sana iyi davrandı mı?"

"Şakalarıma güldü ve bana sorular sordu. Çocuklar! Bana sorular sordu! *Benim* hakkımda!" Bir yastık kapıp kendine sarıldı.

"Bekle. Cevaplarını dinledi mi?" diye sordu Kyle.

"O, *takip soruları* sordu. Bu, gerçekten şimdiye kadar yaşadığım en iyi randevuydu. Aslında bir randevu olmadığı kısmı hariç."

Kip ona sarıldı. "Üzgünüm dostum."

"Matti Jalo'nun ilgisini çekemeyeceğimi biliyorum, ama yine de. Kahretsin."

Kip nefesini tuttu. "Tabii ki onunla bir şansın var! Ben bir hokey süperstarıyla nişanlıyım! Ben! Eskiden birlikte çalışıyorduk, hatırladın mı?"

Kyle başını salladı. "Aslında, NHL yıldızı biriyle çıkmaman garip, Maria."

Hepsi güldü ve sonra Scott televizyonda gol attığında konuşmalarından uzaklaştılar.

"İşte benim adamım," dedi Kip mutlu bir şekilde, sonra Kyle'a yaslandı ve başını omzuna dayadı. Kyle, bu sıradan dokunuştan gelen sıcaklığı hoş karşıladı ve daha önce hissettiği acı ya da suçluluk duygusu yoktu. Arkadaşının kendisine daha rahat yaslanabilmesi için koltuğun koluna yaslandı.

Üçüncü periyotun başlaması sonsuza kadar sürmüş gibi geldi, ama sonunda Eric kaleye geçti ve Kyle maçı çok daha dikkatli izlemeye başladı. Maria'nın annesi onu aramıştı, bu yüzden telefonunu mutfağa götürmüş ve Kip ile Kyle'ı yine yalnız bırakmıştı.

"Onunla konuşmalısın," dedi Kip uykulu bir
sesle. "Kiminle?" diye sordu Kyle, sanki
bilmiyormuş gibi.

"Eric. Ona karşı hislerin varsa, onun da aynı hisleri paylaşıp paylaşmadığını öğrenmelisin."

"Ya hissetmiyorsa?" diye sordu Kyle, Eric'e karşı hissettiği duyguları inkar etmek yerine.

"O zaman en azından denemiş olursun. Ya *hissediyorsa* ne olacak?"

Bu fikir çok ağır gelmişti. Kyle, Eric'in erkek arkadaşı olduğu bir hayatı Eric'in erkek arkadaşı olduğu bir hayat hayal etmemişti. Ona aşık olmasına izin verildiği bir hayat.

Televizyonda Eric'in bir kurtarışını izledi ve Kip'in sorusunu sessizce düşündü. *Ya yaparsa?*

Yirmi İkinci Bölüm

"Ne düşünüyorsun?"

Eric kendi sabırsızlığından içten içe utandı, ama Scott'ın emekliliğini duyurmak için yazdığı açıklamayı okurken beklemek ve izlemek işkence gibiydi. All-Star molasından sonraki ilk maçlarının olduğu gündü ve Eric, bu gece takım arkadaşlarından başlayarak emekliliğini resmi olarak açıklamaya karar vermişti.

"İyi." Scott, restoranın masasında Eric'e telefonunu geri verirken hüzünlü bir gülümsemeyle, "Yani bunu gerçekten yapacaksın?" dedi.

"Gerçekten yapacağım. Yarın sabah Admirals'ın web sitesinde ve sosyal medya hesaplarında yayınlanacak. Bu akşam maçtan sonra takıma söyleyeceğim."

Scott nefesini verirken yanakları şişti. "Yarın bütün gün telefonunu kapalı tutacak mısın?"

"Kesinlikle."

"Dikkatini dağıtacak bir planın var mı?" Eric vegan paellasına dokundu. "Hayır."

"Yarın seninle takılmayı teklif ederdim," dedi Scott, "ama Kip ve ben düğün planlayıcımızla buluşacağız."

"Ben iyiyim. Belki Carter'ın izlememi söylediği diziyi izlerim."

"Kız arkadaşının başrol oynadığı film mi?"

Oh. "Uh, evet. Sanırım öyle."

"Belki emeklilik sana sonunda pop kültürüne yetişme şansı verir, Benny."

"Yorucu gibi geliyor."

"Yarın birlikte vakit geçirmek isteyebileceğin başka kimse yok mu?" diye sordu Scott rahat bir tavırla.

"Biriyle görüşüyor muyum diye mi soruyorsun?" "Şey..."

Eric evet diyebilmeyi diledi. Son birkaç haftadır Kyle ile geçirdiği zamanlar inanılmazdı, ama sonrasında hep suçluluk duyuyordu. Kyle'ın zamanını bu kadar çok almaya hakkı yoktu ve Kyle'ı umutlandırdığından endişelenmeye başlamıştı. Bazen — tamam, çoğu zaman — Eric, Kyle ile gerçek bir çift oldukları bir gelecek hayal edebiliyordu. Ama bu

Onun için makul bir istek. Kyle yaş farkının önemli olmadığını düşünse de, Eric daha iyi biliyordu. Kyle çok eğlenceli, hayat dolu biriydi ve yakında omuz ameliyatı olması muhtemel yaşlı bir kaleciye bağlanmak için fazla iyiydi. Eric'ten çok daha yaşlı bir adamın vücuduna sahip olacaktı. Aralarındaki on beş yaş farkı kırk yaş gibi hissettirecekti.

"Hayır. Kimse yok," dedi Scott'a.

"Peki ya...?"

"Hayır." Eric çatalını masaya bıraktı. Durumun umutsuz olduğunu bildiği halde, haftalardır bu konuyu biriyle konuşmak için can atıyordu ve işte fırsatı gelmişti. "Kyle ve ben... biz... bir şeyler yapıyoruz."

Scott'ın kaşları havaya kalktı. "Bir şeyler mi?"

"Birlikte oluyoruz. O tür şeyler. Sıradan bir şey, ama... Onu seviyorum. Çok."

"Oh. Vay canına. Tamam." Scott'ın yanakları, konuşma sekse geldiğinde her zamanki gibi pembeleşti.

"Buna bir son vermem lazım. Seks kısmına, yani. Ben bunu daha fazla anlam ifade etmeden yapabilecek türde bir insan değilim. Ona karşı daha derin hislerim olmasaydı, onunla yatmazdım."
Engel ortadan kalktığı için sözler ağzından döküldü. "Bu ilişkilerin benim için çok önemli olduğu halde, önemli değilmiş gibi davranmam adil değil."

Sessizlik oldu ve Scott, "Vay canına. Gerçekten zor bir dönemden geçiyorsun, değil mi? Tanrım, hiç farkında değildim." dedi.

"Biliyorum. Ve çoğunlukla kendim halledebilirim, ama..."

"Onun da senin için aynı şeyi hissetmediğinden emin misin?"

"Bilmiyorum. İyi anlaşıyoruz ve bana yaşlı erkeklerden hoşlandığını söyledi, ama yaşlı erkeklerden hoşlanmak ve onlarla seks yapmak, libidosu güvenilmez, yaşlı bir kaleciyle ilişki kurmakla aynı şey değil."

"Hmm."

"Üzgünüm. Muhtemelen fazla bilgi verdim."

"Hayır! Hayır, sorun değil." Scott'ın yanakları kızardı. "Yani, genelde seksten hoşlanmadığını mı söylüyorsun?"

"Seks yapmak istediğim birini bulduğumda çok seviyorum. Sadece o şekilde birine ilgi duymam çok sık olmuyor. Garip olduğunu biliyorum."

"Garip değil," dedi Scott hemen. "Hayatımın çoğunu seks yapmadan geçirdim, ama bu daha çok korkudan kaynaklanıyordu, ilgisizlikten değil."
Güldü.

Sinirli bir şekilde. "Her neyse. Kyle'ı seviyorsun ve onunla seks yapmaktan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Ve muhtemelen o da seni seviyor ve seninle seks yapmaktan hoşlanıyor."

Eric, son birlikte oldukları anı düşünerek gülümsemeyi engellemek için yanağını ısırdı.

Kyle, Eric'in bileklerini ve ayak bileklerini bağlamış ve getirdiği bazı aletleri kullanarak onu yatakta kartal pozisyonuna getirmişti. Kyle'ın zayıf vücudu Eric'in üzerinde uzanmış, ikisi de aynı anda birbirlerini emmişlerdi, ta ki sonra Kyle dönmüş ve ikisi de boşalana kadar Eric'i sertçe becermişti.

Sonra Kyle geceyi orada geçirmişti. Eric uyurken onu sıkıca sarılmıştı ve sabah yine seks yapmışlardı. O sefer kelepçe ya da oyuncak yoktu. Sadece ayak parmaklarını kıvırtan öpücükler, bolca gülümseme ve kahkaha vardı.

Eric, Kyle'a aşık olmak üzere olduğunu o anda fark etmiş olabilir.

"Sanırım bu iş beni aştı," diye itiraf etti Eric.

Scott'ın gözleri anlayış doluydu, bu da Eric'i daha da acınası hissettirdi. "Dediğim gibi, muhtemelen flört konusunda tavsiye verecek en uygun kişi ben değilim, ama sanırım onunla konuşmalısın."

Eric, Scott'ın mantıklı önerisini düşündü, sonra başını salladı. "Yapamam. O benimle bir ilişki istese bile, bu ona haksızlık olur."

Scott bir yudum su içti, sonra şöyle dedi: "Biliyor musun, ben de bir zamanlar Kip hakkında aynı şeyi düşünmüştüm. İlk başta gizlice görüşmemizden dolayı, sonra da bir çift olarak alacağımız ilgiden dolayı. Ama sonunda bunun benim karar vermem gereken bir şey olmadığını anladım. Kip'in de söz hakkı vardı, Kyle'ın da öyle. O genç, ama çocuk değil."

"Biliyorum. Ben sadece..." Eric iç geçirdi. Scott'ın söylediklerinin mantıklı olduğunu biliyordu, ama yine de Kyle'dan şu anda sahip olduklarından fazlasını istemenin adil olduğuna ikna olmamıştı. "Bir çaresine bakarım. Hadi hokeyden bahsedelim. Sence bu gece çocuklar şok olacak mı?"

Scott düşünceli bir şekilde ağzındaki pirinci çiğnedi. Yutkunduktan sonra, "Şok olmayabilirler, ama yine de çok etkilenirler diye düşünüyorum. Seni hafife alıyoruz, biliyor musun?" dedi.

"Tommy bu işe hazır."

Scott başını salladı. "Bundan eminim. Harika olacak." Hüzünlü bir gülümsemeyle ekledi. "Ama o sen değilsin."

"Manhattan'da kalacağım. Beni yine göreceksin. O eve çok emek verdim, bırakamam."

“Şehre ilk taşındığımda, buraya alışabileceğimi hiç düşünmemiştim. Ama şimdi başka bir yerde yaşamayı hayal bile edemiyorum.”

"Aynı şekilde. Sanırım ömür boyu burada kalacağım." Bunu söylerken, Kyle ile gerçek bir ilişki yaşasaydı buradan ayrılabileceğini ve New York'tan ayrılmak isteyebileceğini düşündü. Bu kesinlikle saçma bir düşünceydi.

“Öyleyse,” dedi Scott gülümseyerek, “birlikte yaşlanabiliriz.” “Senden biraz öndeyim, Scotty.”

Scott güldü, ama Eric bunun doğru olmasından nefret ediyordu. Neredeyse tüm arkadaşlarından çok daha yaşlı olmasından nefret ediyordu. Aklından çıkaramadığı adamdan çok daha yaşlı olmasından nefret ediyordu.

Eric, milyonuncu kez Kyle hakkındaki tüm düşüncelerini ve duygularını bir kutuya koyup kilitledi. O gece Toronto'ya karşı oynanacak maça odaklanması gerekiyordu

Toronto'ya karşı oynanacak maça odaklanması gerekiyordu. Emeklilik açıklaması ve takımının bu gece gerçekten bir galibiyete ihtiyacı olması arasında, aşk hayatı gerçekten en son endişelenmesi gereken şeydi.

* * *

Maçtan sonra soyunma odasındaki hava kasvetliydi. Admirals çok iyi oynamıştı, ancak sonuna kadar üstünlüğünü koruyamamıştı. Toronto, üçüncü periyotta bir dakikadan biraz fazla süre kala maçı berabere getirmiş, ardından uzatmalarda bir gol daha atmıştı. Eric, o golü yediği için kendini çok kötü hissediyordu.

Ve şimdi takım arkadaşlarına emekli olacağını açıklaması gerekiyordu. Belki de bu performanstan sonra rahatlayacaklardı.

"Hey," dedi Scott yüksek sesle. Odanın ortasına doğru yürüdü, belden aşağısı hala forma giymiş, belden yukarısı ise çıplaktı. "Zor bir maçtı. Ama gerçekten çok mücadele ettik ve bunun için başımızı eğmemize gerek yok, tamam mı?" Yeni oyunculardan birini işaret etti.

"Woody, ikinci periyotta üçüncü golümüzü atmamızı sağlayan o oyun mu? İnanılmazdı. Şimdiye kadar gördüklerimin en iyilerinden biriydi."

Odadaki herkes onaylayarak mırıldandı, hatta birkaç kişi alkışladı.

"Benny, son iki gol yüzünden kendini suçladığını biliyorum, ama kırk sekiz kurtarış? Ve en az beş tanesi

imkansızdı. Bu gece bizim için elinden geleni yaptın."

"Evet, Benny!" diye bağırdı Carter. Diğerleri de onu tekrarlayıp alkışladılar.

"Breezy," dedi Scott, Brisebois'ya dönerek. "Kent'in şutunu engelledin." Bu sözler erkeklerden ıslık ve tezahürat aldı. "Korkusuzsun dostum. Kahrolasıca korkusuz. Bunu görmek çok hoş. Bacağın nasıl?"

"Çürük var. Ama Kent'in gol atmasını engelleyecekse bacağımı koparıp atarım."

Herkes kahkahalara boğuldu, Eric bile gülümsüyordu.

Scott, Eric'in yanına oturdu ve alçak sesle, "İşte. Onları senin için ısıttım," dedi.

Eric ona minnetle gülümsedi. Scott ve Carter, odadaki Eric'in emekli olacağını bilen tek kişilerdi. Bir hafta önce koçlara ve yönetime söylemişti, ama bu kısım en zor olanı olacaktı.

Eric ayağa kalktı ve el salladı, bu da herkesin hemen sessizleşmesine neden oldu. Nadiren söz aldığı için bu durum dikkat çekiciydi. "Merhaba. Kısa keseceğim, ama size söylemem gereken bir şey var."

Oda o kadar sessizdi ki Eric, takım arkadaşlarının kalbinin çarpışını duyabileceklerini düşündü. Derin bir nefes aldı. "Bu benim son sezonum olacak."

Şaşkınlık dolu haykırışlar başladı ve Eric elini kaldırarak onları susturdu. "NHL'de oynamak, özellikle de burada, New York'ta, hepinizle birlikte oynamak benim için büyük bir onurdu. Büyürken, bunun hayalini bile kurmamıştım..." Boğazı birdenbire düğümlenince, boğazını temizlemek için ara vermek zorunda kaldı. Tekrar denedi. "İnanılmazdı. Bunun bir saniyesini bile değişmem. Ama artık ayrılma zamanı geldi." Durakladı ve acı bir gülümsemeyi başardı. "Hala yürüyebiliyorken."

Sessiz bir kahkaha duyuldu, ama takım arkadaşlarının yüzlerinde şok ve şaşkınlık gördü. Gerçekten sonsuza kadar oynayacağını mı düşünüyorlardı? "Hadi ama çocuklar," diye şaka yaptı. "Kırk bir yaşındayım. Bunun olacağını tahmin etmeliydiniz." Sessizlik oldu ve sonra biri, Prentice gibi geliyordu, şöyle dedi

"Sadece kırk bir misin?"

Herkes güldü ve bu, selin kapılarını açtı. "En az altmış yaşında olduğunu sanıyordum."

"Sen çaylakken kaleciler maske bile takmazdı." "Dedem seni izleyerek büyüdü."

Eric başını salladı. "Hepinizin canı cehenneme. Bir daha sizi görmemek için sabırsızlanıyorum."

Gülümseyerek tekrar oturdu ve Scott kolunu onun omzuna attı. "Seni seviyorlar."

"Biliyorum." Eric, nemli gözlerle odadaki hareketliliği izledi. "Bunu gerçekten özleyeceğim."

Liseden beri çıkardığı sırayla geri kalan ekipmanlarını da çıkardı. Birisi Carter onunla dalga geçtiğinde şaka yaptı ve gülümsedi. O hala bu takımın bir parçasıydı. Henüz işi bitmemişti.

* * *

Kyle, o gece Kingfisher'da Eric'i görmeyi beklemiyordu. Özellikle Scott olmadan. Toronto maçı barda televizyonda yayınlanıyordu, bu yüzden Kyle acımasız uzatma mağlubiyetini izlemişti. Eric'i neşelendirmek için ona mesaj atma fırsatı bile bulamamıştı.

Ama Eric oradaydı. Yün paltosu ve kaşmir atkısıyla uzun boylu ve yakışıklıydı, ama yüzünde yorgunluk ve mutsuzluk belirtileri vardı. Kyle'ı barın arkasında gördü ve ona doğru yürüdü.

"Merhaba," dedi Kyle sempatik bir
gülümsemeyle. "Merhaba."

"Maçı izledim. Üzgünüm." Eric başını salladı.

"Evet, berbat bir durum."

"Sana viski falan ikram ederdim ama..." Eric
homurdandı. "Bu gece, neredeyse kabul
ederdim."

Bu sözler yürek burkucuydu. "Otur." Kyle, Eric'in yanındaki bar taburesini işaret etti. "Sana soda ve meyve suyu ikram etmeye devam edeceğim."

"Teşekkürler." Eric paltosunu ve atkısını çıkardı ve koltuğun arkasına düzgünce astı. Oturduğunda, hemen öne eğildi ve ön kollarını bara dayadı. "Ne boktan bir geceydi."

Kyle, önüne limonlu soda koydu. "Hepsini anlat bana." "Duymak istemezsin."

"Ben bir barmenim. Acıklı hikayeleri dinlemek benim işim." Şakacı bir şekilde bar havlusunu omzuna attı ve eğildi. "Anlat bana."

"Takım arkadaşlarıma emekli olacağımı söyledim. Maçtan sonra söyledim."

Kyle, sahte bir şaşkınlıkla ağzını açtı. "*O kadar da kötü* oynamamıştın kötü oynamadın."

Eric güldü. "Kamuoyuna duyuru yarın sabah yapılacak. Takım bir açıklama yayınlayacak."

"Takım arkadaşların nasıl karşıladı?

"Şok olmuş gibiydiler. Sonra da, bilirsin, yaşımla ilgili şakalar yaptılar. Yani kendi yöntemleriyle başa çıkmaya çalışıyorlar." Parmaklarıyla soda bardağına hafifçe vurdu. "Sanırım bu gerçekten oluyor."

Çok kaybolmuş görünüyordu. Kyle onu arka odaya götürüp mutlu etmek için öpmek istedi. "Yarın berbat bir gün olacak, tahminimce."

"Evet," Eric iç geçirdi. "Hiç sabırsızlanmıyorum. Telefonumu kapatacağım ve, bilmiyorum. Kaçınacağım."

"Yarın antrenmanın yok mu?"

"Hayır. En azından gazetecilerden kaçınabilmek için, izin günümde duyuruyu yapmak istedim."

Kyle'ın aklına birden harika ama korkunç bir fikir geldi. "Günü benimle geçir."

Eric'in kaşları havaya kalktı. "Gerçekten mi?"

"Evet." Kyle omuz silkti. "Yarın da izinliyim. Bilmiyorum, film izleyebiliriz ya da... şehirden çıkabiliriz." Buna güldü, ama sonra daha da iyi bir fikir geldi aklına. "Hey, yürüyüşe çıkabiliriz! Şehir dışında harika yerler biliyorum. Blue Mountain'a gittin mi hiç?"

"Gitmedim." Eric neşelenmiş gibiydi. "Bütün gün dışarıda olmak harika olur."

Kyle heyecandan neredeyse zıplıyordu. Orada bulunmuştu.
Kaliteli bir açık hava etkinliğine çok ihtiyacım var. "Hadi yapalım! Araban var mı?"

"Var."

"Bu harika olacak. Bundan sonra kendini yeni bir adam gibi hissedeceksin."

"Tamam." Eric ona gülümsüyordu, neredeyse Kyle kadar heyecanlı görünüyordu.
Aynı zamanda Kyle'dan başka bir şey istiyor gibi görünüyordu.

"Bu gece en az ikiye kadar çalışacağım," dedi Kyle. Eric'in ne demek istediğini anlayacağını bildiği için daha fazla konuşmadı.

"Tamam. Anladım."

"Eve gitmelisin," dedi Kyle nazikçe. "Büyük maceramız için dinlen." Eric başını salladı. "Evet. Tamam. Yarın uyandığında bana mesaj at."

"Tamam." Kyle gerçekten kendini bara çekip onu öpmek istiyordu, ama direndi. Sokakta çılgınca öpüşmeler bir yana, diğer insanların önünde hiç öpüşmemişlerdi. "Sabahın erken saatlerinde, yakışıklı."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Eric, Kyle ile yürüyüşe çıkma kararını, Kyle'ın binasının önündeki kaldırımda onu beklediğini görene kadar sürekli sorgulamıştı.
Eric, bu gezintiye katılmayı kabul etmesinin sorumsuzca bir davranış olduğunu biliyordu; ya Kyle'ı kandırıyordu ya da kendi kalbini yanıltıyordu. Her iki durumda da, Kyle'a karşı hissettiklerini daha da karmaşık hale getirecekti. Ancak Eric arabayı onun önüne çektiğinde Kyle'ın yüzündeki heyecan dolu gülümseme, Eric'in kötü kararlarını pek umursamamasına neden oldu.

"Yaşasın! Yürüyüş!" diye bağırdı Kyle.

Gözlüklerini takmış ve sıcak bir örgü şapka giymişti. Çok sevimli görünüyordu ve Eric'in kalbi göğsünde boşuna çarpıyordu.

O senin için değil, diye hatırlattı Eric kendine. *Öyle değil*.

Şimdi tamamen yalnızdılar, Blue Mountain'ın tepesinde birlikte durmuş, Hudson Nehri'nin ve ötesindeki karlı dağların muhteşem manzarasını seyrediyorlardı. Şimdiye kadar mükemmel bir gün olmuştu. Kyle, uzman bir yürüyüşçüydü, patikalarda tamamen kendi elementindeydi ve Eric onu ilk kez tanışıyormuş gibi hissediyordu. Flörtöz barmen Kyle ve parlak yüksek lisans öğrencisi Kyle vardı, ama sonra bu adam vardı: soğukta açık havada geçirdiği bir günün ardından kızarmış ve mutlu.

Eric, Kyle'ın tüm yönlerine aşık oluyordu ve bunu nasıl durduracağını bilmiyordu.

"Bugün güzel fotoğraflar çektin mi?" diye sordu Kyle.

"Hm? Oh. Evet, sanırım." Kyle'ın, ağaçta gördüğü bir sincaba gülümseyerek bakan, yanakları pembe olan halini çektiği fotoğrafı düşündü ve
bu yürüyüşe kamerasını da getirmiş olduğu için mutlu oldu. "Aslında, gerçekten çok güzel fotoğraflar."

"Güzel. Belki de emekli olduktan sonra yapman gereken budur: seyahat etmek ve fotoğraf çekmek."

"Yalnızlık çekebilirim," dedi Eric istemeden. Kyle'ın önerdiği şeyi yapmayı düşünmüştü — Eric birkaç yazını böyle geçirmişti. Yalnız seyahat etmekten hoşlanıyordu, ama emekliliğini başka biriyle paylaşmayı umuyordu. Dışarıda olmayı seven, tarih ve sanat konusunda bilgili biri. Dil yeteneği olan

ve öğrenmeye tutkulu biri. Eric'i güldüren, rahatlatan ve... *arzulatan* biri. Eric en son ne zaman Kyle'ı istediği kadar bir şeyi istemişti?

Bu kötüydü. Bu gerçekten çok kötüydü.

"Nereye giderdin?" Eric, bu tehlikeli düşünceyi saptırmak umuduyla sordu. "Herhangi bir yere seyahat edebilseydin?"

"Her yere. Her yere. Her şeyi görmek istiyorum, ama son zamanlarda Yunanistan'a bakıyorum. Belki orada bir dil kursuna giderim."

"Kulağa hoş geliyor."

"Pelion Yarımadası'nda yürüyüş yapmak
istiyorum." "Ve Achilles'in izinden gitmek
mi?"

Kyle sırıttı. "Aynen öyle. Belki bana birkaç şey öğretmek isteyen yakışıklı bir centaur bulurum."

"Hoşlandığın şey bu mu? Atlar mı?"

"Hayır. Sadece kalın penisleri olan zeki yaşlı erkekler."

Eric, ereksiyon olmanın dağdan inişi kolaylaştırmayacağından emindi. "Uslu dur," diye azarladı.

Eric sessizce kendine de uslu durmasını söyledi. Dün gece Kingfisher'a gittiğinde, bugün bir gezi planı yapmak istememişti. Kyle'ın onunla eve gelmesini istemişti, ama bu beklenmedik birlikte geçirdikleri gün seksten çok daha değerliydi.

"Devam edelim mi?" diye sordu Kyle.

"Tabii."

Bir süre konuşmadılar. Kyle, Eric'in önünde yürüyor ve ağaçlara bakmaya devam ediyordu. Yolda harika bir sessizlik vardı, bu sessizliği sadece kuşlar, sincaplar ve ara sıra ağaç dallarını sallayan rüzgâr kesintiye uğratıyordu. Her şey mükemmel ve huzurluydu ve Eric'in yürürken düşünmesini çok kolaylaştırıyordu.

Sadece onun arkasında yürürken bile, Kyle başını çevirip bir şeye baktığında Eric'in kalbi kabarıyordu, çünkü Kyle'ın profilini görebiliyordu. Pembe yanakları, gözlükleri, memnuniyet dolu yarı gülümsemesi. Yunanistan'da, İtalya'da, Kyle'ın gitmek istediği her yerde onun arkasında böyle yürüdüğünü hayal edebiliyordu.

Ya da Manhattan'daki evlerinde geçirdikleri sakin geceleri hayal edebilirdi. Belki kanepede birlikte kitap okurlarken, Kyle'ın ayak parmakları Eric'in bacaklarının altına kıvrılmış halde. Sonra birlikte yatağa düşüp, gülüp öpüşürler ve...

Eric, aniden duran Kyle'a neredeyse çarpıyordu. "Ne...?"

"Şşş," diye fısıldadı Kyle. "Bak."

Eric, Kyle'ın işaret ettiği yere baktı ve açıklıkta duran iki geyik gördü. Onları korkutmak istemediği için tamamen hareketsiz kaldı. Geyikler bir süre orada kalarak, yere yakın büyüyen bir şeyi sakin bir şekilde yediler. Sonunda ormana kaybolduklarında, Eric derin bir nefes aldı. "Vay canına."

Kyle, gözlüklerinin altından parlayan gözlerle ona gülümsedi. "Bunu şehirde göremezsin."

"Hayır." Eric'in kalbi göğsünde güm güm atıyordu. İçini bir duygu kapladı. Vahşi hayvanlara bu kadar yakın olduktan sonra, o geyikler kadar sakin olanlara bile, garip bir adrenalin hissetti. O anda Kyle acı verici derecede güzel görünüyordu.

Kyle ona merakla baktı. "Ne?" Eric

başını salladı. "Hiçbir şey."

Kyle bir süre daha ona baktı, sonra gülümsedi ve "Bundan sonra ne yemek isterim biliyor musun? Krep." dedi.

Eric, gerginliğin azaldığı için kısmen rahatlamış bir şekilde güldü. "En son ne zaman krep yediğimi hatırlamıyorum."

"Bu çok üzücü. Yakınlarda bütün gün krep servis eden bir restoran var. Kontrol ettim."

"Yürüyüşümüzden önce krep seçeneklerini mi kontrol ettin?"

Kyle omuz silkti, hala gülümsüyordu. "Ben Vermont'luyum. Biz pancake'leri çok ciddiye alırız."

Tanrım. Kyle'ın bu hali tehlikeli derecede büyüleyiciydi. Neşeli, flörtöz ve eğlenceli olduğunda, Eric'in tüm savunması çöküyordu. Kyle'ı bir ağaca dayayıp nefesini kesecek kadar öpmekten başka bir şey istemiyordu.

Ama Kyle çoktan dağdan aşağıya doğru yürüyüşüne devam etmiş, Eric'i büyülenmiş bir şekilde peşinden sürüklemişti.

Bir saat sonra, klasik bir New Jersey lokantasında rahat bir masada oturuyorlardı. Garson, iki büyük tabak krep getirmişti. Eric genellikle besin değeri yüksek, protein açısından zengin yemekler yerdi ve krepler çoğunlukla boş kaloriydi, ama bu seferlik kendini şımartabilirdi. Kokuları muhteşemdi.

Eric, Kyle'ın kreplerine aşırı miktarda akçaağaç şurubu döktüğünü izledi.

Kyle, onun bakışlarını fark edince tekrar hatırlattı: "Vermont." Şişeyi Eric'e uzattı ve Eric kendi tabağına az miktarda döktü.

Eric, ilk lokmasını aldığında inledi. "Aman Tanrım. Bunlar çok lezzetli."

"Değil mi? Kendini kreplerden mahrum bırakmamalısın."

"Senin iyi mi yoksa kötü bir etki yarattığını bilmiyorum."

"Kesinlikle iyi. Benimle tanışmadan önce, krepsiz ve zayıf orgazmlarla dolu karanlık bir hayatın vardı."

Eric, bir sonraki lokmayı neredeyse tükürecekti. Yutmayı başardı. "Bu doğru." Doğruydu. Hayatı daha önce de kötü sayılmazdı, ama Kyle onu *eğlenceli* hale getirmişti.

Kyle şimdi ona gülümsüyordu. Yürüyüşten sonra yanakları hala pembeydi ve şapkaya sıkıştığı için saçları dağınıktı.

Tanrım, ne kadar tatlıydı.

Eric, birlikte geçirdikleri inanılmaz güne dayanarak Kyle ile bir hayat kurmayı hayal etmemeye çalıştı. Bu gün özel bir gündü ve her gün böyle olabileceğini düşünerek kendini yanıltmamalıydı. Daha fazlası olabileceklerini düşünmemeliydi.

Bütün gün boyunca düşünmediği tek şey emekliliğiydi. Açıklamanın o sabah sosyal medyada ve Admirals'ın web sitesinde yayınlandığını tahmin ediyordu, ama telefonu kapalıydı ve açıklamaya verilen tepkilerden habersizdi.

"İşler nasıl gidiyor?" diye sordu.

Kyle bu soruya şaşırmış gibiydi. "İş mi? İyi, sanırım. Gus her zamankinden daha fazla ortalarda yok. Keşke burayı daha çok önemsese. Sadece hiçbir şeyi değiştirmediğimizden emin olmak için sık sık uğruyor.
Tanrı korusun, işyerini iyileştirelim."

Eric, Kyle'ın Gus hakkında birçok kez şikayet ettiğini duymuştu. Adamdan nefret ediyor gibi görünmüyordu — aslında onu tatlı bir adam olarak tanımlamıştı — ama Gus'ın işine karşı ilgisizliği onu sinirlendiriyordu.

"Bu mekanla ne yapardın?" diye sordu Eric. "Eğer sorumlu sen olsaydın?"

Kyle derin bir nefes aldı. "Öncelikle harika bir kokteyl menüsü hazırlardık. Alkolsüz kokteyller de dahil," diye ekledi göz kırparak. "Dekorasyona da biraz el atmak gerek. Aslında tamamen yenilemek gerek. Rahat tavernanın atmosferini seviyorum, ama yıpranmış ve kirli görünmemesi lazım, anlarsın ya?"

"Biraz tamir edilmesi gerekebilir," diye Eric de aynı fikirdeydi. O da bar hakkında aynı düşüncelere sahipti. Biraz para ve çaba, mekanı tamamen değiştirebilirdi.
fark yaratabilirdi.

"Aram, orada daha fazla etkinlik düzenlemek istediğinden bahsetmişti. Kingfisher topluluğunu daha da büyütmek için."

"Bu iyi bir fikir."

"Aslında çok iyi bir şefimiz var, ama bunu bilmiyorsun. Lucy o mekan için fazla yetenekli. Mutfakta serbestçe çalışabilseydi, inanılmaz bir menümüz olurdu."

Eric tüm bunları dinledi ve düşündü. "Görünüşe göre bu konuyu çok düşünmüşsünüz."

"*Yıllardır*. Aman Tanrım. Burayı gerçekten çok seviyorum, ama yardıma ihtiyacı var. Gus neden satmıyor anlamıyorum. Gerçi yeni sahipleri burayı tamamen yıkıp hepimizi kovabilirler."

Bu çok yazık olurdu. Eric, Kingfisher'ı gerçekten sevmişti.

Birkaç dakika sessizce yemek yediler, Kyle pancakelerini iştahla yiyordu, Eric ise her bir lokmayı yavaşça, akçaağaç şurubu ve tereyağı tadını çıkararak yiyordu.

"Bugün burayı önerdiğin için teşekkürler," dedi Eric yemeğini bitirince. "Tam da ihtiyacım olan şeydi."

"Bana teşekkür etme. Benim de harika bir günüm var."

"Yine de teşekkür ederim. Dünyanın en eğlenceli insanı olmadığımı biliyorum."

"Aman Tanrım. Lütfen benimle vakit geçirmek zorunda olduğum yaşlı amcam Eric gibi davranmayı keser misin? Sen benim arkadaşımsın ve sana bakmaktan rahatsızlık duymuyorum, bu yüzden benim için her şey yolunda."

Eric onu bir dakika boyunca inceledi. Kyle da ona bakmaya devam etti. "Tamam," dedi Eric sonunda.

* * *

Kyle'ın beyni şehre geri dönen yol boyunca karmakarışıktı. Eric'i çok seviyordu. Ona söylemek istiyordu. Günün ve gecenin geri kalanını onunla geçirmek istiyordu. Ona aşık olmak istiyordu çünkü bunun çok da zor olmayacağını biliyordu. Sadece izin gerekiyordu.

"Bu gece çalışmak zorunda mısın?" diye sordu Eric. "Hayır, şükürler olsun. Bunun için çok yorgunum."

Ona bir göz attı ve Eric'in çenesinin gergin olduğunu fark etti. "Bununla yüzleşmeye hazır değilsin, değil mi?" Kyle nazikçe sordu.

"Hayır."

Chelsea'ye vardıklarında Kyle, "Neden biraz yukarı çıkmıyorsun? Gerçek dünyadan biraz daha uzak kalabiliriz." dedi.

Eric teklifi düşündü ve Kyle reddedileceğini hissetti.

"Seninle yukarı çıkarsam ne olacağını ikimiz de biliyoruz," dedi Eric. "Evet.

Düşündüm de... sen bunun olmasını *istemiyor musun*?"

Eric'in parmak eklemleri direksiyona sıkıca tutunmuştu ve çenesini sıkarak Kyle'ın bakışlarından kaçınarak dümdüz önüne bakıyordu. "Benim ne istediğim önemli değil. Böyle devam edemeyiz."

Kyle'ın kalbi sıkıştı. "Neden?"

"Çünkü ben bir arkadaşımla seks yapıp bunu hiç önemsemeyen türden bir insan değilim." Ellerini kucağına bıraktı ve onlara baktı. "Yaptığımız şeyi başka bir şeyle karıştırıyorum.
imkansız bir şeyle karıştırıyorum."

Kyle boğazındaki yumruyu yuttu. "İmkansız mı?"

Eric sonunda onun bakışlarını karşıladı ve Kyle gözlerinde yaşlar gördü. "Eğer durum farklı olsaydı, Kyle..."

"Hayır," Kyle, içinde yükselen öfkeyle sözünü kesti. "Bana karşı gerçek hislerin olduğunu, *daha fazlasını* istediğini, ama yaş farkının çok fazla olduğunu düşündüğünü söylüyorsan, o zaman hemen şimdi durabilirsin."

"Ama bu doğru."

"Ben *çocuk* değilim."

"Ve ben sana uygun değilim, Kyle."

Kyle başını salladı, gözleri yaşlarla doldu. "Sen *benimsin*." Bunu itiraf etse de olurdu. Artık kaybedecek bir şeyi yoktu. "Sen benim için *mükemmelsin*. Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu fark etmedin mi? Bunu hisseden sadece ben olamam."

Eric ona hüzünlü bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Sadece sen değilsin."

"Peki o zaman?" Kyle'ın sesi ikinci kelimede kırıldı.

"Senin zamanını benim için boşa harcamana izin verirsem, kendimi asla affetmem. Senin
gençliğini."

"Gençliğimi siktir et!" Kyle, istemeden daha yüksek sesle bağırdı. "Ve kendi kararlarımı veremeyeceğimi düşündüğün için seni de siktir et."

Eric başını eğdi. "Holly ile evlendiğimde yirmi dört yaşındaydım. Ve on altı yıl sonra birbirimiz için doğru kişiler olmadığımızı anladık."

"Ne olmuş yani? Bir gün fikrini değiştirirsen diye denememelisin mi? Aşık olmanın riske değmeyeceğini mi düşünüyorsun?"

Eric'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve bir damla gözyaşı yanaklarından sakallarına doğru süzüldü. "Biliyorum, sen öyle düşünüyorsun..."

"*Biliyorum*. *Düşünmüyorum*. Senin için ne hissettiğimi biliyorum. Seninle olmak istiyorum Eric. Ben..."

"Bunun geçici bir ilişki olacağını söylemiştin," dedi Eric, sesinde öfke titremesi vardı. "Seksin büyük bir mesele olması gerekmediğini söylemiştin. Bağlanma yok, değil mi?"

Kyle burnunu çekip başka yere baktı. "Doğru. Sanırım batırdım." Elini kapı koluna koydu. "*Yine.*"

"Kyle..."

"Hayır. Anlıyorum. Sen bunun için kaydolmadın. Ben sadece beni eğlence olarak gören erkeklere karşı zaafı olan bir çocuğum." Kapıyı açtı, sonra geri dönüp acı bir şekilde, "Bu arada, mezun oldun. En yüksek notlarla. Kyle'ın eşcinsel seks okuluna katıldığın için teşekkür ederim." dedi.

"Kyle..."

Ama Kyle çoktan arabadan inmiş ve kapıyı arkasına çarpmıştı.

Yüzünden gözyaşları akarken hızla asansöre doğru yürüdü. Neden bunu yapmaya devam ediyordu? Neden gerçekten onunla birlikte olmak isteyen bir adama aşık olamıyordu? En kötüsü, Eric'in onu istemediğinden emin olamamasıydı.
onunla birlikte olmak. Kyle birkaç yaş daha büyük olsaydı, muhtemelen şu anda gerçekten bir aylık yıldönümlerini kutluyor olurlardı. Ya da belki Eric, yirmi beş yaşındaki bir yuva yıkıcıyla ilişki kurmaya kendini alçaltmayı hiç düşünmemişti.

Sonunda, şükürler olsun ki boş olan dairesine ulaştı ve kapıyı arkasında sıkıca kilitledi. Sırtını kapıya dayayarak yere çöktü ve yüzünü ellerine gömdü, mutsuz ve hayal kırıklığına uğramış bir halde.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Playoffların özelliği, Eric'in son maçının ne zaman olacağından asla emin olamamasıydı. Son *ev* maçının ne zaman olacağını bilmek ise daha da zordu.

Son maç, playoffların ilk turunun sonunda Washington'da bir deplasman maçı olarak oynandı. Skor çok farklıydı, bu yüzden Eric
sürekli arkadaşları olan kale direklerinin yanında tek başına kaldı ve son on saniyeyi sessizce geri saydı.

Maç bittiğinde, arkasındaki çapraz direğe hafifçe vurdu. "Her şey için teşekkürler, arkadaşlar. Gelecek nesle iyi davranın, tamam mı?"

İlk turdan bile çıkamamak yıkıcıydı, ama Eric maçtan sonra D.C. seyircisinin ayakta alkışlamasından çok etkilendi. Spiker seyircilere bunun Eric'in son maçı olduğunu hatırlatırken, arena onun resmini büyük ekranlara yansıtmıştı. Binada çok sayıda Admirals
taraftarı vardı, ama Washington taraftarlarının hepsi de alkışlıyordu. Eleme maçının yıkıcı etkisi ve taraftarların dokunaklı sevgi gösterisi arasında, Eric sonunda soyunma odasına vardığında ağlayarak dağıldı.

"Üzgünüm," dedi Scott'a, onun gözleri de Eric'inki gibi kırmızı ve ıslaktı. "Bizi daha ileriye götürmek istedim."

"Birlikte kaybettik," dedi Scott, gözyaşlarına rağmen kararlı bir sesle. "Son maçının evimizde olmamasına üzüldüm."

Onu kucakladı, sonra Carter da ona katıldı ve kısa sürede tüm takım Eric'in ortasında birbirlerine sarıldılar. Bu adamları çok seviyordu.

Oda bir süre hüzünlüydü, ama Carter çok geçmeden ortamı yeniden neşelendirdi. "Son maçım," dedi, "efsanevi olacak. Beş gol atacağım ve son gol Dallas Kent'in kalesinde bir delik açacak."

Herkes güldü ve tezahürat yaptı. Eric, Carter'a minnettardı. Bu adamlarla son kez soyunma odasını paylaşacağı için
sessiz ve mutsuz geçerse dayanamayacağını düşünüyordu.

Eric, son normal sezon iç saha maçında kendi başına sessiz bir kutlama yapmıştı. Ailesi — anne babası, kardeşleri, yeğenleri —

Hamilton'dan maçı izlemek için gelmişlerdi ve maçtan sonra dışarı çıkıp ertesi günü birlikte geçirmişlerdi. Güzel bir gündü, ama Eric uzun zamandır kutlama havasında değildi. Kyle arabanın kapısını yüzüne çarptığından beri.

Yürüyüşe çıktıkları günden bu yana iki ay geçmişti. Kyle'ı görmeyeli, onunla konuşmayalı iki ay olmuştu. Mesaj atmayı düşünmüştü. Kingfisher'a gidip onu görmeyi düşünmüştü. Her gün Kyle'ı düşünüyordu. Ama Eric'in odaklanması gereken playofflar vardı ve hala
Kyle'a ayrılmakla iyilik yaptığını düşünüyordu. Ondan uzak olmak, vücudundaki tüm kemikleri kırılmış gibi acı veriyordu, ama bu en iyisiydi. Kırık bir kemik gibi, bu da zamanla iyileşecekti.

Ama tanrım, keşke Kyle'ı ailesiyle tanıştırabilseydi. Ailesine erkeklerden hoşlandığını söylediğinde şok olacaklarını biliyordu.
Kyle'ı erkek arkadaşı olarak tanıtsa şok daha da büyük olurdu, ama artık insanları şok etmeyi umursamaya başlamıştı. Gerçek şu ki, Kyle'ın şiddetli beyanını düşünmeden edemiyordu: *Sen benim için mükemmelsin.*

Eric'in umutsuzca pratik beyni ona aksini söylese de, Eric bunun doğru olduğunu biliyordu. *Kalbi* bunun doğru olduğunu biliyordu.

Kyle, Eric'in hayatındaki en parlak şeydi ve Eric onu kaybettiğinden beri hiçbir şeyden zevk almakta zorlanıyordu. Boş zamanlarını çoğunlukla, yeni tablosuna en iyi şekilde uyum sağlamak için oturma odasını yeniden dekore etmekle geçiriyordu. Artık gecelerini o tabloya bakarak, yalnız başına geçiriyor ve bu kadar kasvetli bir şeye uyum sağlamak için bu kadar zahmete girmiş olmamasını diliyordu. Hayatında daha sıcak bir şeye yer açması gerekip gerekmediğini merak ediyordu.

Eric'in düşünceleri, takımın o geceki kısa uçuşu sırasında Kyle tarafından tamamen kaplanmıştı
. Belki de playoffların duygusal iniş çıkışlarıydı, ya da belki de hokey kariyerini resmen sonlandırmasının yarattığı uçurumdu, ama
Eric, onunla tekrar denemek için çok geç olup olmadığını merak ediyordu. Kyle şimdi başka biriyle birlikte olabilirdi. Eric'i tamamen unutmuş olabilirdi. Ve Eric'in istediği de bu değil miydi?

Hayır. Tanrım. Bu olasılığı düşünmek bile işkence gibiydi. Eric, Kyle'ın başka biriyle birlikte olmasını istemiyordu. Ve Eric, Kyle'dan başka kimseyle birlikte olmak istemiyordu.

Pencereden dışarı bakarak, karanlıkta parıldayan New York şehrinin ışıklarını izledi. Hokey bitti. Hayatının o bölümü

Resmi olarak bitti. Bu uçaktan indiğinde, takım arkadaşlarına ve kariyerine veda edecekti. Ve hayatının geri kalanını düşündüğünde, tek bildiği şey Kyle'ın hayatında olmasını istediğiydi.

Bir kez daha korkusuz olması gerekiyordu. Bu sefer maske ve zırh olmadan. Kalbini eline alıp Kyle'ın yanına gitmesi ve ona bir şans vermediği için özür dilemesi gerekiyordu. *Onlara* bir şans vermediği için.

Ve tanrım, umarım çok geç kalmamıştır.

* * *

Kyle, Eric Kingfisher'a girdiğinde donakaldı. *Bu gece* son maçını oynamamış mıydı? *Washington'da*?

Kyle, Scott'ı aradı ama orada değildi. Bu mantıklıydı çünkü Kip bu gece çalışmıyordu. Eric tek başınaydı ve kararlı adımlarla Kyle'a doğru ilerliyordu.

Bu da neydi böyle? Eric kariyerinin sona ermesinden dolayı üzgün müydü ve Kyle ile bağlanmadan, dikkatini dağıtacak bir seks ilişkisi mi umuyordu? Kyle'ın bunu kabul etmesi mümkün değildi.

Kyle'ın buna razı olması mümkün değildi.

Muhtemelen.

Eric yaklaşırken kendini hazırladı ve olabildiğince yumuşak bir sesle "Selam" dedi.

"Selam." Eric'in gözleri genişlemiş ve kararsızdı. Söyleyecek başka bir şeyi varsa, söylemek için acele etmiyor gibiydi.

"Ne?" Kyle sonunda sabrı tükenerek sordu.

"Ben..." Eric barın etrafına bakındı. "Konuşabileceğimiz bir yer var mı? Sadece bir dakika?"

"Neden? Canını sıkmak için seks mi arıyorsun? Pas." Kyle, Eric'in varlığından ilgisiz görünmek için, tamamen kuru bir bira bardağını kuruluyormuş gibi yaptı.

"Hayır, buraya bunun için gelmedim. Yemin ederim. Ben sadece... Seninle gerçekten konuşmak istiyorum."

"Yine, neden?"

"Çünkü özür dilemem gerekiyor."

Kyle alaycı bir şekilde güldü. "Bunu anlaman iki ayını aldı, ha?"

"Evet," dedi Eric içtenlikle. "Öyle oldu. Ama bu, her gün seni düşünmediğim anlamına gelmez."

Siktir. Kyle, kalbinin bu yüzden hızla atmasına engel olamadı. Son iki aydır Eric'i öfke, üzüntü ve pişmanlık karışımıyla sürekli düşünmüştü. Şimdi ona, arenadan ayrılırken giydiği takım elbiseyle çok yakışıklı görünürken bakan Kyle, onu hala istediğini inkar edemedi.

Aram'ı üç yakışıklı erkeğin masasında dururken gördü. "Bir saniye," dedi Eric'e. Aram'ın yanına gitti ve dikkatini çekmek için koluna hafifçe vurdu.

"Ne oldu?" diye sordu Aram.

"Birkaç dakika bara göz kulak olabilir misin? Eric benimle özel olarak bir şey konuşmak istiyor." Kyle bunun kulağa ne kadar ilginç geldiğini biliyordu, ama bulabildiği en iyi bahaneydi.

"Tabii," dedi Aram, ama onu merakla süzdü.

Kyle, başka soru sorulmadan uzaklaştı. Eric'i barın arkasındaki depoya götürdü. Kapıyı arkalarından sıkıca kapattı, sonra ne olacağını bilmeden Eric'in karşısında durdu.

Kyle savunmacı bir şekilde kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sadece birkaç dakikam var."

"Özür dilerim," dedi Eric hemen. "Hatalıydım ve çok üzgünüm. Her şeyi mahvettim ve keşke o yürüyüşten sonra seninle yukarı çıksaydım." Kyle ona kaşlarını çattı. "İki ay önce seks yapmadığın için pişman mısın?" "Hayır. İki ay önce seks yaptıktan sonra olabilecek her şey için pişmanım
"

Kyle'ın kalbi durdu. Bu gerçekten oluyor muydu? "Ne olabilirdi ki?"

Eric ona doğru bir adım attı. "Sana gerçekte ne hissettiğimi söyleyebilirdim. Birlikte geçirdiğimiz her anı sevdiğimi, ister seks yaparken ister sadece konuşurken olsun. Bu anların daha fazlasını yaşamak istediğimi. Onları yıllarca
."

Kyle gözleri yanarak yutkundu. "Oh." Bu sözleri sindirdikten sonra, Eric'in aylar önce söylediği tam tersi sözleri hatırladı. "*İnsanlar sadece kendi yaşıtlarıyla çıkmalı mı*? Çünkü ben son iki ayda sihirli bir şekilde on beş yaş yaşlanmadım."

"Bunu söylediğim için özür dilerim. Pek çok şey için özür dilerim." Eric, Kyle'a yalvarırcasına baktı. "Benden nefret ediyor musun?"

Kyle kollarını gevşetip içini çekti. "Senden nefret etmeye *çalıştım*." Eric'in dudakları hafifçe kıvrıldı. "İşe yaradı mı?"

"Hayır. Lanet olsun, Eric. Senden nefret edemem. Az önce söylediğin her şeyi istiyorum. Aylardır istiyorum."

Eric artık çok yakındı. Bakışları Kyle'dan uzaklaşıp duruyordu ve alt dudağını ısırıp duruyordu. Kyle bunu yapan kişi olmak isterdi.

"Seninle olmak istiyorum, Kyle. Senin erkek arkadaşın olmak istiyorum. Partnerin. Beni istediğin sürece."

Kyle'ın gözlerinden yaşlar akıyordu. Umursamıyordu. Islak bir gülümsemeyle, "İşyerinin arka odasında bana bunu söylemeye nasıl cüret edersin?" dedi.

Eric güldü ve ona doğru adım attı. "Planladığım gibi olmadı."

Kyle kollarını boynuna doladı. "Bundan sonra tekrar dışarı çıkıp müşterilere hizmet etmem gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

Ve sonra Eric'in dudakları onun dudaklarına değdi ve çılgınca öpüşmeye başladılar. Kyle'ın vücudu, haftalarca bunu yapamadığı için rahatlamış bir şekilde şarkı söylüyordu. Eric, Kyle'ın kafasını kavradı, parmakları saçlarına dolandı ve saçlarını dağınık hale getirdi.

"Yapmamalıyız..." Kyle nefes nefese, öpüşmeyi keserek dedi.

"Biliyorum," dedi Eric ve onu tekrar öptü. Eli Kyle'ın tişörtünün eteğinin altına kaydı ve tişörtü yukarı iterek karnını ortaya çıkardı.

"Oh, lanet olsun," Kyle nefes nefeseydi. Kalçalarını öne doğru itti, böylece kasıkları Eric'inkiyle temas edebilsin, sonra tekrar onu yutmaya başladı. Bunun gerçekten olduğuna inanamıyordu ve arzuyla o kadar dolmuştu ki, bu depoda Eric'i sikmeyi düşünüyordu.

Eric aniden geri çekildi. "Üzgünüm," dedi, ön koluyla ağzını silerek. Yüzü heyecandan ve muhtemelen biraz da utançtan kızarmıştı. "Yapmamalıydım... İsteyerek yapmadım..."

"Sorun değil. *Gerçekten* umurumda değil."

Eric, onun gerçek olduğuna inanamıyormuş gibi ona gülümsedi. Kyle, kendi yüzünde de aynı ifade olduğundan emindi.

"Seninle Yunanistan'a gitmek istiyorum," diye patladı

Eric. "Öyle mi?"

"Evet. Yakında. Ne zaman

gidebilirsin?" "Ben..."

"Ve düşünüyordum da... Gus burayı satar mı sence? Bana, yani. Belki Scott'a da. Bilmiyorum. Onunla bu konuyu konuşmadım.

Ama bence benimle ortak olmak isteyecektir, sen de yönetici olabilirsin ve..."

Kyle onu bir öpücükle susturdu, ama Eric'in alışılmadık gevezeliklerine gülerek öpücüğü özensiz oldu. "Hepsi kulağa harika geliyor, ama şu anda vardiyamı bitirmem gerekiyor."

"Tamam. Haklısın." Eric onu tekrar öptü. "Konuşmalıyız. Sonra."

"Sonra," diye kabul etti Kyle. "Bir saat sonra işim biter."

"Bana gelir misin?"

"Yatma vaktin çok geçti. Emin misin?"

Eric eğilip onu tekrar öptü. "Yatma vakti mi? Ben emekli oldum."

EPİLOG

"Sizi karı koca ilan ediyorum," dedi nikah memuru. "Artık birbirinizi öpebilirsiniz."

Scott ve Kip tam da bunu yaparken herkes güldü ve alkışladı. Eric onları izlerken kalbi kabardı. Kyle'ın bakışlarını yakaladı.
Kip'in yanında, onun karşısında oturuyordu. Kyle'ın gözleri yaşlıydı ve Eric'e gülümsedi.

Mükemmel bir Temmuz günü, okyanustan esen serin bir rüzgarla birlikte mükemmel bir akşama dönüşmüştü. Tören, güneş batarken, Great South Bay'e bakan çimenli bir tepede, açık havada yapılıyordu. Scott, düğünün çok özel bir etkinlik olmasını sağlamak için iyi bir iş çıkarmıştı.
Özel bir etkinlik olmasını sağlamak için iyi bir iş çıkarmıştı. Tüm tesisi rezerve etmişti ve basının girmesine izin verilmemişti. Bu gün sadece arkadaşlar ve aile için idi.

Ancak çok sayıda arkadaş ve aile üyesi vardı; iki yüzden fazla konuk katılmıştı, ama Eric'in gözü sadece Kyle'daydı. Smokin içinde dayanılmaz derecede yakışıklıydı. Özellikle gözlükleri takılıyken.

Scott dönüp Eric'e sarıldı. "Burada olduğun için teşekkür ederim."

"Kaçırmazdım. Senin adına çok mutluyum." Eric bunu içtenlikle söylüyordu. En yakın arkadaşı için çok seviniyordu. Birbirlerini gerçekten seven iki insanın düğününde olmak çok güzeldi. Bir gün kendisi de böyle bir düğün yapmayı umuyordu.

"Ben de senin adına mutluyum," dedi Scott. Kyle'a doğru başını salladı. "O sana yakışıyor. Onu bırakmamalısın."

"Öyle umuyorum."

Scott ona son bir kez sarıldı, sonra dönüp yeni kocasının elini tuttu. Konuklar kısa tören boyunca ayakta durmuşlardı ve kalabalık, yeni evlileri kucaklamalar ve sırt sıvazlamalarla boğdu.

Kyle, Eric'e doğru adım attı. "O kadar da iğrenç değildi."

"Hiç de fena değildi," diye onayladı Eric.

Kyle eğilip onu öptü, bu kadar uzun süre ona dokunamadan baktıktan sonra bu bir rahatlamaydı. Dudakları yumuşaktı ve okyanus kenarında durmaktan biraz soğuktu, Eric ona karşı eridi.

"Biraz benimle yürür müsün?" diye sordu Kyle.

Eric elini tutup sıktı. "Tabii ki."

Hanın plaja inen bir yolu vardı. Kuma vardıklarında Eric ayakkabılarını çıkardı, sonra eğilip çoraplarını çıkardı. Kyle gülümsedi ve aynısını yaptı. Kyle ile birlikte olmak Eric'i daha rahatlamıştı. Hâlâ rutinini seviyordu, hâlâ egzersiz yapıyor, hâlâ sağlıklı besleniyordu, ama daha dürtüsel davranıyor ve diğer insanların onun hakkında ne düşündüğünü daha az önemsiyordu. Mükemmel olma ihtiyacı hissetmiyordu ve buz üzerinde performans gösterme yükü açıkça kalkmıştı.

Emeklilik, şu ana kadar oldukça mükemmel geçmişti.

O ve Scott, bir ay önce resmi olarak Kingfisher'ın yeni sahipleri olmuştu. Yenileme çalışmaları hâlâ devam ediyordu, ama Scott ve Kip'in bir aylık Avrupa balayından Ağustos ayında dönmeleri için büyük bir yeniden açılış partisi planlıyorlardı. Eric, Mayıs sonunda Kyle ile birlikte yaptıkları seyahatte özellikle sevdikleri bazı yerleri Yunanistan'da önermişti.

"Girit değil, ama fena değil," dedi Kyle, ikisi birlikte körfeze bakarken, ayak parmakları kuma gömülüydü.

Girit sahilinde Kyle muhteşem görünüyordu. Nemli cildi güneşte parıldıyordu, kısa mayosunun kapladığı yerler hariç her yeri açıkta kalmıştı. Eric, omzunun üzerinden geriye doğru bakarken, uzun çıplak bacakları kumda uzanmış haldeyken onun bir fotoğrafını çekmişti. O fotoğraf şimdi Eric'in yatak odasında bir çerçeve içinde duruyordu. Eğer o sırada kamerası yanında olsaydı Kyle'ın smokinli halini mor akşam ışığında aynı derecede muhteşem bir fotoğraf çekebilirdi.

Hâlâ ayrı yaşıyorlardı, ama Kyle çoğu gecesini Eric'in evinde geçiriyordu. Eric, Kyle'ın eninde sonunda yanına taşınmasını umuyordu, ama taşınmanın Maria için işleri karmaşıklaştıracağını biliyordu, tabii Kyle artık orada yaşamadığını Kyle'ın düşündüğü çok gerçekçi bir seçenektir. Neden boktan, zengin ebeveynlerinin arkadaşının ev kirasını ödemesine izin vermesin ki?

"Yunanistan'a geri dönmeliyiz," dedi Eric. "Yakında."

"Daha yeni döndük!"

"Biliyorum, ama..." Kyle her zaman keyifli biriydi, ama Yunanistan'da gerçekten canlanmıştı. Eric, Kyle'ın mayosuyla ne kadar harika göründüğünden keyif almanın yanı sıra, tarihi yerleri ve müzeleri gezerken Kyle'ın bilgisi ve onun için Yunanca'yı ne kadar kolay çevirdiği konusunda sürekli olarak etkilenmişti. Kyle'ın yerlilerle bu dili konuşmasını dinlemeyi çok sevmişti.

Kyle'ın zekasından tahrik olduğu günlerin ardından, Eric geceleri onun vücudunu arzulamaya başlamıştı.

"Başka bir yere gitmeliyiz. İtalya olabilir." Kyle ellerini çırptı. "Sicilya!"

"Nereye istersen," dedi Eric. Bu doğruydu. Kyle şehir çöplüğünü önerebilirdi ve Eric onu seve seve takip ederdi.

"Şimdilik içeri girmeliyiz. Resepsiyonun önemli kısmı muhtemelen başlamak üzere."

"Muhtemelen." Eric bir öpücük daha çaldı ve sonra, onları istemeden bir araya getiren arkadaşlarının evliliğini kutlamak için hanın içine geri döndüler.

* * *

"Ya ona dans etmeyi teklif etseydim?"

Kyle, odanın diğer ucunda Matti Jalo'nun sırtına bakan Maria'ya gülümsedi. "O zaman o, dünyanın en şanslı adamı olurdu."

Maria omuzlarını düzeltti, bu da göğüslerini daha da inanılmaz göstermişti. "Bunu yapacağım."

"Belki yavaş bir şarkı beklemeliyiz?" Kyle, o anda Pitbull'un parti marşını çalan DJ'e doğru eliyle işaret etti.

"Haklısın. Tamam. İyi. O zaman bir kadeh şarap daha içelim."

Kyle, dolu şarap kadehleri ile tepsisini taşıyan garsona doğru yürürken güldü. Bir an sonra, güçlü, tanıdık kollar onu arkadan sardı.

"Eğleniyor musun?" diye sordu Eric.

"Çok eğleniyorum." Kyle ona dönerek, "Neredeydin?" diye

sordu. "Bazı arkadaşlarla konuşuyordum. Bilirsin."

"Onları şimdiden özledin mi?"

Eric burnunu kırıştırdı. "Neredeyse."

"Pitbull'a dans etmek ister misin?"

"Hayır."

Kyle onu öptü. Müzik yavaş bir şarkıya dönüştü ve Eric, "Bunu belki yapabilirim," dedi.

El ele tutuşarak dans pistine çıktılar. Şarkı, düğünlerin vazgeçilmezi olan Elvis Presley'in "Can't Help Falling in Love" şarkısıydı, ama

sevdiği adamın kollarında, Kyle bu şarkıyı ilk kez dinliyormuş gibi hissetti.

Dudaklarını Eric'in kulağına değdirdi ve fısıldadı, "Bu şarkı çıktığında hatırlıyor musun?"

Eric burnunu çektirdi. "Siktir git."

Kyle, Eric'in boynuna gülerek yaslandı. Yunanistan'da antik tapınakları keşfederken Eric'in yaşıyla ilgili birçok şaka yapmıştı.

"Hey," diye fısıldadı Eric. "Maria, Matti ile dans ediyor."

Kyle, hiç de incelikli olmayan bir şekilde başını çevirdi. Odadaki en uzun boylu kişi olduğu için Matti'yi hemen fark etti ve tahmin ettiği gibi, Maria kollarını uzatarak Matti'nin boynuna dolanmıştı. Birbirlerine bakıp gülümsüyorlardı ve Kyle, Matti'nin Maria'dan hoşlandığı giderek daha açık hale geldiği için, bu gecenin onların bir araya geldiği gece olmasını *gerçekten* umuyordu.

"Ona ne kadar aşık olduğuna bak," dedi Kyle gülümseyerek. "Bu gece harekete geçmezse aptal olur."

"Bazı insanlar biraz zamana ihtiyaç duyar, bilirsin?"

"Herkes benim kadar cinsel açıdan kendine güvenen biri değil," diye onayladı Eric.

Eric ve Kyle için gerçek bir çift olmanın yolu garipti, ama Kyle bu yolun onları getirdiği noktadan daha mutlu olamazdı. İlişkilerini derinleştirirken aynı zamanda birlikte bir iş kurmalarını çok seviyordu. Kyle'ın hayatındaki her şey şu anda o kadar mükemmeldi ki, diğer ayakkabının düşmesinden endişe ediyordu.

Ama şu anda bunu düşünmek için bir neden yoktu. Arkadaşlarıyla dolu bir odada harika erkek arkadaşıyla dans ederken değil.

"Seni seviyorum," dedi. Birbirlerine sürekli bunu söylüyorlardı, ama henüz sıkılmamışlardı.

Eric onu öptü ve dans pistindeki dönüşlerini durdurdu. Kyle, sadece bir kadeh şarap içmesine rağmen başı dönerek bu öpücüğe kendini kaptırdı.

"Ben de seni seviyorum," dedi Eric, sonunda öpüşmeyi bıraktıklarında. Ve sonra esnedi.

"Yatma vaktin geçti mi?" diye alay etti Kyle.

"Birkaç saattir seninle yatakta olmayı dört gözle bekliyordum." Eric'in gözleri yaramazlıkla parladı.

"Tanrım, bir canavar yarattım."

"*Senin* canavarın," diye homurdandı Eric. Sonra Kyle'ın kulak memesini ısırdı.

Şarkı bitti ve Eric, Kyle'ı kendine sıkıca sarıldı. "Hayatımda olduğun için çok mutluyum. Daha önce tanışamadığımız için üzgünüm."

Kyle, elini Eric'in yanağına koydu ve sonunda kalbine layık olan adama baktı. "En güzel yıllarını benim için sakladın, yakışıklı."

* * * * *

Yorumlar, harika kitapları tanıtmak için çok değerli bir araçtır.

Bu kitap veya Carina Press'in diğer kitapları hakkında okuduğunuzda, favori perakendecinizde veya yorum sitesinde dürüst bir yorum bırakmayı düşünün.

Rachel Reid'in 2021'de çıkacak olan bir sonraki kitabını bekleyin!

Rachel Reid'in diğer kitaplarını okumak için lütfen web sitesini ziyaret edin https://www.rachelreidwrites.com adresindeki web sitesini ziyaret edin.

Teşekkürler

Her zamanki gibi, yazdığım her şeyi çok daha iyi hale getiren muhteşem editörüm Mackenzie Walton'a çok teşekkür ederim. Destek ve sabırları için eşim Matt'e ve çocuklarıma teşekkür ederim. Bana inandığı için menajerim Deidre Knight'a teşekkür ederim. Kitaplarımı beğendiklerini söyleyen herkese teşekkür ederim, çünkü bu benim için gerçekten çok önemli ve cesaretlendirmeniz, hayal kırıklığına uğradığım ve yorgun olduğum zamanlarda yazmaya devam etmem için bana güç veriyor. Ve yazarken iPad'imde canlı NHL maçlarını izlememi sağlayan uygulamaya, böylece yazarken aynı anda başka işler de yapabiliyorum.

Yazar Hakkında

Rachel Reid, hayatı boyunca Kanada'nın Nova Scotia eyaletinde yaşamıştır ve muhtemelen
burada yaşamaya devam edecek. İki sıkıcı diploması ve iki ilginç oğlu var. Çocukluğundan beri hokey hayranıdır, ama ne yazık ki kendisi NHL'ye giremedi. Seksi erkeklerin seksi şeyler yaptığı ve havalı kadınların harika olduğu kitapları sever.

Hokey oyuncuları hakkında heyecan verici paylaşımları takip etmek isterseniz Rachel'ı Instagram'da rachelreidwrites ve Twitter'da @akaRachelReid adreslerinden, her zaman okuduğu kitapları takip etmek isterseniz Goodreads'ten takip edebilirsiniz. Daha fazla yazı yazdığı web sitesi ve blogu www.rachelreidwrites.com.

'dan şimdi satışta Carina Press ve Rachel Reid
Ortak hiçbir yanları yok — öyleyse neden Ryan, Fabian'ın yanında olduğunda kendini en çok kendisi gibi hissediyor?

Kitaptan bir alıntı okumak için
Tough Guy kitabından bir alıntı okuyun.

Fabian Salah hokeyden *nefret ediyordu*.

Bugün bir tür maç olduğu belliydi, çünkü metro treni Toronto Guardians'ın mavi formaları giyen insanlarla doluydu. Fabian oturmak istiyordu; bu insanların arasında durup, onların sıkıcı, cahil beyinleri tarafından yargılanmaktan hoşlanmıyordu.

Bu insanların arasında durup, sıkıcı ve cahil beyinleri tarafından yargılanmaktan hoşlanmıyordu. En az bir tane sıkıcı sporcu, Fabian'a açıkça tiksintiyle bakıyordu.

Fabian gözlerini yere indirdi ve adama aynı şekilde alaycı bir şekilde bakma isteğine direndi.

Üç durak sonra evde olacaksın, diye kendi kendine söyledi.

Guardians formalarının pembe versiyonunu giyen küçük bir kız —çünkü tabii ki kızına sakız pembesi olmayan bir şey giydiremezsin— ona gülümsedi. O da zorla gülümsedi.

Onun kötü bir ruh hali içinde olması onun suçu değildi. Hokeyi ve hokeyi seven insanları nefret etmesi ya da kızın ebeveynlerinin çocuklarının cinsiyetini agresif bir şekilde belirlemeye çalışması onun suçu değildi. Kız sadece ebeveynleriyle birlikte öğleden sonrasının tadını çıkarıyor, memleketinin çocuklarını destekliyordu.

Fabian, takımın kahramanca, dürüst genç erkeklerle dolu olduğundan emindi. Kesinlikle, bu gece çok iğrenç alfa davranışlarıyla galibiyetlerini kutlayacak homofobik alfa pisliklerden oluşan bir grup değildi. Fabian, hayatı boyunca tanışmak zorunda kaldığı hokey oyuncuları arasında, tam bir kabus olmayan tek bir hokey oyuncusu ile tanışmıştı.

"O bir gitar mı?" pembe formalı küçük kız ona sordu.

Fabian gözlerini kırptı. "Keman," dedi, elinden geldiğince sıcak bir şekilde.

"Senin mi?"

"Evet."

"Çalmayı biliyor musun?"

Fabian gülümsedi. "Evet, biliyorum. Sanırım öğrenmeye başladığımda senin yaşlarındaydım. Sen herhangi bir enstrüman çalıyor musun?"

Kafasını salladı, ama sonra, "Şarkı söylemeyi ve dans etmeyi severim" dedi. "Ben de."

Kızın annesi onu yanındaki koltuğa yaklaştırdı ve kulağına muhtemelen "Bu nazik beyefendiyi rahat bırak" ya da "Yabancılarla konuşma" gibi zararsız bir şeydi, ama Fabian bunun daha çok "Göz kalemi ve oje sürmüş erkeklerle konuşma" gibi bir şey olduğunu hayal etmekten kendini alamadı.
"

Kız onunla konuşmayı kesti, ama Wellesley İstasyonu'na kadar onu dikkatle izledi. Fabian sonunda hokey hayranlarının kalabalığından kurtuldu.

Church Street'te yürürken, Fabian metro yolculuğunun yarattığı gerginliğin vücudundan kaybolduğunu hissetti. Aptal sporcular yerine düşünecek daha önemli şeyler vardı. Öncelikle, dün gece Claude ile ilişkisini nihayet bitirmişti, bu sefer temelli olarak. Claude, Fabian'ın nedense yatağına davet ettiği, kendine hayran, kibirli bir dizi erkeğin sonuncusuydu. Onların ilişkisini bir ilişki olarak nitelendiremezdi; çeşitli etkinliklerde Claude ile karşılaşıp kaçınılmaz olarak sevişiyorlardı. Ama Fabian bu saçmalığa son vermişti.

Şu anda iyi bir durumdaydı. Çok umut verici birkaç konser ayarlamıştı, yeni albümünü neredeyse bitirmişti ve geçen hafta CBC Radyosu için stüdyoda bir röportaj ve performans kaydı yapmıştı. *Ailesi* bile bunu dinlemişti, yani kesinlikle büyük bir başarı elde etmişti. İşler böyle devam ederse, part-time işinden ayrılabilir, süper zengin ve ünlü olabilir, özel bir adaya taşınabilir ve bir daha asla hokey forması görmezdi.

* * *

Ryan, penisinin çirkin olduğundan oldukça emindi.

Şu anda Ryan'ın dizüstü bilgisayarının ekranında mastürbasyon yapan adamın penisi çok güzeldi. Uzun, düz ve çok kalın değildi. Tamamen pürüzsüz ve kesilmişti, testisleri de tamamen tüysüzdü. Penis, düzenli bir şekilde uzanan koyu renkli kıvrımların arasından gururla dışarı çıkıntı yapıyordu.

Ryan'ın penisi kalın ve kırmızıydı ve onu çevreleyen kıllar daha da kırmızıydı. O bölgeyi düzenli olarak bakımlı tutmaya çalışıyordu, ama kasık kılları

kafasını ve yüzünü kaplayan saçlar kadar asi. Testisleri çok büyük ve sarkık görünüyordu. Penisi, pütürlü bir sünnet derisi kılıfından dışarı çıkmıştı. Başı kalın ve koyu renkti ve şaftını çok belirgin bir damar sarıyordu.

Ve izlediği videodaki adamın aksine, Ryan boşalmak için çok uzun zaman alıyordu. Seks konusunda her zaman biraz yavaş olmuştu, ama son bir yıldır boşalmak için çok daha fazla çaba sarf etmesi gerekiyordu. Bunun en azından kısmen anksiyete ilaçlarının suçu olduğunu biliyordu.

Ryan gözlerini kapattı, Bay Mükemmel Dick'in görüntüsünü engelledi, ama adamın mutlu inlemelerini engelleyemedi. Ryan yavaşça nefes aldı ve verdi, sonra penisine baktı.

"Tamam dostum. Bunu yapabiliriz. Baskı yok, hazır olduğunda yap. Ama bu sefer başaralım, tamam mı?"

Yavaşça, gevşek parmaklarıyla ve bol miktarda kayganlaştırıcıyla kendini okşadı.

Bu günlerde seks, kendisiyle bile olsa, çok sabır gerektiriyordu. Bu nedenle, nadiren başkalarını bu çileye sürüklerdi.

Ekrandaki adam çok eğleniyordu, küfrediyor, inliyor ve çok yakında büyük bir boşalma olacağını vaat ediyordu. "Gösterişçi," diye mırıldandı Ryan. Bir tane daha izlemesi gerekeceğini bildiği için, bu videonun altında listelenen önerilen videoları kaydırmaya başladı.

Ne aradığından bile emin değildi. Mastürbasyon videolarını seviyordu çünkü sanki biriyle deneyimini paylaşıyormuş gibi davranabiliyordu
. Bilgisayar ekranındaki yakışıklı adamı zevkle inleyen kişinin kendisi olduğunu hayal edebiliyordu.

Bunun yerine, dairesinde tek başına, pek ilgilenmeyen sikine cesaret verici sözler söylüyordu.

Neden bunu yapamıyordu? Kesinlikle çok azgındı. Aylardır kimseyle birlikte olmamıştı. İki haftadır boşalmamıştı. Durum çaresiz hale geliyordu.

"Sadece küçük bir orgazm, dostum. Ne dersin?"

Kendini böyle okşamak hoş bir duyguydu. Kesinlikle *kötü bir* his değildi. Uzun süre böyle devam edip, hiç tam olarak doruğa ulaşmayan zevk dalgalarının tadını çıkarabilirdi — ve sık sık da öyle yapardı, boşalmadan bir saat veya daha fazla kendini okşardı. Ancak bu sinir bozucuydu ve bu sefer boşalmaya kararlıydı.

"Oh, lanet olsun," diye inledi video çekimcisi. "Oh, siktir, boşalacağım, boşalacağım..."

Ve sonra boşaldı. Pislik herif.

"Biliyor musun?" Ryan sikine sertçe bağırdı. "Bugün kararları ben vereceğim. Başka bir video daha koyacağım, ikimiz de onu izleyeceğiz ve ben sıfırdan başlayacağım. Yavaş gideceğim, ama bu gece sikişeceğiz
."

Boşalmak imkansız değildi, ama rahatlaması gerekiyordu. Hiç dikkatinin dağılmaması gerekiyordu, ama aynı zamanda aşırı odaklanmamalıydı da. Koşullar tam olarak doğru olmalıydı — her şey açık bir kaleye atılan mükemmel bir şut gibi hizalanmalıydı. O tatlı noktayı bulabilirse,
orgazm olabilirdi. Ama bu çok zor bir işti.

Ağır silahları çıkarma zamanı gelmişti. Favori klasörüne gitti ve özellikle sevdiği porno yıldızı Kamil Kock'un bir videosunu açtı. Küçük, zayıf ve biraz kadınsıydı, gövdesinin sol tarafına özenle yapılmış bir tavus kuşu tüyü dövmesi vardı. Muhteşem koyu renk gözleri ve açık kahverengi teni vardı. Ryan onun birçok videosunu kaydetmişti.

"Bak," dedi penisine, "bu Kamil. Kamil'i seviyoruz." Penisi
yarı yürekli bir şekilde seğirdi. Bu da bir şeydi.

Ryan sonraki yirmi yedi dakikayı Kamil Kock'u izleyerek geçirdi.
Ryan kendi vücudunu cezalandırırken, Kamil onun zayıf ve zarif vücudunu zevkle okşuyordu. Kamil'in sesinde müzikal bir melodi vardı ve uzun, ince parmakları Ryan'ın asla olamayacağı kadar güzeldi.

Ryan'ın bir tipi vardı, buna şüphe yoktu. O, sınırları biraz bulanıklaştıran erkekleri severdi. Androjenliği çok seksi buluyordu ve onu çeken sadece göz kamaştırıcı, süslü bir erkeğin fiziksel güzelliği değildi; onların
kendileri gibi davranma cesaretlerine *hayranlık* duyuyordu. Kimseye laf *ettirmeyen* cesaretlerine. Bu, Ryan'ı başka hiçbir şeyin yapamadığı kadar tahrik ediyordu.

Yıllardır sessizce eşcinsel olduğunu açıklıyordu, yani aktif olarak
saklanmıyordu.
cinsel yöneliminden bahsetmiyordu, ama bu konu hakkında da konuşmuyordu. Çevrimiçi sohbet etmek ve çeşitli şehirlerde tanıştığı kişilerle birlikte olmak, Ryan'ın hokey kariyerinin büyük bir bölümünde seks yapmak için başvurduğu yöntemdi. Takım arkadaşları, kiminle birlikte olduğu konusunda ona pek soru sormuyorlardı, çünkü muhtemelen umursamıyorlardı. Her sezon farklı bir takımda oynamak, Ryan'ın takım arkadaşlarıyla yakın ilişkiler kurmasını zaten zorlaştırıyordu.

Ve böylece Ryan, cinsel olarak aktif bir eşcinsel NHL oyuncusu olarak neredeyse on yıl boyunca dikkat çekmeden yaşamıştı. Ve şimdi, Scott Hunter'ın Stanley Kupası'nı kazandıktan sonra canlı yayında erkek arkadaşını öptüğü bu yeni dönemde, saklanmak o kadar da gerekli görünmüyordu. Hunter, ilk olarak cinsel yönelimini açıklamak için yeterince cesur olmuştu

ve artık eşcinsel bir NHL oyuncusu olmak pek ilgi çekici değildi. Vancouver'ın kalecilerinden biri yaz aylarında uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşıyla evlendi; bu adam, geçimini kulübe inşa ederek sağlayan sert görünümlü, yaşlı bir adamdı. Los Angeles'ta oynayan İsveçli bir oyuncu ise Instagram'da kendisi ve manken olan erkek arkadaşının fotoğraflarını paylaşmaya başladı. Ya da Instagram mankeni. Ya da her neyse. Her neyse, kaslı, seksi bir adamdı.

Ryan'ın NHL oyuncularının erkek arkadaşları hakkında fark ettiği bir şey vardı: hepsi çok *erkeksiydi*. Scott Hunter'ın erkek arkadaşı sevimliydi, ama Ryan'ın twink dediği türden bir adam değildi. Ve twink, Ryan'ın ilgilendiği tür için doğru bir tanım bile değildi.

Belki de NHL oyuncularının erkek arkadaşı olması birdenbire kabul edilebilir hale gelmişti, ancak Ryan, hokey oyuncularından belirli bir tipte erkek arkadaşları olması beklendiğini düşünüyordu. Ryan, diğer
düşündüklerini umursamasa da (Instagram hesabı bile *yoktu*), seçimlerini açıklamak zorunda kalmak istemiyordu.

Diğer bir sorunu da, yakışıklı erkeklerin yanında çok *utangaç* olmasıydı. Onların kendisine bakmak isteyeceğini, dokunmak istemeyi bırakın, hayal bile edemiyordu, bu yüzden nadiren gerçekten istediği türden erkekleri çekebiliyordu. Kendi liginde olduğunu düşündüğü erkeklerle yetiniyordu.

New Jersey'de, Anthony adında, Ryan'a şaşırtıcı derecede ilgi duyan, çarpıcı bir genç adam vardı. Ryan'ın bedenini ve gücünü seviyor gibiydi, bu yüzden bir süre iyi bir çift oldular. Ama seks sırasında Ryan'ın ona acı çektirmesi istiyordu. Gerçekten yaralamasını değil, ama acı çekmek istiyordu ve Ryan ona bunu veremiyordu. Ryan hayatının büyük bir bölümünü başkalarına fiziksel acı çektirerek geçirmişti ve bunu yatak odasına taşımak düşüncesi onu hasta ediyordu.

Ryan ve Anthony için her şey bitmişti.

Anthony'nin başka birinde aradığını bulmasını umuyordu.
Ryan'ın yükünü taşımayan biriyle.

Ryan, dalgınlaştığını fark etti ve Kamil'in vibratörle kıçını okşadığı ekrana boş boş bakıyordu. Ryan'ın eli, yumuşayan sikini gevşekçe tutuyordu, kıpırdamadan.

Lanet olsun. Dikkatini kaybetmişti. Her şey bitmişti.

Penisini bıraktı ve penis yorgun bir şekilde uyluğuna düştü.

Videoyu kapattı ve dizüstü bilgisayarını kapattı. *Lanet olası ilaçlar. Lanet olası anksiyete. Lanet olası porno yıldızları ve mükemmel işlevsel penisleri.*

Elini yüzüne sürdü. Ne kadar da şanslıydı. Birkaç ay önce Grindr profilini silmişti ve şimdi onu yeniden etkinleştirmeli mi diye merak ediyordu. Belki de güncellenmiş bir açıklama yazmalıydı: *Bir saat boyunca oral seks yapsan bile muhtemelen boşalmayacak, kıllı bir ahmakla hayal kırıklığına uğrayacağın bir ilişki mi arıyorsun?*

Siktir et. Ryan'ın uyuması gerekiyordu.

"Yarın gece bunu tekrar deneyeceğiz," diye penisine uyardı. "Sen, ben ve Kamil. Bunu yapacağız."

Siki gerçekten de sünnet derisinin içine *daha da* çekilmiş gibi görünüyordu.

"Bana yaptığın onca iyiliğe rağmen seni kesip atmalıyım," diye homurdandı Ryan.

Rachel Reid'in Tough Guy kitabı, şu anda her yerde satışta
Carina Press e-kitapları satılan her yerde.
www.CarinaPress.com

Telif hakkı © 2020 Rachel Reid

LGBTQ+ karakterlerin yer aldığı daha fazla hikaye mi arıyorsunuz?

Carina Adores'u kaçırma!

Carina Adores, LGBTQ+ karakterlerin sonsuza dek mutlu oldukları sonları buldukları son derece romantik çağdaş aşk hikayelerine ev sahipliği yapmaktadır.

Her ay yeni bir Carina Adores kitabı yayınlanmaktadır:

THE HIDEAWAY INN, Philip William Stover THE GIRL NEXT DOOR, Chelsea M. Cameron JUST LIKE THAT, Cole McCade
HAIRPIN CURVES, Elia Winters
İNSANLARDAN DAHA İYİ, Roan Parrish
ASLAN BURCU'NDA DOLUAN, Brooklyn Ray GİZLİ MALZEME, KD Fisher
AYNEN BÖYLE, Cole McCade
TEDDY SPENSER AŞK ARAMIYOR, Kim Fielding
THE BEAUTIFUL THINGS SHOPPE, Philip William Stover

Hemen satın alın!

Daha fazla bilgi için CarinaPress.com adresini ziyaret edin.

Rachel Reid'in Game Changers serisinin geri kalanını kaçırmayın!

GAME CHANGER (birinci kitap)
HEATED RIVALRY (ikinci kitap)
TOUGH GUY (üçüncü kitap)
COMMON GOAL (dördüncü kitap)

Kitaplarınızı hemen alın!

Yeni çıkan kitaplarımız, özel teklifler ve daha fazlası hakkında bilgi almak için bizimle iletişime geçin!

CarinaPress.com adresini

ziyaret edin İletişim kurmanın

diğer yolları:

Twitter.com/CarinaPress
Facebook.com/HarlequinBooks
Instagram.com/HarlequinBooks
Harlequin.com/Haber Bülteni

Sizin için iyi bir kitap olduğunu düşünüyoruz!

Aşağıdaki türlerde yazıyor musunuz? Carina Press editörleri yazdıklarınızı görmek istiyor.

Şu anda satın aldığımız türler
Romantizmin çoğu alt türü ve tüm heyecan seviyeleri:

• Çağdaş
• Erotik
• Paranormal ve Kentsel Fantastik
• Bilim Kurgu ve Fantastik
• Romantik Gerilim
• Tarihi
• Buraya alt türünüzü yazın. Gönderim kurallarımızı inceleyin!

Yayın programımızda kapsayıcılık ve temsilciliğe olan bağlılığımızı yeniden teyit etmek ve siyahi yazarlara özel bir davet sunmak istiyoruz. renkli yazarlar, engelli yazarlar, LGBTQ+ yazarlar ve diğer geleneksel olarak marjinalleştirilmiş ve yeterince temsil edilmeyen sesler. Listemizi kapsayıcı hale getirmek için çaba gösteriyor ve romantik okur kitlesini daha iyi temsil eden bir katalog oluşturmak için daha kapsayıcı bir katalog oluşturmak için çalışıyoruz.

Gönderim kurallarımız hakkında daha fazla bilgi için lütfen şu adresi ziyaret edin: CarinaPress.com/WriteForUs

Gönderilen tüm metinler, yaklaşık 12 hafta içinde kapsamlı bir editoryal incelemeye tabi tutulur ve yanıtlanır.

ISBN-13: 9781488076855

Ortak Hedef

Telif hakkı © 2020 Rachelle Goguen

Tüm hakları saklıdır. Eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin olmadan hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.
yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, işletmeler, şirketler, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu baskı, Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşma uyarınca yayınlanmıştır.

Bu kitabın kalitesiyle ilgili sorularınız ve yorumlarınız için lütfen CustomerService@Harlequin.com adresinden bize ulaşın.

Carina Press
22 Adelaide St. West, 40th Floor
Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada
www.CarinaPress.com

The Other Shelf Kitap Kanalı

The Other Shelf Sohbet Kanalı

İremucka Favorites Kanalı